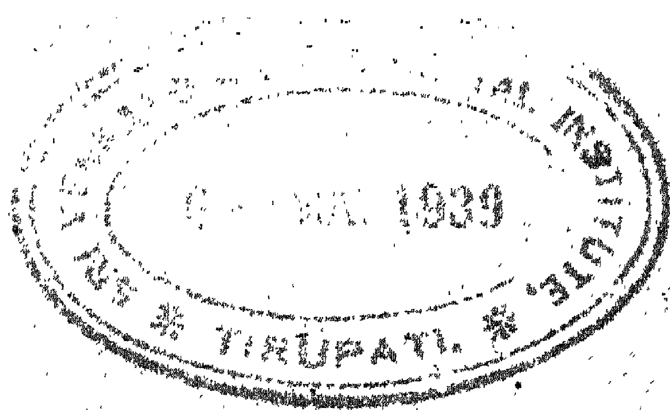
TRAVANCORE ARCHÆOLOGICAL SERIES

Published under the orders of the Government of Travancore.

Stone and Copper-plate Inscriptions of Travancore with 16 plates

BY

K. V. SUBRAHMANYA AIYAR, B. A., M. R. A. S.,
Superintendent of Archæology, Travancore State.

TRIVANDRUM:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.
1923.

TABLE OF CONTENTS.

Volume IV.—Part I.

LIST OF PLATES.

No. 1.—Mamballi plate of Srivallabhankodai dated in Kollam 149.

This is one of the early Vēṇāḍu inscriptions of the Travancore State. It had been once edited in 1907-08 in the *Epigraphia Indica* by the late Mr. T. A. Gopinatha Rao with a number of foot-notes added by the late Mr. V. Venkayya.[1] In spite of much that has been written by both the gentlemen, there are enough grounds for re-editing the inscription. A few misreadings remain yet to be corrected and the wording of the inscription has to be properly set so that its object may be correctly understood. Besides, it is also necessary that the inscription should find a place in the *Travancore Archæological Series* devoted chiefly to the publication of the inscriptions of the State.

The copper-plate in question and a few inked estampages of it are preserved in my office. The former belongs to the Māmbaḷḷi *maṭha* and was secured by Mr. S. Govinda Pillai, High Court Vakil, Trivandrum, for being edited by Mr. T. A. Gopinatha Rao. But the existence of the inscription was known even earlier, as an eye copy of it together with a rough transcript is found in the manuscript books of my office in the handwriting of Mr. Ganesa Pillai. My object in publishing it here is to bring together the inscriptions of the State and not with a view to sit in judgement over the findings of others.

The inscription is important in more ways than one. It is the earliest record dated in the Kollam era. The Tamiḻ language in which the document is written with a sprinkling of the colloquialism of the west coast and without the verbosity of other allied epigraphs is quite in the documentary style, direct and to the point. Besides there are a few very interesting old terms.

We shall note here some of the striking orthographical and etymological peculiarities. The record is incised in the Vaṭṭeḻuttu characters all through with a few Grantha letters such as *svasti śrī* (*l.* 1), *śrī* (*ll.* 7, 18, 19) and *rakshi* and *rakshā* (*l.* 12). The formation of both the Grantha and Vaṭṭeḻuttu letters leaves no room for doubting the date of the record. Two forms of *k* occur in early Vaṭṭeḻuttu epigraphs, one with a closed loop at the bottom and the other resembling a slanting cross with a slight stroke to the left of the top. It is the latter that is employed throughout this inscription. *Ya* is well distinguished from *pa* and *va* by the fact of its having a sharp angular bent at the left side. The only *ya* that is differently shaped occurs in the last line (*l.* 26) where it has an inward top loop. The vowel *u*, which in some of the Vaṭṭeḻuttu epigraphs is liable to be mistaken for *ya*, *pa*, or *va*, is so formed in this inscription as to have a broader convex curve. Long *ṛū* and *lū* have an additional stroke at the right top (*ll.* 4, 15 24 and 25). Clear distinction is maintained in the formation of such similar letters as *lu*, *tu*, *ṛu*, and *ṅa*. The vowel *a* and the combined consonant *pu* are made so distinctly as to leave no room for mistaking the one for the other. In this inscription, short *po* occurs four times (*ll.* 13, 14, and 25) and long *pō* once (*l.* 12): the small top stroke on the right side differentiates the two.

1 *Ep. Ind.* Vol. IX. pp. 234ff.

Ṉai and *ṉo* are difficult letters to distinguish in Vaṭṭeḻuttu epigraphs. The former differs very little from *ṉe* both of which have a closed loop at the commencement: what distinguishes the two in some cases, however, is the middle curve in the case of *ṉe* and a slight horizontal stroke in the middle in the case of *ṉai:* this horizontal stroke is so small in some that it is not more than a mere point. The appropriate symbol for *ṉo* being used for *po*, the former is seldom employed; and when used, it resembles either *lo* or *ku* with which it could only be distinguished by sense or context. This rare letter *ṉo* occurs once in line 14 (see the last but second letter). *Ṉai* also occurs but once in line 3 as will be shown below.

Though mostly the record is in grammatical Tamiḻ, there are some etymological peculiarities which deserve to be mentioned. Among these may be noted the use of *vaichchu* (*l.* 5) for *vaittu*, *rakshichchu* (*l.* 12) for *rakshittu*, *koḍuppidu* (*l.* 11) for *koḍuppadu*, *kaḍaviyaṉ* (*l.* 16) for *kaḍavaṉ*, *paḍuvidu* (*l.* 17) for *paḍuvadu*, and *Baṭṭārakarkkoḷḷa* (*ll.* 6, 12, 18) for *Baṭṭārakarkkuḷḷa*. In the phrases *irundaruḷiy-eḍattu* (*l.* 5) and *aṭṭiy-eḍattu* (*l.* 20), the suffix *a* is omitted after *aruḷi* and *aṭṭi*: and it will also be noticed that for *iḍam* our epigraph uses the form *eḍam*. I am inclined to think that *a* is similarly deleted at the end of the term *Śrīvallabhankōdaiyuḍai* in line 18. The employment of such dative forms as *avaṉku* (*l.* 16) and Vēṇāṭṭiṉku (*l.* 23) is another graphic peculiarity.

Before we discuss the object of the inscription and offer an explanation of the terms that occur in it, the differences in the reading may be pointed out.

(i) In line 3, what has been read as *p-pūṅgāviṉ* by Mr. Gopinatha Rao has been corrected here into "*Paṉaiṅgāviṉ*". On his reading, Mr. Gopinatha Rao noted:[1] "The letter *pū* (of *pūṅgā* in line 3) whilst it has the common form in all other instances, looks like the Grantha letter *hra*." Mr. Venkayya offers no alternative. I would first of all draw the attention of the reader to the plate facing p. 236 in the *Epigraphia Indica*, Vol. IX and to the letter under reference in line 3 of it. It will be seen that the letter does not resemble in the least the Grantha *hra*, nor could it under any circumstance be taken for the Vaṭṭeḻuttu *pu*: it is celerly a Vaṭṭeḻuttu *ṉai*. In the palæographical table of the Kaṇḍiyūr inscription (assigned to A. D. 946) and sketched in the first plate (back side) inserted between pages 286 and 287, of the T. A. S.) the letter *ṉai* occurs. With a slight difference the letter appears in earlier epigraphs and its shape is noted in the table entitled Tirupparaṅkuṉṟam, Madras and Trivandrum Museum inscriptions of Māṟañjaḍaiyaṉ given on the front side of the plate just referred to. A later form of the same letter is furnished in plate facing p. 300 of *Travancore Archæological Series* Vol. I.

(ii) In line 11 *kuḍuttāḷ* has been corrected into *koḍuttāḷ* that being the form used in the record.

(iii) In lines 9 and 10, we have preferred Mr. Gopinatha Rao's reading of *cheydari* and *cheydu nel* to the suggestion of Mr. Venkayya that they may be

1 Ibid. p. 334, paragraph 2.

chēvadari and *chēvadunel* (footnote 2 on p. 238) for the reason that in this inscription *va* differs from *ya* and it is the symbol for the latter that is used in the case under reference.

(iv) The syllables at the end of line 14 have been read as *idānnalil-oṉṟu* by Mr T. A. Gopinatha Rao. On it Mr. Venkayya noted "the reading seems to be *iḍai naiyil oṉṟu*" and remarked "if *ṉai* has to be taken as *ṉā* it would be quite different from the other *ṉa's* which occur in this inscription and resemble the modern Tamiḻ *na*". While the former rendered his reading into "He that reduces this to a fourth", the latter translated the passage as corrected by him into "he who contributes to the dwindling of this (charity)". We consider both the readings to be incorrect, and in our view the true reading is "*idaṉai piṉ-oṉṟu*". It may be noted that what has been taken for an *ai* sign of *tai* is an erasure: the symbol for *tai* occurs sereral times in the inscription and none of them could stand comparison with the symbol after the vovel *i* in the passage under reference. While agreeing with Mr. Venkayya that the next symbol is a *ṉai* and *ṉā*, it appears to us that, the two symbols that follow *ṉai* are not *li lo* as taken by Mr. T. A. Gopinatha Rao or *yilo* as read by Mr. Venkayya but are *piṉo*. *Ya* has always in this inscription a short angular bent at the left side which, as has been remarked already, distinguishes it from *va* or *pa*. Since this is absent, the symbol has to be taken to represent *pi*. *Ṉo* certainly resembles *lo* but the closed loop at the beginning,—instead of a convex curve which is required if the letter intended were *lo*,— decides that it does not stand for the latter letter. Moreover, I have befere me several instances where *ṉo* is figured exactly as in this inscription and I, therefore, consider the present reading to be an improvement on the earlier ones, suiting, as it does, the traces of letters in the plate and admitting of better sense. The meaning of the phrase *idaṉai piṉ-oṉṟu śeyyumavaṉ* is 'he who makes use of this differently', "*piṉ-oṉṟu*" being equivalent to "*maṟṟ-oṉṟu*" used in a similar place in an epigraph of Bhāskara Ravivarman (vide *Travancore Archaeological Series* Vol. II. p. 36).

(v) The reading in line 15 of *vepperṟuvagai* has been corrected into *vevvēṟṟu-vagai* by Mr. Venkayya and this is adopted here.

(vi) In line 23 the plate has *Veṇāṭṭiṉku*, not *Vēṇāṭṭiṟku* If it were *ṟ*, that letter would differ from other *ṟ's*.

The inscription is no doubt worded in clear and unambiguous language. But owing to the fact that many of the terms employed in it have ceased to be in use, there is difficulty in finding out the realnature and object of the document.

The object of the record is to register the fact that Ādichchaṉ Umaiyammai placed the temple of Ayirūr and its landed properities as a *kīḻīḍu* to the temple at Tiruchchenguṉṟūr.

In order to set clearly before the reader the immediate object of the inscription, as well as the incidental references contained therein, we would separate the

1 See page 237 of *Ep. Ind.* Vol. IX.
2 Foot-note 1 on the same page.
3 *Ibid.* page 238 and foot-note 8.

record into the following three parts:—

The first part runs from line 1 to line 11. The principal clause in this passage is:

Ādichchan Umaiyammai tān aṭṭippēṟu koṇḍadu (*l.* 8) (*i. e. Ayurūr paṭṭāragaraiyum paṭṭāragarkkoḷḷa pūmiyum Tiruchcheṅgunṟūr paṭṭāragarkku kīḻīḍāy* (*l.* 8 and 9) *poduvāḷ kaiyyil nīrōḍaiṭṭ-kkoḍuttāḷ* (*l.* 11).

Herein it will be seen that the placing of the temple of Ayurūr and its landed properities as a *kīḻīḍu* of the temple of Tiruchcheṅgunṟūr was the immediate object of the inscription: and this was done by Ādichchan Umayammai of Tirukkalaiyapuram who entrusted them into the hands of the *Poduvāḷ*, with libation of water, at the time when the greatmen who formed the assembly of Tiruchchengunṟūr had met together in the *koṭṭil* (*i. e.* the high ground where the use of the bow is taught) within the palace at Panaiṅgāvu in Kollam, the Vēṇāḍu ruler Śrīvallabhangōdai being also present. Incidentally it is mentioned that this Adichchan Umaiyammai set up the image of the Bhaṭṭāraka in the temple at Ayirūr and that king Śrīvallabhangōdai gave to Umaiyammai the temple of Ayurūr and lands belonging to it. The details of date furnished at the commencement of the inscription is connected with the immediate object—and not with the construction of the temple or with the first gift of the temple and its lands to the lady by the king. It is also unlikely that all these could have been effected on the same day.

Thus in this part we learn

(a) that the immediate object of the inscription was to register the fact that the temple of Ayurūr and its lands were placed as a *kīḻīḍu* to the temple of Tiruchcheṅgunṟūr by Ādichan Umaiyammai of Tirukkalayapuram.

(b) That this was effected at Kollam on the day noted in the beginning of the record and in the assembly of the greatmen of Tiruchcheṅgunṟūr, king Śrīvallabhaṅkōdai being also present in it.

(c) That the temple was built by the lady and that the transferred property was given to her by the king. The last fact explains how she came to own it and possessed the right essential for transferring it. Moreover, it will be shown in the sequel why the inscription of this clause or information is necessary.

The date of the inscription is given in lines 1 to 3 as the 149th year after the appearance of Kollam when Jupiter was in Tulā, the Vaiśākha month, Sunday and Aśvatī-Nakshatra. These details had been verified by the late Prof. Kielhorn. The result of his verification is recorded as follows—

"If the date were correctly recorded, it would correspond, for the year 143 of the Kollam era, to Sunday, the 9th November A. D. 973, which was the 15th day of the month of Vṛiśchika, and on which (the 11th *tithi* of the bright half of Mārgaśira ended 11 h. 22 m. while) the Nakshatra was Rēvatī for 6 h. 25 m. after mean sunrise, and Aśvinī (Aśvatī) for the rest of the day. On the same day Jupiter's mean longitude was 292° 44′ and its true longitude 296° 26′, *i. e.* in either case Jupiter was in the sign Tulā".

"The difficulty here is, that the day should have been described as the day of the Nakshatra Aśvinī, when this Nakshatra only commenced 16 h. 25 m. after

mean sunrise; and I have no doubt whatever that either Aśvinī (Aśvatī) has been quoted erroneously instead of Rēvatī, or Sunday instead of Monday. If the week-day were Monday, the date would regularly correspond to Monday the 10th November A. D. 973, the 16th day of Vriśchika, when the Nakshatra was Aśvinī (Aśvatī) for 16 h. 25 m. after mean sunrise and when Jupiter of course still was in the sign Tulā". There is nothing to suspect that the date is incorrectly registered. We can take it to be correctly cited and that it regularly corresponds to the evening (after 16 h. 25 m. had elapsed after sun-rise) of Sunday the 9th November 973 when the Nakshatra was Aśvatī.

The second part lays down the terms and conditions of holding the property. This portion runs from line 11f. to line 17.

Here the chief point to note is the express repetition of the phrase "*Ayurūr mukkālvaṭṭamum paṭṭāragarkkoḷḷa iḍaiyīḍum*" which, we may say, is identical with "*Ayurūr paṭṭāragaraiyum paṭṭāragarkkoḷḷa pūmiyum*" of the first part.

This part gives us to understand that the *Poduvāḷ* (managing the affairs of the Tiruchcheṅguṉṟūr temple) to whom were entrusted the temple of Ayurūr and its lands, had the right of protecting the said lands and of collecting the *rakshā-bhōga* (rents), in order to conduct the expenses stipulated in the first part. Secondly, it also lays down that neither the *ūrāḷar* nor the *iḍaiyīḍar* could enter (on the lands) or collect any money (dues). The meaning of this clause and the necessity for its insertion have not been properly understood: and they require to be explained. The very fact that the *ūrāḷar* and the *iḍaiyīḍar* had now to be prevented from entering on the lands of the Ayurūr temple and collecting dues suggests that they once had these functions or privileges: else it is difficult to understand why they, in particular, should, by an express clause, be so prevented. If it is remembered that the lands belonged originally to the king, then were given over to Ādichchaṉ-Umayammai by Śrīvallabhaṅgōdai and finally placed under the *Poduvāḷ*, it will be easy to know who are meant by the *ūrāḷar* and the *iḍayīḍar* and why they are now excluded. By *ūrāḷar* are meant the officers governing the village on behalf of the king and by *iḍaiyīḍar* are meant "persons acting on behalf of Ādichchaṉ Umayammai". These persons should have possessed the specified rights when the lands belonged to Śrīvallabhaṅgōdai and the lady respectively. The lands having now been inally transferred to the *Poduvāḷ*, they had, by necessity, to be divested of this authority which should hence-forth be exercised by the *Poduvāḷ*. The necessity for the insertion of the clause is thus apparent. There is one other injunction in this part *viz.*, that any person attempting to use this (*i. e.* the property of the Ayurūr temple) differently should be made liable to a fine of 200 *kaḻañju* of gold to the temple at Śiṟṟūr and that the same fine should be paid by those who support such abrogators.

Thus, this part defines the privileges of the *Poduvāḷ* over the lands of the Ayurūr temple, divests the previous authorities of the rights once vested with them, and lays down at the same time a penalty on those who attempted to misuse the property and on those who supported their cause.

The third part is the concluding portion of the document wherein a complete summary is given and signatories figure. This part runs from line 17 to line 26. Of these, 39 to 23 contain only a repetition of the first part omitting certain details. It is a mistake to put a full stop after *koṇḍadu* (*l.* 09) (as has been done in *Ep. Ind.* Vol. IX. p. 237) and to make that word a finite verb. Such a punctuation, it must be said, would distort the sense of the inscription and render it incomplete and unintelligable. It would be correct to take *koṇḍadu* as a noun in the objective case governed by the transitive verb *aṭṭiya* (line 20).

Of the personal names mentioned in the inscription, two deserve to be specially noticed *viz.* Śrīvallabhaṅgōdai and Tirukkalayapurattu Ādichchaṉ Umaiyammai. Of these, the first is stated to be the ruler of Vēṇāḍu (*i. e.* Travancore). Mr. Venkayya has inserted a big note on this name. From it, it looks as if he regarded Kōdai as the proper name of the king of Vēṇāḍu and Śrīvallabha as the name of his overlord. His examination of facts shows that there was no Śrīvallabha among the Pāṇḍyas at the time of this Vēṇāḍu sovereign and according to his own finding we cannot suppose that this ruler of Travancore was a feudatory of the Chōḷa king Vallabha, referred to in the Mahāwansa as having invaded Ceylon in the period A. D. 975-993. The history of the Chēras being very little known, says, Mr. Venkayya, it is uncertain to which dynasty Śrīvallabhang-ōdai, whose feudatory the Vēṇāḍu ruler might have been in A. D. 973, belonged It may be noted that Vallabha or Śrīvallabha is a general epithet applicable not only to Pāṇḍyas, Chēras, or Chōḷas but to other kings as well. There is nothing in the record to indicate that Śrīvallabhangōdai was a feudatory of any other king. Besides, ther e are innumerable instances in inscriptions of double names like Śrīvallabhangōdai, where the first part is not the name of an overlord. Such being the case, we think there is no need to find an over-lord of the Vēṇāḍu king from the first part of his name. Śrīvallabhangōdai is something similar to Bhāskara Ravivarman, Sthāṇu Ravi and Vikramāditya Varaguṇa, where Bhāskara, Sthāṇu and Vikramāditya had not been found to be the names of sovereigns to whom the respective kings were subordinates.

Now as regards the other name Tirukkalaiyapurattu Ādichchaṉ Umaiyammai. The previous editor considered that Umaiyammai of Tirukkalaiyapuram was the daughter of Ādichchaṉ and added that she might perhaps be the daughter of the Chōḷa king Āditya II. The correctness of the first inference may justly be suspected and the second regarded as an attempt to trace high connection, where there is clearly none. We observe that in Malabar, where the succession is by the female line, a significant custom prevails which clearly indicates the order of descent of property. It consists in the addition of the uncle's name to that of one's own. Thus, when a man is known by the compound name Raman-Kṛishṇaṉ, Kṛishṇaṉ is the proper name of the person, while the prefix Rāman is that of his uncle, to whose property he becomes heir. This custom continues even at present. But in the case of a lady, the modern custom is different: she prefixes to her name that of her mother. However, it is not unlikely that in ancient times her name was also associated with that of her uncle. An any rate, it looks absurd to take the first part of the compound name to refer to the father of the person; and such a

view can under no circumstance be correct when applied to persons in a country, where succession is determined in the female line. I am, therefore, of opinion that in the name Ādichchaṉ-Umaiyammai, Ādichchaṉ might not refer to her fathe; but be the name of her uncle. Another epigraph which furnishes evidence on the issue is the Kaḍinaṅguḷam inscription of Rāmaṉ-kēraḷavarman, which mentions queen Vīra-Rāman-Umaiyammai. It has been elsewhere shown by me that Rāman-Kēraḷavarman, being the immediate successor of Maṇikaṇṭa Rāmavarman, must have prefixed to his proper name Kēraḷavarman, the name of his uncle Rāman, and that similarly queen Vīra-Rāman-Umaiyammai should have derived the first part of her name from the same king. The above instances clearly indicate that the prefixed name in the compound names of gentlemen and ladies is that of the uncle. We are thus obliged to regard Tirukkalaiyapurattu Ādichchaṉ as the proper name of the uncle of Umaiyammai and as such Tirukkalaiyapurattu Ādichchan can only be a private individual— not a member of the royal family. Even if Tirukkalaiyapuram is to be taken with Umaiyammai, her status can be no better. But there is nothing improbable in her being the king's wife.[1] It is impossible that Tirukkalayapurattu Ādichchaṉ could be identical with the Chōḷa king Āditya II.

Explanation of terms:

(i) *Ūrāḷaṉ*:—Though the word *ūrāḷaṉ* does not appear often in the published Tamiḻ inscription, the connected term *ūrāṭchi* figures frequently *e. g.* line 17 of the Kūram plates[2] of Paramēśvaravarman, line 302 of the large Leyden grant,[4] line 52 of the Vēlūrpāḷaiyam plates[3] and in the Tiruvālaṅgāḍu grant[5] of Rājēndra-Chōḷa I. The meaning of it is 'fee for governing the village',[6] From this it may be said that the person who realised the fee must have been called *ūrāḷaṉ*: and there is no doubt that he was a State official.[7] In some parts of south Canara the term *ūrāḷan* is still used in the sense of 'collectors of rents'.

(ii) *Iḍaiyīḍu*, *iḍaiyīḍar* and *kīḻīḍu*:—The component parts of the word *iḍaiyīḍu* are *iḍai* (middle or interval) and *īḍu* (what is placed or deposited). If a property had been placed under more than two persons in succession, it would be appropriate to call it *mudal-īḍu* when under the first person, *iḍaiyīḍu* when under the intervening holders except the last, and *kīḻīḍu* when under the last. In our

1 In malabar, the wife of the king is not the queen and is not of the kingly race. The title 'queen' is reserved for the king's mother and sisters, who are of the Kshatriya race and are married to persons of equal or higher social status.

2 *South-Indian Inscriptions*, Vol. I. p. 151. The translation given *viz* 'village property' *ibid* p. 155 is incorrect.

3 *Archæological Survey of Southern India*, Vol. IV. p. 213. It may be noted that the published text of the Leyden plates contains many mistakes and even the order of some of the plates is incorrectly given. The line quoted above is what is given in the published version. Really it ought to be 303.

4 *South-Indian Inscriptions* Vol. II. p. 509.

5 *Ibid.* Vol- III. p. 411.

6 *Historical Sketches of Ancient Dekhan*, p. 343. This meaning has been adopted in *South-Indian Inscriptions*, Vol. III. p. 436.

7 Mr. Gopinatha Rao wrote (*Ep Ind.* Vol. IX. p. 236). 'Then again the word *ūrāḷaṉ* is explained variously as a trustee of an endowed temple, magistrate *de la ville* or a patron or founder of a temple I believe it is used here in the first two meanings". It is enough to say that neither this nor his translation of lines 13 to 14 given on p. 238 is what the inscription could possibly convey.

inscription, the property of the temple of Ayurūr should be called *iḍaiyīḍu* when it was under Umaiyammai and must be termed a *kīḻīḍu* when under the *Poduvāḻ* of the Tiruch cheṅguṉṟur temple. The personal nouns derived from these terms are *iḍaiyiḍar* and *kīḻīḍar*. And our inscription correctiy employs these terms. It is necessary tosay that in Travancore the term *kīḻīḍu* is still current and especially with reference to temples. A *kīḻīḍu-dēvasvam* is one that is being managed by the persons of another under which it is placed.

It is also to be noted that the *iḍaiyīḍar* (referring to Umayammai and the persons acting on her behalf) and the *kīḻīḍar* (the *Poduvāḻ* of the Tiruch-cheṅguṉṟūr temple) cannot denote a tenant or sub-tenant[1] of the temple property for both were actual owners at different periods. There is nothing in the inscription to indicate that the permanent tenants were disturbed at the time when the property was transferred. The term that is usually employed to denote tenants is '*kuḍi*'.

(iii) *Adigāram-śey*:—This is not an antiquated word. It is even now in use and means 'to exercise authority, to domineer'.

(iv) *Mukkālvaṭṭam*:—This term is used, mostly in west coast inscriptions, to denote a temple without any reference to the deity enshrined therein. It might have been so called from the nature of the temple which was mostly circular, a fourth part being utilised for the entrance and the *dvārapālakas*.

(v) *naḍai*:—This is another west coast expression meaning 'temple'. It is still current. Mr. Venkayya has pointed out that one of the temples of Quilon is called *Gaṇapati-naḍai*.[2]

(vi) *Poduvāḻ*:—In the early inscriptions of the Malayāḷam country, this term is largely met with. In all of them it indicates a class of officials and may be rendered into 'arbitrators or middlemen'. The same occurs in the inscriptions of the Tamiḻ country under the form '*madhyastha*'. There were several orders of *poduvāḻ* viz. *agappoduvāḻ*, *puṟappoduvāḻ*, *ūrppoduvāḻ* etc. Such of the *poduvāḻ* who were connected with temples, like most other temple-servants, developed into a caste falling under the main division of *Ambalavāsis*. One other similar instance is *mūttadu* or *perumūttadu*, who appear to have sprung from the temple officials known as *perumudiyaṉ*. Still another is *pishāraḍi*. The developement of these castes indicates that temple service was hereditary.

(vii) *Rakshābhōgam* and *rakshichchu*:—These terms as applied to lands are special to the inscriptions of the west coast. '*Rakshichchu*' means 'giving protection to' and '*rakshābhōgam*' 'the share or fee given for protection *i. e.* to the rentor or owner of the land as revenue or rent'. It is usual that owners of lands,—under whom would come the State also,— to afford facilities for irrigation and the proper upkeep of lands leased out by them; and the rents paid were in respect of such services: *rājabhōgam* will not be an improper synonym of it.

1 The previous editor of tho plates says 'a piece of land placed under the management of a person was perhaps called a *kīḻīḍu* with reference to that person. If this person sublet to a third perty, the person subletting is the *iḍaiy-īḍam i. e.* he is the middleman between the owner of the property and the sub-tenant.

2 Foot-note 1 on p. 238 *Ep. Ind.* Vol. IX.

(viii) *koṭṭil*:—This word generally means 'a cow-stall' but sometimes it denotes 'a place where the use of the bow and arrows are taught'. In the latter sense it is employed in the *Guṇamālaiyār-ilambagam*, *Jīvakachintāmaṇi*, (verse 145). The qualifying word *uyariya* indicates that it has the same meaning in our record. If *kōyil* in which the *koṭṭil* is said to have been situated is taken to mean 'a temple' instead of 'a palace', the term *koṭṭil* may have reference to a shrine of Kṛishṇa which is usually called *Āyambāḍi* or *Gōshṭhālaya* and may in that case be connected with the first general meaning of the word *i. e.* 'a cow-stall'.

(ix) *'pāḍutāṅgumavaṉ'*:—This word is composed of *'pāḍu'* 'side' and *'tāṅgumavaṉ'* 'one who supports'; it thus means 'one who supports the side of another'. Another early epigraph uses the phrase *'pāḍutāṅgi-paṟaiyumavaṉ'* in similar circumstance.[1]

The places mentioned in the inscription are Kollam, which is the modern Quilon; Ayirūr which is now one of the Pakuthies of the Tiruvalla Taluk in the Quilon Division; Tiruchcheṅguṉṟūr, which is identical with the modern Chengannūr, the head quarters of another taluk in the Koṭṭayam Division; Tirukkalayapuram; Iḍaiyāmaṇam, where there resides a Pōtti gentleman at the head of a *maṭha*; Muruṅṅaiyūr; Punalūr, which is now a station in the Shenkotta-Quilon branch of the South-Indian Railway; Maṇalmūkku; and Kuḍagōṭṭūr.

First side.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொல்லங்தோன்றி நூற்று நாற்பத் தொன்பதாமாண்டு துலா-

2 த்துள் வியாழ[ன*] நின்ற மிரிச்சிக ஞாயிற்று ஞாயிறுண்ட

3 அச்சுவதி இந்நாளால் கொல்லத்து பனங்காவின் கொயிலு ளுய-

4 ரிய கொட்டிலுள் திருச்செங் குன்றூர்ப் பருடைப் பெருமக்கள் கூட்ட-

5 ங்கூடி இருந்தருளியெடத்து வைச்சு திருக்கலையபுரத் தாதிச்சனுமைய ம்மை

6 அயுருரிற் பிரதிட்டை செய்த பட்டார கரையும் பட்டாரகர்க்கொள்ள பூ மியும் ஆதி-

7 ச்சனுமையம்மைக்கு நிரொடட்டிக் கொடுத்தான் வெணாடுடைய ஸ்ரீவல்ல பங் கொதை [|*] ஆதிச்-

8 சனுமையம்மை தானட்டிற்பெறு கொண்டது திருச் செங்குன்றூர்ப் பட் டாரக-

9 ர்க்கு கிழிடாய்ச் சிற்றூர் நடையொடுகூட நானாழிச் செய்தரி திருவ முதி-

10 னுக்கும் ஒன்பதினாழிப் பறையால் இருநூறு பறைச் செய்துநெல் ஆ ண்டு-

11 வரை கொடுப்பிதாகப் பொதுவாள் கைய்யில் நிரொடட்டிக் கொடுத்தாள் [||*] அயுருர் மு

1 *Travancore Archaeological Series*, . Vol. II. p. 37, and *addenda* and *corrigenda*

12 க்கால் வட்டமும் பட்டார[ர்*]க்கொள்ள இடையிடும் ரக்ஷிச்சு கொடு-
த்து ரக்ஷாபோகங்-
13 கொள்ளக்கடவியர் பொதுவாள்மார் [||*] இப்பரிசு செய்த கிழிட்டில்
ஊராளராக இ-
14 டை யிடராக புக்கு விலக்கவும் பொருள் கவரவும் பெறார் [||*] இதனை பி-
ழைன்று

Second side.

15 செய்யுமவன் வெவ்வெற்றுவகைச் சிற்றூர் நடைத் தண்டம் இருநூற்றுக்
கழஞ்சு
16 பொன் தண்டப்படக் கடவியன் [||*] அவன்கு பாடுதாங்குமவனும் இ-
ப்பரி-
17 செ தண்டப்படுவித [||*] இப்பரிசு மெற்சொல்லப்பட்ட ஆயுருர் மூ-
க்கா-
18 ல்வட்டமும் பட்டாரகர்க்கொள்ள இடையிடுஞ் ஸ்ரீ வல்லபங்கொதை
யுடை-
19 ஆதிச்சனுமையம்மை அட்டிப்பெறு கொண்டது ஸ்ரீ வல்லபங் கொதை
யுட-
20 னிருக்கத் திருச்செங்குன்றூர்ப் பட்டாரகர்க்கு கிழிடாக அட்டியெ-
21 டத் தறியுஞ் சாதுக்கள் [|*] முருங்ஙையூர்த் தெவம் பவித்திரன் நானு
மறி-
22 வன் [|*] இடையாமணத்து சங்கரங் கண்டன் நானுமறிவன் [|*] மணல்
மூக்கின்
23 கண்டந் தாமொதரன் நானு மறிவன் [|*] வெணாட்டி[ன்]கு அதிகாரஞ்
செய்கி-
24 ன்ற புனலூர் இரவி பரந்தவன் நானு மறிவன் [|*] குடகொட்டூர்ப் ப
ரந்-
25 தவங் கண்டன் நானு மறிவன் [||*] இவை திருச்செங்குன்றூர்ப் பொது
வா-
26 ள் சாத்தஞ் சடைய னெழுத்து [||*]

Translation.

Hail ! Prosperity ! In the year one hundred and forty-nine after the appearance of Kollam, on this day of Āśvati governing a Sunday in the month of Vriśchika of (the year when) Jupiter was in Tulā, and at the time when the greatmen of the assembly of Tiruchengunṛūr were gathered together in the high *koṭṭil* (*i. e.* the place where the use of the bows and arrows was taught) in the palace at Paṉaiṅgā in Kollam, Śrīvallabhaṅgōdai, (the king) of Vēṇāḍu gave, with libation of water, to Ādichchaṉ Umaiyammai, the Bhaṭṭāraka which (she) Ādichchaṉ Umaiyammai of Tirukkalaiyapuram had set up at Ayurūr, along with the lands belonging to the Bhaṭṭāraka (and) Ādichchaṉ Umaiyammai gave, with libation of

Second side.

water (*i. e.* transferred), what she received as *aṭṭippēru*, as a *kīḻīḍu* of the Bhaṭṭāraka of Tiruchcheṅguṉṟūr, into the hands of the Pōduvāḷ, stipulating that two hundred *paṟai* of clean paddy, as measured by the *paṟai* holding nine *nāḻi*, should be given annually for a sacred offering of four *nāḻi* of clean rice to be made in the shrine of Śiṟṟūr as well.

The *Pōduvāḷ* shall protect the temple (*mukkālvaṭṭam*) of Ayurūr and the *iḍaiyīḍu* (lands) belonging to this Bhaṭṭāraka and obtain the *rakshābhōga* (*i. e.* the rentor's share on the lands). In the *kīḻīḍu* (lands) thus made (*i. e.* transferred), neither the *ūrāḷar* (*i. e.* the village officials) nor the *iḍaiyīḍar* (*i. e.* the persons acting on behalf of the middle owner Ādichchan Umaiyammai) shall enter or reject (the existing tenants) or obtain money dues. Any one who makes use of this (*i. e.* the transferred property) differently (from the intention of the doner) shall severally pay a fine of two-hundred *kaḻañju* of gold, which is the fine fixed by the shrine of Śiṟṟūr. He who supports him shall also be liable to this same fine.

The following *sādhus* knew (the transaction) when, in this manner, the above said temple of Ayurūr and the *iḍaiyīḍu* (lands) of the Bhaṭṭāraka, which Ādichchaṉ Umayammai had obtained from Śrīvallabhangōdai as an *aṭṭirpēṟu*, was tranferred as a *kīḻīḍu* of the Bhaṭṭāraka of Tiruchcheṅguṉṟūr, Śrīvallabhaṅgōdai being present at the time:—

I, Dēvaṉ Pavittiraṉ of Muruññaiyūr also know: I, Saṅṅaraṉ Kaṇḍaṉ of Iḍaiyāmaṉam also know: I, Kaṇḍaṉ Dāmōdaraṉ of Maṉalmūkku also know: I, Iravi Parandavan of Punalūr, who has authority over Vēṇāḍu, also know: I, Parandavaṉ Kaṇḍaṉ of Kuḍagōṭṭūr also know. These (are) the writings of Śāṭṭaṉ, Śaḍaiyaṉ, the *poduvāḷ* of Tiruchchenguṉṟūr.

No. 2.— Fragmentary odd plate of Mamballi.

The copper plate on which the subjoined inscription is engraved must have belonged to a set of more than two leaves. The incomplete and fragmentary nature of the record shows clearly that there should have been some plates both before and after.

In editing the Māmbaḷḷi plate[1] of Śrīvallabangōdai, dated in Kollam 149, the late Mr. Gopinatha Rao noted that that copper-plate belonged to the Māmbaḷḷi *bhaṇḍārattil* of the Māmbaḷḷi *maṭha*, and that besides that plate, there were five other odd plates belonging to the same *maṭha*, bearing fragments of inscriptions of the Kīḻappērūr dynasty of the Vēṇāḍu kings. This is one of those five. The other four are also edited below.

The plate is light, has no rims. measures $10\frac{13}{16}''$ by $3\frac{5}{16}''$ and bears a ring-hole bored at the left margin, a little away from the edge, right in the centre of the width and just before the place where the lines commence. Nothing is

1 This inscription is re edited in this Part as No. 1.

kown as to its ever having had any ring or seal. Nor do we know where it was found. Both sides of the plate bear writing in the Vaṭṭeḻuttu characters and the Tamiḻ language. Each side contains 13 lines of writing.

The engraving of this fragmentary inscription is very legible and resembles that of the record of Śrīvallabaṅgōdai of date Kollam 149 (=A. D. 973) with which it is also, to some extent, connected as will be shown presently. In all probability the record is one belonging to the time of Śrīvallabhaṅgōdai.

Some of the orthographical peculiarities may be noticed. The letter *ka* is not closed at the bottom as in epigraphs of Bhāskara Ravivarman. It is perfectly distinguishable from *cha*. The syllables *tu*, *ṟu*, and *ṅa*, which generally resemble each other in most Vaṭṭeḻuttu inscriptions, are here shaped distinctly so as to leave no room for doubt in their readings. The double bent at the commencement of *tu* is wide; and though *ṟu* and *ṅa* appear almost alike, the latter has a closed loop at the beginning which the other has not. One more letter which is liable to be confounded with these is *ḍai*; and this is shaped with a clear *ai* sign. The short and long farms of *ku* and *mu* are distinguished. *Ya* has an open curve at the left end and this differentiates it from *va* and *pa* which get a closed loop at the commencement. Two forms of *ṉa* and three forms of *po* are figured. *Ṉa* is sometimes closed at the bottom and sometimes left open. One of the forms of *po* has an *e* sign prefixed to *ṉa*; in the second veriety this symbol gets an additional upward stroke at the right end; and in the third, which I am almost inclined to think is a mistake committed by the engraver, the symbol for *po* resembles exactly that for *ṉa*. The vowel *i* is shaped with a narrow middle portion which makes it differ considerably from the shape given to it in the records of Bhāskara Ravivarman, where the central part is much wider. The only Grantha letter used is *kshā* in *rakshābhōga*.

It is not possible to say, with the fragmentary portion now available of this record, when, by whom and for what purpose the provisions registered in it, were made. So far as the preserved portion goes, it may be said that the inscription gives a list of incomes of a group of temples, probably the one at Tiruchcheṅguṉṟūr and others placed under the care and protection of the officials managing its property. For some object, which must have been mentioned almost in the last line of the immediately preciding plate, an income of 29 *paṟai* and 5 *nāḻi* of paddy were assigned. 115 *paṟai* of paddy were set apart for the expenses to be met on the new-moon days and on the excess days (of the year). The incomes derived from a garden and a field were kept for the maintenance of one sacred lamp: and incomes amounting to 188 *paṟai* of paddy, it is said, were given to the temple of Tiruchcheṅguṉṟūr for the protection to be afforded (*i. e.* for conducting the expenses of) the temple of Ayirūr along with that of Siṟṟūr; and for the expenses connected with the Brahmōtsava were set apart 100 out of an income of 104 *paṟai* of paddy. After this, two items of incomes amounting to 90 *paṟai* of paddy are mentioned and the purpose for which it was intended must have been entered on the following missing plates.

The fact that separate provision had to be made for excess days, might be taken to show that the temple counted its year by the Sauramāna system while

the gifts generally recorded in favour of it were made for a *Chāndramāna* year, which was less by about 11 days. Had the provisions been made for the solar year there would have been no necessity for separate provision on account of excess days. There is greater possibility that the "excess days" refer to the 5 or 6 days over 360 calculated at 30 days, a month.

The proper names of villages, lands and persons that occur in the inscription are given below:—

Serial number	Names of lands and villages	Names of persons	Remarks.
1	Udikkāl-tuḍavai	Kuṉṟaṉ Gōvindaṉ	
2	Nambiṉṟaram		
3		Kumaraṉ Śēndaṉ	
4	Saḍikkuḷam	Araṅgaṉ Kuṉṟappōḷaṉ	
5	Puḷippaḷḷi	Kuṉṟan Parantapaṉ	
6	Tāṉṟōṉṟikkāl	Gōvidaṉ Kōdai	
7	Kuṉṟattūr	Kāmaṉ Kuṉṟappōḷaṉ	
8	Olittuḍavai	Ayyaṉ Śēndaṉ	
9	Pichchagachchēri	Nārāyaṇaṉ Dāmōdiraṉ	
10	Veḷḷimuṭṭam	Iravi Kuṉṟappōḷaṉ	
11	Iḷampaḷḷi	Nārāyaṇaṉ Gōvindaṉ	
12	Ayirūr	Tennaṉ Kēraḷaṉ	
13	Tiruchcheṅguṉṟūr	Iḷaiyaṉ Aiyaṉ	
14	Śiṟṟūr	Kōdai Aiyaṉ	
15	Muḍappalāviṉkāl	Pārthaṉ Gōvindaṉ	
16	Śāttamaṅgalam	Iḷaiyaṉ Perumāṉ	
17	Mummūḍai		
18	Kuṉbūr		
19	Taṉīruśeṅgāḍu		
20	Kaṇṇaṉvaippāy		
21	Kūḍapuram		

Pirammattuvaṟṟiṉukku which occurs in line 24 may be the Tamiḻ form of either Brahmasvam or Brahmōtsavam of which we have adopted the latter alternative. If, however, Brahmasvam is what is meant, that word must be taken to denote not the property of the Brāhmaṇas but what is required for feeding them

Text.

1 நிடு நெல் பதின்பறையும் குன்றங்கோவிந்த [1]னுதிக்கால்த்துடவையா விடும்

2 நெல் அறுபறையும் [|*] இவ னம்பின்றறத்தா விடும் நெலிருபறை யிடங் கழியா ல-

1 The letter க் is entered below.

3 ஞ்ஞாழியும் [॥*] குமரன் செ(ர)ங்கநார் காராண்மையா விடு[ம்*] நெல்
பதின் ஒருப்பறையும் [।*] கூ-
4 ட நெல் இருபத்தொன்பதுபறை இடங்கழி[யா*]ல் லேஞ்ஞாழியும் [॥*]
அமாவாதி[க்]கும்[1] நா-
5 ளெற்ற[த்*]திணும்[2] செலவு சடிக்குளத்தால்[3] நெல் முப்பது பறையும்
[॥*] புளிப்பள்ளியா-[4]
6 ல் பூவணப்பெலி யிடு[ம்*] நெல் முப்பது பறையும் [॥*] தான்றொன்றிகா
லால் சிறுபணிச்-
7 சை யிடு[ம்*] நெலிருபதுபறையும் [॥*] குன்ற[த்*]தூராலும் ஒலித்துட
வையாலு (மி)[ம்பி*]ச்சக[ச்*]செ-
8 ரியவ நிடு[ம்*] நெல் முப்ப[த்*] ஐம்பறையும் [।*] கூட நெல் நூற்றொரு
(ப்)ப[த்*]ஐம்பறையும் [॥*] தி-
9 து [5]திருவிளக்கொன்றினுக்கு செலவு [॥*] வெள்ளிமுட்டத்து[6] தொட்டு
மும் இளம்பள்ளி[7] [8]யயலா-
10 லும் செ[ல்*]லும் திருவிளக்கு ஒன்று [॥*] அயிரூர் முக்கால்வட்டமு
[ம்*] [9]பட்டாரகருடைய பூ-
11 மிக்கும்[10] இரக்ஷாபொகமாக திருச்செங்குன்றூர் பட்டாரகர்[க்*]கு சிற
றூர் நடையொடு
12 கூட கொடுக்கு[ம்*] நெல் [।*] முடப்பலாவின்[11] கால் காராண்மைய[ர*]
ல் நெல்லறுபது[12] பறையும் [।*] அர-
13 ங்கங் குன்றப்பொழுஞர்[13] காராண்மையால் நெல் [14]முப்பத்ஐம்பறை
யும் [।*] குன்றம் பரந்தபன்

Second side.

14 காராண்மையால் நெல் நாலபது பறையும் [।*] கொவிந்நங் கொதை ச
த்தமங்கல[த்*]தால் நெல்லிருப-
15 த்துமு[ப்*]பறையும் [।*] காமங்குன்ற[ப்]பொழுநார் காரா[ண்*]மை
யால்[15] நெல் விருபது பறையும் [।*] [அ]ய்ய-

1 The letter க் is entered below the line.
2 The third letter ற is engraved below.
3 க் is engraved below the line.
4 The second ப் is marked below the line.
5 The first க் is entered by way of interlineation.
6 த் is an interlineation.
7 The letter ள is entered below the line.
8 Read வயலாலும்.
9 The letter ட் is entered below the line.
10 க் is an interlineation.
11 In this word ட is an interlineation.
12 ப is an interlineation: between ல and று a letter is engraved and erased.
13 ர is an interlineation. ந is engraved and erased between ழ and ஞ.
14 த் is an interlineation.
15 There is space for ண but the letter has not been cut.

Second side

16 ஞ்செங்கநார்[1] மும்முடையால் நெல் பதின்பறையும் [।*] கூட நெல் நூ
ற்று எண்பத்தெண்[2] பறையும் [॥*]

17 இதினால் நூற்று எணபது பறையும் சிற்றூர் நடைக்கு கொடுப்பிது [॥*]
[3]குண்பூரிரவி

18 குன்றப்பொழன் காராண்மையால் நெல் விருபதுபறையாலி[4] [।*] பதின்
பறை நெல் திருக்-

19 கொயில்க்கால் சரக்கு [5]ஒட்டையடைக்குமவனுக்கும் [।*] விச்ச[6] நெல்
பதின்பறை-

20 யும் [।*] [7]தொந்[ந]ங்கெரளன் காராண்மையால் நெல் விருபத்து ஒரு ப
றையும் [।*] தணிரு-[8]

21 சங்காட்டு நாராயணங் கொவிந்தன் காராண்மையால் நெ[ல்*] விருபத்
தைம்பறையும் [।*] இ-

22 வனெ பொலியிடுந் நெல் பதினைம்பறையும் [।*] பிச்சகச்செரி நாராணணந்
த[ர*]-[9]

23 மொதிரன் காராண்மையால் நெல் முப்பத்து முப்பறையும் [।*] கூட நெல்
நூற்று நாற்-

24 பறையாலும் [।*] நூறு பறையும் பிரம்மத்துவற்றினுக்கு[10] செலவினு
க்கு[11] [॥*] கண்ணன்

25 வைப்பாயால் விளையானைய்யனும் கொதை அய்யனு மிடு[ந்*] நெல் அம்ப
து பறையும் [।*] கூ

26 ட புறத்தால் பாத்தகொவிந்தனும்ப மிளையாம்[12] பெருமானு மிடு[ம்*]
நெல் நாற்பது

Translation.

. . . . ten *parai* of paddy to be deposited . . . . . six *parai* of paddy to be deposited by Kunran Gōvindan from (*the yield of*) Udikkāl; two *parai* and five *nāḻi* of paddy as measured by the *iḍaṅgaḻi* from (*the yield of*) Nambinrāram; eleven *parai* of paddy from the *kārāṇmai* of Kumaran Sēndan; in all twenty-nine *parai* of paddy and five *nāḻi* as measured by the *iḍaṅgaḻi*.

For the expenses to be met on the days of the new-moon and for excess days are assigned thirty *parai* of paddy from the yield of Śaḍikkuḷam, thirty

1 ம் is an interlineation.

2 The letters த்தெ are written over an erasure.

3 The length of பூ is not indicated in the original.

4 Read பறையால்.

5 ட் of ஒட்டை is an interlineation.

6 Read மிச்சம்.

7 Perhaps தெங்கந் is intended.

8 ணி looks like லை: perhaps we have to read தலைச்[ச]ங்காட்டு.

9 There is some correction in the last two syllables.

10 ற் is engraved below the line by way of interlineation.

11 Both before and after கு there is space for a single letter which may be filled up by க்,

12 Cancel the letter ப்.

parai of paddy to be deposited by Pūvaṇappeli[1] from the yield of Puḷippaḷḷi; twenty *parai* of paddy to be deposited by Śiṟupaṇichchai from the yield of Tāṉṟōṉṟikkāl, thirty-five *parai* of paddy to be deposited by a native of Pichchagachchēri from the yield of Kuṉṟattūr and Olittuḍavai, making in all one hundred and fifteen *parai* of paddy.

This (i. e. the following) is for the expenses of one sacred lamp:— one sacred lamp shall be maintained from the yield of the garden attached to Veḷḷimuṭṭam and the field of Iḷampaḷḷi.

As *rakshābhōga* on the temple of Ayirūr and on the lands belonging to that Bhaṭṭāraka the (following quantities of) paddy shall be deposited in the temple of Tiruchcheṅguṉṟūr-Bhaṭṭāraka for the expenses of the shrine of Śiṟṟūr as well.

Sixty *parai* of paddy from the *kārāṇmai* of Muḍappalāviṉkāl;[2] thirty-six *parai* of paddy from the *kārāṇmāi* of Araṅgaṉ Kuṉṟappōḷaṉ; forty *parai* of paddy from the *kārāṇmai* of Kuṉṟaṉ Parantapaṉ; twenty-three *parai* of paddy to be given by Gōvindaṉ Kōdai from the yield of Śāttamaṅgalam; twenty *parai* of paddy from the *kārāṇmai* of Kāmaṉ Kuṉṟappōḷaṉ; ten *parai* of paddy to be given by Ayyaṉ Śēndaṉār from the yield of Mummūḍai;—in all one hundred and eighty eight *parai* of paddy. This quantity of one hundred and eighty[3] *parai* shall be given to the temple of Śiṟṟūr.

Out of the twenty *parai* of paddy from the *kārāṇmai* of Iravi Kuṉṟappōḷaṉ of Kuṇbūr, ten *parai* of paddy shall be given to the person who had to fill up holes made in the vessels of the temple, leaving a balance of ten *parai* of paddy which with twenty *parai* of paddy from the *kārāṇmai* of Tennaṉ Kēraḷaṉ, twenty five *parai* of paddy from the *kārāṇmai* of Nārāyaṇaṉ Gōvindaṉ of Taniruśeṅgāḍu, ten *parai* of paddy to be deposited by the same person, and thirty-five *parai* of paddy from the *kārāṇmai* of Nārāyaṇaṉ Dāmōdiraṉ of Pichchagachchēri, made in all one hundred and four *parai* of paddy. Out of this quantity one hundred *parai* shall be for the expenses of *Brahmasva* or *Brāhmōtsava*.

Fifty *parai* of paddy to be given by Iḷaiyāṉ Aiyaṉ and Kōdai Aiyaṉ from the yield of Kaṇṇaṉvaippāy . . . . forty . . . . of paddy to be given by Pārthaṉ Gōvindaṉ and Iḷaiyāṉ Perumāṉ from the income of Kūḍapuram . . . .

---

1 *Pūvaṇapeli* may also be regarded as a special kind of *bali* offering. But such a method of understanding the passage would deprive the object of grant of the rest of the items and would necessitate giving some explanation for the appropriation of a grant made for one object to a different one.

2 If *kāl* is separated from Muḍappalā and taken with *kārāṇmai*, it would mean 'a quarter of the *kārāṇmai*' from Muḍappalā. It will seen that in others no such fraction is mentioned.

3 Eight is omitted after eighty.

No. 3.— Cholapuram inscription of Virakeralavarman: Kollam 302.

The subjoined inscription[1] in the Tamil characters and the Tamil language, engraved on the west base of the central shrine in the Chōḷēśvara temple at Chōḷapuram near Nagercoil, belongs to the reign of the Vēṇādu king Vīrakēraḷavarman and is dated in the year opposite[2] to Kollam 301 *i. e.* Kollam 302(=A. D. 1127). It registers an assignment by the king of revenues arising from the *dēvadāna* lands at Vaḍaśēri, to the temple of Rājēndrachōḷēśvaramuḍaiya-mahādēva at Kōṭṭāṟu *alias* Mummuḍiśōḷanallūr, for offerings and lamp to that temple. The officers who assigned the incomes on behalf of the king were the *varippuḷḷi*[3] Kaṇṇaṉ Gōvindaṉ and the *uḷḷiruppu*[4] Vikkiramaṉ Kuṉṟaṉ *alias* Kēraḷaśingappallavaraiyaṉ of Kuṉṟinmēl. The final order was issued in the writing of Dhanañjayaṉ Kaṇḍaṉ of Varukkaippaḷḷi and Iravi Śakkirāyudaṉ (Ravichakrāyudha) *alias* Śrī-Toṅgappallavaraiyaṉ, the latter of whom was the ruler of Maṇṇūr.

Varippuḷḷi may be an equivalent of the modern *kaṇakkuppiḷḷai* whose original should have been *kaṇakkuppuḷḷi*. *Kaṇakku* stands for *vari* of which it is a synonym and *puḷḷi* means a person. This derivation of the word Kaṇakkuppiḷḷai shows that it can be applied to any person doing the duty of an accountant and has no connection with 'Piḷḷai'. *Uḷḷiruppu* is evidently the name of another office connected with the tax department. Its sense can be made out by a comparison of it with *naḍuvirukkum*[5] and its equivalent *madhyastha* occurring in inscriptions.

Text.

1. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொல்லம் தோன்றி நாக-மாண்டினெதிராமாண்டு சிங்க
நாயிற்று வெணாடு வாழநதருளுகின்ற ஸ்ரீ வீரகெரளபன்மற்கு அமை
ஞ்ச அதிகாரிகள் வ[ரு]க்கைப்பள்ளித் தனஞ்செயங் கண்டனு[ம்]
மண்ணூர் வாழ்கின்ற இரவி சக்கிராயுதனுகின்ற ஸ்ரீதொங்கப்பல்ல
வரையனும் எழுத்து [||*] சி வரிப்பள்ளி

2. கண்ணங் கொவிந்தனும் உள்ளிருப்புக் குன்றின்மெல் விக்கிரமன் குன்ற
னை கெரளசிங்கப்பலலவரையனும் காரியமாக கொட்டாறுன மும்
முடிசொழநல்லூர் இராஜெந்த்ரசொழ ஈஶ்வரமுடைய மஹாதெவர்க்கு
மந்திரபொனகம் அமுதுசெய்தருள நித்தம் அரிசி நாழியு-

3. ம கறியமுது நெய்யமு[து*] தயிரமுது அடைக்காயமுது இலையமுதுக்கும்
திருநொந்தாவிளக்கு ஒன்றுக்கும் மும்முடிசொழநல்லூர்ப்பால் வட

1 A translation of this inscription is given in the *Indian Antiquary*, Vol. XXIV pp. 253—4

2 Year opposite to 301 is 302 and not 301.

3 The term *varippuḷḷi* has been read by the late Mr. Sundaram Pillai as திருவரிபன் and taken with the word எழுத்து which precedes it and rendered into "the brief writer (Private Secretary?".

4 With the word *kuṉṟu* that follows, this term has been taken to mean the proper name of a hill (*Ibid*, p. 253).

5 *South-Indian Inscriptions*, Vol. II. p. 11, of Introduction. Both *naduvirukkum* and *madhyastha* have been taken to mean 'an arbitrator or judge'. But this seems unlikely as such officers mostly figure with accountants.

செரியில் இத்தெவர் தெவதானம் ஸ்வாமிகொள்ளுங் கடமை நெல்லுங் காசும் . . . .

4. துங் கொண்டு இத்தெவற்கு இந்நிமந்தம் சந்திராதித்தவற் செல்வதாகப் பெலிகல்லினில் நிர்வார்த்து கல்வெட்டுவித்துக் குடுத்தொம்

Translation.

Hail! Prosperity! In the month of siṁha of the year opposite to 301 since Kollam had appeared, the officers of the glorious (king) Vīrakēraḷavarman who was pleased to rule over Vēṇāḍu, *viz* Danañjayaṉ Kaṇḍaṉ of Varukkaippaḷḷi and Iravi[1] Śakkirāyudaṉ *alias* Śrī-Toṅgappallavaraiyaṉ governing Maṇṇūr, wrote (this).

We, the *varippuḻḻi*[2] (*i. e.* accountant) Kaṇṇaṉ Govindaṉ and the *uḻḻiruppu*[3] Vikkiramaṉ Kuṉṟaṉ *alias* Kēraḷaśingappallavaraiyan of Kuṉṟimmēl, (acting) as agents of the (king), gave, with libation of water, poured on the *bali* stone, the *kaḍamai* paddy, *kāśu* and . . . . accruing to the king (*svāmi*) from the *dēvadāna* (lands) of the god at Vaḍaśēri near Mummuḍiśōḻanallūr, for preparing offerings of food to (the temple of) Rājēndrachōḷēśvara-muḍaiya-Mahādēva at Kōṭṭāṟu *alias* Mummuḍiśōḻanallūr, with four *nāḻi* of rice, vegetable offerings, ghee offering, curd offering, arica-nut offering, (betel)[4]-leaf offering as well as for one sacred lamp, and engraved (the grant) on stone, so that this *nimanda*[5] to this god may last as long as the moon and the sun (endure).

No. 4.—Suchindram inscription of the Venadu king Kodai Keralavarman: Kollam 320.

The subjoined inscription in the Tamil characters of the period to which it belongs, is engraved on the north wall of the first *prākāra* of the Sthāṇunātha-svāmin temple at Suchīndiram. It belongs to the reign of Kōdai Kēraḷavarman and is dated in the Kollam year 320 (= A. D. 1145), Mīna month. This is the earliest record of the Vēṇāḍu king found at Suchīndiram. The inscription registers a gift of land in Teṉvaḷanallūr which formed part of Nṛipaśēkharanallūr for offerings and lamps to the shrines of Mahādēva and Tiruvēṅgaḍanilai-Āḻvār and for feeding two persons in the temple at Suchīndiram in Nāñji-nāḍu. Another inscription in the same temple informs us that Kaṟkāḍu was called Nṛipaśēkhara-nallūr; hence the lands granted have to be looked for in the modern hamlets

1 This name has been read as Śrī-Śaiyaṉ in *Ind. Ant.* Vol. XXIV p. 253.

2 See note 3 above.

3 Vide note 4 above.

4 Though *ilai* may stand for plantain leaf, it is not unlikely that betel leaves are meant here, because it is mentioned immediately after *aḍaikkāy*.

5 The other forms in which this word occurs in inscriptions are *niranda* after *nibanda*.

of Kakkāṭṭūr or Kakkāṭṭuchchēri in Suchīndiram Pakuthy. The document was incised on stone by Sōmaṉ Śelvaṉ *alias* Muṉṉūṟṟuva-Āchāryan, in accordance with an order issued by the king.

Text[1].

1. ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] கொல்லந்தோன்றி ௩௱௨௰-தாவது மீனஞாயி[ற்*]று
2. வெணாடு வாண்டருளுன்ற ஸ்ரீகோதை கேரளவன்மர் நாஞ்சிநாட்டு சுசிந்திர-
3. முடைய மஹாதேவர்க்கு திருவமுதுக்கு அரி நாழியும் திருவெங்கடநிலை ஆழ்வார்க்கு திருவமுது-
4. க்கு அரி நாழியும் அக்கிர மிரண்டுக்கு அரி நாழியும் [ஆக அரி]பனிரு நாழியும் கறியமுது நெய-
5. முது தயிரமுதுக்கும் நித்த நிமந்தஞ் செல்வதாக விட்ட நிலமாவது [॥*] இத்தேவர் தேவதா-
6. னங்களில் நிருபசேகரநல்லூர்ப்படும்[2] தென்வளநல்லூர் இரு பூவாழும் நிலத்திலெ இருப-
7. துமா நிலமும் [।*] இதிநொடுமடைய ஒரு பூ வாழும் நிலத்திலெ பத்து மாவும் [।*] ஆக
8. நிலம் [2]முப்பது மாவுக்கும் [।*] ஸ்வாமிக்கு இறுக்கக்கடவ இறை தேவ ஸ்ரீபண்டாரத்திலெ நெ-
9. ல்லளந்து நித்தநிபந்தஞ் சந்திராதித்தவற் செல்வதாக [2]திருப்ப[டி]யிலெ நிர்வார்த்தருளி
10. கல்வெட்டி கொள்க என்று திரு எழுத்திட்ட திருமுகப்படி எழுத்து வெட்டினென் இவ்வூர் தச்சன் சோம-
11. ன் செல்வனான முன்னூற்றுவ ஆசாரியன் எழுத்து

Translation.

Hail! Prosperity! In the month of Mīna of (the year) 320 after the appearance of Kollam, the glorious Kōdai Kēraḷavarman, who is pleased to rule over Vēṇāḍu, gave (the following) land to meet the daily requirements of the temple at Suchīndiram in Nāñji-nāḍu *viz* twelve *nāḻi* of rice in all (calculated) at the rate of four *nāḻi* of rice for a sacred offering to the Mahādēva, four *nāḻi* of rice for a sacred offering to Tiruvēṅgaḍanilai-Āḻvār, and four *nāḻi* of rice for two *agram* (*i. e.* for feeding two persons) and for vegetable, ghee and curd[3] offerings:—

Twenty *mā* of land in the double crop land of Teṉvaḷanallūr attached to Nṛipaśēkharanallūr, (one) of the *dēvadānas* of this god, and ten *mā* in the single crop land attached to this (*i. e.* the above said land), making together thirty *mā* of land.

In accordance with the royal order (issued) with the sign manual,—directing that the taxes payable to the king be paid in paddy measured into the sacred

1 No. 78 of 1096. From impressions prepared under my supervision.

2 ப்ப is written as a group.

3 The word offering *amudu* is repeated with vegetable, ghee and curd.

treasury of the god so that the above said expenses may be conducted as long as the moon and the sun (last), that (this gift may be made) with libation of water on the sacred steps (of the temple) and (that the order) may be engraved in stone, — I, Sōman Śelvan *alias* Munnūrruva-Āchāryan of this village incised this writing.

No. 5.—Suchindiram inscription of the time of the Venadu king Kodai-Keralavarman: Kollam 320.

This inscription is connected with No. 4 edited above. Its object is to register the fact that a certain Paḷḷi-Āṇḍi was required to husk the paddy provided for the daily expenses of twelve *nāḻi* of rice in the temple of the Mahādēva at Suchīndiram, ordered by king Kōdai-Kēraḷavarman in Kollam 320; and that for his remuneration he should obtain from the temple the food prepared from two *nāḻi* of rice out of the four *nāḻi* of rice set apart for offerings to shrine of Tiruvēṅgaḍa-nilai-Āḻvār. As regards the disposal of the food prepared from the remaining six *nāḻi* of rice, leaving off the food of four *nāḻi* of rice which were intended for feeding purposes, other provisions must have been made. It may be that the food offered to the Mahādēva (*i. e.* four *nāḻi* of rice) should be thrown away being the Śiva-nirmālya.[1]

Text[2].

1 கொல்லந் தொன்றி ௩௱௨௰-ஆவது வெணாடு வாழ்ந்தருளின்ற ஸ்ரீ கொ
தை கெரளவன்மர் [நாஞ்சிநாட்டு சுசி]-

2 ந்திரமுடைய மஹாதெவர்க்கு நித்தநிமந்தஞ் செல்வதாக இத்தெவர் தெவ
தாநங்கள் தென்வளநல்லூரில்

3 கற்ப்பித்த பன்னிரு நாழி அரிசி செலவில் திருவெங்கட நிலையாழ்வார்க்கு
கற்பித்த அரிசி நானாழியிலு-

4 ம் இருநாழி அரிசிச் சொறு பள்ளியாண்டிக்கு அட்டிப்பெறுக சந்திராதி
[த்*]தவற் தன் அன்னுவயத்-

5 (த்)தார் கூட்டம் ஏற்றுக்குத்தி திருவமுதரிசியும் கொண்டு சென்று திருவ
முது வைய்த்துக்கொண்டு

6 வருமாறு கல்வெட்டிக் கொள்க வென்று திருவெழு[த்*]திட்ட திருமுக
ப்படிக் கல்வெட்டினெ-

7 ன்.

Translation.

I engraved (this) on stone in accordance with the royal order (dated in) the year 320 after the appearance of Kollam and (in the reign) of the illustrious Kōdai-Kēraḷavarman, who was pleased to rule over Vēṇāḍu, signed and issued directing that, in order to conduct the daily requirements in the temple of the Mahādēva at Suchīndiram in Nāñji-nāḍu, twelve *nāḻi* of rice should be assigned in

1 The Tiruvalla plates say that the food offered to Īśāna should be thrown in water.

2 No. 79 of 1096.

Teṉvaḷanallūr, one of the *dēvadānas* of this, god; that out of this four *nāḻi* of rice should be given towards the expenses of Tiruvēṅgaḍanilai-Āḻvār, and that Palli-āṇḍi should, by (virtue of) an *aṭṭippēṟu*, receive, as long as the moon and the Sun (last), the food of two *nāḻi* of rice, husk (the paddy) by assembling his relations, carry and pay the rice required for sacred offerings and thus have the said sacred offerings conducted; and that this order should be engraved on stone.

No. 6.—Suchindiram inscription of the Venadu king Kodai Keralavarman: Kollam 325.

The subjoined inscription[1] is engraved in the Tamil characters of the period to which it belongs, on the north wall of the first *prākāra* of the Sthāṇunātha-svāmin temple at Suchīndiram. It belongs to the reign of the Vēṇāḍu king Kōdai-Kēraḷavarman-Tiruvaḍi and is dated in the month of Vriśchika of the Kollam year 325, when Jupiter was in the sign Kanni. As the inscription is unfinished, complete details cannot be ascertained; but it is evident, from the preserved portion, that the grant relates to a land gift made for offerings to the shrine of Vaḍa-Tiruvēṅgaḍatt-Āḻvār.

Text.

1 கொல்லம் ௩௱௨௰௫-ஆவதிரெதிரா மாண்டு கன்னியில் வியா-

2 ழ நின்ற பிருச்சிக நாயிற்று வெணாடு வாழ்ந்தருளுகின்ற ஸ்ரீ கொதைகெ ரளபன்ம-

3 ர்[திரு]வடிக் கமைந்த அதிகாரர் நாஞ்சிநாட்டு கற்காடான நிருபசெகர நல்லூர்ப்படுந் தென்வடந-

4 ல்லூர் நிலம் அறுபது மாவிலும் நாம் சுசிந்த்ரமுடைய மஹாதெவர்க்கு செ லவின்னு விட்டு-

5 க்குடுத்த நிலம் ௩௰ மாவுந்நீக்கி நின்ற நிலம் ௩௰ மாவுங் கொண்டு நித்தம் செப்பு நாழியால் இரு

6 நாழி அரிசி [வடத்]திருவெங்கடத்தாழ்வார்க்கு பெரும்பலாக்காட்டின் உலிகொலியில் குசக்கொ-

7 டு நிலம் இரண்டு மாவும் முருக்கறைச் சு[சீ*]ந்தரவாதி நிலம்

Translation.

In the month of Vṛiśchika of the year opposite to Kollam 325, when Jupiter stood in Kanni, the officers of the illustrious Kōdai-Kēraḷavarma-Tiruvaḍi, who was pleased to rule over Vēṇāḍu, (gave) 30 *mā* of land, out of the sixty *mā* of land in Teṉvaḍanallūr which formed part of Kaṟkāḍu *alias* Nṛipaśēkharanallūr in Nāñji-nāḍu, excluding the (other) 30 *mā* which we gave to Suchindramuḍaiya-Mahādēva, so that, obtaining (possession of these), ... to (the god) Vaḍa-Tiruvēṅgaḍatt-Āḻvār, with two *nāḻi* of rice, per day, as measured by the copper *nāḻi*. Two *mā* of the land called Kuśakkōḍu in Ulikōli and the land . . . . Murukkarai of Suchīndiravādi.[2]

---

1 This is registered as No. 83 of the collection for 1096 M. E.

2 This inscription is left unfinished.

No. 7.—Kollur-madam plates of Udaiyamarttandavarman: Kollam 364.

My Pandit Assistant Mr. Srinivasa Sastri, obtained on loan the subjoined set of plates from the head of the Kollūr-maṭha. The lady owner and her agent deserve our thanks for having kindly lent the set for examination. I must note that the plates were allowed to remain with me for such number of days as I required them for cleaning, taking inked estampages and preparing a transcript of the whole inscription from the plates themselves. All these effected, the plates were safely returned to the owner.

The set consists of 16 plates. They are not quite uniform in size. Their length, breadth and thickness vary slightly. The average length of a plate is 17$\frac{1}{4}$ inches and the breadth 3 inchs. All the plates have ring holes bored on the left margin close to where the writing commences. Leaving a free margin of 1″ to 1$\frac{1}{2}$″ on the left side, the lines run almost to the end of the right side. In some of the plates there are margins on both sides. The holes are made in the middle of the vacant space on the left margin. The plates are not held by any ring and there is no seal.

The thin upper and lower edges of the 14th plate are folded on the first side; while in the case of plate No. 16, a small thin sheet of copper has been applied to one of the long edges so as to form a fold on either side. This device is probably intended to give a kind of protection to the plates. On the whole, the engraving has been neatly done and the characters appear bold and clear. In plate No. 3, (first side), and plate No. 13, (both sides), some of the letters and a portion of the sheet have been partially eaten away by verdigris. In other places also, the metal had been destroyed leaving only traces of letters. But happily the destruction has not spread far.

As regards the size and formation of letters, this set may be divided into two sections, the first commencing with plate 1 and ending with plate 10 and the second beginning with plate 11 and ending with the last. In the first part, the scribe has maintained clear distinction between letters of similar shape such as *va*, *pa*, *ya* and *ma; a* and *pu; ṟu, tu* and *ṅa; ṉa* and *ta;* and has made very few mistakes or omissions; whereas in the second section, the engraver has been so careless that many of his letters can be easily mistaken for others; and errors are also more numerous. The above facts, and specially the vast difference observed in the two sections in the matter of shaping such letters as *ṅa, ṉa, ṇi, ṇa* and many others, clearly indicate that the whole record has been incised by two different hands. The letter "*śrī*", entered at the commencement of the second section *i. e.* at the beginning of plate 11*a*, also points to the same conclusion. It marks the spot where the second scribe commenced writing. No other purpose does this letter serve. It may even be said that the scribe who incised the second section knew little of what he was engraving, else it is difficult to expect different modes of shaping the same letter (notice the difference in the formation of *ta, lu* etc.) and such mistakes as *aṟupatpoḻu, pura,* as are largely found in these plates. For more errors of this kind, reference may be made to the foot-nctes of the text-portion

where they have been corrected. After the incising has been done, the document seems to have been once compared and omissions supplied wherever absolutely necessary. The supplied letters are engraved above or below the line and in a few cases in their correct places, in somewhat smaller characters. Instances of this are noticed in the footnotes on text. Though a few letters have suffered damage by corrosion, the preservation of the record is, on the whole, good.

There are 284 lines of writing in all. The inscription is in the Vaṭṭeḻuttu alphabet of the period to which the record belongs and the language is the western dialect of Tamiḻ much allied to the Malayāḷam. A large number of forms peculiar to either, as well as some obsolete words are found. A few *Grantha* letters are also used *e. g. śrī* in line 1, *sabhai śrī* and *bha* in line 3, *jīrṇṇa* in line 4, *sabhai* in line 5 and *raksha* in line 31.

One of the obsolete forms of words used in the record is *oḷḷō* which occurs in line 16, in the phrase *Mēḍamum Iḍabamum śelaviṉṉu-oḷḷō* which means "exist for the expenses (to be met) in (the month of) Mēḍam and Iḍabam"; thus the form *oḷḷō* stands for "*oḷḷadu i. e. oḷḷa* or *oḷḷana* the dialectic for *uḷḷadu*, *ulla*, or *uḷḷana*". Though this form has ceased to exist, it appears to have been employed freely in the West coast in ancient times. A record of Śrīvallabhangōdai found at Tiruvaṇvaṇḍūr has "*Śrīvallabhaṅgōdai śennaḍaikk-amaiñja bhūmiyāvō* where *būmiyāvō* stands for *būmiyāvadu*". The same word also occurs in the Tiruvalla plates[2] "*Kumaraḍiy-amaichcha tiruvilakk-oṉṟiṉu būmiyāvō*", "*tiruviḷakkiṉuḷḷa būmiyāvō*" and "*Śeṟuvaḷāl nūṟṟu-nāḻi-nel tiruppugaikk-oḷḷō*" *i. e.* the 100 *nāḻi* of paddy of Śeṟuvaḷāl are for sacred incense.

Among the peculiar forms of words found in this inscription may be noted *aruḷiṉṟa* (l. 1), *eḻunnaruḷi* (l. 3), *tanna* (l. 4), *avariḍaya* (l. 3), *jīrṇichchu* (l. 4), *piḍichchu* (l. 38), *alannu* (l. 38), *ariyaruḍādē* (l. 4f), *kūttiṉṉu* (l. 45), *śelaviṉṉu* (l. 42f), *avaṉṉ-oḷḷa* (l. 83), *śeyvadōvidu* (l. 33), *śelavuḍayavaraḷ* (l. 44), *vāriyamuḍaiyavaraḷ* (l. 48), *nannuviḷāvu* (l. 33), *pandiru* (l. 18), *nandāmanam* (l. 47), *āṟāṭṭiṉṉaṅkālattu* (l. 56), *āṟāṭṭumpōḷ* (l. 56), *elvāy* (l. 84), *oḷḷa* (l. 103), *keṭṭiṉṟavaṉṉu* (l. 102), *eṉṉa* (ll. 58, 60) and *maḍa* (l. 61).

The following peculiar features of the dialect are worthy of mention. Unnecessary and improper doubling of consonants are found in such words as *eṉmbaṟai* (l. 102), *irubadumparai* (l. 87), *āṟāṭṭiṉṉaṅkālattu* (l. 56), *āgannel* (l. 78), *padimpaṟa* (l. 25), *eṉṉaiyumṅkoṇḍu* (l. 41), *koṭṭālnnel* (l. 37), which stand respectively for *eṉpaṟai*, *irupadu-paṟai*, *āṟāṭṭiṉa-kālattu*, *āga nel*, *padiṉ paṟai*, *eṉṉaiyuṅkoṇḍu* and *kōṭṭāl nel*.

When a letter of the *vallinam* (hard consonant) class follows one of the *mellinam* class (soft consonant), a letter of the latter class is substituted for the former *e. g. nannu* for *naṉṟu*; *eḻunnaruḷi*, *tanna*, *piranna* and *aḷannu* for *eḻundaruḷi*, *tanda*, *piṟanda* and *aḷandu*; *tiṅṅaḷ*, *araṅṅattu*, *kaṅṅāṇi*, *kuḷaṅṅarai*, *paṅṅuṇi* and *iḍaṅṅaḻi* for *tiṅkaḷ*, *araṅgattu*, *kaṅkāṇi* or *kaṇkāṇi*, *kuḷaṅkarai*, *paṅkuni* and *iḍaṅgaḻi*.

1 *Travancore Archaeological Series*, Vol. II p. 24.
2 Do. Vol. II. p. 178, l. 104.
3 Do. p. 176. l. 63.
4 Do. p. 184. l. 215.

Another graphic peculiarity is the elision of letters *e. g. uḍaiyavaraḷ* for *uḍaiyavargaḷ*.

The words *aruḷukiṉṟa* and *kaṭṭukiṉṟa* have assumed the forms *aruḷiṉṟa* and *keṭṭiṉṟa*. In these, we notice first the dropping of the consonant *k* in *ki* and the subsequent change of the preceding short *u* in *ḷu* and *ṭu* into *i* just following the rule regarding the combination of short *u*'s (*kuṟṟiyalugaram*). There are also several instances of changes of one consonant into another *e. g. jīṟṇichchu* (l. 4), *piḍichchu* (l. 38), *vāḻichchu* (l. 22), *aḍikarichchu* (l. 39), *panḍiru* (l. 18) and *nandūmanam* (l. 47). The word *avariḍaiya* is an altered form of *avaruḍaiya*. It may be considered to be in the transition stage from the Tamiḻ *avaruḍaiya* to the Malayāḷam *avariḍē*. The particle *pōḻ* which is now freely used in Malayāḷam is only an altered form of *poḻudu*. The compound word *aṟiyarudādē* may be split up into *aṟiya + ariyadu + ē* which under ordinary circumstances would have changed into *aṟiyavariyadē* 'difficult to know'. *Ariyadu* seems to have changed into *ruda* in modern Malayāḷam and has undergone a slight change in its significance. *Kōdōrmar* is evidently formed of *Kōdai* and *varmar*. This form is quite unusual, but is, in some respects, similar to *śeyvadōvidu*. It may be noted that *ōvidu* is an obsolete form for the modern *āvadu*. In the phrase *uttiran-tōṟuṅ-gaṇam-aḍuvāṉ*, the word *gaṇam* means "crowd, assemblage, multitude or body". Similar instances are *duvādaśi-gaṇam*, *āḷuṅ-gaṇam*, *pūrāḍa-gaṇam*, etc. *Aḍuvāṉ* stands for *aḍuvadaṟku* and the verb *aḍu* means 'to cook'. Thus the meaning of the phrase *uttiran-tōṟuṅ-gaṇam-aḍuvāṉ* is to cook or prepare meals for the crowd of persons assembling on the day of Uttira.

The component parts of *upperuviyar* (l. 191) are not easy to ascertain. There is no doubt that the first word is *uppu* and this is clearly known from the context. Perhaps the engraver has omitted the syllable *lai* after *vi*; still, the change of *uppu + peru + vilaiñar* (or *vilaiyar*) into *upperuviyar* is against the rules of *sandhi* and has only to be regarded as a corruption. It may also be considered that *upperuviyar* is a variant of *uppu peruvār*.

Paḍiñāyiṟu (l. 219), is another word which deserves to be noted. It consists of *paḍu* (sink) and *ñāyiṟu* (sun) and shows the direction of the sinking sun *i. e.* the west.

Elvāy is used in this inscription and its meaning is not given in either Winslow's or Gundert's lexicons. I consider that it stands for *ēlāy* which means a wet land in Malayāḷam, though it is not noticed in Gundert's. It will be interesting to know its derivation.

Paḍāgāram is one of the obsolete words found in this inscription. It also occurs in other published Vaṭṭeḻuttu epigraphs. Its correct significance has not yet been made out. We have to find in the first part of this compound a trace of the word *Baṭṭa*: the latter part *kāram* is a suffix similar to, and identical with, the *hāra* of *agrahāra*. It will be noticed that the section which gives a list of the twenty-three *paḍagārams* is headed "for Brahmattuvam *i. e.* Brahmasvam" (l. 194). And in summing up the list in line 247, the words used are "*āga-ppēr irupattu mūṉṟāl paḍagāram nilam*" etc. The above facts seem to make it clear that the word

"Brahmasvam" is a synonym of "*paḍagāram*", and as such, the latter must indicate the property given to Brāhmaṇas for enjoyment. Perhaps the original form of *paḍagāram* was *Bhaṭṭahāra*.

It is worthy of (note) that in the phrase *mukkālvaṭṭañ-chuḻanṟu kuḍiyirukkum-puraiyiḍaṅgaḷ* (l. 248f)", the word *śuḻanṟu* has not the meaning of "spinning", which it generally has, but must be derived from '*śūḻ*'. Perhaps *śuḻanṟu* is a mistake for "*śūḻndu*" 'surrounding'.

In line 277 occurs the phrase "*kuchchiḻum tāḻakkālum*". Here *tāḻakkāl* stands for *tāḻakkōl* which is corrupted into '*tākkōl*'. *Kuchchiḻ* is perhaps the semi-circular iron piece with a pointed end used in bolting from outside the inside of the door. The locks used, it may be noted, were long and of circular shape.

One other rare word used in the epigraph is '*nāyem*' (l. 181f) which is a corruption of '*niyāyam*' and which I have elsewhere pointed out is the Tamilised form of the Sanskrit '*nikāya*'.

Vāriyam is another word which is largely met with in inscriptions. From it are derived *Vāriyaṉ*, *Vāriyaṉmār* and *Vāriyar*.[1] At present there is also a caste called Wariar in Malabar. They form one of the sects of Ambalavāsis. Their origin is accounted for in several ways.[2] *Vāriyam* is now used in Malayāḷam to denote a house. The common phrases in which the word *vāriyam* occurs are:—*tōṭṭavāriya-perumakkaḷ*, *ēri-vāriya perumakkaḷ* and *kaḻaṉi-vāriya-perumakkaḷ* who formed some of the committees of the village assembly. *Puraiyiḍam vāriya-muḍaiyavaraḷ* (l. 48f) *aḍikkiṉṟa vāriyaṉmār* and *kuḻattaḻivagattiṉuḷ vāriyañ-cheyyumavaṉ* are other instances. The implied sense in all these cases is 'supervision, management or duty'. In his commentary on the lines "*kaḍum-pari kaḍavuṉar kaḻiṟṟiṉ-pāgar neḍun-tēr-ūruṉar kaḍuṅkaṉ-maṟavar*", Aḍiyārkkunallār uses the synonym of *achchuva vāriyar* for *kaḍum pari kaḍavunar*.[3] It is not unlikely that even in the phrase *aśva-vāriyar* the word *vāriyar* means 'supervisor, manager, or controller'. Thus in our text, *puraiyiḍam vāriyamuḍaiyavaraḷ* means those who have the supervision of the garden lands attached to houses. The use of the words *vāriyam* and *vāriyar* which had such wide application in olden times being rarely reflected in the Tamiḻ works, their derivation remains in obscurity. They may have come from *vārmai* which is also as seldom employed in ancient Tamil works and means 'setting right or making good'.[4]

On the word *aganāḻigai* see page 28 above, where it has been shown that it is equivalent to *uṉṉāḻigai* 'the inner shrine, *sanctum*'. For *Puṉarpūśam* or *Punarvasu*, the west coast ephigraphs often use the form *Puṉaradam* or *Puṉaradam*. The word *vāḻichchu* (another form of *vāḻvittu*) is used in the sense of enjoying or cultivating. *Kūṟa* (l. 53) is a variant of *kūṟai* 'cloth' and '*tirukkoḍikkūṟa*' means 'the cloth to be tied round the flag-staff'.

Two of the abbreviations used in this epigraph are the symbol for *ditto* and *ivu*: the latter stands for *iḍavum* or *iduvum*.

1 Travancore State Manual Vol. III. glossary.

2 Cochin tribes and castes (p. 137f).

3 See pages 140 and 158 of the revised edition of Śilappadikāram.

4 *Vārnda* is used in *Maduraikkāñchi* l. 414.

We shall now speak of the importance of this inscription. It is dated on the day of Śatabhishaj corresponding to Saturday, the first solar day expired, of the month of Dhanus of the Kollam year 364 and at the time when Vēṇāḍu was ruled by Vīra-Udaiya-Mārtāṇḍavarman. The number of the year and the solar day are clearly expressed in words. And Dewan Bahadur L. D. Swamikkannu Pillai to whom I sent the details of this date for verification notes:— This date regularly corresponds to Saturday, 26th November, A. D. 1188 which fell in Kollam 364, and which was a day of Nakshatra Śatabhishaj or Śadayam which came to an end at ·77 on that day. We may note that in this case "Dhanus 1 expired" seems to mean only what is ordinarily called Dhanus 1 and not the next day. It is marked as Dhanus 1 in my Ephemeris.

This is the first copper-plate grant of the time of Mārtāṇḍavarman brought to light so far. Even the stone inscriptions of his reign are not many. The late Mr. Sundaram Pillai of the Travancore Educational Service gave a translation of the first part of a bilingual stone inscription of the Tiruvāyambāḍi shrine in the Padmanābhasvāmin temple at Trivandrum. Since then, that record had been handled by two others *viz.* the late Prof. Kielhorn of Gottingen and the late Mr. T. A. Gopinatha Rao. Mr. Sundaram Pillai took the record as belonging to the time of a certain Ādityarāma and thought that a chronogram was intended by the writer in the word "Mārtāṇḍa" and this view was adopted by the late Mr. Gopinatha Rao who also regarded it as an inscription of king Ādityarāma, though Prof. Kielhorn had before him held that "it belonged to Mārtāṇḍavarman and there was no word in the epigraph which would stand for a chronogram". While Mr. Sundaran Pillai ascribed it to Kollam 365, Prof. Kielhorn declared that it must belong to the 13th century A. D. The last word on this document was said by me last year when I drew up a paper on it for the *Travancore Archaeological Series* Vol. III. Part I. Therein I showed the identical nature of the two portions— Sanskrit and Vaṭṭeḻuttu— and pointed out how the initial mistake of treating the first part in Sanskrit as a separate epigraph led to the error of elevating the umbrella-bearer of the king *i. e.* Ādityarāma, a native of Marudiman, to the position of a king of Kōḷamba, and proved also that neither Kollam 365, nor a year in the 13th century A. D. would suit the record in question which must be placed in Kollam 370—1, which date I pointed out must be almost at the close of the reign of the king. My conclusion was that Mārtāṇḍavarman must have been the immediate predecessor of Maṇikaṇṭha-Rāmavarman and that the latter's succession must have taken place not long after the Tiruvāyambāḍi epigraph was incised. These were arrived at by a careful study of the inscriptions of Maṇikaṇṭha-Rāmavarman found at Veḷḷāṇi and Mitrānandapuram and by a comparison of the official signatories and writers that figure in the epigraphs of that king and Mārtāṇḍavarman.

Another stone inscription of Udaiyamārtāṇḍavarman was discovered at Tiruvaṭṭāṟu by the late Mr. Sundaram Pillai[1] and subsequently noticed by Mr. Gopinatha Rao in the *Travancore Archaeological Series.*[2] In this inscription again, there is difference of opinion as regards the reading of the date. While the former took the year to be Kollam 348, the latter made out 398. I lately examined this

1 *Ind. Ant.* Vol. XXXIV. p. 278f.

2 *Trav. Arch. Series* Vol. I. p. 296· and first plate (back side) inserted between pages 290 and 291.

inscription and was able to effect some improvements in the former readings. The solar day which remained undeciphered had been read as 14. Though the second figure in the year 348 remains doubtful and can be read as 4, 6 or 9,— all of which are equally possible owing to the damaged condition of the inscription.— 6 and 9 have to be rejected for the reason that neither 368 nor 398 represents a year in which Jupiter was in Karkaṭaka as clearly stated in the record; and it may also be said that the year 348 is one satisfying this condition. Another important change in the previous readings that I was able to effect and that materially affects the interpretation of the record is in the phrase '*Vēṇātt-Iḷaṅkūṟu vāṇṇ-aruḷiṉṟa*' which has been variously read as '*Kōḷiḍaikkūṟu*'[1] and '*Iḷaṅkuḍai*'[2]. The former of the two readings has led to the inference that *Kōḷiḍaikkūṟu* was the capital of Vēṇāḍu in Kollam 348:[3] this place has been identified with Kuḷikkōḍu near Padmanābhapuram.[4] *Vēṇāḍu vāṇṇ-aruḷiṉṟa* is quite different from *Vēṇātt-Iḷaṅkūṟu vāṇṇaruḷiṉṟa.* The word *Iḷaṅkūṟu* occurs in a number of inscriptions'[5] where it invariably indicate that the person, to whom it is applied as an epithet, was the senior prince and not the reigning king. *Iḷaṅkūṟu* may be interpreted as 'the portion of the young (prince)'. Thus, the Tiruvaṭṭāṟu epigraph informs us that Vīra-Udaiyamārtāṇḍavarman was not the king of Vēṇāḍu in Kollam 348, but was only the *yuvarāja.* He should have assumed regal powers at a later date. At my request, M. R. Ry. Dewan Bahudur L. D. Swamikkannu Pillai verified the astronomical details furnished in the above lithic record and his note is given below:—

"The position of Jupiter makes it clear that if it is one of the three years, it must be 348 Kollam (equal to A. D. 1172—73, when Jupiter was in Karkaṭaka, and not 368 or 398 when Jupiter could not by any means have been in Karkaṭaka). Assuming then that Kollam 348 is the corret year, it corresponds to A. D. 1172—73 and Mīna 14 of that year is marked in my Ephemeris as Wednesday 7th March A. D. 1173. I am aware, however, that in several Travancore inscriptions an expression like '14 expired', means in the case of the day of a solar month, though not invariably, what we ordinarily call 15. There are two or three interesting cases which I worked for the late Mr. Gopinatha Rao, who since published the results in the *Travancore Archaeological Series*, where this meaning was applied to the epithet 'expired' and proved to be right. Arguing from these precedents, I should say that 'Mīna 14 expired' means what is ordinarily called the 15th day of the solar month of Mīna or Panguni and this was no doubt Thursday 8th March A. D. 1173. So far, the date seems satisfactory. There is a difficulty

1 *Ind. Ant.* Vol. XXIV. p. 278 and *Trav. St. Manual* Vcl. I. p. 254.

2 *Travancore Archæological Series.* Vol. I. p. 296.

3 Prof. Sundaram Pillai:—

It, (this inscription) affords indubitable evidence of the reign of 'Śrī-Vīra-Udaiya-Mārtāṇḍavarman in Mīna 348 M. E. or approximately speaking in March 1173. The document gives further the valuable information that Kōḷiḍaikkūṟu was the capital of Vēṇāḍu at any rate at the date of the record.

4 This is reproduced in Mr. Nagam Ayya's *State Manual*, p. 254.

5 வேணாட்டிளங்கூறு புலமன் பூர்ணகிர்த்தி ராமவர்மர் occurs in No. 4 of the *Travancore Archaeological Series*, Vol. III.

however, when we come to the nakshatra; for the nakshatra on Thursday 8th March A. D. 1173 was not Anusham or Anurādha No. 17, (which had ended on Tuesday 6th March) but Mūla, No. 19, which ended at ·57 of the day i. e. a little after sunset on Thursday 8th March. It is not possible to suppose that Anurādhā was the nakshatra for the day by any other Siddhānta, e. g. Brahma Siddhānta, because according to both Brahma Siddhānta and Sūrya Siddhānta, nakshatra Anurādha came to an end on Tuesday. The exact position of Jupiter on the 14th day of Mīna was 113 degrees or 23 degrees in Karkaṭaka-rāśi."

From the foregoing it will be clear that there is no other alternative left to us than to regard that at the time of the Tiruvaṭṭāṟu inscription i. e. in Kollam 348 Vīra-Udaiyamārtāṇḍavarman was not the reigning king of Vēṇāḍu but was only a *Yuvarāja*. The exact date of his accession to throne remains to be settled and this date must be prior to Kollam 364, the date of the subjoined inscription. This record further states that while Vīra-Udaiya-Mārtāṇḍavarman was staying at Tiruvānandapuram in company with a certain Sōmāyi (Sōmayājin), a deputation consisting of the members of the assembly of Dēvidēvēchchuvaram waited on the king on the day of the Nakshatra Satabhishaj which was a Saturday and the 1st solar day of the month of Dhanus in the Kollam year 364 (expressed in words), and represented that at the time of rule of the Vēṇāḍu king Śrīvallabhaṅgōdai, the then queen-mother had been pleased to construct the temple of Dēvidēvēchchuvaram and to grant a *piraśasti* (*i. e. praśasti*) concerning its *dēvasvams* and *brahmasvams* (*i. e.* lands set apart for the temple requirements and those for the requirements of Brāhmaṇas); and that as this *praśasti* had been so obliterated (owing to lapse of time), it had become impossible to ascertain exactly what were required to be done; and that, therefore, they prayed for a new *praśasti* to be made in respect of that temple. The fresh *praśasti* made in compliance with this prayer (and drawn up perhaps on the lines of the old one preserved in official documents), was committed to writing on the sixteen copper-plates which we now edit. Though the correct meaning of the word '*praśasti*' is 'eulogy', it is used here merely to denote an order or document.

The point that calls for special attention in the above is the reference to the earlier ruler of Vēṇāḍu *i. e.* Śrīvallabhaṅgōdai. The Māmbaḷḷi odd plate of that sovereign is dated in Kollam 149, on Sunday corresponding to the Asvanī Nakshatra in the month of Vaiśākha when Jupiter was in Tulā. These details furnish the equivalent 'Sunday 9th November 974'. From that grant we know also that a lady called Tirukkalaiyapurattu-Ādichcan Umaiyammai built the temple of Ayirūr. The probable relationship of this lady with the royal household has been discussed already (vide No. I. of this Part) and it is therefore enough to state here that Ādichchaṉ of Tirukkalaiyapuram was a private individual and that Umaiyammai was his niece. It is very likely that she became the wife of Śrīvallabhangōdai.

Provision is made in this document for the expenses of the *aganāḷigai i. e.* the *sanctum*; for the festivals of *Māṟgaḻi-viḻā Punarada-viḻā* and *Paṅguṉi-viḻā* for the anointment of the god with water and ghee; for the maintenance of flower gardens; for the *virutti* of the Śākkaimār *i. e.* for the livelihood of the persons wh

had to perform what are called the Śākrai-kūttu; for the new-moon and full-moon days; for making flower-garlands; for the washermen of the temple; for two kinds of *poduvāḷ* (a body of people who had the management of temples); for those who had to handle the musical instruments; for *taḷi-virutti*; for the *mēlśānti* who performed worship; for the *kīḻśānti* who helped in the performance of worship; for the *Nambi* who conducted the god in processions; for the *vāriyaṉmār* who had to beat drums, cymbals etc; for the *jīvita* of the *kuḷamaḍikkumavaṉ*; for those who had to perform the *vāriyam* in the *kuḷatt-aḻivagam*; for lamps; for the bathing of the god in rivers; for potters; for the *tantri*, for the feeding to be conducted on the birth day asterism Uttiram of king Śrīvallabhaṅgōdai; for the reading of the *Mahābhārata;* for the supply of buttermilk; for watering the *Aiyaṉkōyil*; and for the 23 *paḍagārams* to be given as Brahmattuvam to 23 persons. In fact, the inscription provides for all items necessary for the regular discharge of business in the temple throughout the year. The terms used for the various temple services and servants in Malabar and Travancore in ancient and modern times are different from those of the Tamil country. *Mēlśānti* is the principal priest performing worship in temples; *kīḻśānti* is a priest of subordinate order who renders him assistance; *Nambi* is the head-priest who is the chief member in conducting ceremonials and processions; and *tantri* is an ecclesiastical dignitary who is learned in the art of exhibiting proper signs and symbols to the accompaniment of appropriate *mantras* while bathing the god, offering flowers, *naivēdya* and the *upachāras*: the services of the *tantris* are utilised mostly during temple festivals. The two kinds of *poduvāḷ* who managed temple business were called *agappoduvāḷ* and *puṟappoduvāḷ*; the former were perhaps in charge of temple properties and jewels, being attached to the sanctum (*aganāḻigai*) and the latter were probably entrusted with duties outside the temple.

Here are given in tabular form the lands granted, the villages in which they were situated and the amount of incomes assigned therefrom as well as the objects for which they had been set apart.

Name of village	Name of land	Reference to line	Amount of assignment				Remarks
			Paṟai	nāḻi	uri	tūṇi	
			1. *For aganāḻigai expenses* (1 .6)				
Iḍaippaḷaiyanāḍu	Śiṟṟēl	6	100	..	..	..	
Maḍayūr or Maḍavūr	Neḍuṅṅōḍu	6f	20	..	..	..	
Do.	Śeṅgōḍu	7	15	..	..	..	
Do.	Kuḷaikkāḍu	7f	16	5	..	..	
Do.	Kuravarkōṇam	8	3	..	..	..	

Name of village	Name of land	Reference to line	Amount of assignment				Remarks
			Parai	nāḷi	uri	tūṇi	
Pālelmuṭṭam	Navayyanallūr	8f	12½	..	..	..	
Do.	Andarimāyinaṅgal	9f	3	..	..	..	
Mēyūrkkal	Kollūr	10	10	..	..	..	
Koṇṇiramarugu-jīvita	Koṅṅuṉṟam and others	10f	122	7	1	..	
Do.	Ayam	12f	52	..	..	..	
Marudagachērikōṇam	... ...	13	....	..	..	2	
Do.	Maṟṟam, Aṇḍaveṉ, Kamugarai	13f	6	10	..	..	
Vaḍakōḍu	... ...	14	...	..	..	2	
Iḍaikkōḍu	Pirappamaṇkōṭṭu-vaṭṭam	15	140	..	..	..	

The paddy incomes enumerated above are for Mēḍam and Eḍavam

Name of village	Name of land	Reference to line	Parai	nāḷi	uri	tūṇi	Remarks
Śīlakkōḍu	... ...	16f	100	..	..	..	
Tōṉṟakkal	Muḷaichchal	17	16½	..	..	.	
Do.	Puṉṉaimuṭṭam	17f	12½	..	..	..	
Do.	Koḍumā-aṟai	18	12½	..	..	..	
Muṭṭappulam-Jīvita	Śambāmaṉ and Īḷakkōḍu	18f	..	..	..	6	
Do.	Pullanadukaṇṇan-tuḍavai	19f	one-fourth of produce				
Kīḻpulam	Miḷakutuḍaval	20	5	..	..	..	
Do.	Toḷukkāl	21	12 and *kīḻ* 2½ tirama				
Kuṭṭattūr	Kuḷimaṉ, Puttarai, Vāṅgal, Punnamaṇkōḍu	21f	half the produce				
Śiṟṟāṟṟaṅgarai	Veṉkōṭṭamaṉ	22f	33	..	..	..	
	Iḷampelāparatti	23	12½	..	..	..	
Mudākkal	Kōṭṭuppeṟa, 15 *paṟai* land	24	one-fouth of produce				
	Pakaḷipeṟa, 20 *paṟai* seed land; Koviyūr, 30 *paṟai* seed land; Peyara, 10 *paṟai* seed land	24f	Do.		Do.		
	Kiḍaippuram, 5 *paṟai* land	26	Do.		Do.		

Name of village	Name of land	Reference to line	Amount of assignment				Remarks
			Paṟai	nāḻi	uri	tūṇi	
	The *Pāṭṭam* on Kiḍaipudram	27	15	..	..	..	
	Iḍukkinaṅgal	27f	3	..	..	..	
	Iyalappaḻḻimalaṅgam	28	5	..	..	..	
Kuvvūrkkal	Āṭṭaravam	28f	one third of produce				
Uḻamalaikkal-Jīvita	Paraṇḍakkōḍu	29	36	..	..	..	
	2. *For Mārgaḻi-viḻa* (l. 29)						
Kīḻpulam	Kāḍaṇadukuvai	30	85	..	..	..	
Vaimaṇam-Jīvita	Puṇayūr	30f	61	..	..	..	
Ilavamaṇ-Jīvita	... ...	31f	3 *paṟai of rakshābhōga*				
	3. *For Puṇarada-viḻā* (l. 32)						
Uḻamalaikkal	Kurugārtti	32f	30	.	..	..	
	4 *For Pangunu-viḻa*						
Kārāḻan	Puṇṇaittōṭṭam	33					
	5 *For two Tiruviḻa*						
Iḍaikkāḍu	Puṇṇaivēli	34	100	..	..	..	
	6 *Ghee for Kalaśa-māḍa*	34f	..	16	..	..	
Vāṇiyachēri	Kuḻaṅṅarai-puraiyiḍam	35f	..	16	..	..	
	Puttaḻiyam	36	..	16	..	..	
Śeripariyālināḍu-Jīvita	Muṅguvaitiruttu	36f	..	16	..	..	
	Muṅguva, 100 *paṟai* seed land and others	38f	For maintaining two lamps and for supplying 2 *nāḻi* of ghee offerings monthly, and 30 *nāḻi* of oil.				
	7 *For Kuḻamaḍikkiṉṟavar*	42	13	..	..	..	
	7 (a) *For expenses Nakkarvāvāḻiṉam*	42f	..	..	..	2	
	7 (b) *For four families of Vāṇiyar of Dēvi-dēvēchchu-varam*	43f	2 *kalpaṭṭu*, 200 betel-leaves, 60 nuts				

Name of village	Name of land	Reference to line.	Amount of assignment Parai nāḻi uri tūṇi	Remarks
	7 (c) *For lamps to be lit in the dancing hall*			
	Two puraiyiḍam in Iḍaichchēri	45		
	7 (d) For small lamps carried during *śrībali*			
	Nandavāna-puraiyiḍam	47	3 *nāḻi*	
	7 (e) *For two Kalaśam*	49f	32 *nāḻi* of milk 12 *palam* of thread 1 *nāḻi* of ghee	
	Siramēl-purayiḍam The income from Kalavāṇiyar-puraiyiḍam		2 *nāḻi* of ghee	
	7 (f) *For cloth to be tied round the flagstaff*			
	Vaṇṇārkaṇḍam		2 cloths	
	7 (g) *For umbrellas*			
Iḻampaḻaiyanāḍu	Mayilakōḍu		2 umbrellas and 6 *paṟai* of paddy.	
Nakarūrvaṭṭam	Perumpaḻaññi		3 *paṟai*	
	8 *For Āṟāṭṭu*			
	Feeding Brahmins			
Śiṟṟāṟṟaṅgara-Jīvita	Pūppaḻḻi	56f	100 *nāḻi* of rice	
	9 *For Vṛiśchikaviḻakku and offerings*			
	Kaḍuvēlamālakulam	58f	15 *nāḻi* of oil 4 *nāḻi* of rice for offerings 1 *palam* of thread 100 betel-leaves 25 nuts	

Name of village	Name of land	Reference to line	Amount of assignment Paṟai nāḻi uri tūṇi	Remarks
Mampaḻḻi	Pullāl	59f	7 *nāḻi* and one *uri* of oil; 2 *nāḻi* of rice; ½ *palam* of thread; 50 betel-leaves; 12 nuts	
Maḍavūr	Panaimbaḻa	62f	16 *paṟai*	
Mudākkal	Kōṭṭuppeṟa	63	7 *nāḻi* and 1 *uri*; 2 *nāḻi* of rice; 50 betel-leaves; 12 nuts; ½ *palam* of thread	
Śiṟaiyūrkal	Tirumaṇikkōḍu	64f	12½	
	10 *For Mēlśānti*			
Iḍaikkōḍu	Āḍaṇkōḍu	65f	27½	
	Śeṅkuṟuppu	66f	27½	
Śiṟṟāṟṟaṅgaṟa	Nāgāl	67f	50	
Do.	Vaññaṇūr	68	25	
Do.	Māvarai	69f	3	
	11 *For Kīḻśānti*			
Iḻambelā	Śeṅgōḍu	69f	13	
	Pālaiyaṟai	70	 2	
Peruññaṇmalai	Iḍamaṇ	70f	22	
Puṇalūr	Vālaikkuṇṟam	71f	31½	
	Kuṟukuvai	72f	31½	
	Total	73	100½—6 *nāḻi*—1 *uri*—1 *āḻakku*	
	12 *For Eḻundaruḻikkum Nambi*	73f		
Paṟiyāḍimūla	Eṟitaṟināḍu	74f	7 *tūṇi* (= 11 *paṟai* & 6 *nāḻi* 1 *uri* & 1 *āḻakku*)	
Mēvūrkkal	Kōṭṭūr	75f	1 *tūṇi* (= 1 *paṟa* & 6 *nāḻi* 1 *uri* and 1 *āḻakku*)	
Ilavamaṇ	Mēlkōvilkal (15 *paṟai* seed land)	78	one-fourth of yield	
	13 *For aḍikkiṇṟa-Vāriyaṇmāṟ*	78		
Pālelmuṭṭam	Ñāḻalmaṇi	78f	33	
	Mēlperuññōḍu	79	33	

Name of village	Name of land	Reference to line	Amount of assignment Para nāḻi uri tūṇi	Remarks
Maḍaiyūr	Neḍuṅṅōḍu-purayiḍam	80f	2 *tūṇi* = 3 paṟai 3 nāḻi 1 *uḻakku*	
	Total	81	63 *paṟai* 3 *nāḻi* and 1 *uḻakku*	
	14 *For kuḻamaḍikkumavaṉ*	82		
Koḍuvaḷaṉūr	Kūttālaṅgōḍu	82f	13 *paṟai*	
	15 *For kuḻattaḻivagattuḷ-vāriyañcheyyumavaṉ*	83f	12 and *kīḻ* 2 *tiramam*	
	16 *Tirunandavāṉavirutti*	84		
Pullēl	Arunnaṉūṟu-Elvāyil Kuṉṟaiyaṟai	84f	16½ *paṟai*	
Īṟāṟiḍai-Jīvita	Vāḻaippaḷḷikōṇam	85	8 *paṟai* 2 *nāḻi* and 1 *uri*	
Pālēraṭṭam-Jīvita	Ayirūrkōḍu	86f	20 *paṟai*	
Ilavamaṉ-Jīvita	Uyirkkal	87f	8 *paṟai* 2 *nāḻi* and 1 *uri* = 16½ *paṟai*	
Iḻavampaḻai-nāḍu	Kuṟṟiyūr	88f	20 *paṟai*	
Peruṅṅaḷḷūr-Jīvita	Oruvalliyāram	89f	10 *paṟai*	
Koṉṉīrmarugu-Jīvita	Tāmbūr (10 *paṟai* seed land)	90	one fourth of yield	
	Total by pāṭṭam		91 *paṟai* 2 *nāḻi* 1 *uri*	
	Do. by kaṇkāṇi		10 *paṟai*	
	Total		101 *paṟai* 2 *nāḻi* and 1 *uri*	
	17 *For Viruttipuram Jīvita*	94		
Ilamuṉ	Kuvaiyūrvaṭṭam	94f	80 *paṟai*	
Do.	Pālaippunnai		16 *paṟai*	
Śiṟṟāṟṟiṅgarai	Pudumarkuḻi (30 *paṟai* seed land)	95f		
	18 *Śākkaimārvirutti*	95f		
		95f		
Nagarūrvaṭṭam	Śeṅgaiyūr	95f	12½ *paṟai*	

Name of village	Name of land	Reference to line	Amount of assignment Paṟai nāḻi uri tūṇi	Remarks
Perungaṇmalai[1]	Śeṅgaiyūr-virutti	97		
	19 *For Agappoduvāḻ*			
Śiṟṟāṟṟaṅgarai	Māmbaḷḷi Pullāl	97f	20 *paṟai*	
Karamanai-Śiṟṟāṟṟaṉgarai	Orumaivilai	98f	21½ *paṟai*	
	20 *For Cooks*			
Śāragaveṇbāykkuṉṟam	Ilavaṅgōḍukō-[ṉam]	99f	10 *paṟai*	
	21 *For Offerings*			
Pālērvaṭṭam	Veḷḷalūr	100f	33 *paṟai* 8 *nāḻi*	
	22 *For Uvā*			
In the same *Jīvita*	Muduvlelaiṉaviṟu[2] 18 *paṟai* land	101f		
	23 *For making garlands*	102		
Mudākkal-Jīvita	Iṭṭaināḍukōṉam	103	20 *paṟai*	
Oṟṟiyūr-Jīvita	Idaichchuṟanāḍu	104	10 "	
Do.	Śaḍaiyamaṅgalam	104f	5 "	
Veṇbāykuṉṟam	Neḍuṅōḍu	105f	5 "	
	Total		40 *paṟai*	
	24 *For Watchers (Tirumēṉikāval)*	106		
Malaikkal	Nallūr	106f	10 *paṟai*	
Śiṟṟāṟṟaṅgarai	Pulamā-ṭṭelvāy-Iravinallūr	107f	10 "	
Oṟṟiyūr	Śemmarudi	108f	21 *paṟai* 6 *nāḻi* 1 *āḻakku*=(13 *tūṇi*)	
Ilavamaṉ	Muṭṭappulatt-elvay-Kavaiyaṟai	109f	5 *paṟai*	
	Total	110f	46 *paṟai* 6 *nāḻi* 1 *āḻakku*	
	25 *For ūr-Poduvāḻ-virutti*	111		

1 The amount of income in paddy is omitted to be given in the plates.
2 This item is not properly worded.

Name of village	Name of land	Reference to line	Amount of assignment Paṟai nāḻi uri tūṇi	Remarks
Oṟṟiyūr	Munnaṭṭaṟai	111f	22 *paṟai*	
Iḷambel	Āyiraviḷai	112	10 ,,	
	Total	112	32 *paṟai*	
	26 *For uvachcha-viṟutti*	113		
Iḍaikkōḍu	Maṇachchai, 20 *paṟai* seed land	113f	66 *paṟai* and 6 *nāḻi*	
Do.	Kuṟaṇḍimaṇkāḍu	114f	33 *paṟai*	
Orugaraivaṭṭam	Perumpaḷaññi	115f	37 *paṟai* and 5 *nāḻi*	
Uḷamalaikkal	Mēlśiṟuvēṟu Iḍai-chiṟuvēṟu and Kīḻ-śiṟuvēṟu	116f	70 *paṟai*	
Mudākkal	Iḍaittōṭṭam, 15 *paṟai* seed land	117f	one-fourth of produce	
Iḷambel	Āvaṟṟaṟai-Valiya-tuḍaval	118f	65 *paṟai* and 5 *nāḻi*	
Do.	Kōṭṭivai	120	20 *paṟai*	
	27 *Taḻiviṟutti*	120		
Do.	Kōṭṭivai	120f	10 *paṟai*	
	28 *For dwelling purposes*	122		
Nagarūrvaṭṭam	Agaḷaśai (16 *paṟai* seed land and puraiyiḍam)	121f	The rent due on this land	
Śiṟṟāṟṟaṅgarai	Uḷḷūr	122	8 *paṟai*	
Do.	Iḍaiyūrkāḍu	123	15 ,,	
Toṇṟakkal	Kuṇḍettukōṇam	123f	16 ,,	
Do.	Do. (8 *paṟai* land)	124f	Two-fifths of produce	
Mēvūrkkal	Maṇṇaṟai (5 *paṟai* land)	125f	5 *paṟai* and 5 *nāḻi*	
Tagaraittaḍi	6 paṟai land	126f	One fourth of produce	
	Nāgaṇār-tuḍavai and Pūḷaiyāl	127f	6 *paṟai* and 6 *nāḻi*	
Malaikkal	Vallūr	128f	10 *paṟai*	

On the lands where the *uvachchar* of Dēvidēvēchchura live and on the lands under the tank: 129f 15 *paṟai*

Name of village	Name of land	Reference to line	Amount of assignment	Remarks
			Paṛai nāḷi uri tūṇi	
	29 *For Puṛappoduvāḷviruṭṭi* (130)			
Ilavamaṇ	Palāvarai	130f	16 *paṛai* and 5 *nāḷi*	
Muṭṭaikkāyil	Viḷāndoḍi (30 *paṛai* land)	131f	one-fourth of produce	
Puḷikkōṇur	Toṇḍanār-Tuḍavai	133	5 *paṛai*	
Ñāralūrkalakkal	Koṉṟaikkal	133f	10 „	
Do.	Kuḷappāṭṭattin mēlkōṇam	134f	9 „	
Do.	Puvvūr (6 *paṛai* land)	135f	one-fourth of produce	
Do.	Marudaraikkōḍu	136	25 *paṛai*	
Tōṉṟakkal	Kuḷavikkōḍu	137f	20 „	
Iḷambel	Kuṇḍaṛai	138	10 „	
Do.	Iravam	139	10 „	
Koḍuvaḷanūr	Kūḍāḷaṅkōḍu	139f	56 „	
Poḍikāṭṭuviḷai	Vāḷamaṇ	140f	25 „	
Iḷampaḷaiyanāḍu	Neṭṭayam	141f	10 „	
Veṇpāykuṉṟam	Kōkkaruṇṇi and Maṇṇārapperai	142f	one-fourth of produce	
Māṇikkal	Iḍanīr and Muruganaṛai	143f	47 *paṛai*	
Veṇpāykuṉṟam	Puḷiyaṇkōḍu	144f	12 „	
	30 *For Kalavāṇiviruṭṭi*	145		
Oṟṟiyūr-Jīvita	Ivvūr	145f	10 „	
Ilavamaṇ	Muṭṭappulattelvāyil-Uchchikuḷam	146f	5 „	
Śiṟṟāṟṟaṅgarai	Kaḍuvēlil-Palākkāṭṭukōṇam	147f	5 „	
	31 *For Ākkal-Vāṇiyar*	148	20 „	
	32 *For lamp pāṭṭam*	149		
Kuvaiyūrkkal	Pullūr	149f	117 „	
Do.	Palākkāḍu	150f	50 „	
Do.	Palavilai	151	20 „	
Do. Paḷai-ilai	Mudaṟkuṉṟam	152	40 „	
Do.	Āramaṇ	153	33 „	
Veḷḷaiyūr-nāḍu	Kānūr	153f	18 „	

Name of village	Name of land	Reference to line	Amount of assignment: Paṟai nāḻi uri tūṇi	Remarks
Iḷamvel	Kaṭṭaikarai	154f	33 *paṟai*	
Ayilan-Jīvita	Mayilakkoḷḷi	155f	4 ,,	
Iyalaippaḷḷi-Deriśanārvaṭṭam	Kaṇṇamaṅgalam	156f	12 ,, and 5 *nāḻi*	
Koṇṇiramarugu-Jīvita	Mēlkoṅṅuṉṟam-Śiraiyaḍi	157f	5 ,,	
Do.	Peṟai, 2 *tūṇi*	159f	3 *paṟai*, 3 *nāḻi* and 1 *uḻakku*	
Do.	Pērūrkōṭṭukōṇam	160f	12 ,,	
Do.	Paruttiyaṟai	161f	8 ,,	
Oṟṟiyūr-Jīvita	Śiṟukaṇṇanāḍu (20 *paṟai* land)	162f	one-fourth of produce	
Do.	Veḷiyankōḍu	163f	2½ *tūṇi* = 4 *paṟai*, 1 *nāḻi* and 1 *uḻakku*	
Ilavamaṉ-Jīvita	Śiṟukuṉṟattil-Uṟāppal	165f	one-fourth of produce	
Iḍaippaḷayanāḍu-Jīvita	Neḍuṅōṭṭukōṇam	166f	4 *paṟai*	
Do.	Maṟṟam (20 *paṟai* seed land)	167f	ghee 4 *nāḻi*; rice 4 ,,; betel-leaves 100; nuts 25	
Arukāṇiram	Muṅṅilkōṭṭukōṇam	169f	Do.	
33 *For Tirukalaiśam (pot) pāligaikuppaṟa*		171f		
Śēṟiyaperuvāli-nāḍu	Kuḷaikkāḍu	172f	10½ *paṟai*	
Koṇṇiramarugu-Jīvita	Puḷiyaṉkōḍu	175	26 ,,	
	Total		36½ *paṟai*	
Kuḍavūr	Iḍiṅṅil	175	3 *paṟai*	
34 *For Tantri-vṛitti*		175f		
Kuvaiyūrkkal	Kaḷuttarumaṉ	176f	20 ,,	
Uḷamalaikkal	Pūlaṅgōḍu	177	10 ,,	
	Total	178	30 *paṟai*	

Name of village	Name of land	Reference to line	Amount of assignment — Paṟai nāḻi uri tūṇi	Remarks
35 *For feeding on the birthday of Śrīvallabhāṅkōdai (Uttiram)*		178		
Veḷḷakkōḍu	Ayalanāḷ	179f	130 *paṟai*	
Māṇikkal	Āḷimāṇūr	180f	20 „	
	Total	181	150 *paṟai*	
36 *For Mahābhārata-virutti*		181		
Kīḻupulam	Māmaṇ	181f	153 *paṟai* 3 *nāḻi*	
Iḍaippaḷaiya-nāḍu-Jīvita	Murukkaṟai Kuḷavaṟai and Koṉṟaiyaṟai	183f	67½ „	
Pachchai	Mēlpachchai (40 *paṟai* land)	184f	one-fourth of produce	
Kirayanaṅgoḍu-ṅṅira	Iraiyiparaikuḻi and Eḻuttuvaḷāgam in Pirayyamaṇkāḍu	185f		
37 *For supplying butter-milk for lamps and for watering Ayyan koyil*		186f		

Four families (*kuḍi*) of Veḷḷaināḍar and all cow-stalls belonging to the king excluding Pūḷaikkuḷam were ordered to be given (188f.)

Poḻikkaraittuṟai	Perumai	189	one-fourth of produce	
	Perumbullel	190	Do.	
	From the site allotted for dealers in salt	191	3 *paṟai* of salt	
Paravūr	Vādilkal-puraiyiḍam	192f	ghee 4 *nāḻi* rice 1 „ betel-leaves 100 nuts 25	

Name of village	Name of land	Reference to line.
	38 *For Brahmattuvam*	194
Valamburi-mangalam-Paḍagāram		
Idaiypaḻaiyanāḍu	Mēlnelli 40 *paṟai* land	194f
Pērūr-vaṭṭam	Maṇalūr 40 *paṟai* land	196
	Total 80 *paṟai* land	
Malaimēl-Paḍagāram		
	Kīḻnelli 30 *paṟai* land	197f
	Mēlmaṇalūr 35 *paṟai* land	198
	Total 65 *paṟai* land	
Valamburimaṅgalam-Paḍagāram		
Mēvūr	Muduveḷḷaiyūr 15 *paṟai* land	200
Śiṟṟāṟṟiṅgarai-Jīvita	Do. 30 *paṟai* land	201
Do.	Maṇmēlkaṇḍam 7 *paṟai* land	201f
	Total 52 *paṟai* land	
Nāvūrkōṭṭiṉ-Paḍagāram		
Dēvidēvēchchuvaram	The inhabited puraiyiḍams	203f
Tōṉṟakkal-Jīvita	Veḷam 75 *paṟai* seed land	204
Muṭṭakkaḍattin-Paḍagāram		
Dēvidēvēchchuvaram	Mēlīchcha 5 *paṟai* land	204f
Śiṟṟāṟṟaṅgarai-Jīvita	Śeṅguḷam 45 *paṟai* land	
	Total 50 *paṟai* land	
Muṭṭakkadattu-Paḍagāram		
Iḍaippaḻaiyanāḍu	Kīḻichcha 10 *paṟai* land	207f
Śiṟṟāṟṟaṅgarai-Jīvita	Koṭṭiṉmēl 50 *paṟai* land	208
	Total 50 *paṟai* land	
Marudūr-Paḍagāram		
Iḍaippaḻaiyanāḍu	Marudūr 13 *paṟai* land	209
Śiṟṟāṟṟaṅgarai	Mulikkōḍu 50 *paṟai* land	210
	Total 63 *paṟai* land	
Śeṉbagachchēri-Paḍagāram		
Iḍaipaḻaiyanāḍu	Mēlāl 7 *paṟai* land	211
Śiṟṟāṟṟaṅgarai	Kuṟṟaṭṭam 30 *paṟai* land	212
	Total 37 *paṟai* land	
Tiṭṭamaṅgalattu-Paḍagāram		
Iḍaipaḻaiyanāḍu	Kīḻāl 20 *paṟai* land	213
Śiṟṟāṟṟiṅgarai	Tiṭṭamaṅgalam 40 *paṟai* land	215
	Total 60 *paṟai* land	
Pādirimaṅgalattu-Paḍagāram		
Nagarūr-Vaṭṭam	Karaññikōḍukōṇam 15 *paṟai* land	216f
Do.	Koḍumuṭṭaḍi 60 *paṟai* land	217
	Total 75 *paṟai* land	
Muṭṭakkaḍattin-Paḍagāram		
Nagarūr Vaṭṭam	Paḍiñāṟṟu-purachchai 9 *paṟai* land	218f

Name of village	Name of land	Reference to line
Śiṟṟāṟṟaṅgarai-Jīvita	Pūmannikuḷam 40 *paṟai* land	220
	Total 49 *paṟai* land	
Aruviyūr-Paḍagāram		
Nagarur-vaṭṭam	Purachchai 10 *paṟai* land	221f
Tōṉṟakkal-Jīvita	Maṉaikkāḍi 60 *paṟai* land	222
	Total 70 *paṟai* land	
Pulikkōṭṭin-Paḍagāram		
Nagarūr-vaṭṭam	Pūḷakkōṭṭukōṇam 20 *paṟai* land	223
Śiṟṟāṟṟaṅgarai	Pulikkōḍu 30 *paṟai* land	224f
	Total 50 *paṟai* land	
Nalpalāchchēri-Paḍagāram		
Nagarūr-vaṭṭam	Kallarai 10 *paṟai* land	225f
Do.	Peruṅgarai 40 *paṟai* land	226
Nariyāḍimūlai	Perumbuliyūr 30 *paṟai* land	227
	Total 80 *paṟai* land	
Nāvūrkōḍu-Paḍagāram		
Nagarūr-vaṭṭam	Kāḷaiyūr 15 *paṟai* land	228f
Veṇbāykuṉṟam-Jīvita	Chagarai 18 *paṟai* land	229
Śiṟṟāṟṟaṅgarai-Jīvita	Avaḷūr 60 *paṟai* land	230
	Total 63 *paṟai* land	
Aruviyūr-Paḍagāram		
Nagarūr-vaṭṭam	Iḍaippērūr 50 *paṟai* land	231f
Dēvidēvēchchuvaram	The inhabited puraiyidams	232
Malaimēl-Paḍagāram		
Nagarūr-vaṭṭam	Śeṟuvarimaṉ 15 *paṟai* land	233
Do.	Puraichchai-puraiyiḍam	234
Iḍaipaḷaiyanāḍu	Śeṅgaḷunīrmaṅgalattu-puraiḍams	235
Śiṟṟāṟṟaṅgarai-Jīvita	Nilappurachchai 20 *paṟai* land	236
	Total 35 *paṟai* land	
Kannippaḷḷi-Paḍagāram		
Nagarūr-vaṭṭam	Narālūr 40 *paṟai* land	237f
Veḷḷakkōṭṭil-Tambānūr	Talaittōḍu 40 *paṟai* land	238f
	Total 80 *paṟai* land	
Punnaittōṭṭattu-Paḍagāram		
Dariśanārvaṭṭam	Kaḷukuṉṟam 20 *paṟai* land	239
Kuvaiyūrkal	Āḷavāy 40 *paṟai* land	241
	Total 60 *paṟai* land	
Nāvūrkōṭṭiṉ-Paḍagāram		
Tōṉṟakkal	Śaṭṭānappaḷḷi 40 *paṟai* land	242f Mēlpādi
Punnaittoṭṭattu-Paḍagāram		
Uḷamalaikkal	Kurugārtti 80 *paṟai* land	243f
Karumaṉarai-Paḍagāram		
Śiṟṟāṟṟaṅgarai	Kaṇḍamaṅgalam 20 *paṟai* land	244f

Name of village	Name of land	Reference to line
Śeṅkaḻunīrmaṅgalattu-Paḍagāram Śirrārraṅgarai	Pālaikkalvēli 30 *parai* land	245f

Thus for 23 persons, paḍagāram lands =1325 *parai*.

"The lands granted as well as the inhabited housesite-gardens surrounding temples shall not have (their owners) removed or replaced: and the gift property shall not be differently disposed of or enjoyed by officers. In a meeting of the members of the assembly and the senior prince of Vēṇāḍu, held in the southern enclosure of the temple of *Dēvidēvēchchuvaram*, it was unanimously settled in this manner. If after a lapse of time, on a day when the men belonging to the assembly, the *poduvāḷ* and the officers of the *piḷḷaiyār* *i. e.* the king, went and inspected the place and found the inhabited housesite-gardens vacant, (they) *i. e.* the members of the assembly and the king (*piḷḷaiyār*) shall jointly proceed against the *paḍagāram* lands and realise two hundred and forty *parai* of paddy equal in amout to a fine of twelve *kaḻañju* of gold. Of this (*quantity*), one hundred and twenty *parai* shall go to the temple treasury; excluding (this) the remaining one hundred and twenty *parai* shall be taken to the palace of the king. The incomes set apart for the expenses in the *sanctum* shall be collected by two of the members of the assembly and the *purappoduvāḷ* who shall also see to the proper conduct of the expenses and receive two *nāḻi* of clean rice as measured by the *maḍai*. If default is made for a single day in respect of these expenses, double the defaulted quantity (shall be paid). If defualt is made on the third day it having occured on the second day also, the assembly should settle the matter and conduct the expenses themselves. If the settlement fails to be effected in this manner within three days of occurrence the defaulters should be taken before the king and the quantity of two hundred and forty *parai* of paddy, which is the equivalent of twelve *kaḻanju* of gold, the fine fixed for default, should be obtained through his officers. If the defaulter happened to be one of the persons attached to the *pādamūlam* (*i. e.* the *sanctum* of the god) he should, in addition to paying a fine of two *kāṇam* and a half of gold, defray the (usual) expenses. It was also ordered that none of the members of the assembly should inhabit any of the housesite-gardens or the *perun-karai* (*i. e.* the big plots of gardens). If there should exist any documents different from the original one, concerning any of the items in the *praśasti* and the *brahmasvam* now made, they should be got back. The *aḍigaḷmār*, the *piḷḷaimār* and others are not authorised to alienate by deed the gift property in any other way. If there should be found any one so assigning (the property), he should be made to pay a fine of twelve *kaḻañju* and five *kāṇam* of gold to the prince ruling over *Vēṇāṭṭiḷaṅkūṟu*. It was also ordered that on all days, after the night-*śrībali* had been conducted within the temple, the younger servants should be made to clean the central shrine; that two lamps should be filled with ghee and the wick lighted; that the door should be locked and the *kuchchil* and *tāḻakkāl* be handed over to the *purappoduvāḷ*; that all the people should be let out of the temple; that the *agappoduvāḷ* should be made to lie within the temple; that the temple watchman (*tirumēni-kāval*) and the person who makes sacred garlands should be made to lie on the steps; and that four drummers (*uvaichchar*) should be made to lie in the

dancing hall during nights. Further, it was stipulated that after appointing the *vāriyamvaippavaraḷ* (*i. e.* the servants), one hunred betel-leaves and twenty-five areca-nuts shculd be given to each group (*nāyem*) of drummers: that ten *paṟai* of paddy should be bestowed on each class of workers; and that forty *paṟai* in excess should be given as (*veviḻudam* ?). For having made document in this manner, this is the *praśasti*."

The temple of Dēvidēvēchchuvaram referred to in this inscription is situated at a distance of one mile from Kiḷimāṉūr in the Chirayinkīḻ Taluk. It is a round shrine built in the centre of a spacious court-yard with a *prākāra* wall, *maṇḍapa* and *nālambalam*. The floor of the inner court-yard and the *pradakshiṇa* out-side the *prākāra* walls are paved with stone. On the south-west corner of the temple is the shrine of Śāsta in sitting posture with his characteristic *yajñōpavīta*, *jaṭā* and *yōgapaṭṭa*. Old wood carvings of Gaṇēśa, Dvārapālas, Padmanābha, Kāḷi and Naṭarāja are now stored in a corner of the temple. The roofs of the central shrine and the *maṇḍapa* are covered with copper-sheets. In recent times the temple appears to have been renovated but the basement of the round shrine, does not appear to have been meddled with. There are no stone inscriptions. In one of the pillars at the entrance to the kitchen there is carved a female figure in worshipping attitude which may probably represent the mother of king Śrīvallabhaṅgōdai, who constructed the temple and after whom it was called Dēvidēvēchchuvaram.

List of places mentioned in the inscription with notes for indentification.

Places.		Remarks.
Dēvidēvēchchuram	...	This temple is situated in the village of Kiḷimāṉūr a Pakuthy in the Chirayinkiḻ Taluk: it is on the opposite side of a field lying at the foot of the palace known as Kiḷimāṉūr-koṭṭāraṁ (see introduction, last para).
Iḍaippaḷaiyanāḍu	...	Now called Eḍappaḷanāḍu: it is near Kiḷimāṉūr.
Maḍayūr	...	Called now Maḍavūr: it is situated to the west of Kiḷimāṉūr and is a Pakuthy in Chiraiyinkīḻ Taluk.
Kuḷakkāḍu Kuravarkōṇam	}	These are even now *dēśams* or hamlets belonging to Maḍavūr-Pakuthy.
Mēyūrkkal	...	Now called Mēvarkkal and is a hamlet of Ālaṅkōḍ Pakuthy in the Chirayinkīḻ Taluk.
Marudagachchērikōṇam	...	This hamlet is to the north of Kiḷimāṉūr.
Iḍaikkōḍu	...	This is one of the Pakuthies of Chirayinkīḻ.

Places.	Remarks.
Pirappamaṉkōḍu-Vaṭṭam ...	It is one of the hamlets in the Chirayinkīḻ Taluk.
Tōṉṟakkal	This place is now called Tonnaikkal and consists of two parts Mēl-Tōnnaikkal and kīḻ-Tōnnaikkal which form two of the Pakuthies of the Trivandrum Taluk. They are situated to the north of Kaḷakūṭṭam railway station.
Śiṟṟāṟṟaṅgarai ...	This place is to the west of Iḍaikkōḍu and to the north of Tōnnaikkal.
Iḷambal ...	Now called Iḷamba and is one of the Pakuthies of Chirayinkīḻ Taluk.
Iyalappaḷḷimalangam ...	This is situated at a distance of 4 miles to the north of Tōnnaikkal.
Uḷamalaikkal ...	This place is in the Nedumangāḍ Taluk near Kuḷappaḍa. It is one of its Pakuthies.
Nagarūrvaṭṭam ...	This is a village in the Chirayinkīḻ Taluk.
Māmbaḷḷi ...	Since Pullāl, which is now one of the villages of the Chirayinkīḻ Taluk, is said to be situated in Māmbaḷḷi, the latter has to be looked for near about the former.
Pullāl ...	This is a pakuthy in the Chirayinkīḻ Taluk.
Koḍuvaḷaṉūr ...	This is one of the Pakuthies of Chirayinkīḻ Taluk.
Kuḷattaḷivagam ...	This is now called Kuḷattaraḷiyam and is one of the hamlets of Kūntallūr Pakuthy in the Chirayinkīḻ Taluk.
Pullel ...	This is now called Pallayil and is one of the hamlets of Koḍuvaḷanūr Pakuthy in the Chirayinkīḻ Taluk.
Pālēraṭṭam ...	This must be in Veḷḷalūr Pakuthy of the Chirayinkīḻ Taluk.
Ayirūrkōḍu ...	Perhaps identical with Ayirur Pakuthy of the Chirayinkīḻ Taluk.
Ilavamaṉ ...	This is now called Ilagamaṉ and is a hamlet of Ayirūr Pakuthy in Chirayinkīḻ Taluk.
Iḷamaṉ ...	Perhaps this has to be corrected into Ilagamaṉ and identified with the above.
Karamanai ...	A part of Trivandrum.
Veṇbāykkuṉṟam ...	This may be Vembāyam in the Neḍumangad Taluk.
Veḷḷalūr ...	This is one of the Pakuthies of Chirayinkīḻ Taluk west of Kiḷimānūr.

Places.	Remarks.
Oṟṟiyūr ...	It is now called Orrur and is a Pakuthy of the Chirayinkīḻ Taluk to the east of Āṟṟiṅgal.
Semmmarudi ...	This is one of the villages of Chirayinkīḻ Taluk near Varkkalai to the east of Nadayara.
Saḍaiyamaṅgalam ...	This village is to the north of Kiḷimānūr and belongs to the Kottarakara Taluk.
Kuṇḍettukōṇam ...	Now called Kundayattukonam and is near Tōnnakkal.
Ayilan ...	This is a hamlet of Mudākkal Pakuthy in Chirayinkīḻ Taluk.
Dariśanārvaṭṭam ...	See notes. This is a place near Koḍuvaḷanūr and Nagarūr.
Maṟṟam ...	This is a hamlet of Kīḻ-Āttingal Pakuthy.
Muṭṭakkaḍam or Muṭṭakkaḍagam	This is a place near Kiḷimāṇūr.
Pādirimangalam ...	This place is near Nagarūr in Chirayinkīḷ Taluk.
Punnaittōṭṭam ...	This is a place near Kiḷimāṇūr.
Kīḻpulam ...	This is reported to be near Tonnaikkal.
Iḍaichchēri ...	This is still a puraiyiḍam near Kiḷimānūr.
Siramel ...	Do. Do.
Mayilakkoḍu ...	Now this place is not different from Iḍaippaḷaiyanāḍu.
Pērūrvaṭṭam ...	This place is in Veḷḷalūr Pakuthy of the Chirayinkīḻ Taluk.
Punalūr ...	This is a railway station in the Shencotta-Trivandrum line and belongs to the Pattanapuram Taluk.
Māṇikkal ...	This is one of the villages of the Nedumangad Taluk.
Śiṟṟēl ...	This may be identical with the modern Śuṭṭayil a part of Kiḷimānūr.
Paravūr ...	This is a railway station in the Shencotta-Trivandrum line and belongs to Quilon Taluk.
Pachchai ...	This place is in the Neḍumangad Taluk.
Poḻikkarai ...	This is a coast village near the Paravūr railway station.

Text.

First plate: first side.

1 கொல்லம் முந்நூற்று அறுபத்து நாலாமாண்டை தனு ஞாயிறு மூன்று சென்ற சனி சதயம் வெணாடு வாழ்[ந்தருளா நின்ற] ஸ்ரீ வீர [உத][ய*][1] மார்த்தாண்-

2 டவர்ம திருவடி திருவானந்தபுரத்து சொமாயிக்கூடிக் கொயிக்கல் கொயி லா[ய்*] இருந்தருள [2]தெவிதெ[வெ*]ச்சு-

3 வரத்து ஸ்ஹெ எழு[ந்*]நருளி ஸ்ரீ வல்லஹ கொதவர்ம்மர் வெணாட்ட டிகள் காலத்து அவரிடய தாயர்[3] தெவியார் பிரதி-

4 ட்ட பண்ணித் தந்த காலத்து தெவத்துவம் பிரம்மத்துவமதின்றும் பண் ணித்தந்த பிரசத்தி ஜீர்ணிச்சு செவது அறிய-

5 ருதாதெ இருக்கின்றது பெர்த்து பிரசத்தி பண்ணித்தரவெண்டுமென்று ஸஹெ அருளிச்செய்ய எழுதிய பிரசத்தி-

6 ஆவது [॥*] அக்நாழிகைச் செலவின் [illegible] சிற்றெல் கொள்ளுந் நெல் நூறுபற மடயூர் [illegible]-

7 டால் கொள்ளு[ம்*] நெல் இருபது பற[।*] மடயூர் செங்கொட்டு கொ ளள[4] நெல் பதின் அய்ம்பற[।*] ஷெயூரில்க் குழைக்காட்டு கொள்ளு [ம்*] நெ-

8 ல் பதினறு பறை இடங்கழியால் அஞ்ஞாழி[।*] ஷெயூரில் குறவர்கொண த்தால் கொள்ளு[ம்*] நெல் முப்புற[।*] பாலெல் முட்டத்தில் ந-

9 வய்ய நல்லூரால் கொள்ளுந்நெள்ளுந்[5] நெல் பந்திரு பற அரை[।*] ஷெ படி[6] அந்தரி மாயினங்கல் கொள்ளுந்

10 நெல் முப்பற[।*] மெயூர்க்கலில் கொல்லூரால் கொள்ளுந் நெல் பதின் பற[।*] கொண்ணிரமறுகு சிவிதத்-

First plate: second side.

11 தில் மெல்கொ[ங்கு]ன்றங் கூடக்கி[ழசைப]த புறயுங் குழிந்[7] துடவனு [ம்*] கூட நிலத்தின்னு கொள்ளுந் நெ-

12 ல் நூற்று இருபத்து இருபற இடங்கழியாலெழு நாழி உரி[।*] ஷெ யூ ரில் ஷெ யூரில்[8] அயத்தின்னு பலவகையுங்-

13 கொள்ளுந் நெல் அய்ம்பத்திரு பற[।*] மருதகசெரி கொணத்தால் கொ ள்ளுந் நெல் இரு தூணி[।*] ஷெயூரில் மற்றத்தின்

---

1 உதய, the first part of the name of the king, is a correction. The engraver seems to have cut at first தய leaving out உ; and subsequently to have corrected த into உ and ய into த omitting ய.

2 This word occurs again in lines 203, 205, 251 where it clearly reads தெவிதெவெச்சுவரத்து though in this instance வெ is omitted.

3 Read தாயார்.

4 Read கொள்ளும்.

5 Read கொள்ளுந். The syllables ந் நெள்ளு have been inserted by mistake.

6 For மெற்படி, both the symbol for it and படி have been engraved in this instance, though in other cases the symbol alone is used.

7 The syllables குழிந are written over an erasure. ந is doubtful.

8 The syllables ஷெ யூரில் are repeated twice by mistake. Cancel one of them.

First plate: first side.

First plate: second side.

K. V. Subrahmanya Aiyer.

Scale: Three-fifths.

No. 7—KOLLUR MADAM PLATES OF UDAIYAMARTTANDAVARMAN.

Second plate: first side.

Brahmangal Nayar.

Scale: Three-fifths.

14 னும் அண்டவெண்ணின்னு[ம்*] கமுகறைக்குங் கொள்ளுங் நெல் அறுப றை பதிஞழி[।*] வடகொட்டு கொள்ளுங் நெல் ஒருதுா-

15 ணி[।*] இடைக்கொட்டில் பிரப்பமண்கொட்டு வட்டத்தால் பலவகை யுங் கொள்ளுங் நெல் நூற்று நால்பது பற[।*]

16 இங்நெல் மெடமு மிடபமுஞ் செலவின்று ஒள்ளொ[।*] இவு[1] ஷை யூரில் சிலக்கொட்டால் வகையுமாக்கொளு[2]

17 நெல் நூறு பற[।*] தொன்றக்கலில் முளைச்சலால் கொள்ளுங் நெல் பதின று பற[3] அரை [।*] ஷை யூரில் புன்னைமுட்டத்தா-

18 ல் கொள்ளுங் நெல் பந்திரு பற அரை[।*] ஷை யூரில் கொடுதா அறைக்கு கொள்ளுங் நெல் பந்திருபற அரை[।*] முட்டப்-

19 புலஞ் சிவிதத்தில்ச் சம்பாமண்ணின்னும் ஈழக்கொட்டின்னுங் கொள்ளுங் நெல் அறு துாணி[।*] ஷை புல்லனது கண்ண-

20 ன் துடவை நாலொன்று கங்காணிச்சு கொள்விது[।*] கிழ்புலத்தில் மிள கு துடவ்வால் கொள்ளுங் நெல அய்ம்பற[।*]

Second plate: first side.

21 ஷை தொழுக்கால் கொள்ளுங் திரம[ம்*] பந்திரண்டின் கிழ் இரண்டரை [।*] குட்டத்தூரில் குழிமண்ணும் புத்தறபு[ம்*] வாங்-

22 ஙனு[।*] புன்னமண்கொடுங் கூட இடைப்பட்ட நிலம் வா[ரி][4] முடயவ ரள் வாழிச்சு கொள்விது[।*] சிற்றுற்றங்காயில்[5] வெ-

23 ண் கொட்டமண் கொள்ளுங் நெல் முப்பத்து முப்பற[।*] இளம்பெலாப றத்தியால் கொள்ளுங் நெல்[6] பந்திரு பற அரை[।*]

24 முதாக்கலில் கொட்டுபெற பதினம்பற வித்துபாடு நாலொன்று கங்கா ணிச்சு கொள்விது[।*] பகழிபெற இ-

25 ருபது பற வித்துபாடும் கொவி[யூ]ர் முப்பது பற வித்துபாடும் பெயற பதிம்பற வித்துபாடு[ம்*] நாலொன்-

26 று கங்காணிச்சு [7]கொள்விது[*] கிடைப்புறம் அய்ம்பற வித்துபாடுங் நா லொன்று கங்காணிச்சு கொள்விது[।*] ஷை யி-

27 ல் கிடைப்புறம் மெலெ வித்தின்னு பாட்டத்தால் கொள்ளுங் நெல் பதின [ம்]பற[।*] இடுக்கினங்கல் கொள்ளுங் நெ-

28 ல் முப்பற[।*] இயலப்பள்ளிமல[ங]த்தின்னு கொள்ங்[8] நெல் அயம்பற[।*] குவ்வூர்க்கலில் ஆட்டறவத்தில் மூ-

1 வு looks also like டு. The meaning of இடு or இவு is not clear. Perhaps இவு stands as a contraction for இதுவும். The symbols are again repeated in line 55.

2 Read வகையுமாக கொ[ள*]ளு[ங்*]

3 ப is entered by way of interlineation in smaller characters above the line.

4 Read வாரிய°.

5 The syllables ற்ற are entered afterwards in smaller characters.

6 ல் is written afterwards above the line.

7 ள் is entered below the line, having been omitted at first.

8 Read கொள்ளுங் supplying the missing syllable ளு.

29 ன்று[1] கங்காணிச்சு கொ[ள்*]விது[2] [।*] உழமலைக்கல் சிவிதத்தில பற
ண்ட கொட்டால் கொள்ளுந் நெல் முத்தறுபற[3] [॥*]

Second plate: second side.

30 மார்கழி விழாவின்னு கிழுபுலத்தில் காடனது குவயால் கொள்ளுந் நெல்
எண்பத்து அயம்பற [।*] வைமண்-

31 ஞ் சிவிதத்தில் புனயூரால் கொள்ளுந் நெல் அறுபத்தொரு பற[।*] இல
வமண் சிவிதத்தில் ரக்ஷாபோக[த்*]தா-

32 ல் கொள்ளுந் நெல் மு[ப்*]பற[॥*] புணரத விழாவின்னு உழமலைக்கல்க்
குருகார்த்தி மெல் கொள்ளுந் நெல் மு[ப்*]

33 ப[து] பற நெல் கொண்டுவந்து[4] விழாவு செய்துதொவிது[5] [॥*] காரா
ளன் புன்னைத் தொட்டம் பங்குனி விழா-

34 வின்னு[॥*] இடைக்காட்டில் புன்னவெலியால் கொள்ளுந் நெல் நூறு
பற திருவிழா விரண்டின்னுங்[॥*] கலைமா[6]-

35 டுவான் கொள்ளு[ந்*] நெய் மடையால் பதின்று நாழி[।*] வாணியச்செ
ரி குளங்கரை புரையிடத்தால் கொள-

36 ளு[ந்*] நெய் மடையால் பதினறு நாழி[।*] புத்தழியெத்தால் கொள்ளுந்
நெய் மடயால் பதினறு நாழி[।*] செறி-

37 பரியாலிநாடு சிவி[த*]த்தில் முங்குவை[7]த்திருத்திருத்தின்மெல்[8] கொ
ள்ளுந் நெய் மடயால் பதினறு

38 நாழி[।*] இறமருங்கமன் நாழி பிடிச்சளந்து கொள்விது[॥*] முங்குவ
நூறுபற வித்து பாடும் நா-

Third plate: first side.

39 ஞூ குடிவாணியரு மதிகரிச்சு கரைபுரயிடமுங் காடு மி[க்*]கொள்ள எப்
பொர்ப்பட்டது மதிகரிச்சுகொண்டு

40 நந்தாவிளக்கு இரண்டுஞ் செலுத்துவிது[॥*] திங்கள் மடயால் இருநாழி
ச்ச நெய்யமிர்து-

41 ம் திங்கள் இரண்டின்னுமாக முப்பதிநாழி எண்ணயு[ம்]ங் கொண்டு செ
ன்று கொடுப்பிது [॥*] ஷை நி-

42 லத்தில் குளமடிக்கின்றவர்[9] கொள்ளுந் நெல் பதின்முப்பற[॥*] ஷை நக்கர்
வாவாழி[னத்]தின்னு செலவி-

43 ன்னு கொள்ளுந் நெல் இருநூணி[।*] தெவிதெ[வெ*]ச்சுவரத்து வா
ணியர் நாலு குடிக்குங்குடி இ . . . .

44 தத புரையிடம் செலவுடையவர்க்கு கொடுக்குங் கல்பட்டு இரண்டு[।*]
ஷை வெற்றிலை இ[ரு நூறு அ]-

1 Perhaps மூன்று stands for மூன்றொன்று.
2 Here ள் has been omitted to be entered.
3 முத்தறுபற has perhaps to be corrected into முப்பத்தறுபற.
4 May also be read ந்நு.
5 செய்து பொவிது is evidently meant
6 Read கலைசமாடுவான் for கலைமாடுவான்.
7 The syllable வை is entered afterwards below the line.
8 திருத is repeated twice: cancel one of them.
9 வ is engraved below the line in smaller characters.

Second plate: second side.

Third plate: first side.

K. V. Subrahmanya Aiyer.

Scale: Three-fifths.

Third plate: second side.

Fourth plate: first side.

...manya Aiyer.

Scale: Three-fifths.

45 ண்டைக்கா[ய்*] அறுபதுங் கூத்தின்னு அரங்கத்து விளக்கு வைப்பா[ன்*] [||*] இடைச்சேரிப் புரயிடமிரண்டு [புரையிட்]-
46 ம் விள[க்*]கு[1] வைய்ப்பான் கொள்ளுந் தெங்கா[ய்*] நெய் இடங்கழியால் நாணாழி[||*] ஷை தொட்டத்தால் ஸ்ரீ-
47 பெலிக்கு கைய் விளக்கின்னு கொள்ளு[ம்*] நெய் இரட்டயால் மூந்நாழி [||*] நந்தாமன[2]ப் புரையிடத்தால்

Third plate: second side.

48 திங்கள் வார் ஷை கைய் விளக்கின்னு கொள்ளு நெய் இரட்டயால் மூந்நாழி[|*] ஷை புரயிடம் வாரியமுடையா-
49 வரள்[3] பாட்டங் கொடுத்து கொள்விது [|*] திருக்கலச மிரண்டினு சிறமெல் புரயிட்த்தால் கலசமி-
50 ரண்டின்னுங் கொள்ளும் பால் முப்பத்திரு நாழி [|*] ஷை நாலழித்தின்னு நந்தாவிளக்கின்னு கொள்-
51 ளு[ம்*] நால் திங்கள் ஒருபலமாக ஆண்டுவரயுந் நால் பந்திருபலம் [|*] ஷை புரயிடத்தின்னு ஆண்டு
52 வர கொள்ளு நெய் மடயால் நாழி [|*] கலவாணியர் புரயிடத்தின்னு மண்கலே[ய்யி][4] யத்தின்னு கொள்ளு
53 நெ[5] மடயால் இருநாழி [|*] வண்ணார் கண்டத்தின்னு கொள்ளுந் திருக்கொடி கூற இரண்டு [|*] இ-
54 ளம்பழயஞட்டில் மயிலக்கொடு நிலத்தின் மெல் திருக்குடயிரண்டு [|*] இவற்றின்னு நெல் அ-
55 றுபற [|*] நகரூர் வட்டத்தில் பெரும்பழஞ்ஞி மெல் காராண்ம மெல் கல்ப்பிச்ச நெல் முப்பற[||*] இவு[6] ஆரு-

Fourth plate: first side.

56 ட்டினங்[7] கால்த்து பிராமணர் அமிது செய்ததின்னு கொள்விது [|*] ஆருட்டும் பொழ் திருவமிர்தின்[னு]-
57 சிற்ருற்றங்கர சிவித[த்*]தில் பூப்பள்ளியால் கொள்ளும் அரி மடயால் நூற்று நாழி [||*] சிற்ரூற-
58 ற[ங்*]கரயில் கடுவெலமாலகுளத்தால் விரிச்சிக விளக்கின்னு கொள்ளு மெண்ண இரட்டயால் ப-
59 தினஞ்ஞாழி [||*] திருமொரதின்னு[8] அரி மட நாணழி [||*] நால் ஒரு பலம் [|*] வெற்றில நூறு [|*] பழுக்கா[ய்*]

1 கு is entered below the line.
2 Read நந்தாவனப்.
3 This word has to be corrected into வாரியமுடையவர்கள்.
4 The syllables in brackets have perhaps to be deleted.
5 Read நெய் or நெல்.
6 These two letters have already occured in line 16. Perhaps they stand for இடவும் or இதுவும்.
7 Read ஆருட்டின கால்த்து cancelling ங்.
8 திருமோரதின்னு may stand either for திருவமிர்தின்னு or திருமோரமுதின்னு.

60 இருபத்து அஞ்சு [॥*] மாம்பள்ளிப் புல்லரிவில் விரிச்சிக விளக்கின்னு கொள்ளு மெண்ண இர-

61 ட்டயால் எழுநாழி உரி [।*] அரிமட இருநாழி [।*] நால் அயைரப்பல[ம்*] [।*] வெற்றில அயம்பது [।*] அடைக்கா[ய்*]

62 பந்திரண்டு [॥*] மடவூரில் [ப]ணம்பள பூமியால் கொள்ளுந் நெ[ல்][1] பதிணம்பற விரிச்சிக[2] விளக்கின்னு [॥*]

63 முதாக்கவில் கொட்டு பெறயில் விரிச்சி[க*][2] விளக்கின்னு கொள்ளும் எண்ண இரட்ட[3] எழு நா[4] உரி [।*]

64 அரி மட இருநாழி [।*] வெற்றில அம்பது [।*] அடைக்கா[ய்*] பந்திரண்டு [।*] நால் அரைப்பலம் [॥*] சிறயூ-

Fourth plate: second side.

65 ர்க்கவில் திருமணிக் கொட்டால்க் கொள்ளுந் நெல் பந்திரு பற அரை [॥*] மெல்சாந்தி விருத்தி இ-

66 டைக்கொட்டில் ஆதங்கொட்டால்க் கொள்ளுந் நெல் இருபத்தெழு பற அரை [।*] ஷை செங்குறப்பா-

67 ல் கொள்ளுந் நெல் இருபத்தெழு பற அரை [॥*] சிற்றுப்பறங்கரையில் நா காலால்க் கொள்ளுந்

68 நெல் அயம்பது பற [।*] ஷை யில் வாஞ்ஞூரால்ர்[5] கொள்ளுந் நெல் இ ருபத்தைய்ம்பற [।*] ஷை யில்

69 மாவறைக் கொள்ளுந் நெல் முப்பற [॥*] இம் சாந்திவிருத்தி இளம்பெல் ச் செங்கொட்டால்க் கொ-

70 ள்ளுந் நெல் பதின்முப்பற [।*] ஷை யில் பாலயம்பறயால் கொள்ளுந் நெல் இருதுணி [।*] பெருங்கண்மலை இ-

71 டமண் நிலத்தால் கொள்ளுந் நெல் இருபத்திரு பற [।*] [பு]னலூரியில் வாழைக்குன்றத்தால

72 கொள்ளுந் நெல் முப்பத்தொரு பற அரை [।*] ஷை யில் குறுகுவைக்கு கொள்ளுந் நெல் முப்பது[6] ஓ-

73 ரு பற அரை [।*] ஆக நெல் நூற்று அ[7] பற இடகழியால்[8] அறுநாழி உரி ஆழக்கு [॥*] எழுநள்ளிக்கு[9]

Fifth plate: first side.

74 நம்பிவிருத்தி பறியாடி மூலையில் எறிதறி காட்டால் கொள்ளுந் நெல் எழு துணியால்

---

1 ல் is corrected from ண.

2 The syllable சி is written above the line.

3 Read இரட்டையால்.

4 Read நாழி.

5 ர் must be read as க்: the engraver has evidently failed to cut the cross line.

6 Read முப்பத்து.

7 ரை seems to be omitted after அ.

8 Read இடங்கழியால் supplying the omitted letter ங்.

9 This word stands for எழுந்தருளிவிக்கும்.

Fourth plate: second side.

K. V. Subrahmanya Aiyer.

Scale: Three-fifths.

Fifth plate: first side.

Fifth plate: second side.

Scale: Three-fifths.

75 நெல் பதின் ஒரு பற இடங்கழியால் அறு நா[1] உழக்காழாக்கு [।*] மெ
ஊர்க்கவில் கொட்டூரால் கொ-

76 ள்ளுந் நெல் ஒரு தூணியால் நெல் ஒரு பற இடங்கழியால் அறுநாழி
உரி ஆழாக்கு [।*] இலவம-

77 ண்ணில் மெல்க்கொவில்க்கலால் நிலம் பதின் அய்ம்பறை வித்துபாட்டா
லு நாலொன்று கந்நாணிச்-

78 சு கொள்வவிது[2] [॥*] அடிக்கின்ற[3] வாரியன்மார் சிவித[ம்*] பாலெல் மு
ட்டத்து ஞாழால் மணியால்க் கொள்ளு-

79 ந் நெல் முப்பத்து முப்பற [।*] ஷை யார்க்கு மெல்பெருங்நொட்டால்
கொள்ளுந் நெல் முப்பத்து முப்பற [।*] ஷை

80 யார்க்கு மடையூர் நெடுங்நொட்டு புரயிடத்தால் கொள்ளுந் நெல் இருதூ
ணி தூணியால்[4] நெல் முப்பற

81 இடங்கழியால் முந்நாழி உழக்கு [।*] ஆக நெல் அறுபத்து முப்பற இட
ங்கழியால் முந்நாழி

82 உழக்கு [॥*] கொடுவளனூரில் கூத்தாளங்கொட்டால் குளமடிக்குமவன்
சிவிதத்தின்னு கொள்ளு[ம்*] நெல்[4]

Fifth plate: second side.

83 பதின்முப்பற [॥*] குளமடிக்கும் அவன்னெள்ள குள்த்தழிவகத்தி[னு]ள்
வாரியுஞ் செய்யும்அவர் கொள்ளும்

84 பந்திண்டின்[6] கிழத்திரம்[7] இரண்டு [।*] திருநந்தாவனவிருத்திக்கு புல்
லெல் அருநந்னூரு எல்வாயி-

85 ல் கொன்றை அறைக்கு கொள்ளுந் நெல் பதின் அறு பற அரை [।*] இ
ராற்றிடை சிவிதத்தில் வாழைப்பள்-

86. ளி கொணத்தின்னு கொள்ளுந் நெல் எண்பற இடங்கழியால் இருநாழி
உரி [।*] பாலெரட்டஞ் சிவித-

87 த்தில் அயிரூர் கொட்டால் கொள்ளுந் நெல் இருபதும்[8] பற [।*] இலவ
மண் சிவிதத்தில் உயிற்கலால் கொ-

88 ள்ளுந் நெல் எண்பற[9] இடங்கழியால் இருநாழி உரி பதின் அறு பறை
அரை [।*] இளவம் பழை நாட்-

89 டில் குற்றி ஊரால் கொள்ளுந் நெல் இருபது பற [।*] பெருங்ஙள்ளூர் சி
விதத்தில் ஒருவல்லி-

---

1 Read நாழி supplying ழி which is omitted to be engraved.

2 Cancel வ்.

3 ற is engraved below the line in smaller characters.

4 The word தூணி has been engraved twice by mistake; cancel one of them.

5 ல் looks like ன in the original.

6 Read பந்திரண்டின்.

7 Read கிரமம்.

8 Cancel ம் and read இருபது

9 The first letter is written over an erasure.

90 யாரத்தால் கொள்ளுந் நெல் பதின் பற [।*] கொண்ணிரமறுகு சிவித
த்தில் தாம்பூர் பதின்பறை வி-

91 த்துபாடுந் நாலொன்று கங்காணிச்சு கொள்வதிறு [।*] ஆக பாட்ட
த்தால் நெல் கொள்ளுந் நெல்

Sixth plate: first side.

92 தொண்ணூற்று ஒரு பறை இடங்கழியால் இரு நாழி உரி [।*] கங்காணி
பதின் பறையால் நெல் ப-

93 தின் பற [।*] கூட நெல் நூற்று ஒரு பறை இடங்கழியால் இரு நாழி
உரி [॥*] விருத்திபுறஞ் சிவிதத்தி-

94 ன்னு இலமுண்ணில் குவையூர் வட்டத்தால் கொள்ளுந் நெல் எண்பது
பற [।*] ஷை யில் பாலைப்புன்னையால்

95 கொள்ளுந் நெல் பதின் அறுபற [।*] சிற்றூற்றங்கரை புதுமார்க்குழி மு
[ப்]பதின்[2] பறை வித்துபாடு [॥*] சாக்கைமார் வி-

96 ருத்தி நகரூர் வட்டத்தில் செங்கையூரால்க் கொள்ளுந் நெல் பந்திருபறை
[அ]ரை [।*] பெருங்கண்மலையில்

97 ஷையூர் விருத்திக்கு அகப்பொதுவாள்வாள்[3] முருங்கமனைக்கு சிற்றூற்ற
ங்கரை மாம்பள்ளி புல்-

98 லால்மெல் கொள்ளுந் நெல் இருபது [ப*]ற[।*] ஷையார்க்கு காமனை
சிற்றூற்ற[ங்*]கரை ஒருமை விலைக்கு கொள்-

99 ளுந் நெல் இருபத்து ஒரு பறை அரை [॥*] ஷெடி சாரகவெண்பாய்குன்ற
த்து இல்வன் கொட்டுகொண்ணு[4] கொள்-

100 ளுந் நெல் பதின்பறை வெப்பவன்னு [॥*] பாலொர்வட்டத்து வெள்ளூ
ரா[ல்*] திருவமிர்தின்னு கொள்ளுந் நெ-

Sixth plate: Second side.

101 ல் முப்பத்து முப்பறை இடங்கழியால் எண்ணாழி [॥*] ஷெடி சிவித[த்*]
தில் உவ்ராவின்[னு] ஒள்ளுரு நிலம் ப-

102 தின் எண்(ம்)பறை வித்துபாடு முதுவெள்ளானவிறு [॥*] திருப்பள்ளித்தா
மங் கெட்டின்றவன்னு சிவிதத்தின்னு

103 ஒள்ள முதாக்கல் சிவிதத்தில்[5] இட்டைடன்[6] றுடு கொத்தின்னு[7] கொ
ள்ளுந் நெல் இருபது பற [।*] ஷை யார-

104 ர்க்கு ஒற்றிய் ஊர் சிவித[த்*]தில் இடைச்சூர[8] றட்டின்று கொள்ளுந்
நெல் பதின்பற [।*] ஒற்றியூரி

1 After ல் a letter had been incised and erased.
2 ப is written above the line.
3 வாள் seems to be a repetition; cancel one of them.
4 Perhaps கோண்ணு is a mistake for கோணத்தால்.
5 வி is engraved above the line in smaller characters.
6 This has to be corrected into இடைப்பழைய.
7 Read கோணத்தின்னு.
8 Read இடைச்சுர.

Sixth plate: first side.

Sixth plate: second side

K. V. Subrahmanya Aiyer.

Scale: Three-fifths

To face page 53.

No. 7—KOLLUR MADAM PLATES OF UDAIYAMARTTANDAVARMAN.

Seventh plate; first side.

Scale: Three-fifths.

ampa Aiyer.

105 ல் சடையமங்கலத்தின்னு கொள்ளுந் நெல் அய்ம்பற [।*] வெண்பாய் [1]குற்ற[த்து] நெடுமொட்டின் மெல்-

106 க் கொள்ளுந் நெல் அய்ம்பற[।*] ஆக நெல் நாற்ப்பது பற [॥*] திருமெ ணி காவல்க்கு விருத்தி மலை-

107 க்கல் நல்லூர்க் கொள்ளுந் நெல் பதின்பற சிற்றூற்றங்கரையில் புலமாட் டெல் வாயில் இர-

108 விந்நல்லூர்[2] நெல் பதின்பற [।*] ஒற்[றி]யூர் சிவிதத்தில் செம்மருதி எ ல்வாயில் நெல் ப-

109 தின் முத்தூணியால் இருபத்தொரு பறை இடங்கழியால் அறுநாழி ஆழ க்கு [।*] இலவ-

Seventh plate: first side.

110 மண்ணில் முட்டப்புலத்தெல் வாயில் க்வைய்யறைக்கு கொள்ளுந் நெல் அ ய்ம்பற [।*] ஆக நெல் நாற்ப்பத்த-

111 று பறை இடங்கழியால் அறு நாழி ஆழக்கு [॥*] ஊர்ப் பொதுவாள் வி ருத்தி ஒற்றியூரில் முன்னட்டறை[3]-

112 [4]யால் நெல் இருபத்திரு பற [।*] இளம் பெலில் ஆயிரவிளையால் நெல் ப தின்பற [।*] ஆக நெல் முப்பத்திரு

113 பறை [॥*] உவச்சகள் விருத்தி இடைக்கொட்டில் மண்ச்சை இருபது ப றை வித்துபாடின்மெலுங்-

114 கொள்ளுக் நெல் அறுபத்தறுபறை இடங்கழியால் அறு நாழி [।*] ஷெ யூரில் குறண்டிமண் காட்டா-[ல்*]

115 கொள்ளுந் நெல் முப்பத்துமுப்பற [।*] ஒரு கர்வட்டத்தில்[5] பெரும்பழ ஞ்ஞியால் நெல் முப்பத்தெ[ழு] பற

116 இடங்கழியால் அஞ்ஞாழி [।*] உழமலைக்கலில் மெல்ச் சிறுவெறு இடை ச்சிறுவெறு [கிழ்ச்]-

117 சிறு வெறுமாய்க் கொள்ளுந் நெல் எழுபது பற [।*] முதாக்கலில் இடை த்தொட்டந் நிலம் பதி[6]

118 னைய்ம்பறை வித்துபாடு நாலொன்று கங்காணிக்கு கொள்விது[7] [।*] இ ளம் பெலில் ஆவற்[றறை வி]-

Seventh plate: second side.

119 வியதுடவல்க்கு கிழத்தொட்டின் மெல்க் கொள்ளுந் நெல் அறுத்தைய்ம்ப றை[8] இடங்கழியால்

1 Read குன்றத்து.

2 Read °விநல்லூர்.

3 This word can also be read as முன்னிடறை.

4 யா looks like தா.

5 க is entered above the line by way of interlineation.

6 ப is entered above the line.

7 The letter து looks like அ. The downward stroke which has been inserted must be cancelled.

8 Read அறுபத்தைம்பறை-

120 அஞ்ஞாழி [।।*] ஷையில் கொட்டின்வயால்க்கொள்ளுந் நெல் இருபது
பற [।*] ஷை தளிவிருத்தியா-

121 க கொள்ளுந் நெல் பதின்பறை [।*] நகரூர்வட்டத்தில் அகமுச பதினறு
பறை வித்துபாடும் புரையிடமு-

122 ங் கூ[illegible] [illegible]ளிது [।*] சிற்றூற்றங்கரையில் உள்ளூரால் கொ
[illegible] வெண்பற[1] [।*] ஷை

123 யில் இடையூர்காட்டு கொள்ளுந் நெல் பதினைய்ம்பற [।*] கொன்றக்க
வில்[கு]ண்டெத்து கொ-

124 ணத்தின்மெல்க் கொளளுந் நெல் பதினறுபற [।*] ஷையில் எண்பறை
வித்துபாடுநிலங் கஙஙா-

125 ணிச்சு கொள்வ்விது அஞ்சிரண்டு கொள்விது [।*] மெலூர்க்கலில் மண்
ணறையால்க் கொள்ளுந் நெ-

126 ல் அய்ம்பறை இடங்கழியால் அஞ்ஞாழி [।*] ஷையில்த் தகஸ்ரத்தடி அ
றுபறை வித்துபாடு

127 நாலொன்று கஙஙாணிச்சு கொள்வ்விது [।*] நாகனூர் நுடமைவக்கும் பூ
ளையாலுங் கொள்ளு-

Eighth plate: first side.

128 ந் நெல் அறுபறை இடங்கழியால் அறு நாழி [।*] மலைக்கலில் வல்லூரா
ல்க் கொள்ளுந் நெல்

129 பதின்பற [।*] தெவிதெவெச்சுவரத்து உவச்சர்கள் குடியிருக்கு மெட
த்தினுஞ் சிறைக்கி-

130 ழுமாய்க் கொள்ளுந் நெல் பதினைய்ம்பற [।।*] புறப்பொறுவான் விருத்
தி இலவமணணில் பலா-

131 வ்றைக்கு கொள்ளுந் நெல் பதின் அறு பறை இடங்கழியால் அஞ்ஞா
ழி [।*] முட்டைக்காயி-

132 ல் விளாங்தொடி முப்பது பறை வித்துபாடுந் நாலொன்று கஙஙாணிச்சு
கொள்வ்விது [।*]

133 புலிக் கொிஞூர் தொண்டனூர் தடலைவயால்க் கொள்ளுந் நெல் அய்ம்ப
ற [।*] ஞாறலூர்க்கல்

134 [illegible]கலில் [illegible]கல்க்கு கொள்ளுந் நெல் பதின்பறை [।*] ஷை
[illegible]ப்பாட்டத்தின்-

135 ஞ் மெல்க்கொணத்தின்மெல்க் கொள்ளுந் நெல் முன்பது பற [।*] ஷை
யூரில் புவ்வூரால் நிலம்

136 அறுபறை வித்துபாடு நாலொன்று கஙஙாணிச்சு கொள்வ்விது [।*] நன்
ஞூடு காலில் மருதறை

137 க் கொட்டூர்ல்ந[2] நெல் இருபத்தைய்ம் பற [।*] கொன்றக்கலில் குளவ்
கொட்டால்க் கொள்ளு-

1 [illegible] put either வ் or லெ in brackets. The former has been adopted.

2 [illegible] Cancel ந.

Seventh plate: second side

Eighth plate: first side.

K. V. Subrahmanya Aiyer.

Scale: Three-fifths.

Eighth plate; second side.

139 141 143 145 147

Ninth plate; First side.

149 151 153 155

... Aiyer. Scale: Three-fifths.

Eighth plate: second side.

138 ந் நெல் இரு[illegible]பற [।*] இளம்வெலில் குண்டறைக்கு கொள்ளுந் நெல் பதின் பறை [।*]

139 ஷை யூரில் இரவத்தின்னு கொள்ளுந் நெல் பதின் பற [।*] கொடுவள ளூரில் கூதாள-

140 ங் கொட்டால் அயம்பத்தறுபறை [।*] பொடிகாட்டுவிளேயில் வாலமண் ணூல்க் கொள்-

141 ளுந் நெல் இருபத்தைய்ம்பற [।*] இளம்பழயனூட்டில் நெட்டயத்தினு கொள்ளுந் நெல்

142 பதின்பற [।*] வெண்பாய்க்குன்றத்து கொக்கருணணியும் மண்ணூரப்பெ றையுந் நாலொன்று

143 கணாணிச்சு கொள்வவிது[1] [।*] மாணிக்கவில் இடநிர்க்கும் முருகனறை க்குங் கொள்ளு-

144 ந் நெல் நால்ப்பத்தெழு பற [।*] வெண்பாய்குன்றத்து புளியன்கொட் டால்க் கொள்ளுந் நெல் ப-

145 ந்திரு பற [।*] கலவாணிவிருத்தி ஒற்றியூர் சிவிதத்தில் இவ்வூரால்க் கொள்ளுந் நெ[2]-

146 பதின்பற [।*] இலவமண்ணில் முட்டப்புலத்தெதல் வாயில் உச்சிக் குளத் தால்க் கொ-

147 ள்ளுந் நெல் அய்ம்பற [।*] சிற்றுற்றங்கரை கடுவெலில்ப் பலாக்காட்டு கொணத்தின்னு

Nineth plate: first side.

148 கொள்ளுந் நெல் அய்ம்பற [।*] ஆக்கல் வாணியர்க்கு கொள்ளுந் நெல் இருபது

149 பற [।*] விளக்குபாட்ட[த்*]தின்னு குவையூர்க் கவில் புல்லூரால் கொ ள்ளுந் நெல் நூ[3]

150 [4]ஒருபதுதெழு பற [।*] ஷையூரில்ப் பலாக்காட்டால்க் கொள்ளுந் நெல் அய்ம்-

151 பது பற [।*] ஷையூரில் பலிவிலைக் கொள்ளுந் நெல் இருபது பற ஷையூ ரில் ப-

152 ழையிலேயில் முதற்குன்றத்தால்க் கொள்ளுந் நெல் நால்பது பற [।*] ஷையூரி-

153 ல் ஆரமண்ணூல்க் கொள்ளுந் நெல் முப்பத்துமுப்பறை [।*] வெள்ளையூர் நாட்டில கா-

154 ணூரால்க் கொள்ளுந் நெல் பதினெண் பற [।*] இளம்வெலில் கட்டைக் கரையால்க் கொ-

1 Cancel வ்.

2 Read நெல்.

3 Read நூற.

4 Instead of த், the letter து has been wrongly engraved. Read ஒருபத்தெழு.

155 ள்ளுந் நெல் முப்பத்[1] முப்பற [।*] அயிலன் சிவிதத்தில் மயில்கொள்ளி
யால் நெல

156 நால்பற [।*] இயலைப்பள்ளித் தெரிசனூர் வட்டத்தில் கண்ணமங்கலத்
தின்

Nineth plate: second side.

157 மெல்க் கொள்ளுந் நெல் பந்திருபறை இடங்கழியால் அஞ்ஞாழி [*।]
கொண்ணி-

158 ரமறுக் சிவிதத்தில் மெல்கொங்ஙன்றத்து சிறையடிக்கு கொள்ளுந் நெல்
அய்ம்-

159 பற [।*] ஷெ யூரில்ப்[2] பெறையால்க் கொள்ளு[ம்*] நெல் இருதூணி
யால் நெல் மு[ப்*]பறை

160 இடங்கழியால் மூந்நாழி உழக்கு [।*] ஷெ யூரில் பெருங்கொட்டு கொ
ண்ணத்

161 தின்னு கொள்ளுந் நெல் பந்திரு பற [।*] ஷெ யூரில்ப் பருந்தியமைறக்கு
கொள்ளுந் நெ-

162 ல் எண்பற [।*] ஒற்றியூர் சிவிதத்தில் சிறுகண்ணனூர் இருபது பறை வி
த்துபாடும் எ-

163 ட்டொன்று கங்ஙாணிச்சு கொள்வ்வித்து[3] [।*] ஷெ சிவிதத்தில் வெளி
யன்கொட்டால்-

164 க் கொள்ளுந் நெல் இருதூ[ணி] அரையால் நெல் நால்பறை இட[ங்*]
கழியால் நா-

165 ழி உழக்கு [।*] இலவமண் சிவிதத்தில் சிறுகுன்றத்தில் உழிப்பல் நா
லிலா-

Tenth plate: first side.

166 ன்று கங்ஙாணிச்சு கொள்வ்வித்து [।*] இடைப்பழயனூர் சிவிதத்தில் நெ
டுவோ-

167 ட்டுகொணத்தின்னு[4] கொள்ளுந் நெல் நால்பற [।*] ஷெ யூரில் மற்ற
த்துப் பூமி இ-

168 ருபது பறை வித்துபாட்டின்மெல் கொள்ளுந் நெய் மடையால் நாழி
அரி

169 மடையால் நாழி வெற்றிலை நூறு அ[ை]டக்கா[ய்*] இருபத்தைஞ்சு
[।*] அறுகா-

170 ணிரத்து மூங்ஙில்க்கொட்டு கொண்ணத்தின்னு கொள்ளு[ம்*] நறுநெய்
மடையால்நா-

171 ழி அரி மடையால் நாழி வெற்றிலை நூறு அ[டை]க்கா[ய்*] இருபத்
தஞ்சு [।*] திரு கலை-

1—At the end of this word -த் is omitted to be incised: supply this and read [illegible]

2 Read யூரில்.

3 Cancel வ.

4 The last syllable resembles almost a ள.

Ninth plate: second side.

157

159

161

163

165

Tenth plate: first side.

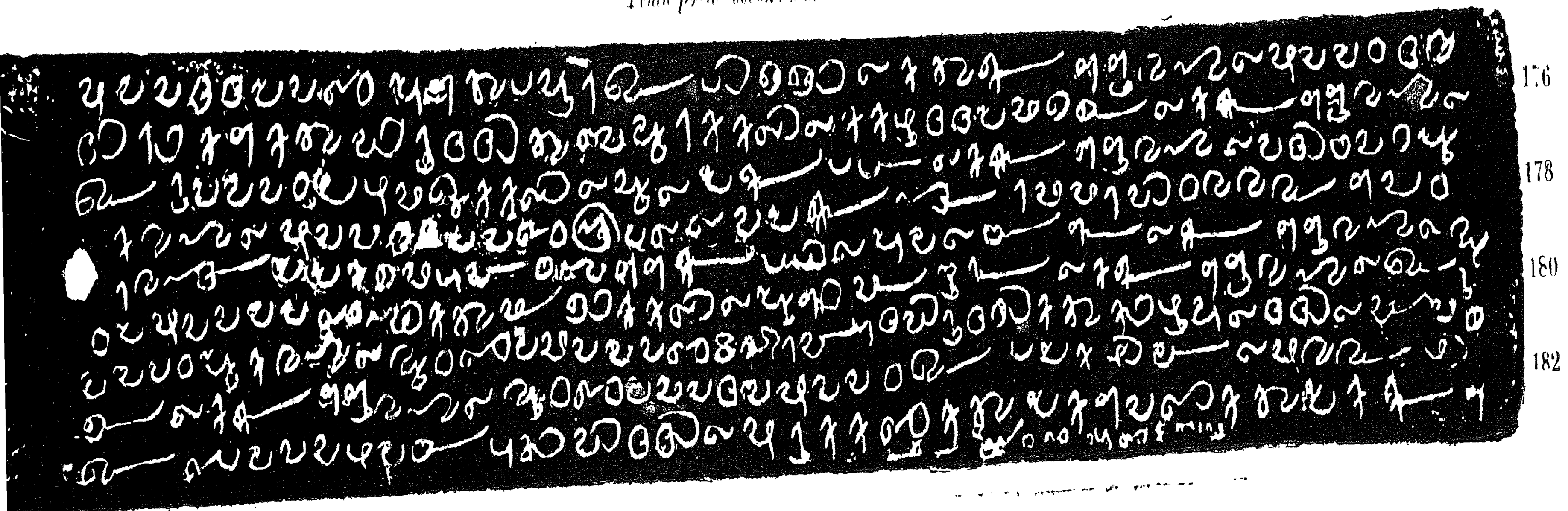
174

K. V. Subrahmanya Aiyer.

Scale: Three-fifths.

No. 7—KOLLUR MADAM PLATES OF UDAIYAMARTTANDAVARMAN

Tenth plate: second side

Scale: Three fifths

hmanya Aiyer.

172 சத்தின்னு[ம்*] குடத்தின்னும் பாவிகைக்குங் குப்பரக்கு[ம்*] செதியப் பெருவாலிநாட்-

173 டில் குழைக்காட்டால் கொள்ளுந் நெல் பதின்ப் பறை[1] அரை [।*] கொண்ணிரமறுகு சி-

174 வி[த*]த்தில் [2]புளியன்க் கொட்டால்க் கொள்ளுந் நெல் இருபத்தாறு பற [।*] ஆக நெல்

Tenth plate: second side.

175 முப்பத்தறு பறை அரை [।*] குடவூர் இடிஞ்ஞில்க்கு கொள்ளுந் நெல் முப்பற [॥*] தங்-

176 திரிகள்க்கு விருத்தி குவையூர்க்கல்லில் கழுத்தறுமண்ணால்க் கொள்ளுந் நெல்

177 இருபது பற [।*] உழமலைக்கலில் பூலங்கொட்டால்க் கொள்ளுந் நெல் பதின் பற [।*] ஆ-

178 கந் நெல் முப்பது[3] பறை [॥*] ஸ்ரீவல்லவங்கொதொர்ம்மர்[4] பிறந்த நாள் உத்[தி*]-

179 ரந்தொறுங் கணமடுவான் வெள்ள கொட்டில் அய்லநாளால் கொள்ளுந் நெல் நூ-

180 ற்று முப்பது பறை [।*] ஷெக்கு மாணிக்கலில் ஆளிமானூரால்க் கொளுந் நெல் இரு-

181 பது பற [।*] ஆகந் நெல் நூற்றைய்ம்பது பறை [॥*] ஊமாபாரதவிரு த்திக்கு கிழுபுலத்தில் மாமண்-

182 ணால்க் கொள்ளுந் நெல் நூற்றைய்ம்பத்து முப்பற இடங்கழியால் முந்நாழி [।*]

183 இடைய் ப்பழயனுடு சிவித[த்*]தில் முருக்கறைக்குங் களவறைக்குங் [5]கொன்றை அரைக்கும்க்[2] கொள்-

Eleventh plate: first side.

ஸ்ரீ 184 ளுந் நால்[6] அறுபத்தெழு[7] பறை அரை [।*] பச்சையில்[8] மெல்ப்பச்சை நால்ப்பது பறை வித்து-

185 பாடு நாலொன்று கண்ணாணிச்சு கொள்விது [।*] கிரயனங்கொடு[வி]ரய் யாளெள்ள

186 [9]பிரய்யம[ன்] காட்டில் இரயி பறைக் குழியும் எழுத்துவளாகமு மொறி டு[கி]டை[10]

1 Read பதின்பறை cancelling ப்.

2 Cancel க்.

3 After முப்ப the syllables த்த had been engraved and erased and து looks like று. Perhaps முப்பத்தறு had been incised by mistake and then corrected into முப்பது.

4 Read கொதைவர்மர்.

5 The letters கொன்றை அரைக்கும் are entered below the line in smaller characters.

6 Read நெல்.

7 தெ is shaped like *po*, *i. e.* with an *e.*—sign prefixed to *na.*

8 ப is badly formed.

9 The word can also be read பிரப்பமரு.

10 The cross line has not been cut.

187 விருத்திக்குஞ் சற்று விளக்கின்னும் அய்யன் கொயில்க்கல்த் தண்ணீர் யடுப்பானு-

188 ம் பூலைக்குள்ன் ணி[ங]க கொவுக்குரிய கொக்இடை[1] எப்பெர்ப்பட்டதுந் நாலு குடி வெ-

189 ள்ளயாட்டரையுங[2] கூடக்கர்ப்பிச்சிது[॥*] ஷெ பெ[ரு]மையில் நாலொன்று க[ணிநாணி]ச்சு[3] கொள்விது [।*] ஷெ

190 யொடு கூட ஒள்ள பெரும்புல்லெல் நாலொன்று [3]கண்ணா[ணி]ச்சு கொள்விது[।*]

191 பொழிக்கரைத் துறையில் உப்பெருவியர்[4] இருக்கு மெடத்தின்னு கொள்ளும்

Eleventh plate: second side.

192 [5]உப்பு முப்பறை [।*] பரவூர் ஊரகத்து வாதில்க்கரைப் புரையிடத்தின்னு ஆதநரு-

193 னயான் கொள்ளுந் நறு நெய் மடையால் நாழி அரி மடையாழி வெற்றி[லை][6] நூ-

194 று அடைக்கா[ய்*] இருபத்தைஞ்சு [॥*] பிரம்மாத்துவஞ்[7] சாத்தின வகை[8] வலம்புரிமஙங

195 [9]பத்து படாரம் இநெய்[10] பழயமாட்டிம்[11]மெல் நெல்வி[12] நால்ப்பது பறை வி-

196 த்து பர்டுப்[।*] பெருர் வட்டன்னில்[13] மணலூர் நால்ப்பதுபறை வித்து பாடங[14] கூட நிலம் எ-

197 ண்பது பறை [।*] மலைமெல்ப படாரம் ஷெ யூரில்க் கிழ்நெல்வி முப்பறைதும்பறை[15] வி[த்து][16]

---

1 This word has perhaps to be read கொக்குடை "What are given to the king".

2 Read வெள்ளநாட்டரையுங்.

3. Read கங்காணிச்சு.

4 This word has no meaning as it is. It has to be corrected into உப்பு பெருவிலையர்.

5 At the commencement of this line there is seen the syllable ள. Perhaps ளும் had been engraved by mistake and erased.

6 லை looks like லை.

7 We have perhaps to correct this word into பிரம்மத்துவஞ்.

8 Read வகை.

9 Read லத்து.

10 Read இடைப்.

11 Read ளட்டின் மேல்.

12 Delete வி.

13 Read வட்டத்தில்.

14 Correct பாடங் into பாடுங்.

15 Read முப்பது பறை. Syllable றை seems to be slightly erased and the letter து is a correction from ய. Originally முப்ப[த்*]தைய்ம்பற might have been engraved by mistake. The total requires only 30 *parai* here.

16 த்து resembles ன்னு.

No 7 – KOLLUR MADAM PLATES OF UDAIYAMARTTANDAVARMAN.

Eleventh plate: first side.

Eleventh plate: second side.

K. V. Subrahmanya Aiyer

Scale: Three-fifths.

Twelfth plate: first side.

Twelfth plate: second side.

Scale: Three-fifths

nya Aiyer.

198 பாடும் ஷெடி ஊரில் மெல் மணலூரி நிலம் முப்பத்தைம்பறை வித்துபா[1]-

199 டும் கூட நில[ம் அறு][2]பத்தைம்பறை [।*] வலம்புரி மங்கலத்து ப[ட]கா-

Twelfth plate: first side.

200 ரம் மெ ஊரி[ல்*] முது வெள்ளயூர் பதினைம்பறை வித்துபாடும் ஷெடியார்க்கு சிற்ருற்றங்-

201 கரை சிவிதத்தில் முது வெள்ளயூர் முப்பது பறை வித்துபாடும் ஷெடி ஊரில் ம-

202 ண்மெல்க் கண்டங்கள் எழுபறை வித்துபாடும் கூட நிலம் அய்ம்பத்திரு பறை [।*] நாலூர்-

203 க் கொட்டின் படகாரம் தெவிதெவெச்சுவரத்து குடி[3] இருக்கின்ற புர இடமும் தொன்-

204 றக்கல் சிவிதத்தில் [வெள]ம் நிலம் எழுபத்தைம் பறை வித்துபாடும்[।*] முட்டக்கட-

205 த்தின் படகாரம் தெவிதெவெச்சுவரத்து மெலிச்சி நிலம் அய்ம்பறையும் சிற்ரு-

206 ற்றங்கரை சிவிதத்தில் செங்குளம் நிலம் நால்பத்தைம்பறையுங் கூட நிலம் அய்ம்பது

207 பறையும் [।*] முட்டக்கடத்து படகாரம் இடை[ப்ப][4]முணட்டில் கிழிச்ச நிலம் பதின்பறை

Twelfth plate: second side.

208 யும் சிற்ருற்றங்கரை சிவின்னனில்[5] கொட்டின் மெல் நிலம் அய்ம்பது பறை-

209 யுங் கூட நிலம் அறுபது பற [।*] மருதூர் படகாரம் இடைய் பழு[6]ஞட்டில் மரு-

210 தூர் நிலம் பதின்முப்பறை சிற்ருற்றங்கர நில்[7] முலிக்கொடு நிலம் அய்ம்பது

211 பறை ஆக நில[ம்*] அறுபத்து முப்பறை [।*] செண்பக[ச்*] செரி படகாரம் இடைப்பழுஞ

212 ட்டில் மெலாவில் நிலம் எழுபறை சிற்ருற்றங்கரயில் குற்றட்டங் நிலம்

213 மப்பது[8] பறை கூட நிலம் முப்பன்னெழு[9] பறை [॥*] திட்டமங்கலத்து படகாரம் இ-

1 Instead of த், the syllable ண் has been engraved.

2 The syllables in brackets appear to be engraved over an erasure.

3 The *i*-sign of டி is so engraved that the letter resembles தி.

4 The letters in brackets are so carelessly incised that they can also be read as பய.

5 Read சிவிதத்தில்: very often *ta's* are so cut as to resemble *na*: see note (9) below.

6 Read இடைப்பழையநாடு as before.

7 Read சிற்ருற்றங்கரையில்.

8 Read முப்பது.

9 Read முப்பத்தெழு.

214 டைப் பழயனூட்டில் கிழாவில் நிலம் இருபது பற சிற்ருற்றங்கரையி-
215 ல்த் திட்டமங்கலங் நிலம் நால்ப்பது பறை ஆக நிலம் அறுபது பறை [।*]

Thirteenth plate: first side.

216 பாதிரிமங்கலத்து படகாரம் நகரூர் வட்டத்னில்[1] காங்கிலி கொட்டு கொ-
217 ணம்ங்[2] நிலம் பதினைய்ம்பறை [।*] ஷை யூரில்க் கொடுமுட்டடி நிலம் அறுபது பறை
218 ஆக நிலம் எழுப்த்தைய்ம்பறை [।*] முட்டக்கடத்தின் படகாரங் நகரூர் வட்டத்தில்ப்-
219 படிஞாயிற்று புறச்சை நிலம் ஒன்பது பறை சிற்ருற்றங்கரை சிவிதத்தி-
220 ல் பூமன்னிகுளங் நிலம் நால்பது பறை ஆக நிலம் நால்ப்பத்து ஒ-
221 ன்பது பறை [।*] அருவியூர்ப் படகாரம் நகரூர் வட்டத்தில் புறச்ச நிலம் [பதி]ன்ப[றை] [।*]
222 தொன்றக்கல் சிவினத்னில்[3] கூட மனைகாடு நிலம் அறுபது பறை [।*] ஆக நிலம்
223 எழுபது பறை [।*] புலிக் கொட்டின் படகாரம் நகரூர் வட்டனனில்[4]ப் பூளகொ[ட்டு]

Thirteenth Plate: second Side.

224 கொணங் நிலம் இருபது பறை [।*] சிற்ருற்றங்கரை சிவிதத்தில்ப் புலிக் கொ-
225 டு நிலம் முப்பது பறை [।*] ஆக நிலம் அய்ம்பது பறை [।*] நல்பலாச்செரி பட-
226 காரம் நகரூர்வட்டத்தில்க் கல்லறை நிலம் பதின்பறை [।*] ஷை ஊரில் [பெ]ருங்கரை
227 நிலம் நால்ப்பது பறை [।*] நரி ஆடி மூசையில்ப்[5] பெரும்புலியூர் நிலம்
228 முப்பது பறை [।*] ஆக நிலம் எண்பது[6] பறை [।*] நாலூர்க் கொட்டின் படகாரம்
229 [7]ங நகரூர் வட்டத்தில்க் காளையூர் நிலம் பதினைம்பறை [।*] வெண்பாக் குன்றஞ் சிவி[த]த்தில்
230 ச்சகரி நிலம் பதனெண்[8] பறை [।*] சிற்ருற்றங்கரையில் அவ[ளூ]ர் நிலம் முப்பது பறை [।*]
231 ஆக நிலம் அறுபத்து முப்பறை [।*] அ[ரு]வியூர்ப் படகாரம் நகரூர் வட்டத்தி-

---

1. Instead of தி, the syllable னி has been engraved. Read வட்டத்தில்.
2. Cancel the final ங.
3. Read சிவிதத்தில்,
4. Read வட்டத்தில்.
5. Read மூலையில்.
6. ண் is shaped almost like ஊ.
7. Cancel ங.
8. The syllables குனெ are written over some other letters.

No. 7—KOLLUR MADAM PLATES OF UDAIYAMARTTANDAVARMAN.

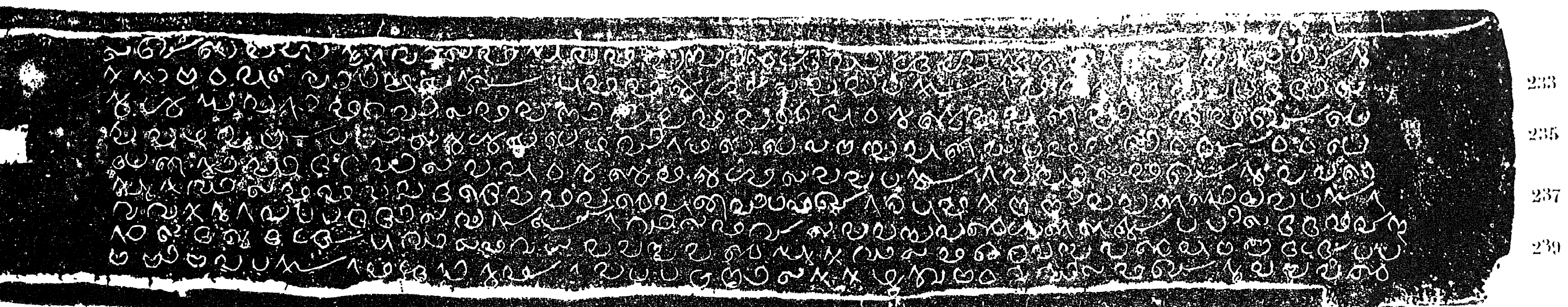
Thirteenth plate: first side.

Thirteenth plate: second side.

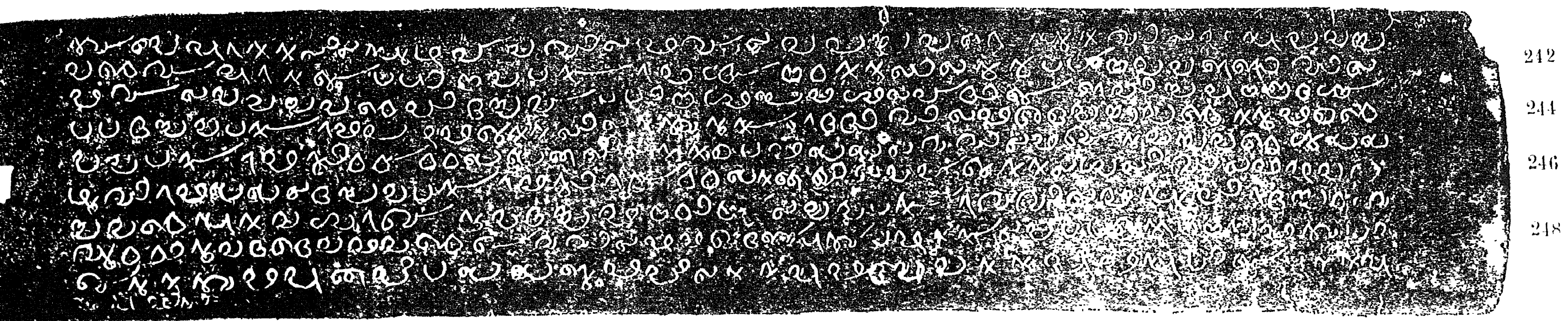
K. V. Subrahmanya Aiyer.

Scale: Three-fourths.

Fourteenth plate: first side.

Fourteenth plate: second side.

Aiyer. Scale, Three-fifths.

Fourteenth plate: first side.

232 ல் இடைப் பெரூர் நிலம் அய்ம்பது பறை [।*] தெவிதெவெச்சுவரத்து தூடி இரு-

233 த்தின்ற புரையிடமுங் கூடும் [।*] மலைமெல்ப் படகாரம் நக்கூர் வட்ட த்தில்

234 த்[1] திருவரிமண் நிலம் பதினைய்ம்பறை [।*] [2]புறச்சைப் புரையிடமும் இடை-

235 ப்பறைப் புறட்டில்ச் [3]செங்கழுநீர் மங்க[ல]த்து புரையிடமும் [4]திற்று- ற்றங்க-

236 ரை யிலிருந்[5] நிலப்புறச்சை மலைமெல்ப் படகாரந் நிலம் இருப[து*] பறை [।*]

237 ஆக நிலம் முப்பத்தைய்ம்பறை புரையிடம் இரண்டும் [।*] கண்ணிப்ப ள்ளிப் படகார-

238 க் கழுதூர் வட்டத்தில் நராலூர் நிலம் நாற்ப்பது பறை [।*] வெள்ளம்கோ ட்டித் தம்பாலூ-

239 ரில் நக்கந்தெகாடு நிலம் நாற்பது பறை [।*] ஆக நிலம் எண்பது பறை [।*] புன்னைத்தொட்ட

240 ன்னின்[6] படகாரம் தெரிசமார் வட்டன்னில்க்[7] கழுகுன்றங் நிலம் இரு பது பறை [।*]

241 கமையாபூர்க்கலில் ஆழுவாய் நிலம் நாற்பது பறை [।*] ஆக நிலம் அய் பது[8]

242 பறை [।*] காயூர்க் கொட்டின் படகாரம் தொன்றக்கலில்ச் சட்டனப் பள்ளி நில-

243 ம் நாற்பது பறை விக்குபாட்டின் மெலும் மெல்பாதி கொள்விது [।*] புன்னைத் பொ[9]-

244 ட்டத்து படகாரம் உழுமலைக்கலில்க் குருகார்த்தி நிலம் எண்பது பறை [।*] கருமணறை

245 ப் படகாரம் சிற்றாற்றங்கரைலில்க்[10] கண்டமங்கலந் நிலம் இருபது ப றை [।*] செங்க-

246 முநீர்மங்கலத்து படகாரம் சிற்றாற்றங்கரை[யி]ல்ப் பாலைக்கல்வெலி நி லம் முப்ப-

1 Cancel த்.

2 பு looks like யு.

3 Read செங்கழுநீர்மங்கலத்து.

4 Read சிற்றாற்றங்கரை.

5 Read ... supplying the last two missing letters.

6 Read ... correcting ன்னி into த்தி.

7 Read வட்டத்தில்.

8 This has to be corrected into அறுபது for the items are 20 parai and 40 parai.

9 பொ is entered by mistake for தொ: read புன்னைத்தோ.

10 Read கரையில்.

247 து பறை [।*] ஆகப்பெர்[1] இருபத்து [மூ]ன்றினுல்ப் படகாரந் நிலம் ஆயிரத்து [மு]ந்-

248 நூற்றிருபத்தையம் பறை [॥*] இந்நிலமும் இந[illegible] [illegible] முக்கால் வ ட்டஞ் சுழன்றும்[2] குடி

249 இருக்கும்[3] புரையிடங்களும் விலக்கவும் வைய்க்கவும்[4] அடிகொடுக்க வு-

250 ம் அதிரிகிக்கவும்[5] பெறுர் [॥*] இம்மார்க்கமெ [illegible] [illegible] ன்னு மூப்பொள்ள

251 பின்ளையாரும் தெவிதெவெச்சுவரத்து முக்கால் வட்ட[illegible] [illegible] ற்றுமண்-

252 டப[6]த்திலக் கூட்டமா இருந்து குடி [நொ]க்குக [illegible] [illegible] பண்ணி[வத்து] [॥*]லா-[7]

253 ள் கழிஞ்ஞு ஸஹெ மனிடசம்[8] பொதுவாண்மாரும், [illegible][9] மதிடசமு-

254 ம் சென்று குறை நொக்கும் ஞண் குடி இருக்கி[illegible] [illegible]த்தில் க்கு-

255 டி இன்றியெ இருக்கில்ப் பந்திரு கலைழஞ்ஞு பொன் [illegible] பிள் ளையாருங் கூ-

256 [டி]ப் பட்காரந் துயர்ந்று[10] கொள்ளுந் நெல் இரு[illegible] [illegible] பறை [॥*] இவிற்றுல் நூற்-

257 றிருபது பறை ஸ்ரீ பண்டாரமாவிது நிக்கி குள்ள[11] [illegible][12] [illegible][கு] பது[13] பறை

258 யும் பிள்ளைமார்[14] மதிடகங்[15] கொள்விது [॥*] [illegible][16] செல வின்றெள்ள தொம

1 Read ஆகப்பேர்.

2 This word probably stands for சூழ்ந்து.

3 Below the line there are four letters faintly incised: They are ம் அகில which are repeated o the next plate.

Read அட்டி.

5 Read அதிகரிக்கவும். There is evidently some correction made in the engraving of this word

6 ப looks like ந.

7 Correct லா into நா.

8 Read மனிடரும் which stands for மனிஷ்யரும்

9 Read பிள்ளையார்.

10 Read திடர்ந்து.

11 Read ஒள்ள.

12 Read நெல்.

13 கு is very badly shaped.

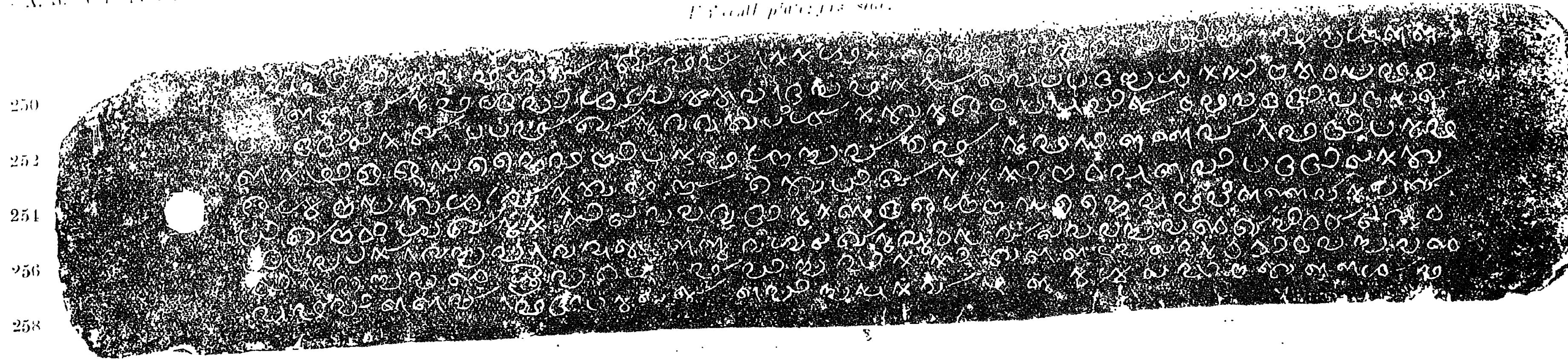
14 Read பிள்ளையார்.

15 Read மதில்கங்.

16 Read அகாரழிகை.

No. 7.—KOLLUR MADAM PLATES OF UDAIYAMARTTANDAVARMAN.

[illegible] plate; first side.

[illegible] plate; second side.

Scale, [illegible]

K. V. Subrahmanya Aiyer.

Fifteenth plate: second side.

259 ம் விழுவு ஆதியாய் ஸபெஹயிலிருவரும் புறப்பெதது வாளுங் [1]கூடி[த் தண்][2]

260 டிக் கொண்டு செலவுஞ் செலுத்திப் [3]புறம்பொதுவாள் [ம]டையால் இருநாழி

261 ருறை செய்தரியுங் கொண்டு செலவு செலுத்துவிதாகவும் [||*] இச்செ லவு

262 ஒரு நாள் முட்டுகில் முட்டிரட்டி [|*] இரண்டாந் நாள் முட்டி முன்று நா-

263 ள் முட்டுகில் ஸஹையெ பறைஞ்ஞுதிர்த்து செலவிடுவிது [||*] இவிம்[4] முன்று நாளக-

264 மெ அருநாபொழிகில்ப்[5] பிள்ளையார் இருந் நெடத்திங்[6] கூட்டி முட்டி யணி[7]-

265 ன்றென்ன [8]பொடம் பொன் பந்திருகழைஞ்ஞின்னு மொள்ள நெல் இரு நூற்று நா-

266 ல்ப்பது பறையும் அதிகாரிகளைக் கொண்டு தெண்டங் கொள்விது [||*] பாணமூலன்ணிலொ[9]

267 ள் னொரொன்னராகில்[10] இரண்டரைக்[11] காணம் பொன் பொணடமும்[12] வைச்சுச் செலவுஞ் செல்

Sixteenth plate: first side.

268 [வுநாகவும் [||*] பெரைய]த்தும்[13] பெருங் நரையுந் தவையிலொள் ளொ ருத்தர் குடி இருக்க

269 ப் பெருஹறயுங் கற்பிச்சு [||*] பிரசத்தி ப[ண்]ணிந மைக்கும் பிரம்மத் துவத்தின் மெனு-

1 Read புறப்பொதுவாளுங்.

2 The letters த்த enclosed in brackets look like றன.

3 Correct புறம்பொது into புறப்பொது.

4 இவிம் probably stands for இவ்விதம்.

5 Read அருநாதொழிகில்.

6 Read நெடத்தில்.

7 Read முட்டயதி.

8 Read தெண்டம்.

9 Read பாதமூலத்திலொ.

10 Read ரொத்தராகில் correcting the ṉa's into ta's.

11 Read இரண்டரைக்.

12 Read தெண்டமும்.

13 Read பெரையிடத்தும்.

270 ம் பாதமூயத்தின்[1] பென[2] மொள்ளொரு[3] கலவொலை[4] ஒண்டாகில்த் தாமெ வெண்டிக் கொள்விது [||*]

271 அடிகண்மார்க்கும் பிள்ளைமார்க்கும் மற்றும் ஆர்க்கும் பொராண[5] வெறு[6] கொடக்க

272 ப்பெருர் [||*] கொடுப் பொருளரிகில்[7] அவர் வெணாட்டு இளங்கூறுவா [ழு]மவர்க்கு பந்தி-

273 ருகழைஞ்ஞெ அஞ்சு காணம் பொன் தெண்டப்படுவிது [||*] நம்முடைய வொமமு[8] தாமெ வெண்டி

274 க் கொள்விதாகவுங் கற்பிச்சுமைக்கும்[9] [||*] இசானதெக் சிரிபெலி அக த்தெ-

275 முநருளி வாலவாரியவுடையவரள் நிருவெண்ணாழிகையுங்[10] கழுகிச்சு[11] யி ரு வி-

Sixteenth plate: Second side.

276 ளக்கில் நினறய நெய்யும் அட்டிச்சு திரியுங் கொளநென்திச்சு[12] வைச் சு தி-

277 ருக்காப்பும் பூப்டிச்சு[13] குச்சிளுவுந் தாழுக்காலும் புறப்தெருவாள்[14]

278 பக்கல்க் கொடுப்பிச்சு செம்மு[15] பொக்கிச்சு அகத்தெதுவாளையும்[16] அக த்து

279 கிடத்தி அம்பலத்திவ் வாய்ப்படிமெல்த் திருமெணிகாவலையும் திருப்ப ள்ளி

280 த் தாமமுடைவ்வளையுங் கிடத்தி அரங்கத்து நால்வர் உவைச்சுறொவுங் கி டக்கு

281 மாறு கற்பிச்சு பொவிதாகவும் [||*] வாரியம் வைப்பயைச் செவிச்சு கொட்டும் பணிநா-

---

1 Correct பாதமூயத்தின் into பாதமூலத்தின்.

2 For பென read பேத.

3 The ள் of மொள் looks like ரக.

4 Perhaps கல்வோலை has to be corrected into கடவோலை.

5 பொராண has to be corrected into பெரமாணம் or பிரமாணம்.

6 Read வேறு.

7 Read பேருளராகில்.

8 Perhaps வொமமு stands for போகமும்.

9 Correct கற்பிச்சுமைக்கும் inta கற்பித்தமைக்கும்.

10 This word evidently stands for திருவொண்ணாழிகை.

11 Read கழுகிச்சு which would stand for கழுவிவித்து.

12 Read கொளத்திச்சு for which it stands: as it is engraved, the syllable ளு resembles சை and ன் has to be corrected into க் as it is often the case.

13 Read பூட்டிச்சு.

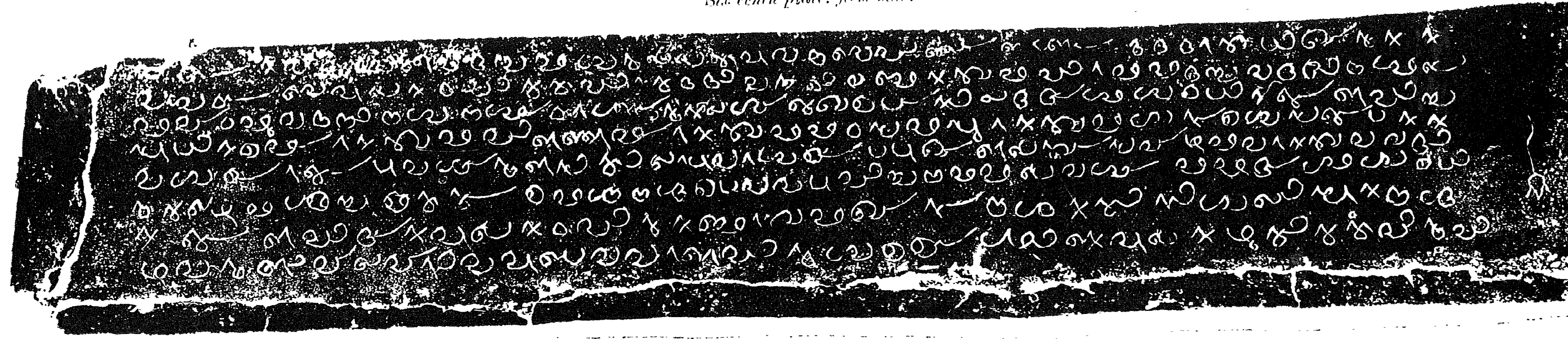
14 Read புறப்பொருவாள் corr cting தெ into பொ.

15 Read செனமும்.

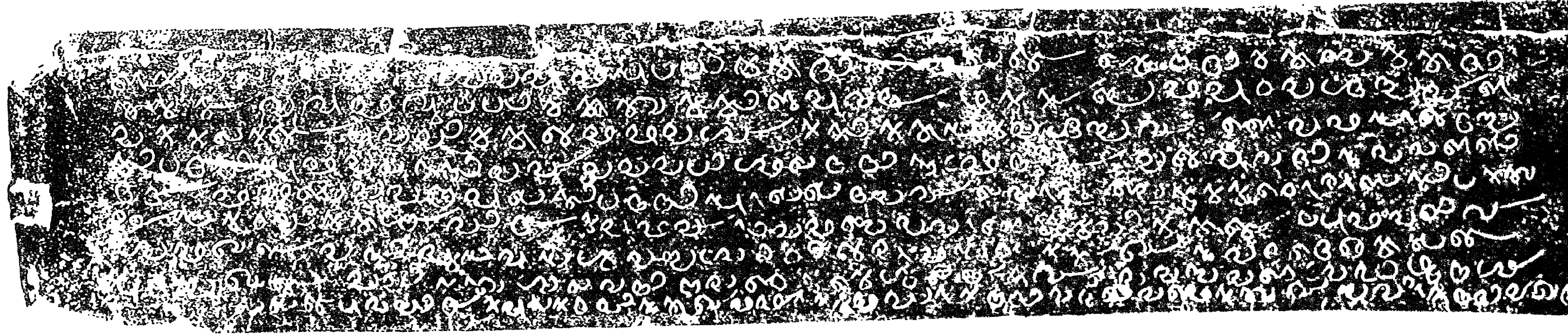
16 Read கப்பொளை.

No 7 - KOLLUR MADAM PLATES OF UDAIYAMARTTANDAVARMAN.

Sixteenth plate: first side.

Sixteenth plate: second side.

K. V. Subrahmanya Aiyer

282 யெயம் ஒமொரபணி [நா]று [நா]று செய்து வெற்றிலையும் அடைக்கா[ய்*] இருபத்தைஞ்சுங் கொ-

283 டுத்து ஒமொரபணிக்கு நெல் பதின் பறைச்சை செல்லுக[1] நால்பது ப-றை மெனிழுனமொ

284 க்க கொடுப்பிதாகவுங் கற்பிச்சு [॥*] இம்மாக்கம் பிரசத்திபண்ணிந-வைக்கு இருபிரசத்தி பண்ணி [॥*]

No. 8.— Kanyakumari inscription of Kollam 376.

This inscription in Tamil is engraved on the west wall of the second *prā-kāra*, at the proper right of entrance into the Kanyākumārī temple at Cape Comorin. It states that the persons in charge of the central shrine of the Kanyā-bhagavatī temple at Kumari (*i. e.* Cape Comorin) received money from Maṇiyaṉ Gōvindaṉ, a merchant of Kurakkēṇi-Kollam and bound themselves to supply the ghee necessary for maintaining a sacred lamp in the *sanctum* of the goddess. A zinc lamp with an image of a peacock was also given.

The record is dated in Kollam 376, Mēsha 21 expired, Saturday and Ma-khā. The English equivalent of the date is A. D. 1201. As such, the record falls in the reign of the Vēṇāḍu king Maṇikaṇṭha-Rāmavarman.

Kurakkēṇi-Kollam, whence the donor hailed, is identical with Quilon. It appears to have been so named to distinguish it from Quilandy, also on the west coast and known by the names Kollam and Pandalāyani-Kollam. Both the cities were celebrated for their rich trade, in ancient times.

Text.

1 [ஸ்வஸ்தி] ஸ்ரீ [॥*] கொல்லம் ௩௱௭௰௬-வது மெடநாயிற்று உ௰க சென்ற சனியாழ்ச்சை மகத்[தி]

2 [னா]ல் ஸ்ரீபாண்[டி] நாட்டுப் புறத்தாயநாடான தென்வாரணவாசி நன்ஞ-ட்டுக் குமரிக்கன்னியாபகவதிய[ா][ர் கோ*]-

3 யில் உண்ணாழிகை [ஸ]பையாருக்கு அநுராதிதநீவற் திருநந்தாவிளக்கு செ-ல்வதாக குரக்கேணிகொல்]லத்*]-

4 [து] வியாபாரி மணியன் கோவிந்தன் பக்கல் பொருள் கைக்கொண்டு குமரிக் கன்னியாபகவதியார் ஸ்ரீகோயிலி[ல் உ*]-

5 [ள்] ளூழிகையோம் நியதம் முட்டாமல் நார[ா]யநாழிக்கிட உழக்கு ந[ா*] செலுத்துவது [॥*] நெய் வார்த்து எரிய இடதாவி

. . . . . .

6 . ல் மயில் விளக்கு எடை . . . . . பலம் [॥*] இவைய் தெவர் முதற்க-ணக்குத் திருவரங்கநல்லூருடையான் [எ]-

7 [ழு]த்திது இவ்வெழுத்து . . . . . . இவ்வூர்த் தட்டான் அப்பன் சுந்த[ர*]னை முப்பத்திருவத்தட்டான் எழுத்து [॥*]

1 Read செல்வதா supplying வ and correcting ஞ into தா.

Translation.

Hail ! Prosperity ! On the day of Makhā, and Saturday, the 21st (day) expired, of the month of Mēsha of the Kollam year 376, we, of the central shrine of the *Śrīkōyil* of Kanniyābhagavatiyār, at Kumari, received, in our hands, from Maṇiyāṉ Gōvindaṉ, a merchant of Kurakkēṇi-Kollam, (certain amount of) money, for burning, as long as the Moon and the Sun endure, (one) sacred lamp, within the central shrine of the temple of Kanniyābhagavatiyār at Kumari in Puṟattāya-nāḍu *alias* Teṉ-Vāraṇavāśi-nan-nāḍu (*i. e.* the fine southern Vāraṇāśi-nāḍu, a subdivision of the illustrious Pāṇḍi-nāḍu, and (bound ourselves) to supply, (measured) by the mesure called nārāya-nāḻi, one *uḻakku* of ghee daily, without failure. For pouring ghee and burning the light . . . . a zinc lamp . . . . lamp with an image of a) peacock, weighing . . . . . . *palam*. Thus was this writing . . . . on the written (authority of) Tiruvaraṅgamallūruḍaiyaṉ, the first accountant of the god. (This is) the signature of Appaṉ Sunda[ra]ṉ *alias* Muppattiruvattaṭṭāṉ, the gold-smith of this village.

No. 9.— Trivandrum inscription of Ramankeralavarman dated in Kollam 384.

This inscription is engraved on the base of the *maṇḍapa* in front of the central shrine of the Padmanābhasvāmin temple at Trivandrum. I am obliged to edit it with the help of an old impression, taken some years ago, though that is defective in several respects as I did not succeed in getting permission to take fresh impressions of this and others in that temple. A translation of this record by the late Mr. P. Sundaram Pillai of the Travancore Educational Service, with the lost portions ingeniously filled up, appeared in the *Indian Antiquary* Vol. XXIV. pp. 305f. But the text of the inscription is not given anywhere. Subsequently, the record was noticed by the late Mr. T. A. Gopinatha Rao in his Archæological Report for 1084 M. E. wherein the mutilated nature of the inscription was not recognised; and king's name, which is only partially preserved as 'Vēṇāṭṭaḍigaḷ Śrī-Vīra-Rāmaṅ', has been read as Rāmaṅṅappallavaraiyan connecting it with the first part of the next line, which, we may remark, does not read with the previous line, a good portion having been lost at the right end of each line. Mr. Sundaram Pillai is well justified in thinking that this inscription is one belonging to the time of Vīra-Rāmaṅkēraḷavarman of Vēṇāḍu, for there is a record of that king dated five years later at Kaḍinaṅguḷam.

The inscription is in the Vaṭṭeḻuttu alphabet and the Tamiḻ language. The only grantha letters used in it are *Śvasti Śrī* (line 1) *sabha* (line 2) *Śrī* (line 3 and 12) and *Brahma* (line 5). Among the peculiarities of the language the following are worthy of notes:—

śēvattiṉu for *śeyvadukku* (l. 5), *nichchal* (ll. 6 and 9) for *niśada* or *nitya*, *āḷumavaraḷ* (l. 6) for *āḷumavargaḷ*, *agattu* (l. 9) in the sense of 'before noon', *pandīraḍi* (l. 9) for *pannirand-aḍi*, *mālakeṭṭi* (l. 10) for *mālai-kaṭṭi*, *śārtti* (l. 10) for *śātti* which is an altered form of śaṟṟi, *tuḍai* (l. 10) for *taḍavai*. The phrase

'*agattu pamdīradi*' is used to denote the time of day when the man's shadow measures 12 feet before the sun reaches the zenith.

Mr. P. Sundaram Pillai has read the word *samañjitan* as *sachañjitan* and interpreted it as "chairman or secretary of the assembly". The interpretation is correct; but the word may be supposed to have come from '*śamai*' 'to form, make or create' and the text '*samañjitan*' may refer to the convener of the assembly. On '*pādamulam*' or '*śrīpādamūlam*' see p. 53 of Vol. III.

The object of the inscription is apparently to register a gift of land to the temple at Tiruvanandapuram by a certain Pallavaraiyan who was probably an officer of the king. Mitranandapuram as quarter of Trivandrum and the residence of a religious priest occurs in several inscriptions. Stone and copper-plate inscriptions of Trivandrum and Mitrānandapuram reveal the names of some of the presiding priests[1] *viz.* Brahmaprajña-paḻārar-Tiruvaḍi, Yādavēndrānubhūti-paḻārar-Tiruvaḍi, Ramajñapaḻarar-Tiruvaḍi, Krishṇajñapaḻārar-Tiruvaḍi and Padarāmapaḻārar-Tiruvaḍi.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] கற்கடகத்தில் வியாழந் நின்ற யாண்டு கொல்லம் கொ.அ[ச][1] . . . . . .

2 [illegible] திருவானந்தபுரத்து ஸஹயுஞ் சமஞ்சிதனும் மித்திரானந்தபுரத்து [illegible] . . . .

3 [illegible] இருந்தருளியெடத்து தி[ரு][3]வெணுட்டடிகள் ஸ்ரீவிர இ ராமன் . . . . . .

4 [illegible] பல்லவரையன் திருவானந்தபுரத்து[1] பெருமாளுக்கு[2] திருவமிர்தி ன்[6]னுக்கு . . . . . .

5 [illegible] ஒரு வெ[illegible]ஊ[5]ணர் அமிர்து செவத்தினு[4] வெண்டும் வெஞ் செனம் . . . . . .

6 [illegible] நிச்சல் நடை பாட்டமாளுமவரள் வாழி பெருமாள் பறயால் அளவிகொ . . . .

7 [illegible] பல்லவரயன் ஞெள்ளா[7]செய்யமண்ணுங் களத்தூரும் சிறையற முஞ் அழுஞ் சை . . . . .

---

1 See Nos. 1, 3, 4, 5, 6 and 15 in the *Travancore Archæological Series*. Vol. III. Part I.

2 The last figure looks like 6.

3 The engraver seems to have written the syllables திரு by mistake and omitted to erase the first letter and incised வெ over the second.

4 The *u* sign of *ṉu* has been wrongly inserted.

5 The *u* sign of *ḻu* is very faint.

6 *ṉu* appears to have been written over *ru* which the engraver has wrongly inserted at first.

7 Read செய்வதினு.

8 கரையுங் கரைப்புரயிடத்தின் மெலும் ஆண்டுவரையும் பங்குனி உத்திரத்தி . . . . . .

9 நிச்சல் நடயொடு கூடக் கூழு மிட்டு அகத்து பந்திரடிக்கு ஒரு பெரு அமிர்து . . . .

10 பெர் ஒரொ திருமால கெட்டிச் சார்த்திவருவிது இங்கெல் ஒருதுடை முட்டுகி . . . . . .

11 டு அடுத்து முட்டுகில் ஊஷ்ம்மு[1] தடுத்து வச்சு செல்லும் அளவு கொள்வித்து தந்தகி . . . .

12 ம் வருகில் ஸ்ரீபாதமுலம் சென்று திர்த்துக் கொடுப்[பி]து இவை கைதைவளாகத்து][2] . . . .

13 ன்ற யாண்டு கொல்லம் ௩௱அ௰ரு . . . .

Translation.

Hail ! Prosperity ! In the year when the Jupiter stood in Karkaṭaka (corresponding to) Kollam 384 . . . . and on the occasion when the assembly of Tiruvānandapuram and the *samañjita* had been pleased to be gathered in the presence of . . . . on the south side of Mitrānandapuram, ... ṅgappallavaraiyan . . . . the glorious Vīra-Rāmaṅ . . . . , the ruler of Vēṇāḍu, ... Śeyyaman, Kaḷattūr, Śiṟaiyaram, Śūḷ, along with the *karai* lands and gardens attached to housesite-(all of which) belonged to . . . . . . Toṅgappallavaraiyan, so that the cultivators (*pāṭṭāmāḷumavaraḷ*) might measure out by the measure called Perumāḷ-paṟai for daily current expenses . . . . on the day Uttiram in (the month of) Paṅguni of each year . . . . with four *nāḻi* of rice . . . . for sacred offerings to the god (Perumāḷ) of Tiruvānandapuram and . . . . for feeding one Brāhmaṇa as well as for condiments . . . . Along with daily current (expenses), gruel shall be supplied, and before noon at the time (when a man's shadow measures twelve feet), one great meal . . . . each shall make one sacred garland and supply. If (in supplying) this paddy, default is made once . . . . . . ; and if continuously allowed to default, the temple authorities shall by force take the necessary quantity. By the (regular) descendants . . . . . . If . . . . shall be taken to the *śrīpādamūlam*, and there decided and given. Thus . . . . of Kaidaivaḷāgam.

Kollam year 385 . . . .

---

1 The first letter is written below the line and looks like the sign for 'paddy' or *ḻa*. Perhaps the reading intended is ஜெவஸ்ஞமும்.

2 In the impression that is with me the ink has got into the letter in brackets.

No. 10.— Kadinangulam inscription of Ramankeralavarman dated in Kollam 390.

The subjoined inscription in the Vaṭṭeḻuttu characters and the Tamiḻ language is engraved at the left of entrance into the Mahādēva temple at Kaḍinaṅgulam, a port in the Trivandrum division of the Travancore State. It is dated in the Kollam year 390, Thursday the 18th solar day, expired, of the month of Mīna, corresponding to the tenth *tithi* and the Pushya Nakshatra. The year is stated to be one in which the planet Jupiter occupied the sign Kumbha. The record belongs to the reign of the Vēṇāḍu king Rāmaṅkēraḷavarmaṉ of the Kīḻappērūr house. In the name of this king, it will be noted that Kēraḷavarman was his proper name and that Vīra-Rāmaṉ indicates his relationship as nephew of Vīra-Rāmavarman (*i. e.* Maṇikaṇṭha Rāmavarman) whom he succeeded. I have elsewhere pointed out that this sovereign of Travancore was also called Dēvadaraṉ-Kēraḷavarman and that he was born in the asterism Śravaṇa and known as Āvaṇi-Piḷḷaiyār.[1] The inscription relates to the consecration of the temple at Kaḍinaṅguḷam by a son of Vīra-Rāmaṉ-Umaiyammai. The actual words used are:—

Śrī-Vīra-Rāmaṉ-Umaiyammaiy-āṉa Piḷḷaiyār-Tiruvaḍi piratiṭṭai paṇṇich-ch-aruḷiya[du].

This passage is not quite free from flaws and the meaning also is rather obscure. I think that 'Umaiyammaiyāṉa' is a mistake for 'Umaiyammaiyiṉ', the length sign having been wrongly added to *ya* instead of the *i* symbol. With this correction, there are two or three different ways of interpreting the passage. Firstly, in the name 'Śrī-Vīra-Rāmaṉ-Umaiyammai', Śrī-Vīra Rāmaṉ might be taken to refer to king Rāmavarman, the immediate predecessor and uncle of the then ruler Rāmaṉ Kēraḷavarman; Umai to be the proper name of the lady; and *ammai* to denote that she was the king's wife. Of the two words 'Piḷḷaiyār' and 'Tiruvaḍi'[2] which follow this compound name, the first might mean 'the son' and the second 'the god'. In this case, the temple (*tiruvaḍi*) must have been built by a son (*piḷḷaiyār*) of the wife (*ammai*)[3] of king Rāmavarman. It might also be that Umaiyammai was the daughter or niece, probably the latter, of a private individual by name Vīra-Rāmaṉ and might be the wife of Rāmaṉ-Kēraḷavarman or Vīra-Rāmavarman. Another way is to regard Umaiyammai as the queen *i. e.* the sister of Vīra-Rāmaṉ (Vīra-Rāmavarman) and to take 'Piḷḷaiyār-Tiruvaḍi' to mean the *yuvarāja* and as the builder of the temple. Such a method of statement is not without its precedent cf. Ādichchaṉ Umaiyammai of Tirukkalaiyapuram in the grant of Śrīvallabhaṅgōdai where Ādichchaṉ is a private individual and Umaiyammai was his daughter or niece. If Tiruvaḍi is to be taken with Piḷḷaiyār, as it seems likely, I think there cannot be any doubt that Umaiyammai was not the wife of either Rāmavarman or Rāmaṉ-Kēraḷavarman but was the queen[4] *i. e.* the sister of Rāmavarman (shortened into Rāmaṉ), for it is only then

1 Annual Report on Archæology (Travancore) for 1919-20, p. 36.

2 Above Vol. III. p. 3.

3 Though the meaning of the word *ammai* is 'mother', it is invariably used in the Chēra country to indicate the wife of a king.

4 In countries like Malabar where succession is in the female line, 'queen' is a term applied to the sister of the king.

her son would be entitled to the appellation of Tiruvaḍi. Quite in keeping with the view last expressed there is the word *Śrī* prefixed to the name of the lady, though the inscription does not use the epithet *nambirāṭṭi* or *tambirāṭṭi* which could naturally be expected in such instances. In this case, it will also be observed that the builder of the temple must have been the younger brother of king Rāmaṉ-Kēraḷavarman. Regarding the date, it must be said that the year Kollam 390 was one in which Jupiter was in the Kumba-rāśi as expressed in the inscription. Further verifications prove that the details of date work out correct for Thursday the 12th February 1215 when all the combinations occurred as furnished in the inscription.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] கும்பவ் வியாழத்தில்க் கொல்லம் ௩௱௮௰௯-ஆமாண்டை
க் கெதிராமாண்டை மீனஞாயி[று] ௰அ

2 சென்ற வியாழமாண்ட பூயமுத்[1] தெசமியும் வெடமும் ஆன்று[2] கீழப்பெ
ரூர் ஸ்ரீவீர இராமங் கெரளவர்-

3 ம்ம் திருவடி வெணாடு வாழ்ந்தருள ஸ்ரீவீர இராமனுமையம்மையாளை[3] பிள்
ளை[யா]ர் திருவடி பிரதிட்டை ப-

4 ண்ணிச் சருளிய[து*]

Translation.

Hail! Prosperity! In the year opposite the Kollam year 389 when Jupiter was in Kumbha, on the 18th day expired, of the month of Mīna which corresponded to a Thursday, the Pushya-Nakshatra and the tenth *tithi*, while the illustrious Vīra-Rāmaṉ-Kēraḷavarman was ruling the Vēṇāḍu (country), the son (Piḷḷaiyār-Tiruvaḍi) of the glorious (queen) Vīra-Rāmaṉ-Umaiyammai was pleased to consecrate (the image of the god).

No. 11.— Vellalur inscription of Ramankerala-Tiruvadi.

Veḷḷalūr in the Chirayinkīḻ Taluk has a big temple which contains two principal shrines in it. Both face the east and are circular in shape. While the one on the northern side is dedicated to Śiva, the other on the south enshrines an image of Vishṇu. Both have in front a *namaskāra-maṇḍapa*, *i. e.* a raised portico with pillars. While the ceiling of the *maṇḍapa* in front of the Śiva temple is plain, the other contains fine wood carvings of the *Dikpālas* and Brahmā, as at Kaḍinaṅguḷam and Kaḷakkūṭṭam.

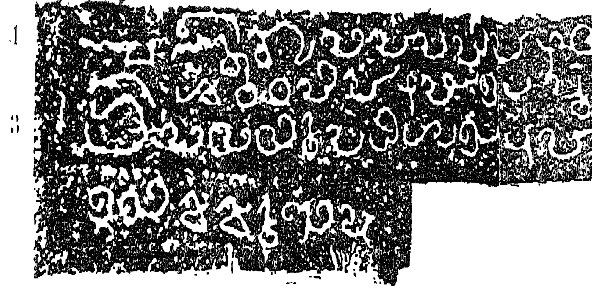
The subjoined inscription is engraved in the Vaṭṭeḻuttu alphabet on the north wall of the Śiva shrine. It registers a gift to the temple made by the glorious king Rāmankēraḷa-Tiruvaḍi of Kīḻappērūr, for offerings and garlands.

---

1 Read பூயமும் or பூசமும்.

2 Read அன்று.

3 Read யம்மையின்.

[illegible]

10 [redacted]

11 முழக்கு stands for முழுக்கு.

12 Read பக்கை.

13 Read பயறு.

14 செலவிற்கு stands for the dative செலவுக்கு.

15 This is a finite verb, the subject being Kandan Nēḍi. As in modern malayāḷam, the inscription does not employ masculine terminations.

16 Read பனையூர்.

17 Note the use of the termination கல். as in modern malayāḷam.

Though the inscription is not dated in the Kollam era but only furnishes the position of Jupiter in Makara, it is fairly certain that it belongs to Kollam 389, for we know from the Kaḍinaṅguḷam epigraph of the king that Jupiter occupied the sign Kumbha in Kollam 390 and, as such, the prsent record must be just a year earlier.

As is very often the case, the inscription contains a number of dialectic peculiarities and is much allied to modern Malayāḷam. We would note in particular the use of the words '*aviḍē*' and '*koḍuttu*'. The latter is a finite verb and has for its subject a masculine noun in the third person. The usage is quite right according to modern Malayaḷam; but Tamiḻ would require '*koḍuttāṉ*'.

Text.[1]

1 மகரத்தில் வியாழம் நின்ற துலா ஞாயிற்றுச் செய்த அட்டில்ப் பெற்றேலை க்க[ர*]ணமாயிது[2] திருவெள்ளலூர் [3]தவைப் பொதுவாள் தங்ஙள்க் கொடுத்தா[4] திருவெள்ளலூர் இரண்டெடத்[5]

2 தும் திருப்பள்ளித்தாமமும் கெட்டி[6] சார்த்தி[7] அவிடெ[8] வடக்கின் தெ ள[ி*]க்கு புலரியெ[9] திருமொது[10] நாழி மூழக்குப்[11] பச்செ[12] ப ழுக்கு[13] நாழியும் அக்கிபொது இரு நாழியும்

3 கூழ்ப் பொது சிரீவீர இராமங்கெரளதிருவடி செலவினு[14] கொடுத்த மு த[ல்*] கொடுத்து[15] பனயூர்[16] கைத அகத்து குளங்ஙரைக்கல[17] க ண்டக் கெழு

1 This is registered as No. 114 of the Travancore Epigraphical collection for 1096.

2 The proper spelling of this phrase is அட்டிப்பேற்றோலைக்கரணமாவது.

3 தவை is an altered form of [illegible].

4 Read தங்கள் கொடுத்தான்.

5 Read இரண்டிடத்.

6 Read கட்டி.

7 Read சாத்தி.

8 As in modern malayāḷam அவிடே stands for அவ்விடத்தில்.

9 புலரியெ means "at the dawn".

10 திருமொது is a corruption of திருவமிர்து.

11 மூழக்கு stands for மூவுழக்கு.

12 Read பச்சை.

13 Read பழுது.

14 செலவினு stands for the dative செலவுக்கு.

15 This is a finite verb, the subject being Kaṇḍan Nēḍi. As in modern malayāḷam, the inscription does not employ masculine terminations.

16 Read பனையூர்.

17 Note the use of the termination கல். as in modern malayāḷam.

Translation.

This is the deed of *aṭṭippēṟu* (*i. e.* gift with libation of water), made in the month of Tulā of the year when Jupiter was in Makara. Kaṇḍaṉ Nēḍi of Kaidaagattu-Kuḷaṅṅarai in Paṉaiyūr gave the fund assigned by the glorious Vīra-Rāmaṉ-Kēraḷa-Tiruvaḍi of Kīḻappērūr, so that the *poduvāḷ* of the assembly of Tiruveḷḷalūr might meet the expenses of making and supplying sacred garlands to the two shrines belonging to them at Tiruveḷḷalūr, and for the sacred morning offering to be made to the northern shrine, with (one) *nāḻi* and three *uḻakku* of green pulse and for two *nāḻi* of evening offering.

No. 12.—Mamballi plate of Devadaran Keralavarman.

The subjoined inscription is engraved on a set of copper-plates of which four leaves alone are now available. Of these, two are marked with the numerals 4 and 6 while the two others remain unnumbered. But from the fact that the last word of one of the unnumbered plates fits in with the first word of the other and that the last word of this other fits in with the beginning of the plate marked 4, it may be said that at the commencement there is only a single plate missing. Between the plates marked 4 and 6 there is a plate wanting. And since the last word of 4 cannot be read with the first word of 6, there is no room for considering that any mistake in the numbering of the plate was committed, although the writer has failed to mark the number of the plates on 2 and 3. And since the inscription does not end on the second side of the 6th plate, it should have been continued on one or more plates.

In very recent times some one has incised the word Māmbaḷḷi in Malayāḷam characters on the left margin of the first side of the second plate, on the second side of the third plate, and on the first side of the fourth plate.

The plates belong to the bhaṇḍārattil of the Māmbaḷḷi *maṭha* and were obtained by Mr. S. Gōvinda Pillai, a vakil of the High court of Trivandrum. They were lent to the late Mr. T. A. Gopinatha Rao, and these facts are noticed by him in editing the odd plate of Śrivallavan-gōdai[1]. It will be very desirable to secure the missing plates of the set: my efforts in this direction proved useless but I am convinced from information obtained that the plates are not really lost.

Some of the orthographical peculiarities of the inscription have to be noticed. From the general formation of the Vaṭṭeḻuttu and Grantha letters as well as the numerical symbols employed in the record, it has to be assigned to the end of the 4th and beginning of the 5th century of the Kollam era. To a great extent, the characters resemble those of the allied inscriptions of the Vēṇāḍu King Rāmavarman found at Tiruvāyambāḍi, Mitrānandapuram and Veḷḷāṇi and of the Kaḍinaṅguḷam epigraph of the Kollam year 390. All of them are now available for comparison as they have been reproduced in the *Travancore Archæological Series*, Vol. III. Part I. It has also to be said that the Maṇalikkarai inscription of Ravi kēralavarman cannot be much later in point of time than the subjoined one.

1 *Epigraphia Indica*, Vol. IX. p. 234.

Clear distinction is maintained all through the inscription between *ya* and *va*, and *ka* and *cha.* The symbol for *mērpaḍi* is quite similar to that found in the Maṉalikkarai and Āyambāḍi inscriptions. Though *ṉa* is closed at the bottom, it is left open when combined with *n*. The difference between *na* and *o* is very slight. Some rare letters are figured in the inscription and their formation is specially worthy of note. In this connection, we would particularly draw attention to the forms of *ṉo* (lines 1, 55, 67, and 75), *nu* (*l.* 46), *ṅi* (*l.* 41) *ṅe* (*l.* 27) and *ḷai* (*ll.* 4 and 69). In most records, long *ḍū* is not distinguished from its short; but in this epigraph they are differentiated (see *kōṭṭūṟil* in line 27). Though this epigraph uses both *pu* and *pū*, yet their use is promiscuous, In lines 6, 10, 13, and 45 *pumi* is used instead of *pūmi* as in lines 21, 33, 35, 36.

Rules of *sandhi* are not observed. The writer of the inscription does not appear to have been bound down by any rules, as regards spelling, *sandhi* or grammar. Though correct spelling is not generally cared for in inscriptional language, except in very rare cases, there used to be some system even in mis-spelling which differed with different writers. Even this conventionalism of some of the epigraph writers is conspicuous by its absence. In the words *āgiṉṟa* and *aṭṭikkoḍuttāṉ*, (*ll.*9&32f) we find the use of strictly grammatical form. Among variations in the spelling of words, the following may be noted:—

kalpichcha (*l.* 39) occurs as *karppichcha* (*ll.* 41, 49);
adiṉu (*ll.* 6, 10) becomes *adiṉṉu* (*ll.* 12, 22 and 44);
adiṉoḷḷa (*ll.* 51, 55) changes into *adiṉoḷḷa*;
amaiñja (*l.* 4) varies as *amaiñña* (*ll.* 20, 69, 70);
kōyilkaṉmikaḷ becomes *kōyilkammigaḷ* (4)
kōyilkkarmmigaḷ (70), *kōyilkarmigaḷ* (*l.* 16),
kōyilkkarmmigaḷ (*ll.* 20, 25) *kōvilkaṉmmigaḷ* (*l.* 6),
and *kōyilkkaṉmmigaḷ* (*ll.* 65 and 74).

In combining *karaiyum* with *karaippuraiyiḍamum*, the former word has been made to assume the forms *karaiyuṅ* (*l.* 12), *karaiyyu* (*l.* 8), *karaimuṅ* (*l.* 11), and *karaiyumṅ* (*ll.* 1, 52, 77). Unnecessary and improper doubling of consonants are numerous *e. g. puraiyiḍammum* (*ll.* 52, 70), *kuḷammum* (*l.* 60), *nāṭṭilttaṉṉaḷ*(43), *eṉmbadiṉāḷi* (48), *kalvāyilt-Tachchūrk-kiḻakkiṉmuṟi* (50), *kūndaḷūril ch-Cheṟu kuḷimaṉ* (57), *koṭṭiṉmēlppūmi* (33). Similarly omission of consonants when necessary is also not rare: *e. g. puraiyiḍatiṉmēlu* and *āṇḍuvaraiyu* (55) Note also the use of forms like *śiṟaiyiṉṅkīḻikkum* (61) *kaṉmigaḷkkoḷḷa* (4). Preference for nasal forms is observable in the following instances:—

Paṅṅuṇi (46), *Peruṅṅāvil* (45), *taṅṅaḷ* (43), *Śeṅṅeḻunīr maṅṅalattoḍu* (27), *Gōvinnamaṅṅalattu* (37), *Iruṅṅalur* (40), *Teṅṅiṉkalil* (41), *kaṇḍaṅṅaḷ* (58), *amaiñña* (75). For *irukalam rittuppāḍu* the inscription uses the form *irukalattiṉu vittuppāḍu* (36). Note also the local usage of words like *eḍam* (14) for *iḍam*, *oḷḷa* (*l.* 1) for *uḷḷa*, *naḍa* (*l.* 15) for *naḍai*, *nichchal* (15) for *niśadam*, *pelikkal* (32) for *balikkal*, *tale* (58) for *talai*, *ilakkichchu* (46) for *rakshichchu* and forms like *ām* (21) and *pōm* (61) for *āgum* and *pōgum*.

In lines 21, 26, and 72 the phrase *śelaviṉṉāmāṟu* occurs. This may be split up into *śelavin* + *ām* (abbreviated form of *āgum*) + *āṟu* – "*śelaviṟkāgum-paḍi*" and taken to mean 'so as to be used for the expenses'. *Kalampāḍu* which occurs in line 17 is used in the Mitrānandapuram copper-plate inscriptions in respect of lands and means that they have the sowing capacity of one *kalam* of seed: but in our inscription it figures as the name of a field which it may be supposed to have acquired by the fact of its having had that capacity originally. The meaning of *melppādi* (*l.* 62) has been determined already, to be the owner's share of the produce of a land: *pādi* here need not necessarily mean 'a half' but 'a portion' and it may be derived from *pagudi*. *Pādippāṭṭālum* in line 63 is another form of the same word. *Kolmuṟapāḍu* (64) means "customary dues or incomes" and these dues are distinct from the owner's share of produce which are generally termed *mēlppādi, mēloḍi* or *mēlvāram*. The former is for the protection to be afforded, and facilities given, to lands for cultivation.

Combined with *kō* and *pati*, the word *padavāram* occurs in the Kōṭṭayam plates of Sthāṇu Ravi and may be taken to denote the rent due to the king or other chieftains of country in which the lands lay. When the lands were not directly held by the ruler but had been assigned to others with some object— say for services to be rendered—this had to go perhaps to the assignee and came to be termed merely *padavāram* (omitting the prefixes *kō* and *pati*).

The inscription registers gifts made in favour of the temple of Bhaṭāra at Vīrakēraḷapuram, by the servants attached to the palace of the king. The king's full name is given as Kīḻappērūr-Śrī-Vīra-Dēvadaran Kēraḷavarma Āvaṇi-āṉa-Piḷḷai-yār-Tiruvaḍi. The gifts were made to meet the daily expenses of the temple. In the full name of the king Kīḻappērūr denotes the family or house to which the king belonged. It may be said that most of the kings of Vēṇāḍu of the 4th century of the Kollam era and later, styled themselves as being of this family. In still later times Jayasimhanāḍu came to be associated with their names. At any rate it is worth noting that Kīḻappērūr came to be connected with the Vēṇāḍu kings at the time of Maṇikaṇṭha-Rāmavarman and Dēvadaraṉ Kēraḷavarman. Kēraḷavarmaṉ or Vīra-Dēvadaran-Kēraḷavarmaṉ was the proper name of the king. The epithet Āvaṇi might either indicate the month Simha or the constellation Śrāvaṇa in which he was born. As it is usual to call kings by the Nakshatra in which they were born it may be more correct to view that Āvaṇi denotes the natal star of the king rather than the month in which he was born. This custom of calling kings by the birthday star is an ancient one and finds place in the ancient Tamil work *Jīvakachintāmaṇi*.[1] Piḷḷaiyār might either show that at the time of the inscription he had not assumed regal powers; or that he was so called with reference to the god. It is very likely that he was the reigning king at the time of the inscription, and that piḷḷaiyār is used with reference to the god. In this connection I would draw attention to a few similar references occuring in later Pāṇdya inscriptions:—

1 Verse 257 of Kanakamālaiyār-Ilambagam.

The gifts consisted mostly of incomes from the *Jīvitas* of these servants.

Incidentally it is stated that certain incomes were made over to the temple on the same terms as they were obtained by the servants of Kīḻappērūr Śrī-Maṇi kaṇṭha-Rāmavarma-Tiruvaḍi. This reference is of the utmost importance as it shows that Dēvadaran Kēraḷavarmaṉ was the immediate successor of Vīra-Maṇikaṇṭa-Rāmavarman. I have, on a previous occasion in dealing with the Tiruvāvambāḍi bilingual inscription, said that that record might be assigned to A. D. 1195, December, that the then king of Vēṇāḍu was Mārttāṇḍavarman, the immediate predecessor of Rāmavarman and that the latter should have ascended the throne between December 1195 and January 1196.

Below are given the names of places and persons that figure in the inscription. Some of them appear in the Kollūr-maḍam plates of Vīra-Udaiya-Mārttāṇḍavarman and have been identified (above No. 7).

Names of places.	Names of persons.
Vīrakēraḷapuram	
Kīḻappērūr	
Mēvūrkkal	Kaṇdaṉ Nārāyaṇaṉ
Mugiḻavēli or Magiḻavēli	
Śiṟṟāṟṟangarai	
Kuḍakkalelvāy	
Kuḍakkalpeṟai	
Śeṟuneḍumaṉ	
Kalikkavu	
Ayyaṉaṟai	
Toṉṟakkal	
Śiṟaiṉkīḻ	
Do—kaṭṭai	
Śūmaṉ	
Kōṭṭūr	
Kummiyūr	
Śeṅgaḻunīrmaṅgalam	
Māṟanallūr	
Īruriman	Kēśavaṉ Dāmōdiraṉ
Paṟamberiyaśēmam	
Kōṭṭiṉmēl	
Kurilkōṭṭelvāy	
Vēmbaṉaṟai	
Gōvindamaṅgalam	Kaṇḍaṉ Nārāyaṇaṉ
Mañjaikkaḷaparai	
Irumarattelvāyil	Kaṇḍaṉ kōvaṉ
Iruṅṅalūr	Ūraṉ Kaṇḍaṉ Dēvaṉ

Names of places.	Names of persons.
Iḷavaḷanāḍu	
Ānāḍu	
Mēlperuṅgāvu	
Neḍuviḷai	
Tachchūr-kīḻakkiṉmuṟi	
Marudagachchēri	Maṇiyaṉ Maṇiyaṉ Suvaraṉ
Perumbulam	Nārāyaṇaṉ Kēsavaṉ
	Kēsavaṉ Nārāyaṇaṉ
	Kēsavaṉ Kēsavaṉ
Nāgālelvāy	
Iḍavāyil	
Seṟukuḻimaṉ	
Udikkāl	
Kaḻamāḻchchai	
Neḍiya - Āṭṭaṟai	
Iḍaikkaḍu vēlakkallaṟai	
Aṇḍilkōḍu	
Iḍai-Aṇḍilkōḍu	

Text.

Second plate: first side.

ஙி[1] ருஇ வித்துப்பாடு மதிலெனுள்ள காடுங் கரையுங்[2] கரைப்-
புரையிடமுங் கூட எழுதி நிரொடுமட்டிக் கொடுத்தார் அரி-
ரகெரளபுரத்து பட்டாரகர்க்கு [॥*] கைஷ கீழ்ப்பெருர் ஸ்ரீ வீரகெந-
தர ஆவணியான பிள்ளையார் திருவடிக்கமைந்த கொயில் [3] கம்-
மிகள்க் கொள்ள மெலூர்க்கல் சிவிகத்தில் [4] மூகிழுவெலி
யொடு கொவில்கன்மம்மிகள்[5] நெடியப்பும்[6] மகிழுவெலி நிலங்-
தொடி முன்றுமா டைஉஇ வித்துப்பாடும் அதினுபாடுங்[7] காடு-

1 This letter looks like றை.

2 Cancel the letter ம்.

3 Read கர்மிகளுக்குள்ள.

4 This name occurs as மகிழுவெலி also.

5 Delete ம்.

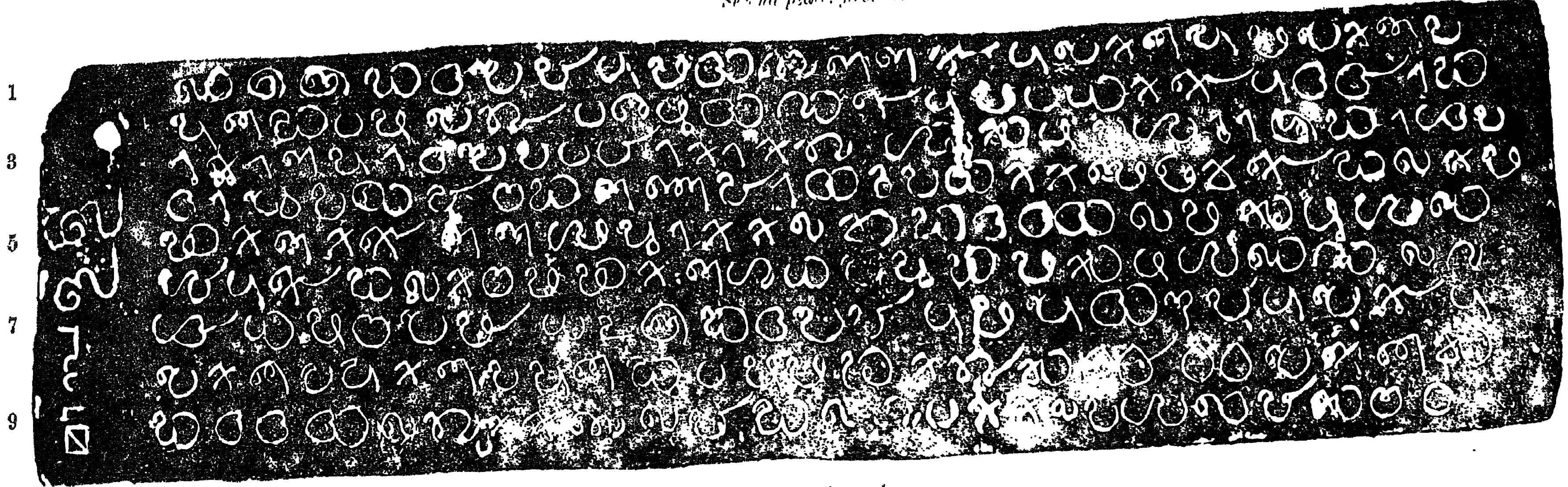
6 Read °பூமி.

7 Read படுங்.

To face page 2

No. 12—MAMBALLI PLATES OF DEVADARAN KERALAVARMAN.

Second plate: first side.

Scale: Nine-elevenths

K. V. Subrahmanya Aiyer.

Second plate: second side.

11

13

15

17

19

Third plate: first side.

20

22

24

26

28

hmanya Aiyar.

8 ங் கரைய்யு[1] கரைப்புரையிடமும் மிக்கூ[2] சிற்றூற்றங்கரை சி-
9 விதத்தில் குட்க்கலெல்வாயில் குடக்கல்ப் பெறையாகின்ற

Second plate: second side.

10 புமி[3] ஒன்றினால் மூஉஇ வித்துபாடு மதினுபடுங் காடுங்-
11 கரைமுங்[4] கரைப்புரையிடமும்[5] மிக்கு செறுநெடும்ண் மூஇ வித்து-
12 பாடும் அதின்னுப்டுங் காடுங் கரையுங் கரைப்புரையிடமுங் கூ
13 ட ஷை கலிக்காலில் அய்யனறையாகின்ற புமிமெல்[6] கொள்ளு
14 ங் நெல் உமிநிஇ யும் கூட இந்நாலெமுங்[7] கூட விரகெரளபுரத்-
15 து பட்டாரகர்க்கு நிச்சல் [8]நடச்செலவு செலுத்துமாறு விட்-
16 டு கொடுந்நார் கொயில் கர்ம்மிகள் [॥*] ஷை தொன்றக்கல் இடை
17 க் கலம்பாடாகின்ற நிலம் மூஉஇ வித்துபாடு தொடி யிரண்-
18 டும் அதினுபடு[ம்*] காடுங் கரையும் கரைப்புரையிடமுங் கூட

Third plate: first side.

19 எழுதி விட்டுகொடுத்தார் ஸ்ரீ விரதெவதாரங் கெரளவர்[ம்ம]
20 திருவடிக்கமைஞ்ஞு கொயில்க் கர்ம்மிகள் விரகெரளபுரத்து பட்டாரக
ர்க்கு
21 செலவின்னுமாறு [॥*] ஷை சிறையின்கிழ் கட்டையாகின்ற பூமியும் அதி-
22 ன்னுபடுங் குளமுங் கூட மூஉஇ வித்துபாடும் இருகரையுமொள்ள
23 காடுங் கரையுங் கரைப்புரையிடமுங் கூடச்சூமண்ணொடு கிழ-
24 ப்பெருர் ஸ்ரீ விரமணிகண்ட ராமவர்ம்ம திருவடிக்கமைஞ்ஞு கொ-
25 யில்க் கர்ம்மிகள் கொண்டவண்ணமெ எழுதி விட்டுகொடுத்தார் வி[ர]
கெர
26 ளபுரத்து பட்டாரகர்க்கு செலவின்னுமாறு [॥*] ஷை மெலூர்க்கலில்
27 கொட்டூரில் குமிழூர்ச் செங்கெழுநிர் மங்கலத்தொடு[9] கொள்ளு
28 ங் நெல் உஇ உஇ [॥*] ஷை மாறநல்லூரில் சுருரிமண்ணெல்வாயில்
சுருரி-

Third plate: second side.

29 மன் கொரன் நாமொதிரன் நனக்கொள்ள காரெயறையும் பெறையும்
ரு இரண்டு-

Delete ய் and insert ம் at the end.
Read மிக்கு.
Read பூமி.
Read கரையும்.
Read புரையிடமும்.
Read பூமி.
Read இந்நாலிடமும். The syllable ட is omitted to be engraved.
Read நடை.
Read செங்கழுநீர்மங்கலத்தோடு.

30 மாய் நிலம் சா நாழி வித்துபாடும் பரம் பெறியசெமம் இருகரையுமொ-
ள்ள
31 காடுங் கரையுங் கரைப்புரையிடமுங் கூட எழுதி விட்டு கொடுத்தா[1] கெ-
சவந்
32 தாமொதிரன் விரகெரள்புரத்து பட்டாரகர்க்கு பெரிக்கல்லின்மெல் நீ-
ரட்-
33 டிக் கொடுத்தான் [||*] ஷை கொட்டின்மெல்ப் பூமி ௨௰௮ இ வித்து பா-
ட்டின் மெலு-
34 ங் கொள்ளுந் நெல் அ௰இ உருயுங் கூடக் குளமுங் கூட விட்டுகொடு-
த்தார் [||*]
35 ஷை மாறநல்லூரில் குரில்கொட்டெல் வாயில் வெம்பனமாயாகின்ற பூமி
இரு-
36 கலத்தினு[2] வித்துபாட்டின்மெலு[3] கொள்ளுந் நெல்லும் பூமியுங் கூட்
விட்டு
37 கொடுத்தார் [||*] ஷை கொவிந்தமங்கல்ந்து[4] கண்ட நாராயணன் தன்க்
கொள்ள மெ-
38 லூர்க்கலில் மஞ்சைக்களப்பறை நிலம் முப்பறை வித்துபாட்டின் மெ-
39 லுங் கல்ப்பிச்ச நெல் ௪இ ௨ இரு [||*] ஷை மெலூர்க் கண்ட நாராயணன்
தன-

Fourth plate: first side.

40 க்கொள்ள இருமரத்தெல்வாயில் இருங்கலூரிலுங் நெங்கி-
41 ன்கலில்த் தன்கூறு பாதிப்பாட்டின்மெலுங் கற்ப்பிச்ச நெல்
42 ஆண்டுவரையும் நுஇ ச்ச [||*] ஷை வட்டத்து கண்டங்கொவனும் ஊரா
கண்ட-
43 ந்தெவனும் இளவளநாட்டில்த் தங்கள்க்கொள்ள மாங்குடி ஐங்-
44 கலமும் அதின்னுபடுங் காடுங் கரையும் ஆநாட்டில் மெல்ப்பெ-
45 ருங்காவிலாகின்ற பூமி ஐங்கலமும் அதின்னுபடுங் காடுங் கரை-
46 யும் இலக்கிச்சு கொடுத்து ஆண்டுவரை[ம்][5] பங்குனி உத்திரத்தின்
தொ-
47 றுங் கொள்ளுந் நெல் பதினாழிப் பறையால் நுஇ ச்ச [||*] ஷை ஈருரிமண்
கெசவ

1 Read கொடுத்தான்.
2 இருகலம் would have been sufficient. The syllables த்தினு is unnecessary.
3 Read மேலும்.
4 Read கோவிந்தமங்கலத்து.
5 Cancel the final ம்.

No. 12 – MAMBALLI PLATES OF DEVADARAN KERALAVARMAN.

To face page 78.

Third plate: second side.

Fourth plate: first side.

K. V. Subrahmanya Aiyer.

Scale: Nine-elevenths.

Fourth plate: second side.

Sixth plate: first side.

.hmanya Aiyer.

Scale: Nine-elevenths.

48 ன்ந[1] தாமொதிரன் தனக்கொள்ள திருத்து [2]எணம்பதிஞழி வித்துப் பாட்டின்

49 மெலும் நெடுவிளைப் புரையிடத்தின் மெலுங் கற்பிச்ச நெல் உஇ

Fourth plate: second side.

50 நடு குடக்கலெல்வாயில்த் தச்சூர்க்கிழக்கின்முறி மருதகச்-

51 செரி மணியம் மணியன் தனக்கொள்ள் சஇ வித்துப்பாடும் அதின் னொள்

52 ள காடுங் கரையும்ங[3] கரைப்புரையிடம்முங[4] கூட கஅ-இ ச்ச [।।*] நெல்

53 சார்த்தி விட்டுகொடுத்தான் [।।*] பெரும்புலத்து நாராயணங் கெசவன் தனக்-

54 கொள்ள நாகாலெல்வாயில் இடவாயில் உருக்கண்டம் துட்வை இ-

55 ரு பஙற வித்துப்பாடும் அதின்னுள்ள காடங[5] கரைப்புரையி-

56 டத்தின்மெலு[ம்*] ஆண்டுவரையு[ங்*] கொள்ளுந் நெல் மஅஇ ச்ச [।।*] கூந்தளு-

57 ரில்ச் செறுகுழிமண் வட்டத்தில் உதிக்கால்வட்டமுந் த-

58 லைத்தொடிக் கண்டங்ங ளிரண்டுங் கூட நிலம் நு-இ வித்துப்பாட்-

59 டின்மெலுங் கொள்ளுந் நெல் அஇ ச்ச [।।*] மருதகச்செரிச் சுவரன்

Fifth plate is missing.

Sixth plate: first side.

60 பெர்ப்பட்டதுங் காடுங் கரையும் குளம்மும்[6] உண்ணிலமொர-

61 ழியாம[ல்*] [7]சிறையின்ங்கிழ்க்குங் களமாழ்ச்சைக்கும் பொம்

62 மெல்பாதியும்ங[8] கூட விரகெரளபுரத்து பட்டாரகர்க்கு ஸெ-

63 பள்ளிச்சந்தம் விருத்திகிலப் பாதிப் பாட்டாலுந் தாங்கொள்-

64 ளுங் கொள்முறபாடு பதவாரம்மு[9] எப்பெர்ப்பட்டதுங் கூட விட்-

65 டு கொடுத்தார் கொயில்க்கன்ம்மிகள்[10] [।।*] ஶ்ரீவிரகெரளபுரத்து [11]ஸஹ வாரி-

66 யர் பெரும்புலத்து கெசவ[ன்] நாராயணனொடு நெடியஆட்டறை நி-

67 லம் மநஇ வித்துபாடும் அதின்னு படுங் காடுங் கரையுங் கரைப்-

68 புரையிடமும் பட்டாரகர்க்கு விட்டுகொடுத்தார் [।।*] கிழப்பெரு-

69 ர் ஶ்ரீவிர தெவதரன் ஆவணியான பிள்ளையார் திருவடிக்கமை-

1 Cancel the final ந.

2 Read எண்பதிஞழி.

3 Read கரையுங்.

4 Cancel ம்.

5 Read காடுங்.

6 Read குளமும்.

7 Cancel ம் and read சிறையிங்கிழக்கு.

8 Cancel ங.

9 Read பதவாரமும்.

10 Cancel ம்.

11 Read ஸபை.

Sixth plate: second side.

70 ஞு கோயில்க்கற்மிகள் தமக்கொள்ள இடைக்கடுவெலக்க-
71 ல்லறை சஇ வித்துபாட்டின்மெல்க் கொள்ளுந் நெல் ௰அஇ யும்
72 விரகெரளபுரத்து பட்டாரகர்[க்*]கு செலவின்னுமாறு எழுதி வி-
73 ட்டு கொடுத்தார் கிழப்பெரூர் ஸ்ரீவிரதெவதரங் கெரளவர்ம-
74 மதிருவடிக்கமைஞு கொயில்க்கன்ம்மிகள் பெரும்புலத்து
75 கெசவங் கெசவ்னுள்ள அண்டில்க்கொட்டு கொணத்தில் இ-
76 டையண்டில்க்கொட்டு சஇ வித்துபாடுங் கிழக்கின்கலர ப-
77 ரம்பெறிய செம்மெயொள்ள காடுங் கரையும்ங்[1] கரைப்புரை-
78 யிடம்முங்[2] கூட விரகெ[ர*]ளபுரத்து பட்டாரகர்க்கு எழுதி விட்-
79 டு கொடுத்தார் [।*] கொயில்க்கள்ம்மிகள்[3] ஸ்ரீவிரகெரளபுரத்-

Translation.

. . . . (lands with the sowing capacity of) 5 *parai* of seed, together with the forest and arable lands as well as compounds adjoining house sites included in them, were written (in a deed) and given with libation of water to (the temple of) the Bhaṭāra at Vīrakēraḷapuram.

The servants appointed (to conduct business) in the palace of the king *i. e.* the glorious Vīra-Dēvadaraṇ-Āvaṇi *alias* Piḷḷaiyār-Tiruvaḍi of the Kīḻappērūr (house) gave along with Mukiḻavēli included in the *Jīvita* of Mēvūrkkal which belonged to them, three *mā* of garden land (with the sowing capacity) of 12 *paṟai* of seed in Neḍiyapūmi-Makiḻavēli together with forest and arable lands and compounds of houses attached to them; besides one place of land, (with the sowing capacity) of 12 *paṟai* of seed, called Kuḍakkalperai and situated in Kuḍakkalelvāy belonging to the *Jīvita* of Śiṟṟāṟṟaṅgarai together with forest and arable lands and compounds of houses attached to it; and Śiṟuneḍumaṉ (with the sowing capacity) of 10 *paṟai* of seed together with forest and arable lands and compounds of houses attached to it; including 25 *paṟai* of paddy to be derived from (the yield of) the land called Ayyaṉarai situated in the said Kalikkāvu; — in all, these four places were assigned by the servants of the palace for conducting the daily *i. e.* the current expenses of (the temple of) Bhaṭāra at Vīrakēraḷapuram.

The land called Kaḷampāḍu (with the sowing capacity) of 12 *paṟai* of seed in Tōṉṟakkal and two gardens,— together with forest and arable lands and compounds of houses attached to . . . . . — were written (in a deed) and given by the servants of the palace of the glorious Vīra-Dēvadaraṇ-Kēraḷavarma-Tiruvaḍi to (the temple of) the Bhaṭāra at Vīrakēraḷapuram for conducting its expenses.

The land called Śiṟayiṉkīḻkaṭṭai together with the tank attached to it, (with the sowing capacity) of 16 *paṟai* of seed together with forest and arable lands

1 Read கரையுங்.

2 Cancel ம்.

3 Read கோயில்கன்மிகள்.

To face page

No. 12—MAMBALLI PLATES OF DEVADARAN KERALAVARMAN

Sixth plate: second side.

Scale: Nine-elevenths.

K. V. Subrahmanya Aiyer.

and compounds of houses attached to them and lying on bo'h banks, along with Śūmaṉ were written (in a deed) and given to (the temple of) the Bhaṭāra of Vīra-kēraḷapuram for conducting its expenses, on the same terms as they were obtained by the palace servants of Vīra-Maṇikaṇṭha-Rāmavarman-Tiruvaḍi of Kīḻappērūr (house).

The (quantity of) paddy to be received from (the yield of) Kummiyūr in Kōṭṭūr which belonged to Mēvūrkkaḷil together with that for Seṅgaḻunīrmaṅgalam amounted to 3 *paṟai* and 7 *nāḻi*.

The lands called Kaṟaiyaṟai and Peṟai (measuring) two *taḍi*, (with the sowing capacity) of 400 *nāḻi* of seed, belonging to Kēśavaṉ Dāmōdaraṉ of Īruримaṉ in Īrurimaṉeivāy of Māṟanallūr, along with Paṟambēriyaśēmam together with forest and arable lands and compounds of houses attached to them on both banks, were written (in a deed) and given, with libation of water poured on the *bali* stone by (the said) Kēśavaṉ Dāmōdaraṉ, to (the temple of) the Bhaṭāra of Vīrakēraḷapuram.

(A quantity of) 80 *paṟai* and 5 *nāḻi* of paddy to be derivable from (the yield of) the land called Kōṭṭiṉmēl (with the sowing capacity) of 48 *paṟai* of seed, together, with the tank in it, were also given.

The (quantity of) paddy, to be realised from the land called Vēmbaṉaṟai in Kurilkōṭṭelvāy in Māṟanallūr (with the sowing capacity) of two *kalam* of seed, were given along with the land.

The (quantity of) paddy, ordered from the yield of the land called Mañjai-kkaḷapaṟai in Mēvūrkkal, (with the sowing capacity) of three *paṟai* of seed, and belonging to Kaṇḍaṉ Nārāyaṇaṉ of Gōvindamaṅgalam, is 4 *paṟai* and 5 *nāḻi*.

The (quantity of) paddy ordered to be given annually from (the yield of) Iriṅṅalūr in Irumaṟattelvāy by Kaṇḍaṉ Nārāyaṇaṉ of Mēvūrkkal and from the owner's share (*paḍippāḍu*) belonging to him in Teṅṅinkal is 5 *paṟai*.

The (quantity of) paddy to be realised after affording protection annually, on the day of the constellation Uttaram in the month of Paṅguṉi, from the land called Nāṅguḍi in Iḷavaḷanāḍu, (with the sowing capacity) of five *kalam*, together with the forest and arable lands included in it, as well as the land called Melperu-ṅgāvu in Ānāḍu, (with the sowing capacity) of five *kalam* of seed, together with forest and arable lands included in it, which belong to Kaṇḍaṉ Kōvaṉ of the above *vaṭṭam* and Kaṇḍaṉ Dēvaṉ of Ūr, is 5 *paṟai* as measured by the *paṟai* holding ten *nāḻi*.

The (quantity of) paddy ordered by Kēśavaṉ Dāmōdaraṉ of Īrurimaṉ from the lands, reclaimed and owned by him, (with sowing capacity) of eighty *nāḻi* of seed, and from the compound of the house known as Neḍuviḷai, is 2 *paṟai* and 5 *nāḻi*.

In addition, Marudagachchēri Maṇiyaṉ Maṇiyaṉ of Tachchūr-Kiḻakkiṉmu-ṟi in Kuḍakkalelvāy gave the lands belonging to him, (with the sowing capacity) of 4 *paṟai* of seed, together with forest and arable lands and compounds of houses included in them, yielding in all 18 *paṟai* of paddy. The assignment was made along with the paddy.

The (quantity of) paddy to be obtained annually from (the yield of) the several kinds of lands such as *urā*, *kaṇḍam* and *tuḍavai*, comprised in Iḍaivāyil of Nāgālelvāy belonging to Nārāyaṇaṉ Kēśavaṉ of Perumbalam, (with the sowing capacity) of two *paṟai* of seed, together with forest and garden lands attached to it, is 18 *paṟai*.

The (quantity of) paddy to be obtained from (the yield of) Udikkāl-vaṭṭam and the two fields near the first garden, situated in Śeṟukuḷimaṉ-vaṭṭam in Kūṇḍaḷūr, (with the sowing capacity) of 5 *paṟai* of seed, is 8 *paṟai*.

Śuvaraṉ . . . . . . of Marudagachchēri . . . .

The palace servants gave to (the temple of) the Bhaṭāra of Vīrakēraḷapuram . . . . . . all kinds of lands, together with the forest and arable lands as well as the tank, without excluding the *uṇṇilam*, but inclusive of the *mēlpādi* assigned for Śiṟaiyiṉkīḻ and Kaḷamāḷchchai, together with the customary dues and *padavāram* (*i. e.* rent) and others, which they used to obtain from the *paḷḷichchandam* and *vṛitti* lands.

Kēśavaṉ Nārāyaṇaṉ of Perumbalam, the *vāriyaṉ* of the assembly of Vīrakēraḷapuram, gave to (the temple of) the Bhaṭāra, the land called Neḍiya-Āṭṭiṟai, (with the sowing capacity) of 15 *paṟai* of seed, together with the forest and arable lands and compounds of houses attached to it.

The servants of the palace of the glorious Vira-Dēvadaraṉ Kēraḷavarman Āvaṇi *alias* Piḷḷaiyār-Tiruvaḍi of the Kīḻapperūr (house)[1] wrote and gave the 18 *paṟai* of paddy to be obtained from (the yield of the land called) Iḍaikkōḍuvēlakkallarai belonging to them, (with the sowing capacity) of 4 *paṟai* of seed, to meet the expenses of (the temple of Bhaṭāra of Vīrakēraḷapuram).

Kēśavaṉ Kēśavaṉ of Perumbala (entered in a) written (deed) and gave to (the temple of) the Bhaṭāra of Vīrakēraḷapuram, the land belonging to him in Iḍai-Aṇḍilkkōḍu of Aṇḍilkōṭṭukkōṇam, (with the sowing capacity) of 4 *paṟai* of seed, together with the forest and arable lands and compounds of houses in Parambēriyaśēmam of Kiḻakkiṉkarai.

The palace servants . . . . of Vīrakēraḷapuram . . . .

No. 13. — Tirunayinarkurichchi Inscription of the Kollam year 395.

This inscription, in the Tamil characters and the Tamil language, is engraved on the south base of the central shrine in the Karaikaṇḍīśvara temple at Tirunayinārkuṟichchi. It is dated in the month of Kumbham of the Kollam year 395 (= A. D. 1217) and registers a gift of money *viz.* 3 *śalāgai* and 35 *achchu* by Ādichchaṉ Kōdai of Āyirappuḷai, to the temple of Kaṟaikkaṇḍīśvaramuḍaiya-

1 The king's name is repeated twice, before and after the verb. In the first instance Kēraḷavarman does not occur and in the second other details are not given.

Mahādēva at Kaḍigaipaṭṭiṇam in Kuṟu-nāḍu which was a subdivision of Tennāḍu, for the expenses to be met in the central shrine, for conducting the *ashṭami* festival and for maintaining lamps.

Of the terms that occur in this inscription, two may be specially noted *viz.* *aganāḻigai* and *pādippāḍu.* The first is made of *agam*=in and *nāḻigai*=temple, and means 'the central shrine or the *sanctum*'. *Pādippāḍu* generally denotes the owner's share of the yield, but here it stands for this land.

The record falls in the reign of the Vēṇāḍu king Vīra-Ravikēraḷavarman and has, therefore, to be attributed to him. Of his reign, an inscription from Kaṇḍiyūr dated in Kollam 393 is published in this Series.[1]

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொல்லம்[ம்*] நாகூ௰௫ மாண்டு கும்பஞாயிறு தென்னாட்டு குறுநாட்டு கடிகைபட்டினத்து உடையார் கறைக்கண்டீஶ்வரமு டையா[illegible] குவற்கு அகநாழிகை செ-

2 லவு கற்பிச்ச அரிசி இருநாழி உரியும் திருவட்டமிக்கு கற்பிச்ச அரிசி பதி னாழியும் கறிக்[க*]ாயினக் கொன்றுஞ் செலவுமாறும் கற்பிச்ச நொந்தாவிளக்கு ஒன்று அரிசியும்-[2]

3 ம ஆதிச்சன் கொண்டு [||*] இதின்னு கொடுத்த முதல் மூன்று சலாகை யும் அச்சு முப்பத்தொன்றும் இதல் வலங்கை மாணிக்கசெட்டியார் செங்குழிப் புரையிடத்தில் மெலை-

4 முறியில் மேற்கூற்றில் கொடுத்த அச்சு பதின்ஏழும் நாராயணன் பெராயி ரத்தான் செங்குழிப் புரையிடத்தில் மெலைமுறியிற் கிழ்கூற்றில் கொ டுத்த அச்சு பதின் மூ[3]

5 ன்றும்[1] கூட அச்சு முப்பத்தொன்றும் செலுத்திகொடுத்தான் ஆதிச்சன் கொண்டு [||*] அரிசி இருநாழி உரியும் திருவமுர்து செய்தாற் சொ று தருபக்குவ கொண்டுமன்று உகச்சன் (ன்;)

6 கொண்டொலமது [||*] இவ்வச்சின் பொலிகொண்டு இச்செலவு சந்த்ராதி த்தவற் செல்லுமாறு கற்பிச்சு கொடுத்தான் கொதை [|*] மெற்ப டியான் திருக்காவனத்தன்னும் திருமாலை-

7 யுங்கெட்டி கொடுக்குமாறு கற்பிச்ச அரிசி இருநாழி இதின்னு கொடுத்த முதல் மூன்று சலாகையும் அச்சு ஏழும் முருகனுதையனுனை குறுநாட்டுக் கொண்டு பக்கல் செங்குழிப்புரையிடத்தில மெல்லமு றியில்

8 மெற்கூற்றிற் பாதிப்பாட்டில் ஒற்றிமா அச்சு இருபத்துமுன்று இதிற் பொலிகொண்டு அரிசி இருநாழியும் அமுர்து செய்தாற் சொறு திருக்காவணமுந் செய்து தருமாலையுங்கெட்டிக் கொடுக்கின்றவர் [க்*]கு கற்பிச்சு கொடுத்தான் [||*]

1 Vol. I. p. 289f.

2 ழ has been entered and corrected into ல.

3 The letter ட has been engraved and erazed.

4 Cancel the letter ன.

Translation.

Hail! Prosperity! In the month of Kumbham of the Kollam year 395, Ādichchaṉ Kōdai of Āyirappuḻai made provisions so that two *nāḻi* and (one) *uri* of rice, ordered to be expended in the central shrine (*aganāḻigai*) of the temple of Udaiyār-Karaikkaṇḍīśvaramudaya-Mahādēva at Kaḍigaipaṭṭiṉam in Kuṟu-nāḍu, (a subdivison) of Teṉṉāḍu and ten *nāḻi* of rice, ordered to be incurred for the sacred *ashṭami* festival, as well as one sacred lamp, may be maintained.

For this (purpose) was assigned a capital of three *śalāgai* and thirty-five *achchu*. Out of this (capital), Māṇikka-Śeṭṭi of the *Valaṅgai* class gave seventeen *achchu* (being the dues) on the western division of Mēlai-muṟi of (the garden called) Śeṅguḻi-puraiyiḍam, and Nārāyaṇaṉ Pērāyiraṭṭaṉ gave eighteen *achchu* (being the dues) on the eastern division of Mēlaimuṟi of (the garden called) Śeṅguḻi-puraiyiḍam, making in all thirty-five *achchu* which Ādichchaṉ Kōdai assigned (to the temple). When sacred offerings are made with two *nāḻi* and (one) *uri* of rice, the drummers (*ugachchaṉ*) who beat (drums) on the occasion of the sacred bath (*tirumañjanam*) (of the god) shall take the cooked-rice. Ādichchaṉ Kōdai assigned (the amount), stipulating that with the interest accruing from these *achchu*, these (*i. e.* the said) expenses shall be met as long as the moon and sun (last). The said person (*i. e.* Ādichchan Kōdai) also directed (to be given) two *nāḻi* of rice for (laying out a) sacred flower garden and for stringing and supplying sacred garlands. For this (purpose) was assigned the capital of three *śalāgai* and 23 *achchu*.

(These) twenty-three *achchu* (were obtained) from Murugaṉ Udaiyaṉ *alias* Kuṟunāṭṭukkōṉ (as being the dues) on Oṟṟimā in the *pādippāḍu* on the western division of Mēlaimuṟi in (the garden called) Śeṅguḻi-puraiyiḍam. He assigned (the said money) stipulating that when offerings of two *nāḻi* of rice are made, the cooked rice shall be given to the persons who lay out the sacred flower garden and string and supply the sacred garlands.

No. 14.— Tirunayinarkurichchi inscription of the Kollam year 403.

This inscription is engraved on the west base of the central shrine in the Karaikkaṇḍīśvara temple at Tirunayiṉārkuṟichchi, one of the hamlets of Kaḍigaipaṭṭinam in the Eraniel Taluk of the Padmanābhapuram division. It is in the Tamiḻ characters and the Tamiḻ language. The date of the record *i. e.* Kollam 403 falls in the reign of the Vēṇāḍu king Vīra-Ravikēraḷavarman whose records extend up to Kollam 412.[1]

It registers a gift of money by a certain Ādichchaṉ Kōdai *alias* Śivañānadēvaṉ of Āyirappuḻai, for conducting *śrī-bali* in the temple of Karaikkaṇḍīśvara-

1 The earliest year for this king is Kollam 393 (*Travancore Archaeological Series*, Vol. I. p. 290. and the latest date is furnished in No. 46 of 1905.

ttu-Mahādēva at Kaḍigaipaṭṭiṉam, a village in Kuṟu-nāḍu, which was a subdivision of Rājarāja-Teṉṉāḍu. At the instance of the assembly of the village, the inscription was engraved on stone by Sūryaṉ Poṟkoḍi *alias* Iravivarma-āchāryan, the master carpenter of the temple.

The proper names that occur in the inscription, besides those that have been mentioned already, are Miyaṟaippaṟambu, Neḍuṅgaṉ, Vikkiraman Araṅgaṉ and Ādichchaṉ-Kōdai-Purushōttaman-Uḍaiyāṉ.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொல்லம் ௪௱௩ மாண்டை மகரஞாயிற்று [௰]௫ சென்ற [வியாழம்] ஓணம் இந்நாளால் இராஜராஜத்தென்னாட்டுக் குறுநாட்டு கடிகைபட்டினத்து உடையார் கரைகண்டெஸ்வரத்து மஹாதெவற்க்கு

2 ஸ்ரீபலிக்கு மியறைப்பறம்பின் மெல் ஒற்றிமாவிஞல் முன்று சலாகையும் அச்சு ௰௬-ம் மெற்படி நிலத்தின் மெலடி[1] கொண்ட விக்கிரமன் அரங்கன் கடங்கொண்-

3 ட அச்சு ௨-கால் த[ட்ட]ான்பறம்பில் ஒற்றிமாவிஞல் அச்சு ௫-ம் நெடுங்கண் ஆதிச்சன் கொதை புருசொத்தமன் உடையாஞல் ஒற்றிகொண்ட ஒற்றிமாவிஞல் அச்சு ௭-ம் கூட அச்சு ௩௰-வ இவ்வச்சு முப்பதிங்காலுங் கொண்டு

4 உடையார் கரைகண்டெச்சுரமுடைய நாயஞர் கொயிலிற் சிரிபெலிச் செலவுக்கு நாளொன்றுக்கு செல்லும் அரிசி அறுநாழிக்கும் நெல் குறுணி எழுநாழிய[ம்*] நித்தநிமந்த சந்த்ராதித்தூற் செல்வதாக கற்பிச்சான் அயிரப்புழை ஆதிச்சன் கொதையான

5 சிவஞாநதெவ[ன்] [||*] இப்படி கடிகைபட்டினத்து ஊர்பணிக்க இக்கல்வெட்டு எழுதினென் இக்கொயிலிந் தச்சாசாரியன் சூரியன் பொற்கொடியான இரவிவர்ம்ம ஆசாரியன் எழுத்து [||*]

Translation.

Hail! Prosperity! On the day of Śravaṇa (Ōṇam) (corresponding to) Thursday, the 15th, expired, of the month of Makara in the Kollam year 403, Ādichchaṉ Kōdai *alias* Śivañāṉadēvaṉ of Ayirappuḻai ordered, for *śrī-bali* in (the temple of) Uḍaiyar-Karaikkaṇḍēśvarattu-Mahādēva at Kaḍigaipaṭṭiṉam in Kuṟu-nāḍu (which was a subdivision) of Rājarāja-Teṉṉāḍu, (the assignment of) three *śalāgai* and 16 *achchu* from (the land called) Oṟṟimā to the west of Miyaṟaippaṟambu, $2\frac{1}{4}$ *achchu* which was taken as loan by Vikkiramaṉ Araṅgaṉ who had obtained the *mēloḍi* (rent) on the said land, 5 *achchu* from (the land called) Oṟṟimā in Taṭṭāṉpaṟambu, and 7 *achchu* from (the land called) Oṟṟimā taken on mortgage by Ādichchaṉ-Kōdai-Purushōttamaṉ-Uḍaiyāṉ of Neḍuṅgaṉ (making) in all $30\frac{1}{4}$ *achchu*.[2] Obtaining these thirty and quarter *achchu*, the daily requirements (amounting to) (one) *kuṟuṇi* and seven *nāḻi* of paddy for the six *nāḻi* of rice required per day for the expenses of the *śrī-bali* in the temple of Uḍaiyār Karaikkaṇḍēśvaramuḍaiya-Nāyiṉār, shall be conducted as long as the moon and

1 மெலடி standing evidently for மேலோடி.

2 In the total 3 *śalagai* is omitted to be entered.

the sun (last). (This is) the signature of Sūryaṉ Poṟkoḍi *alias* Iravivarma-āchāriyaṉ, the master carpenter (*tachchāchāriyan*) of this temple who, being thus ordered by the(assembly of the) village (*ūr*) of Kaḍigaipaṭṭiṉam, engraved this inscription on stone.

No.—15. Arrur plate of Vira-Ravi-Udaiyamarttandavarman: Kollam 426.

At my instance, M. R. Ry., Rajarajavarma, M. A., B. L., Dewan Peishkar of Padmanābhapuram Division obtained the subjoined copper-plate from Kaṇakku Tambi and sent it to me for taking impressions.

The inscription engraved on the plate is in the Malayāḷam language and belongs to the time of the Travancore king Śrī-Vīra-Ravi-Udaiyamārttāṇḍa-varman Śiṟaivāymūttavar of Kīḻappērūr house. It is dated in Śaka 1173 and Kollam 426, Mēḍa 19, expired, Thursday, Mūla-Nakshatra, bahuḷa, 5, Śivanitya-yōga and Varāha-karaṇa (A. D. 1251, April 13). The object of the inscription is to record the conferring by the king of the right of *uṟāṇmai-sthāna* in the temple of the Mahādēva at Muttaḷakurichchi *alias* Vīrakēraḷapuram, on a certain Ravikēraḷavikrama-Uḍaiyār, who was the Śaivāchārya-kārya-turai-Tambi of the *Kaṇiyāḷar-kula,* residing at Pūvangaviḷāgattu-Kōvikkal in Kaṇṇanūr-Dēśam of Malai-maṇḍalam. The donee was required to look after the properties and to see to the realisation of the incomes accruing to the temple, to defray the expenses according to the established scale, conduct the monthly and annual festivals without omitting any of the items, to take the god in procession for the hunting and *āṟāṭṭu* festivals accompanied by other temple servants and female attendants and to do all other things necessary to be performed.

Malai-maṇḍalam is the name by which the whole of the Malabar country was known in ancient times. Muttaḷakurichchi, Vīrakēraḷapuram and Kaṇṇanūr still retain their names at present. Of these Kaṇṇanūr is in the Āṟṟūr-Pakuthy. Pūvaṅgaviḷāgam is not now so called, but there is one by the name Pūvaṅga-paṟambu in Kōdanallūr-pakuthy with which it may correspond. The *Kāṇiyāḷar-kula* of this inscription probably corresponds to the *Kaṇakkan* caste.

Since the Varkalai inscription of Padmanābha-Mārttāṇḍavarman is dated a year later than the date of this record, it may be that both refer to the same reign.

Text.

1 അരുളിച്ചെയ്ത ശകാബ്ദം ആയിരത്തു ഒരുനൂററെഴുപത്തുമൂന്നിൻമെൽ ചെ
ല്ലാനിൻറകൊല്ലം നാനൂററിരുപത്താറാമതു മെട ഞായറു പത്തൊൻ
പതു ചെന്ന വ്യാഴാഴ്ചയും മൂലവും അപര

2 പക്ഷത്തു പഞ്ചമിയും ശിവാനിത്യയൊഗവും വരാഹകരണവും പെററ യി
ന്നാൾ വെണാട്ടു വാണ്ണരുളുന്ന കിഴപ്പെരൂർ ശ്രീ വീരഇരവി ഉദയമാർത്താ
ണ്ഡവർമ്മ ശിറവായ്മൂത്തവരായ നാം മലമ-

2nd side.

3 ണമാനു കുന്നത്തൂർ ദേശത്തു പൂവംകവിളാകത്തു കൊവിക്കൽ യിരിക്കും കാ
ണിയാളർ കുലത്തിൽ ശെയ്‌വാശാരമായ കാര്യത്തുറൈ തമ്പി ഇരവി
4 കെരളവിക്രമ ഉദയ ൊക്ക് നയിനാർ മുത്തളക്കുറിച്ചിയാന ശ്രീ വിരകെരളപുര
ത്തു മഹാദേവർ കൊവിലിൽ മെൽ കൊയ്മ്മ ഊരാണ്മ സ്ഥാനം
5 കൊണ്ടവിൽ യിന്നാൾ മുതൽക്ക മെപ്പടി മഹാദേവർ കൊവിലിൽ ശ്രീകാ
ര്യംചെയ്യാർ പിള്ളമാരുംപ്പട്ട പെർകളെ കൊണ്ടു ശ്രീപണ്ടാര
6 വക ഏറ്റെപ്പർപ്പെട്ട മുതലാക്കിച്ച തന്നകത്തു നിത്യനിതാനം മാസവിശേ
ഷം ആട്ടവിശെഷം ആണ്ടുതോറും കുംഭഞായറു അശ്വതി ആട്ടത്തിരു
7 നാൾ മററ ഏറ്റെപ്പർപ്പെട്ട ചിലവു കെളംയിട്ടുവിച്ച വച്ചിരിക്കുന്ന പടിത്തര
ത്തിൻമ്പടി കുറവും നേരനീക്കവും വരാതെ അടിയന്തിരങ്കള്ള നട
8 ത്തിച്ച ആണ്ടുതോറും മുതലു ചിലവു തിട്ടം കണ്ടുമിക്കൊള്ള മുതൽ ഒടം
വൈയ്പ്പിച്ച ആയുളും പട്ട പരിവട്ടം തിരുവാഭരണം പാത്രപണ്ടംമററു
9 ഏറ്റെപ്പർപ്പെട്ട വകകളും സൂക്ഷിപ്പിച്ച അശ്വതി ആട്ടത്തിരുനാൾ കൊടിയെ
റരുംനാൾ ശ്രീകാര്യം ചെയ്‌വാർകളോടുംക്രുടി വൃഷഭ മണ്ഡപത്തിൽവ
ച്ച തന്ത്രിപതാക
10 ത്തു നമ്പിക്കു ദക്ഷിണ കൊടുത്തു നമ്പിയെകൊണ്ടു കുംപസൂത്രവും കൊട്ടപ്പിച്ച കൊ
ടിയ്യുററിച്ച ഒമ്പതാംതിരുന്നാൾ പള്ളിവേട്ടയ്ക്കു ശ്രീകാര്യം ചെയ്‌വാ
കടളാ
11 ട്ടം ശ്രീപണ്ടാരവും പൊൻപിള്ളയും കയൊട്ടക്കം തീച്ച്കഴിച്ച എഴുന്നള്ളി
പ്പിച്ച വെട്ടും നവും ചാത്തി തിരിയെ ഏൾപ്പിച്ച ആറാട്ടിന മെല്പടിയാ
രൊടു ശ്രീപ
12 ണ്ഡാരവും പൊന്നും പിള്ളയും കൈയ്യെററ എഴുന്നെള്ളിപ്പിച്ച ആറാട്ടും കഴി
പ്പിച്ച തിരിയെ എഴുന്നെള്ളിപ്പിച്ച ശ്രീപണ്ടാരവും പെൺപിള്ളയും
തിരിയെ

Reverse to 1st side.

13 ശ്രീപണ്ഡാരം ചെയ്‌വാകളെ കൈഏൾപ്പിച്ച കൊടിയും യിറക്കിച്ച അടി
യുംതിരിയും നൊക്കി മാസം ഒന്തിന അരിയും ജിവ്യത്തിന ഇരുകലനെ
ല്ലും ആണ്ടൊന്നിന വരിക്കൻ പരുമുറികച്ചവകയ്ക്കു
14 പണം പതിനെട്ടും തിരുനാളിൽ അകമ്പടിക്രുടി വരുന്ന ആൾ പരിചക
കാറർക്ക അരിശിപ്പടി പണം പതിനെട്ടും മെപ്പടി തിരുനാളിൽ നാ
ളൊന്നിന നാലുമടച്ചൊറ [ശ്ചാന്ദ്ര]യങ്ങളും പ്പററി ആ

15 ഷിന്ദ്രദാരമെ സന്തതി പ്രദെശമെ നയിനാർ മുത്തളക്കുറിച്ചിയാന ശ്രീ വീര കേരളപുരത്തു മകദേവർകൊവിലിൽ മെൽകൊയ്മയും ഊരാണ്മയും സ്ഥാനം എപ്പെരും ആയുധക്കാര്യ

16 ത്തിനു നടന്ന കൊള്ളമാറും ചെയ്തു യിതു മെപ്പടി ആണ്ടു മെപ്പടി മാസം മെപ്പടി നാളിൽ മെപ്പടി കെരളപുരം ദെശത്തു പുതിയടത്തു കൊ:വിക്കൽ [1]യിടാക നാമിരിക്ക യിവർ താവകവും

17 യിവൈ കണക്കു ഗരംശ്വരൻ കൊത എഴുത്തു

Translation.

Please to order (as follows):—

On this day of Mūla corresponding to the fifth *tithi* of the second fortnight combined with Śivānitya-yōga and Varāhakaraṇa, and Thursday the nineteenth, expired, of the month of Mēsha of the Śaka year which was current after the expiry of one thousand one hundred and seventy three, and Kollam four hundred and twenty-six, we, the illustrious Vīra Ravi Udayamārttāṇḍavarman-Ciṟaivāy-Mūttavar of Kīḻappērūr house, graciously ruling over Vēṇāḍu having granted the *kōyinma*, *Ūrāṇmai* and *sthāna* of the temple of Mahādēva at Nayinār-Muttaḷakkuṟichchi *alias* Śrī-Vīrakēraḷapuram, to Ravikēraḷavikkrama - Udayār who was the Śaivāchārya Kāriyatturai-Tampi belonging to the Kāṇiyāḷar-kula, residing at Pūvaṅgaviḷākattu Kōyikkal in Kaṇṇaṇūr-dēśam of Malai-maṇḍalam, he shall from this day forward, collect the incomes from all sources accruing to the temple treasury, and defray, through the persons who perform the sacred duties in the said temple of the Mahādēva inclusive of the *Piḷḷamār* all kinds of expenses such as those required for each day, those necessary for special occasions in each month and year as well as the expenses for conducting the annual festival falling on the day of Aśvati in the month of Kumbham, without diminishing the established scale and without stopping any of the items. Thus shall the festivities be conducted. Annually, accounts of receipts and disbursements shall be made out and the surplus amount left after meeting the expenses shall be deposited; and the weapons, silk, cloth (*parivaṭṭam*), the sacred ornaments, vessels and utensils and all other kinds (of property) shall be taken care of. And he shall, on the Aśvati day of each year, which is the day for hoisting the flag, assemble in the Vṛishabha-maṇḍapa along with the temple servants; cause the Nambi who performs the duties of Mēlśānti to give to the Nambi in charge of the Tantri's duties the Kumbhasūtra and have the flag put up.

For the *paḷḷivēṭṭai* following on the 9th day of the festival, the god shall be taken in procession accompanied by all temple servants, those in charge of the sacred treasury, as well as the female attendants, and return after discharging the arrow.

For the *āṟāṭṭu* (*i. e.* the ceremony of bathing the god in the river), the god shall be taken in procession accompanied by the abovesaid (temple servants), those in charge of the treasury and the female attendants, and return after performing the bathing ceremony.

1 യി has to be corrected into പ്രി.

Persons in charge of the temple treasury and female attendants shall be given their respective duties, and the flag removed.

Expenses for the annual festival are (as follow):—

Rice for each month; two *kalam* of paddy for the *jīvita;* 18 *paṇam* for . . . . . [1] 18 *paṇam* for rice to be given to the persons who assemble along with the *parichārakas* on festive occasions; four *maḍai* of cooked rice for each of the abovesaid festive days.

As long as the moon and the stars last, the *kōyiṉma, ūrāṉma, sthāna* as well as all other kinds of *āyudhakārya* pertaining to the temple of the Mahādēva at Muttaḷakuṟichchi *alias* Vīrakēraḷapuram shall be borne by persons belonging to the lineage of the said (donor).

In the said year, said month and the said day, when we (*i. e.* the king) were staying at Kōvikkal-Purayeḍam in the said Kēraḷapuram-dēśam, this was written by the accountant Īśvaraṉ Kōdai.

No. 16. Keralapuram inscription of Vira-Udaiyamarttanda-varman: Kollam 491.

This inscription in Tamiḻ characters, is engraved on the south-west base of the central shrine in the Śiva temple at Kēraḷapuram. Owing to the peculiarities of some of the forms used, the language of the inscription may be said to be the western dialect of Tamiḻ.

The record is an important one being dated both in the Kollam year 491 and in the 4th year of the reign of the Vēṇāḍu king Vīra-Udaiyamārttāṇḍa-varmaṉ. The English equivalent of the date being A. D. 1317, February 14, we are able to know the date of accession of the king to be A. D. 1313. As such, this king must have been the immediate successor of Ravivarmaṉ Saṅgrāmadhīra *alias* Kulaśēkhara of Jayasimha-naḍu, who ascended the throne in A. D. 1299 in his 33rd year and was crowned on the banks of the Vēgavatī in Conjeevaram in A. D. 1313, after subduing the Pāṇḍya and Chōḷa countries. It looks as if Ravivarman did not continue long after his successes. It is worth remembering that Māṟavarman Kulaśēkhara I soon after he appointed his illegitimate son Vīra-Pāṇḍya as his successor was killed by his legitimate son Sundara-Pāṇḍya in A. D. 1310. Vīra-Pāṇḍya proving himself too powerful, the parricide Sundara was forced to seek the help of the Muhammadans. When the latter advanced against Madura in 1311, that place was evacuated by Vīra-Pāṇḍya who soon found a supporter of his cause in the Koṅgu king of the day. Taking advantage of these events Ravivarman Saṅgrāmadhīra appears to have pushed his arms as far north as Conjeevaram, conquering Vīra-Pāṇḍya, subjugating the Pāṇḍya and Chōḷa territories and crowning himself on the banks of the Vēgavatī. Vīra-Pāṇḍya, after being overcome by Ravivarman, continued to rule over the Pāṇḍya territory till A. D. 1342.

---

1 The object of this item is not clear.

In the subjoined record the word Vīra-Pāṇḍyadēvarkku[1] is entered immediately after Vīra-Udaiyamārttāṇḍavarma-Tiruvaḍiyār, the proper name of the Vēṇāḍu king and seems to form part of it. Though it is rather unnatural to expect this method of mentioning names or surnames, yet the passage, as it runs, admits of no other possible reading. The only way of dissociating Vīra-Pāṇḍyadēvarkku is to separate it from Vīra-Udaiyamārttāṇḍavarman-Tiruvaḍiyār and to take it with what comes after *viz.*, *'amainda adhikārar'*. In this case Vīra-Udaiyamārttāṇḍavarma-Tiruvaḍiyār which is in the nominative case would have no predicate. It being, therefore, certain that Vīra-Pāṇḍya was part of the name of the Vēṇāḍu king Vīra-Udaiyamārttāṇḍavarma-Tiruvaḍi, we have perhaps to assume that it was adopted to show who his overlord was just as in the case of his immediate predecessor Ravivarman Saṅgrāmadhīra, the name Kulaśēkhara was added to indicate that king held a subordinate position under Māṟavarman Kulaśēkhara I. It has been shown above that the Pāṇḍya contemporary of Vīra-Udaiyamārttāṇḍavarma-Tiruvaḍi was Vīra-Pāṇḍya, who commenced his reign in about A. D. 1296 (perhaps as regent in some part of the Pāṇḍya dominion), who was actually crowned in A. D. 1310 and continued to rule till A. D. 1342. Since we know that Māravarman Kulaśēkhara I reigned from A. D. 1268 to 1310, he was a contemporary of Ravivarman Saṅgrāmadhīra who assumed the name Kulaśēkhara as part of his own.

It would thus appear that the successes of Ravivarman Saṅgrāmadhīra did not prove to be of much avail as his successor had to acknowledge the overlordship of the Pāṇḍya. Yet it is not unlikely that the Vēṇāḍu kings retained possession of some parts of south Tinnevelly.

The immediate object of the inscription was to register a grant of the revenues,—which consisted of such items of incomes as *oṭṭiṟ-kaḍamai*, *uṟvi*, *vēy-nel*, *aḷageṟudu*, *taṟi-taḷai*, *paṇaim-pāṭṭam*, *karaippaṟṟu*, *aḻivu-piḷai* and *kolmuṟai-pāḍu*,—realised as *kīḻiyakkam* from Paralkkōṭṭu-dēśam situated in the first of the divisions of Śeṅgaḷunīr-nāḍu, which was one of the districts of Teṉṉāḍu belonging to the officers of the Vēṇāḍu king. The grant was made in favour of the temple of Vīrakēraḷa-Īśvarattu-Mahādēva at Muttalaikkuṟichchi for expenses and lamps. A part of the revenues of this *dēśam* having been previously assigned to the temple of the Mahādēva at Tiruvidāṅkōḍu and to the temples of the Dēva and Bhagavatī of Parakkōdu, it is expressly stated that the present grant related only to what remained after meeting the precious provisions which were thus not affected by this grant.

Śāttaṉ Nārāyaṇaṉ of Pulavarmaṉ, Nārāyaṇaṉ Kumaraṉ of Mēkkōdu, Kaṇḍan Ravivarman of Paṭṭāḷi, Dāmōdaraṉ Vikkiraman of Punalūr and Rāmaṉ Kēraḷaṉ of Kaidaivāy, figure as signatories and witnesses.

Parakkōḍu, Muttalaikkuṟichchi, Kēraḷapuram and Tiruvidāṅkōḍu are villages in the Takkalai-Pakuthy of the Kalkuḷam Taluk in the Padmanābhapuram Division. As regards the location of Paṭṭāḷi, Punalūr, Kaidaivāy, Pulavarmaṉ and Mēkkōdu see p. 34 above.

1 Mr. Gopinatha Rao has read it as Varaguṇa-Pāṇḍya (*Annual Report* for M. E. 1086, p. 9. No. 8).

Text.

1 கொல்லம் ௪௱௯௰௧ மாண்டை யாண்டு ௪-வது கும்பஞாயறு[1] உ௰௧ சென்ற நாள் செய்த காரியம்மாவது[2] [॥*] வெணாடு வாழ்ந்தருளுகின்ற [ஸ்ரீ] வீர உடையமார்த்தாண்டவர்ம்ம திருவடியர்[வீர] பாண்டியதெவர்க் [கு] அமை[ய்]ந்த அதிகாரர்க்கு ஒள்ள தென்ஞட்டில்[3] செங்கழுநிர் நாடு

2 முதல் நாட்டில் பரல்க்கொட்டுதெசம் முத்தலைக்குறிச்சி ஸ்ரீவீரகெரள ஈச்சுவரத்து மாதெவர்க்கு செலவின்னும் திருநந்தாவிளக்கின்னும் எழுதி விட்டுக்கொடுத்தார் அமைந்த அதிகா[ர]ர் [॥*] இம்மார்க்கமெ இத்தெசத்து கிழியக்கம் கொள்ளும் ஒட்டிற்கடமையும் உவ்வியும் வெள்ளிகல்லும் அழுகை-

3 குதும் குறிதலை பணம் பாட்டமும் கரைப்பற்றும் அழிவுபிழையும் கொள் முறைபாடும் கூட விட்டுக்கொடுத்தார் அமைந்த அதிகாரர் [॥*] இவ்வண்ணமெ இத்தெசத்து திருவிதான்க்கொட்டும்[4] மாதெவர்க்கும் பரக்கொட்டு தெவர்க்கும் பகவதிக்கும் கிழியக்கம் ஒள்ளது நிங்கலாக ஒள்ள ஒட்டிற்கடமையும் உவ்வியும் வெய்

4 கல்லும் அழுகை நகும் கு[றி]த[லை] பணம் பாட்டமும் கரைப்பற்றும் அழிவுபிழையும்(க்) கொள்முறைபாடும்க்[5] கூட ஆசந்திரதாரவல் வீரகெரள ஈச்சுவரத்தும்[6] மாதெவர்க்கு செலவின்னும் திருநந்தாவிளக்கின்னும் எழுதிவிட்டுக்கொடுத்து அறியும் தாழ்க்கி [॥*] புலவர்மண் சாத்தன் பணிமாறும் அறியும் [॥*] [மெக்]-[7]

5 கொட்டு நாராயணன்ன்[8] கூமாரனும்[9] அறியும் [॥*] பட்டாழி கண்டன் இரவிவர்மன் எழுத்து [॥*] புனலூரித் தாமொதர விக்கிரமன் எழுத்து [॥*] இவை நன்னறிய சொல்லெ கைய்யெழுதிய கைய்தைவா இராமன் கெரளன் எழுத்து [॥*]

Translation.

The following is the transaction made on the 21st day, expired, of the month of Kumbha in the Kollam year 491 and the 4th year (of reign).

The officers of the glorious (king) Vīra-Udaiyamārttāṇḍavarma-Tiruvaḍiyār-Vīra-Pāṇḍyadēva assigned by a written (deed) Paralkkōḍudēsam in Mudalnāḍū (the first division) of Śeṅgaḻunīr-nāḍu (a district) of Tennāḍu which

1 The *a* is so added as to make the letter liable to be mistaken for *i*.

2 Read காரியமாவது.

3 The length of ஞ is indicated by a separate symbol.

4 Cancel the letters க் and ம் in this word.

5 Cancel the final க்.

6 Delete the final ம்.

7 These syllables have been read as மெடக் (*Ind. Ant*- Vol. XXIV, p. 334).

8 Cancel the final ன்.

9 Read குமாரனும். There is little room for reading குடெசனும் as had been done in the *Ind. Ant* Vol. XXIV, p. 334.

belonged to the (said) officers, to (the temple of) Śrī-Vīrakēraḷa-Īśvarattu-Mahādēva at Muttalaikkuṟichchi, for expenses and sacred lamps. The officers accordingly assigned the *oṭṭiṟ-kaḍamai, uvvi, vēy-nel, aḻagerudu, taṟi-taḷai, paṉaim-pāṭṭam, karai-paṟṟu, aḻivu-piḻai* and also *koḷmuṟaipāḍu* accruing as *kīḻiyakkam* from this *dēśam*. On the occasion when in this manner, excluding the *kīḻiyakkam*[1] belonging to (the temple of) mahādēva at Tiruviḍāṅkōḍu, and to (the temple of) the *Dēva* and *Bhagavati* at Parakkōḍu belonging to this *dēśam*, the balance of (the incomes of) *oṭṭiṟkadamai*,[2] *uvvi*,[3] *vēy-nel*,[4] *aḻagerudu*,[5] *taṟi-taḷai*,[6] *paṉaim-pāṭṭam*,[7] *karai-paṟṟu*,[8] *aḻivu-piḻai*,[9] and also *koḷ-muṟai-pāḍu*[10] were assigned by a written (deed), for expenses and sacred lamps, to (the temple of) Kēraḷa-Īchchurattu-mahādēva, (so as to last) as long as the moon and the stars (endure), the following witnesses[11] know (it).

Śāttan Maṇiyaṉ of Pulavarmaṉ knows (this). Nārāṇaṉ Kumaraṉ of Mēkkōḍu knows (this). (This is) the signature of Kaṇḍaṉ Iravivarman of Paṭṭāḷi. (This is) the signature of Dāmōdiraṉ Vikkiramaṉ of Puṉalūr. (This is) the signature of Irāman Kēraḷaṉ of Kaidaivāy who wrote this deed.

No.—17. Suchindiram inscription of Vira-Rama-Ramavarman: Kollam 646.

The subjoined inscription is engraved on the north wall of the *Śeṅbaga-rāman-maṇḍapa* in the Sthāṇunāthasvāmin temple at Suchīndram. It is in the Tamiḻ language and alphabet and is dated on the 12th day of the month of

1 *Kīḻiyakkam* has been read by the late Mr. Sundaram Pillai as *Kaḻiyakkam*.

2 *oṭṭiṟ-kaḍamai* whose significance has not been ascertained may be the same as *oṭṭachchu* perhaps the fee paid by the brick layer.

3 *uvvi* means 'head' according to Dr. Winslow.

4 *vēy-nel* literally means 'bamboo-grain' and might represent the fee paid for collecting it from forests.

5 *aḻagerudu* 'beautiful oxen'.

6 *taṟi-taḷai* occurs also in the forms *taṟi-iṟai* and *taṟi-pudavai*; it must mean the fee levied on looms.

7 *paṉaim-pāṭṭam* denotes the fee paid by toddy-drawers.

8 Mr. Sundaram Pillai takes *karai-paṟṟu* to mean treasure trove, mines, jetsam and flasatsam and all such royalties derived from or "attached to land." It is not unlikely that it simply means what is received on dry lands (*karai*). Like *kaḍamai, pāṭṭam, iṟai,* etc. the word *paṟṟu* denotes 'a share' or 'receipt' and *karai* means 'dry lands bordering on fields': as such *karai-paṟṟu* must mean incomes from dry lands adjoining wet-fields'.

9 *aḻivu-piḻai*, literally 'fine for destruction' may correspond to *kuṟṟa-daṇḍam* 'fines imposed on defaulters'.

10 *koḷ-muṟai-pāḍu* has been read by Mr. P. Sundaram Pillai as '*kō-muṟai-pāḍu*' and the latter term taken to mean 'royal justice income and as representing the court fees and judicial revenue of modern times'. Since in the present inscription the reading is clearly *koḷ* and not *kō*, it may be rendered as 'the dues customarily received'. *Kōmuṟaipāḍu* also occurs in inscriptions in which case it may mean 'the customary incomes which go to the king'.

11 *Taḻkki* has been taken to be part of the proper name of the village (*Ind. Ant*. Vol. XXIV p. 334). On this word, which stands for *sākshi*, see above, p. 81.

Chittirai of the Kaliyuga year 4572, expired, and the Kollam year 646 (=A. D. 1471) when Saturn occupied the sign Vṛishabha and Jupiter was in Kanyā-rāśi. It belongs to the reign of the Travancore king, the illustrious Vīrarāma-Rāmavarman-Tiruppāppūr-Mūttavar of the Kīḻappērūr house and Jayasimhanāṭṭu-illam. The inscription records that while the king was staying in the *Śenbaga-rāman-maṇḍapa* of the Tāṇu temple, he made grants of lands having the sowing capacity of 7 *kalam* of seed, together with gardens and 400 *paṇam*, to Kēśavan, a resident of Śivīndram (*i. e.* Suchīndram) of Teṉkōḍu and one of the *poduvāḷ* belonging to the temple of Suchīndiramuḍaiya-Nayiṉār, for conducting, with 24 *nāḻi* of rice per day, the morning worship in the temple, before the sun's shadow measured 12 feet; for feeding 2 persons in each of the 3 shrines of Suchīndiramuḍaiya-Nāyinār Umaiyammai-Nachchiyār and Teṉ-Tiruvēṅgaḍavinnavar-Emperumāṉ; for the expenses to be met on the day of the natal star of the king *i. e.* Rēvati occurring in each month; for the festival in the month of Mārgaḻi: for the 4th day celebrations in the temple to be conducted in honor of the king's birth-day, as well as for feeding Brahmaṇas on the same occasion; and also for maintaining 2 lamps,—one in the shrine of Suchīndiramuḍaiya-Nayinār and the other in the shrine of Teṉ-Tiruvēṅgaḍamuḍaiya-Viṇṇavar-emperumān. Provision had been made for the supply, at the time of feeding, of ghee, cocoanuts, *kadali* fruits (a kind of plantain), plantains, pepper, betel-leaves and areca-nuts; and for the supply of unguents such as sandal-paste, saffron (*kuṅkumam*), *pachchai-karpūram* and rose water (*paṉinīr*). The gift consisted of 20 *mā* of land irrigated by the tank called Veṭkaikuḷam in Suchīndram; another piece of ground, fed by the tank Periyakuḷam belonging to the village of Kaḍigaipaṭṭaṉam in Kuṟu-nāḍu, a sub-division of Teṉnaḍu; and others called Kōḍaippaḷḷam, Teṅgaḍi, Kuśavaṉ-kuṇḍarai, Ittikkalvaṭṭam in Puvakuḍippaṟṟu, Viḷāttikālvaṭṭam, Ālaṟai, Pilāntōṭṭam in Kīḻkaraippaṟṟu of Kuḷachchai and Uttaman-perunteru, Varukkaimā and Ūrāḷikuḍiyiruppu.

Kīḻappērūr, Jayasimhanāḍu and Tiruppāppūr are often associated with the names of kings of Travancore. Earlier records mention only Kīḻappērūr which may be regarded as the house or the dynastic designation; the earliest epigraph that introduces Kīḻappērūr is that of the Vēṇāḍu king Maṇikaṇṭha Rāmavarman, dated in Kollam 371. The connection of Jayasimhanāḍu and Tiruppāppūr is, however later: and the earliest inscription that mentions them is that of Ravivarman Kulaśekhara *alias* Saṅgrāmadhīra of the 14th century A. D. It is interesting to notice that the Kīḻappērūr connection was maintained as late as the sub-joined record, though in the majority of cases the kings styled themselves, as belonging to Jayasimhanāḍu, which term is here clearly called the name of the *illam*. The senior ruling member of the kings of Travancore is invariably called Tiruppāppūr- svarūpam or Muttavar.

Regarding the measuring of time by the length of a man's shadow reference may be made to p. 190 of the *Travancore Archæological Series*, Vol. III. Teṉ-Tiruvēṅgaḍa-Viṇṇavar-Emperumān, the name applied to the Vishṇu image in the Śiva temple at Suchīndram, shows how sacred the place was considered by the

later Vaishṇavas. As in many other places of Travancore, images of Śiva and Vishṇu find accommodation within the temple at Suchīndram.

This inscription clearly shows that the fine pavilion called *Śeṅbagarāman-maṇḍapa* was in existence in Kollam 646, when the reigning king of Travancore was Rāmavarman. From another inscription engraved on the wall of the same *maṇḍapa* (No. 56 of the Travancore Epigraphical collection for 1092) we learn that Rāmavarman constructed in front of the Śiva temple at Suchīndiram a pavilion equal in splendour to Kailāsa. It is not unlikely that the king referred to in both these records is one, and if so, it is certain that the title Śeṇbagarāman, after which the *maṇḍapa* should have been named, was borne by Rāmavarman. Further, we know from another epigraph No. 67 of 1092 dated in Kollam 659 that this Rāmavarman was the younger brother of Ādityavarman with whom he should have been co-regent. It may be noted here that Śeṇbagarāmachaturvēdimaṅgalam in Tirukkuṟuṅguḍi (Tinnevelly district)should have come into existence in or sometime prior to Kollam 646. Another pavilion of the name *Śeṇbagarāman-maṇḍapa* was built at Tinnevelly and festivities were conducted there also on the days of Rēvati, the natal star of the king. Meeting in this hall in Kollam 653, the big assembly of Rājarāja-chaturvēdimaṅgalam the villagers, the merchants, the chief of the tenants, the Bhaṭṭas, the four *nāḍus* and the host of Savanas, fixed a contribution of one *kōṭṭai* and one *māgāṇi* from each *mā* of cultivated land in the division including 16 specified villages in their control, for the maintenance of worship *etc.* in the temple of Purushōttama-Perumāḷ at Ambāsamudram under the name *Śeṇbagarāman-śandi* (No. 311 of the Madras Epigraphical collection for 1916). This clearly proves that the king of Travancore in Kollam 653 was called Śeṇbagarāman.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ கலியுகஸம்வத்ஸரம் சதுநாயமஉன் மெற் சென்ற இடபச்ச
னிக் கன்னி வியாழத்தில் செல்லாநின்ற கொல்லம் அறுநூற்றுநாற்ப
த்து ஆறுமாண்டு சித்திரை மாதம் பன்னிரண்டாந் தியதி உடையார்
தாணுவாலையப் பெருமாள் கொயிலிற் செண்பக இராமன் மண்டப
த்தில் கிழப்பெருர் ஜயஸிம்ஹநாட்டு இல்லத்தில் ஸ்ரீவீரராம ஸ்ரீராமவ
ர்மரான திருப்பாப்பூர் மூத்த திருவடி இருந்தருளிய இடம் அருளிச்
செயல் உடையார் சுசீந்திரமுடைய நயினார்

2 கொயிலில் பொதுவாள் தென்கொட்டு சிவிந்திரவாதி கெசவனுக்கு இ
ன்னயினாற்குப் பந்தீரடி யகத்துக்கு முன்பெ காலசந்தியாக நடக்கக்
கற்பித்த செண்பகராமன் பூசைக்கு உடையார் சுசீந்திரமுடைய நயி
னாற்கும் நாச்சியார் உமையம்மை நாச்சியார்க்கும் நயினார் தென்திரு
வெங்கட விண்ணவர் எம்பெருமானுக்கும் நமக்காரம் பெர் இரண்டு
க்கும் ஆக இவ்வகைக்கு நாளொன்றுக்கு அமுதுபடி இருபத்து நாழ
ழியும் மாதவழி நம் இரெபதிப்பிறந்த நாளுக்குத் தாரை

1 No. 86 of the Travancore Epigraphical collection for 1096, from Suchindram.

3 கொரும் வகைக்கு மார்கழிமாதத்தில் திருநாளுக்கு நம் பிறந்த நாள் நயினார் நாலாந்திருநாட் செலவுக்கும் பிராமணர் ஊட்டுக்கும் ஆக இவ்வகைப் படி நடந்துபொதும் வகைக்கு விட்டுத் தந்த சிவிந்திரம் வெட்கைக் குளத்தில் கீழ் முகற்றத்தில் நிலம் இருபதுமாவும் [।*] இவ்வகையில் அமுதுபடி இருபதுநாழி வகைக்குப் பலவெஞ்சனமாக நாள் ஒன்று க்கு நெய்யமுது உழக்கு ஆழாக்கும் தெங்காய் ஒன்றும் கதலிப்பழம் பத்தும் கறியமுதுக்கு வாழை

4 க்காய் பதினாறும் மிளகு அமுது செவிடு இரண்டு அரையும் இலையமுது பதினாறும் அடைக்காய் அமுது எட்டும் [।*] சாத்துப்படி வகைக்குச் சந்தனம் பலம் காலும் குங்குமம் இடை அரைக்காலும் பச்சைக்கற்பூரம் இரண்டுபொன்நிறையும் பனிநீர் காப்பு உட்பட்ட வகைக்கும் ஆக இவ்வகைக்குப் பலவிலைப்படி நாள் ஒன்றுக்குப் பணம் ஒன்று ஆக ஆண்டு ஒன்றுக்கு அதிகரிப்பட்ட நாள் முந்நூற்று அறுபத்து அஞ்சுக்குப் பணம் முந்நூற்று

5 அறுபத்து அஞ்சும் ஆயிரத்து நாற்பத்து நாலாமாண்டு ஆவணி மாதம் முதல் [illegible] நடந்து பொதும் வகைக்கும் அறுநூற்று நா ற்பத்து ஆறாமாண்டு சித்திரை மாதம் பன்னிரண்டாந் தியதி முதலுக் கு நடந்து வரும்படி கற்பித்த உடையார் சுசீந்திரமுடைய நயினாற் குத் திருநந்தாவிளக்கு ஒன்றும் நயினார் தென்திருவெங்கடவிண்ணவர் [illegible] திருநந்தாவிளக்கு ஒன்றும் ஆகத் திருநந்தாவிளக் கு இரண்டிற்கு நடந்துபொதும் வ-

6 கைக்குப் பணம் [illegible] நிலம் கலமும் ஆக இவ்வகைக்கும் நாளொன்றுக் குப் பணம் ஒன்றாகப் பலவெஞ்சனமும் நடந்துபொதும் வகைக்கும் விட்டுத்தந்த [illegible] நாஞ்சிநாட்டுக் கடிகைபட்டினத்துப் பெரிய குளத்தின் கீழ் [illegible]டன் கூட்டி நடந்து பொதுகிற வ யலில் தென்கரைத் தேவதானம் தடி ஒன்று நிலம் கலமும் கொதை [illegible] தடி ஒன்று நிலம் கலமும் தேவர்குண்டறைத் தடி ஒன்று நி லம் [illegible]-

7 ளி [illegible] தெக்கடைத் தேவதானம் தடி ஒன்று நிலம் கலமும் குசவன் குண்டறைத் தடி ஒன்று நிலம் கலமும் பூவாகுடிப்பற்றில் இத்துக்கால் வட்டத் தடி ஒன்று நிலம் [illegible] பதக்கு இருநாழியும் விளாத்திக் கால் வட்டத் தடி ஒன்று நிலம் [illegible]குறுணி நாநாழியும் மெற்படி தடி ஒன்று நிலம் [illegible]யில் கிழக்கடைய நிலம் பதக்கு அறுநாழி யும் [illegible] விட்ட ஆலறைத்தடி ஒன்று நிலம் கலமும் [illegible]-

8 ப்பற்றில் [illegible] சடையான் வகையாய் நாம் கைய்யாண்ட [illegible] ஒன்றும் உத்தமன் பெருந்தெருவில் [illegible] நின்ற புரையிடத்தில் பாதியும் அக்கிகு [illegible] மெற்கூறும் ஆக இவ் வகைப்படி [illegible] எழுகலமும் (ம்) புரையிடங்களும் திருநந் தாவிளக்குக்கு [illegible] தந்த பணம் நானூறும் கைய்யாண்டு கொ ண்டு

9 நாளொன்றுக்கு நெய்யமுது உழக்கு ஆழாக்கும் தெங்காய் ஒன்றும் பழம் பத்தும் வாழைக்காய் பதினாறும் மிளகமுது செவிடு இரண்டு அரை யும் இலையமுது பதினாறும் அடைக்காயமுது எட்டும் சாத்துப்படிக்கு

ச் சந்தனம் பலம் காலும் குங்குமம் இடை அரைக்காலும் பச்சைகற்பூ
[ரம்*]இடை இரண்டு மஞ்சாடியும் பனிநீர் காப்பு உட்பட்டவகைக்கும்
நாளொன்றுக்குப் பணம் ஒன் . . . . த்திக்கொண்டு பொதும்படியும்
திருநந்தாவிளக்கு இரண்டும் நடத்தி-

10 க்கொண்டு பொதும்படியும் நாளது கையில் தந்தபணம் நானூறும் ஆக இ
வ்வகைப்படி நிலம் எழுகலமும் புரையிடங்களும் பணம் நானூறும் கை
ய்யாண்டு கொண்டு பல வெஞ்சனவகைக்கும் நாள் ஒன்றுக்குப் ப
ணம் ஒன்று ஆகவும் திருநந்தாவிளக்கு இரண்டும் நடத்திக்கொண்
டும் நடத்திக்கொண்டுபொதும்படி கொல்லம் அறுநூற்று நாற்பத்து
ஆறுமாண்டு சித்திரை மாதம் பன்னிரண்டாந்தியதி சுசிந்திரத்துப்
பொதுவாள் தென்கொட்டுச் சி-

11 த சிவிந்திரவாதி கெ[ச]வன் வீட்டில் நாம் விடாயிருக்க விட்டுத்தந்தோம்
[।*] இன்னாள் முதல் இந்நிலம் எழுகலமும் புரையிடங்களும் பணம்
நானூறும் சந்திராதித்தவற் செல்லுவதாகக் கல்லிலும் செம்பிலும்
வெட்டிக் கையாண்டுகொண்டு செண்பகராமன் காலசந்தி பூசைக்கு
பலவெஞ்சனத்துக்கு நாள் ஒன்றுக்குப் பணம் ஒன்று ஆகவும் திருநந்
தாவிளக்கு இரண்டும் நடத்திக்கொண்டு பொதும்படியும் [॥*] இப்ப
டிக்கு இதுதரவாகவும் இப்படிக்கு இவை கணக்கு இராமன் செந்தன்
எழுத்து ॥—

Translation.

Hail ! Prosperity ! On the 12th day of the month of Śirtirai in the Kollam year six-hundred and forty-six, current, and the Kali-yuga year 4572, expired, when Saturn was Rishabha-(rāśi) and Jupiter in (the sign) Kanni, and on the occasion when the illustrious Vīrarāma Rāmavarman *alias* Tiruppāppūr-Mūtta-Tiruvaḍi of Kīḻappērūr (house) and the Jayasimhanāṭṭu-*illam* was pleased to remain in the *Śeṇbagarāmaṉ-maṇḍapa* of the temple of Uḍaiyār-Tāṇuvālaya-Perumāḷ, he was graciously pleased to command as follows:—

To Śivīndiravādi Kēśavaṉ of Teṉkōḍu one of the *poduvāḷ* in the temple of Śuchīndiramuḍaiya-Nāyinār.

During the worship called *Śeṇbagarāmaṉ-pūjai* of this god ordered to be conducted each morning at 12 feet time of day before noon for conducting (several) items of expenses (*viz.*, for feeding 2 persons in each of the shrines of Uḍaiyār-Suchīndiramuḍaiya-Nāyinār, Nāchchiyār-Umaiyammai-Nāchchiyār and Nāyiṉār-Teṉ-Tiruvēṅgaḍamuḍaiya-Viṇṇagar-Emperumaṉ,— this item working out to 24 *nāḻi* of rice per day— for the item of expenses (connected with the) bathing of the god with water on the day of our birth-day asterism *i. e.* Rēvati (occurring) in each month; for the sacred festival in the month of Mārgaḻi; for the expenses to be incurred on the 4th day of the god's festival (conducted) in honour of our birth; and for feeding Brāhmaṇas,— thus for all these were assigned twenty *mā* of first rate land under the tank called Vēṭkaikuḷam in Suchīndiram.

For the daily supply of (one) *uḻakku* and (one) *āḻakku* of ghee, one cocoanut, ten *kadali* fruits, sixteen plantains for making curry, two and a half *śeviḍu* of pepper, sixteen betel-leaves eight areca-nuts,— all these being the several accessaries (*venjanam*) required for one of the above items *i. e.* the feeding with twenty *nāḻi* of rice.

For the unguents *viz.* quarter *palam* of sandal-paste, one-eight *idai* of saffron (*kuṅkumam,*), two *manjāḍi* of *Pachchaikarpūram* and rose water (*paṉinīr*), at the varying rates of prices for each of these articles which are included in this list,— and which work out to one *paṇam* per day, or for a year of three hundred and sixty five days inclusive of the excess days,— the money required is three-hundred and sixty-five *paṇam*.

For conducting these items from the first day of the month of Āvaṇi of the year six hundred and forty-four and for maintaining two sacred lamps in all, *viz.* one sacred lamp in the shrine of Suchīndiramuḍaiya-Nayiṉār and another sacred lamp in the shrine of Teṉ-Tiruvēṅgaḍa-Viṉṉagar-Emperumāṉ, ordered to be burnt from the twelfth day of the month of Śiṭṭirai of the year six hundred and forty-six, 400 *paṇam*, together with land (having the sowing capacity of) one *kalam* were given.

Thus altogether, at the rate of one *paṇam* per day for these items of accessaries to be supplied, were assigned along with Ūḍupaḷḷipaṟṟu under the tank called Periyakuḷam in Kaḍigaipaṭṭiṉam a village of Kuṟu-nāḍu, which was a sub-division of Teṉnaḍu, the *dēvadāna* land in Teṉkarai measuring one *taḍi* (in extent) (with the sowing capacity of) one *kalam*, the land called Kōdaippaḷḷam measuring one *taḍi* (in extent) (with the sowing capacity of) one *kalam*, the land called Dēvarkuṇḍaṟai measuring one *taḍi* (in extent) with the sowing capacity of) seven *kuṟuṇi* and four *nāḻi* of seed, the *dēvadāna* land called Tengaḍi measuring one *taḍi* (in extent) (with the sowing capacity of) one *kalam*, the land called Kuśavan-Kuṇḍaṟai measuring one *taḍi* (in extent) (with the sowing capacity of) one *kalam*, the land called Ittikkalvaṭṭam in Pūvakuḍipaṟṟu measuring one *taḍi* (in extent) (with the sowing capacity of) one *tūṇi*, one *padakku* and two *nāḻi* (of seed), the land called Viḷattikkalvaṭṭam measuring one *taḍi* (in extent) (with the sowing capacity of) seven *kuṟuṇi* and four *nāḻi* (of seed), the eastern portion of the land in the same place (with the sowing capacity of) *padakku* and six *nāḻi* (of seed), the full extent of which measured one *taḍi* (in extent) (with the sowing capacity of) five *kuṟuṇi* (of seed), the land called Ālaṟai, measuring one *taḍi* (in extent) (with the sowing capacity of) one *kalam* (of seed) assigned for sacred lamps, one third of Murukkarai Vikkiramaṉ Śaḍaiyaṉ's land called Pilāntōṭṭam in Kīḻkaraip-paṟṟu of Kuḷachchal which was under our enjoyment, one fourth of Uttamanperun-teru, half of the *puraiyiḍam*, in which stood *varikkimā*, the *puraiyiḍam* of Śakki-kuḍiyirippu, the western portion of Uraḷikuḍiyiruppu, altogether the lands included in this list, (with the sowing capacity of) seven *kalam* (of seed) and the *puraiyiḍams*, as well as the four hundred *paṇam* given in hand for sacred lamps were set apart for these items. Managing these, there shall be given for each day (one) *uḻakku* and (one) *āḻākku* of ghee, one coconut, ten fruits, sixteen plantains, two and a half *śeviḍu* of pepper, sixteen betel-leaves, eight areca-nuts for the feeding; and one *palam* of sandal-paste, one eight *iḍai* of *kaṅkumam*, two *mañjāḍi* of *Pachchakarpūram*, rose water and other items for the *śāttuppaḍi* (*i. e.* for besmearing) at the rate of one *paṇam*. And there shall be burnt two sacred lamps for the maintenance of which four hundred *paṇam* were (also) given.

Thus, on the 12th (solar) day of the month of Śittarai of the Kollam year 646, while we were camping in the house of Suchīndiravāḍi-Kēśavaṉ we

gave to Śivīndiravādi of Teṉkōḍu the *poduvāḷ* of Śuchīndiram, the above said lands (with the sowing capacity of) seven *kalam* (of seed), the *puraiyiḍams* ans four hundred *paṇam*, so that from this day forward, till the moon and the stard last, one *paṇam* per day may be given for the several kinds of condiments and two sacred lamps which were to be maintained.[1]

For conducting thus, the authority shall be this document. This is the signature of the accountant Rāmaṉ Śēndaṉ (who knows it thus).

No. 18— Quilon Inscription of Kollam 653.[2]

This inscription in Tamiḻ is engraved on a stone in three pieces set up at the north-east corner of a small building known as Colonel Munro's office at Quilon. It is dated in Kollam 653 (=A. D. 1478) and registers that a street in Quilon was named Śeṉbagarāmaṉ-teru *alias* Añjiṉāṉpugaliḍam. Though the king's name is not given, it is stated that he was encamped at Tinnevelly while conferring the name to the street. From this inscription it is clear that the ruler of Travancore in Kollam 653 bore the surnames or titles Śeṉbagarāmaṉ and Añjiṉāṉpugaliḍam, that Tinnevelly was included in his dominions and that Quilon continued to be called Kurakkēṇi-Kollam which distinguished it from Quilandy *i. e.* Pandalāyaṇi-Kollam. Both Quilon and Quilandy have derived their distinguishing epithets from places near them. Kurakkēṇi is a hamlet in Varkalai-Pakuthy and Pandalāyani is a station in the Shoranur—Mangalore branch of the South-Indian Railway. The king to whom this record must be ascribed is, as shown in No. 16, Vīra-Rāma-Rāmavarman.

Text.

1 கொல்லம் [கூா]-
2 ருயிங [[3]ஆ]ண்டு
3 வைகாசி மாதம்
4 எஉ திருநெல்வெ-
5 லியில் எழுந்த-
6 ருளி இருந்தருளி-
7 க் குரக்கெணிக்
8 கொல்லத்து த-
9 ரகுகொணத்-
10 து[க்] குடி இருக்-
11 கும் ப[தி]னெண்
12 விழையத்தார்[4]
13 க்கு மெற்படி-

1. The same thing is repeated again.
2 No. 52 of M. E. 1084.
3 மா is changed into ஆ.
4 Read விஷையத்தார்.

14 யார் இருக்[கி]றவி-
15 டம் திருஉள்ளம்
16 பற்றி அருளிச்
17 செண்பக இராமன்
18 தெருவென்றும்
19 அஞ்சி-
20 ஞன்பு-
21 கலிடம்
22 என்றும்
23 நாலு எ-
24 ல்லைக்-
25 கும் கல்
26 வெட்டி
27 நாட்டிக்
28 குடுத்தது
29 உ

Translation.

On the 7th day of the month of Vaigāśi in the Kollam year 653, while (the king) was pleased to be encamped at Tirunelvēli (*i. e.* Tennevelly), it was graciously ordered in favour of (such of) those of the eighteen countries as inhabited the Taragukōṇam in Kollam, that the place where they resided should be called Śeṇbagarāmaṉ *teru* and Añjinaṉpugalidam. (Accordingly), stones were cut and planted at the four boundaries (of it).

No. 19.— Tovalai Inscription of Venrumankonda Bhutalavira Udaiyamarttandavarman: Kollam 708.

The subjoined inscription in Tamiḻ is engraved on a rock near the Piḷḷaiyār temple at Tōvāḷai. It is dated in Kollam year 708, (=A. D. 1533), Kārttigai, *śu. di.* 13, Sunday, Aśvatī and belongs to the reign of the Travancore king *Saṅkaranārāyaṇa-Veṉṟumaṅkoṇḍa-Bhūtalavīra*-Udaiyamārttāṇḍavarman, the senior member of the Tiruppāppūr family, of Jayasimha-nāḍu. It relates to the appointment of a Brahmin named Āriyaṉ-Sokkaṉ-Periyaperumāḷ-Mārttāṇḍa-Brahmādhirājan as temple accountant at Tōvāḷai which was a village belonging to Nāñji-nāḍu, and states that the king was staying in his palace at Vīramārttāṇḍa-chaturvēdimaṅgalam in Kaḷakkāḍu *alias* Śōḻakulavallipuram. The individual mentioned above is said to have belonged to Kodukulaśavai, and to have been a native of Suchīndiram in Nāñji-nāḍu. Rāmaṉ Rāmaṉ figures as the writer of the document.

Text.

1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ[||*] அருளிச்செயல் கொல்லம் ௭௱அ ௵ கார்த்திகை[யும் பூ
ருவ]-

2 [பட்]சத்து திறையொதெசியும் [ந]ாயருட்சையும் பெற்ற அச்சுவதி நாள்

3 சயதுங்கநாட்டுச் சங்கரநாராயணவென்று மண்கொண்ட பூதலவிர

4 உதையமாத்தாண்டவன்மர் திருப்பாப்பூர் முத்தவராய நாம் நாஞ்சி

5 நாட்டு ஸுசிந்த்ரத்து கொதுகுலசவையாரில் ஆரியன் சொக்கன் பெரிய பெருமாள்

6 மாத்தாண்டப்பிரமாதிராயனுக்கு நாஞ்சிநாட்டு தொவாளையில் நயினர் இவ . .

7 கொயிலுக்கு சீபண்டாரகணக்கும் எழுதிய் பழையபடி உடைமையும் பற்றிக்கொண்-

8 டு ஆசந்திரதாரவர் சந்ததிப்பிரவெசமெ கல்லிலும் செம்பிலும் வெட்டிவிச்சு கண-

9 க்கும் எழுதிப்பொதும்படி களக்காடான சொழகுலவல்லிபுரத்து விர-

10 மாத்தாண்டசதுவெவெதிமங்கலம் என்று நம்பெரால் வைய்த்த

11 அகரச்சிமையில் புதியவிட்டில் நாம் விடாயிருந்து [கற்பித்தமைக்கு]

12 தானும் இன்னாள் முதல் இத்தாகுபிடிபாடாக கணக்கும் எழுதிக்கெ-

13 ாண்டு உடைமையும் பற்றிப் பொதும்படி பாற்க இவை இப்படிக்கு இராமன் இரா-

14 மன் எழுத்து

Translation.

Be it well! Pleased to order (thus). On the day of Aśvatī which coresponded to a Sunday and the thirteenth *tithi* of the first fortnight of the month of Kārttigai in the Kollam year 708, we, the senior member of the Tiruppāppūr family *i. e.* Saṅkaranārāyaṇa Udaiyamārttāṇḍavarman of Jayasimha-nāḍu, who acquired the earth by conquest and who was the (one) hero in the world, having ordered,— when we were staying in the new palace at the agarachchīrmai of Vīramārttāṇḍa-chaturvēdimaṅgalam, established in our name at Kaḷakkāḍu *alias* Śōḻakulavallipuram, making it our home,— that Āriyaṉ Śokkaṉ Periya-perumāḷ Mārttāṇḍan-Brahmādhirāja, one of the Kodukulaśavaiyār of Suchīndiram, in Nāñji-nāḍu shall, as long as the moon and the stars last and in his own lineage, write the sacred treasury accounts of the temple of Nayiṉār . . . . at Tōvāḷai in Nāñji-nāḍu and obtain the privileges as of old. Getting this (order) written on stone and copper,— he (*i. e.* Āriyaṉ Śokkaṉ Periya-perumāḷ Mārttāṇḍan-Brahmādhirāja) shall, on the strength of this arrangement, see (that from this day forward he) writes up the accounts and obtains the (customary) privileges. Thus, the signature of Rāmaṉ Rāmaṉ (was affixed) to this.

No.—20. Tovalai Inscription of Venrumankonda Bhutalavira Udaiyamarttandavarman.

The subjoined inscription in Tamil̤ is engraved on the south base of the central shrine of the Krishṇasvāmin temple at Tōvāḷai. It is almost an exact copy of No. 18: only a few syllables are lost at the end of each line. From this record it is gathered that the accountant was privileged to have certain quantity of food. A separate translation is not given as it is superfluous.

Text.

1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ அருளிச்செயல் கொல்லம் எாஅ௲ காத்திகையும் பூறுவப
க்கிழுத்து திருப ெ . . . . .[1]

2 [யு]ம் சாயருட்டையும் பெற்ற அச்சுவதி நாள் செயதுங்க நாட்டுச் சங்கர
நாராயண வென் . . . . .[2]

3 ண்ட பூதலவீரச் ஸ்ரீவீர உதையமாத்தாண்டவன்மர் திருப்பாப்பூர் மூ
த்தவராய ராய் ராஞ்சிர[ா] . . . . .[3]

4 கொதுகுல சவையாரில் ஆரியன் சொக்கன் பெரியபெருமாள் மாத்தா
ண்டப்பிரமாத . . . . .[4]

5 ட்டு தொவாக்ஷ்யில் நயினார் கிரிட்டினன் கொயிலுக்கு நாளது முதலுக்கு
பெண்டாரக்க . . . . .

6 ணக்கு[ம்] எழுதி படியுமபடி உடைமையும் நாள் ஒன்றுக்கு சொறு மஞ்
நாழி . . . . .

7 ஆசந்திரதாரயர் சந்ததிப்பிறவெசமெ கல்லிலும் செம்பிலும் வெட்டிவிச்சு
. . . . .[5]

8 பொதும்படி கணக்கடான சொழகுலவல்லிபுரத்து விரமாத்தாண்டசது
ருவெதிம . . . . .[6]

9 வைய்த்த அகரச் சபையில் புதியவீட்டில் நாம் விடாயிருந்து கற்பித்தமை
க்கு தாஅம் இன்[று] . . . . .[7]

10 ரடாக கணக்கும் எழுதிக்கொண்டு உடைமையும் பற்றிப்பொதும்படி பா
ர்க இவை இப்படிக்கு இர . . . . .[8]

No. 21.—Suchindram inscription of Venrumankonda Bhutalavira Ravivarman: Kollam 721.

The subjoined inscription is engraved in the Tamil̤ characters and alphabet on the rock near the Kailāsa shrine in the Sthāṇunāthasvāmin temple at Suchīndiram. It is dated in the Kollam 712 (= A. D. 1537) with details corresponding

1 The missing syllables are [illegible].
2 „ [illegible].
3 „ [illegible].
4 „ [illegible].
5 „ [illegible].
6 „ [illegible].
7 „ ன்முதலாக இத்தரு [illegible].
8 „ [illegible] இராமன் எழுத்து.

to Sunday 15th April, 1537 A. D. and records a royal gift of the lands Puḷḷamaṅgalam and Vēppaṅguḷam belonging to Irukkanturai in Paṇakuḍi-Muṟatta-nāḍu, for the expenses of the service called Udaiyamārttāṇḍan-śandi instituted in the temple of Śivīndaramuḍaiya-Nayinār. While making the grant, the Travancore king *i. e.*, Veṉṟumaṇkoṇḍa Bhūtalavīra Ravivarman of Jayasimhanāḍu was encamped in his new palace at Paṇakuḍi.

Paṇakuḍi and Irukkantuṟai are at present called Paṇaikkuḍi and Erukkandurai and are situated in the Nāṅgunēri Taluk of the Tinnevelly district. From another inscription of the Suchīndiram temple we know that the Śiva temple at Erukkandurai was called in ancient times Tumbura-Nāradēśvaram. In his Lists of Antiquities, Vol. I.,[1] Mr. Sewell says that at this place, which is 12 miles south-west of Nāṅgunēri on the road to Cape Comorin, there is a large Vishṇu temple.

The inscription clearly evidences that during the reign of Ravivarman, a portion of the Nāṅgunēri Taluk in the Tinnevelly belong to Travancore kings and was under their immediate sway.

Text.[2]

1 அருளிசெயல் [||*] கொல்லம் எாயஉ ௵ சித்திரை ட[3] யகூஉ பூறுவ பக்கழத்து[4]

2 ஷட்டியும்[5] நாயருட்ச்சையும்[6] பெற்ற புணதத்து[7] நாள் செயதுங்களுட்டு வென்றுமண்-

3 ங்கொண்ட[8] பூதலவிர சிறி[9] இரவிவன்ம்மராய[10] நாம் உடையார் சிவிந்தரம்மு-

4 டைய நயினார்க்கு[11] திறுகால பூசையில் உதையமாத்தாண்டன் சந்தியாக

5 நடக்கிற வகைக்கு நாளொன்றுக்கு அமுதுபடி பன்னிரு நாழியும் திருமாலை இரண்டு-

6 க்கும் எழுநூற்று ஒருபத்து இரண்டாம் ஆண்டு பசானம் முதலுக்கு தெவதானமாக

7 விட்டுக்குடுத்த பணகுடி முறத்தநாட்டு இருக்கந்துறைப்பற்றில் புள்ளமங்கல-

8 மும் வெப்பங்குளமும் ஆகக்குழி இரண்டுக்கும் பெருநான்ங்கெல்கையாவது[12] [||*]

1 p. 315.
2 No. 87 of my collection for 1096 M. E.
3 ட is the symbol for 'month': it is sometimes used to denote '*paṇam*'.
4 Read பூர்வபக்ஷத்து.
5 Read ஷஷ்டியும்.
6 A separate symbol is used to indicate the length of ரு: cancel ச்.
7 Puṇadattu stands for "Punarpūśattu": "Puṇaradam" is often substituted in inscriptions for "Punarpūśam".
8 Cancel the letter ங்.
9 Read ஶ்ரீ.
10 Cancel ம்.
11 The length of ளு is indicated by a separate symbol.
12 Cancel ங்.

9 கிழெல்கை சங்கரனெரிக்குளத்து நிர்நக்கனுக்கு மெற்கு [।*] தென்னெல் லைகை புளி

10 யம் பாட்டுக்கு வடக்கு மெலெல்கை வில்லிசெரி குளத்துப்புரவுக்கு கிழ க்கு

11 வடவெல்லைக கல்லத்திக் குளப்புரவுக்குத் தெற்க்கு ஆக இந்நான்கெல்[1] லைக்கு உள்-

12 ப்பட்ட குளமிரண்டும் புரவும் நஞ்சை புஞ்சையும் கரையும் கரைக்காடும் கிழ்நொக்கி-

13 ன கிணறும் மெல் நொக்கின மரமும் மற்றுந் நாம் கொள்ளு[ம்*] கொமு றைபாடும் எப்பெய-

14 ற்ப்பட்டதும் கையாண்டு பொதுமிடத்து கற்பித்த பூசையில் சொறு ப ன்னிரு நாழியும்

15 பெண்கைளில்[2] நாச்சியார் மகள் சிபற்பனுதப் பெருமாளுக்கு ஆசந்திரதா ரவெற்[3] சந்த்தி-

16 ப்பிற்செலவொடுத்துப் பொதூம்படி எழுநூற்று ஒருபத்து இரண்டாம் ஆண்டு சித்திரை மாத-

17 ம் பத்தொன்பதாந் தெதி பூறுவபக்ஷத்து ஷஷ்டியும் நாயறுட்சையும் பெ ற்ற புனர்தத்து-

18 த்[4] நாள் முறத்நா நாட்டு பண சுடியில் புதிய இடத்து நாம் விடாயிருக்கக் கற்ப்பித்தமைக்கு [॥*]

19 தாங்களும் இத்தரவு பிடிபாடாக ஆசந்திரதாரவற் செல்வதாக கல்லி லும்

20 செப்பிலும் வெட்டி கைய்யாண்டு பொதும்படியும் பாற்க [॥*] இப்படி க்கு கணக்கு கொவிந்தன்

21 [எழுத்து] இக்கொயிலில் சிற்பம் அய்யன் தெண்டைய்ச் சுர[மு]டை[5].

Translation.

Pleased to order (thus):—

On the day of Punarvasu which corresponded to the 19th solar day of the month of Śittirai, the sixth *tithi* of the first fortnight and Sunday, We the illustrious Ravivarman of Jayatuṅga-nāḍu, who had acquired the earth by conquest and was the (sole) hero on the surface of the earth, gave the lands called Puḷḷamaṅgalam and Veppaṅguḷam belonging to Irukkanduṟai in Paṇakuḍi-Muṟatta-nāḍu, measuring in all two *kuḷi* (in extent) which had been assigned as *dēvadāna* from the commencement of the *paśānam* of the year seven hundred and twelve and whose great boundaries are given below, for the item of (service called) Udaiyamārtāṇḍaṉ-śandi which forms part of the worship conducted thrice daily

1 Cancel க்.

2 Cancel க்.

3 Read ஆசந்திரதாரவும்.

4 Cancel த்.

5 பாண் எழுத்து seems to be omitted at the end

in the temple of Uḍaiyār-Śivīndaramuḍaiya-Nayinār, in order to supply daily twelve *nāḻi* of offerings and two sacred garlands:—

The eastern boundary is to the west of the *nīrnakkal* of the tank called Śaṅkaraṉēri. The southern boundary is to the north of Puḷiyampāḍu. The western boundary is to the east of Villiśēri-kuḷattuppuravu. And the northern boundary is to the south of Kallattikkuḷattuppuravu.

While conducting the worship, enjoying the two tanks, *puravu*, *nañjai*, *puñjai*, *karai*, *karaikkāḍu*, the wells sunk below, the trees growing up and others found within the four boundaries thus (set forth), as well as all kinds of customary dues of the king which we received, twelve *nāḻi* of rice-food shall be given to the female attendant Śrī-Paṟpanāda-Perumāḷ, the daughter of Nāchchiyāṟ and her lineal descendants, as long as the moon and the stars (last). Thus did we order, while we were staying in our new home of the palace at Paṉakuḍi in Muṟattā-nāḍu, on the day of Punarvasu, corresponding to Sunday, the nineteenth solar day of the month of Śittirai and the sixth *tithi* of the first fortnight.

On the authority of this order which will be engraved on stone and copper, it shall be conducted (as herein set forth).

Thus the signature of the accountant Gōvindan. (This is the signature of) Ayyan Deṇḍīchchuramuḍaiyāṉ, the architect of the temple.

No. 22.—Suchindiram inscription of Venrumankonda-Bhutala-vira-Virakeralavarman: dated Kollam 720.

The subjoined inscription[1] in Tamiḻ characters and languages is engraved at the left side of an entrance on the north wall of the Śeṉbagarāmaṉ-maṇḍapa in the Sthāṇunāthasvāmin temple at Suchīndiram. It belongs to the reign of the Travancore king, the illustrious Vīrakēraḷavarman of Jayatuṅga-nāḍu, who acquired the earth by conquest and who was the (sole) hero on the face of the earth. It is dated in the 27th solar day of the month of Kārttigai in the Kollam year 720(=Tuesday 25th November A. D. 1544) which was a day of Aśvatī falling on Tuesday, the eleventh *tithi* of the bright fortnight. It records the fact that the king conferred the appointment of Treasury Accountant of the temple of Suchīndira-muḍaiyār at Suchīndiram, on a certain Uḍaiyāṉkuṭṭi called also Dikkellāmpugaḻum-Perumāḷ (literally 'one who is praised in all the quarters'), a native of Vijaiyankuḍi in Kaṟuṅguḍi-nāḍu, after removing the previous incumbent. The newly appointed accountant and his descendants were made eligible to have all the rights and privileges pertaining to the post. This order of the king is stated to have been issued by the accountant Tiruvēṅgaḍattu-Appaṉ.

In the word Śuḷśīndiram which stands for Śuchīndiram, we have to note the intruding letter *ḷ* as in *täḷkki*[2] which stands for *takki* (a variant of *sākshi*).

1 No. 85 of the collection for 1096. From impression prepared under my supervision.

2 See above Vol. III. p. 31.

Text.

1 [ஸ்வஸ்தி] ஸ்ரீ கொல்லம் ௭௱௨௰ஆவது கா[ர்*]த்திகை
2 ய[1] ௨௰௭ உ பூர்வபக்ஷத்து[2] ஏகாதெசியும் மங்-
3 கலவாரமும் பெற்ற அஸ்வதியின் நாள் செய-
4 துங்கநாட்டு வென்று மண்கொண்ட பூத-
5 லவீர சி[3] வீரகெரளவன்மராய நோம் கரு-
6 ங்குடிநாட்டு விசையன்குடியில் உடையா-
7 ன் குட்டி[4] திக்கெ[ல்*]லாம் புகழும் பெருமாளுக்கு ந-
8 ாஞ்சினாட்டு ஶுசீந்திரத்து உடையார் ஶுசீந்திர-
9 முடைய நயினார் கொயிலில் ஸ்ரீபண்டாரக்க-
10 ணக்குப் பண்டுடையாரையும் பழம்பெரை-
11 யும் தவிர்த்து நாளது முதலுக்கு மெற்படி கொயில்-
12 ஸ்ரீ பண்டாரக்கணக்கு எழுதிக்கொண்டு பழை-
13 யபடி உடைமையும் சொறும் இதில் உள்ள அ-
14 டுக்குமதும்[5] சுவாந்திரியங்களும் பற்றிக்கொ-
15 ண்டு இத்தரவு பிடிபாடாக ஆசந்திரதாரவற்
16 சந்ததிப்பிரவெசமெ கல்லிலும் செம்பிலும்
17 வெட்டி கையாண்டு கொள்ளும்படி ப-
18 ாற்க இப்படிக்கு கணக்கு திருவெங்கடத்தப்ப-
19 ன் எழுத்து

Translation.

Hail! Prosperity! On the day of Aśvatī, the 27th (solar day) of the month of Kārttigai of the Kollam year 720 corresponding to a Tuesday and the eleventh *tithi* of the bright fortnight, we the illustrious Vīrakēraḷavarman, who acquired the earth by conquest (*venṟu-maṇ-koṇḍa*) and who is the (sole) hero on the surface of the earth (*bhūtala-vīra*) ordered the removal of the prior holder and the change of the former designation of the accountants who looked after the sacred treasury of the temple of Uḍaiyār-Śuchīndiramuḍaiya-Nayiṉār at Suchīndiram in Nāñji-nāḍu and appointed Dikkellām-pugaḻum-Perumāḷ of Vijaiyaṉkuḍi in Karuṅguḍi-nāḍu from (this) day onwards to write up the accounts of the sacred temple treasury, to obtain the right, food and other appurtenances fixed therefor as well as (other) privileges and by virtue of the arrangement, causing it to be engraved on stone and copper and enjoying them as long as the moon and the stars exist: thus had this been written by the accountant Tiruvēṅgaḍatt-appaṉ.

---

1 This is the sign for month.

2 ப looks like ய in the original.

3 Read ஸ்ரீ.

4 The letter தி is very badly shaped.

5 Read சுவாதந்திரியங்களும்.

No. 23.—Kanyakumari plate of the time of Balarama-varman, Kollam: 935-6.

Regarding the subjoined inscription I made the following note in my *Annual Report* on Archæology for the year 1095 M. E.:—

Copper-plate No. 9 of App. A examined during the year belongs to the Kanyābhagavati temple at Cape Comorin. Though the inscription engraved on it is not a very ancient one, yet it is of some importance as will be seen from the sequel. It states that in Śaka 1682 corresponding to Kollam 935 and in the subsequent year *i. e.*, Kollam 936 (A. D. 1760-1), six items of expenses,[1] amounting in all, to 11953¼ *paṇam*, were incurred on behalf of the temple of Kannimākumarippagavati-Amman, and furnishes details as to the receipt of the sum.[2] Padmanābha-dāsa Bālarāmavarma Kulaśēkhara-Perumāḷ, who presented 3000 *paṇam* to the temple, is mentioned as the ruler of the Vēṇāḍu country.[3] Among the collections of previous years this king is not represented. In fact the copper-plate comes to us as the first epigraphical evidence of his rule over Travancore and it is also interesting to note that the kings of Travancore styled themselves as rulers of Vēṇāḍu as late as the date of the record. From the introductory verses of an unpublished Sanskrit work *Bālarāma-Bharatam*, we learn that that work—which is a treatise in prose and pœtry on the *nāṭya-śāstra*—was elegantly composed by the king himself for his own pleasure, after studying the works on the subject and embodying admirable sentiments.[4] To the student of history, the work is important not so much for its intrinsic worth as a treatise on fine art, for its diction, or for the fine sentiments contained therein, as for the introductory portion whose contents are noticed here. Quite happily, the

---

1 These items were

(1)	1325	3/4	1/16
(2)	3553	...	1/16
(3)	550	3/4	3/16
(4)	1269	...	1/16
(5)	3698	1/4	1/16
(6)	356	...	1/16
(7)	1200	...	...
Total	11953	1/4	...

2 The items of receipts were

(1)	3000	...	...
(2)	350	...	...
(3)	156	1/2	...
(4)	4422	3/4	1/16
(5)	4023	3/4	3/16
Total	11953	1/4	...

3 During the time of Srivallavankōdai the Vēṇāḍu country extended as far north as Mūḻikkaḷam and included Quilon in the South where there was a palace of the king.

4 लास्यतन्त्रमवलोक्य विशालं शास्त्रमारचितमात्मसुखाय ।
बालरामभरतं बुधवर्याः! पश्यताद्भुतरसाधिकचित्रम् ॥

invocatory verses are addressed to Unmata-Nritta-Gaṇapati,[1] Naṭarāja,[2] the dancing form of Śiva; the dancing form of the latter's consort Pārvati;[3] and Padmanābha, who, in the guise of a dancing child, appeared before His devotee to test his piety.[4] In this work, the royal author Bālarāma-Kulaśēkhara-Vañchi-Bhūpāla[5] alls himself a devotee at the foot of Padmanābha[6] and in several verses describes

---

1 मदजलमण्डितगात्रो मधुकरमालापरिष्कृतो नित्यम् ।
पन्नगभूषणशाली सोन्मत्तनृत्तो विनायकः पायात् ॥

2 झलञ्झलितकङ्कणं तकतकाङ्घ्रिसन्ताडितं
क्वणत्क्वणितनूपुरं हरहरेतिशब्दोज्ज्वलम् ।
धिमिद्धिमितिदुन्दुभिध्वनिघनाकुलं मद्दले
द्रुणद्रुणधणध्वनञ्जयति ताण्डवं शाम्भवम् ॥

3 नवनवनवसारैर्नाट्यसङ्गीतनालै-
रभिनयकुशला सा चाद्भुतोल्लासभावा ।
दिनकररुचिभासा शोभिताष्टादशाङ्गैः
करणगतिविदग्धैर्नर्तितेशप्रियाव्यात् ॥

4 योगीन्द्रभक्तिपरिशोधनकारणेन
पूजान्तरे नटनमातनुतातिहृष्टः ।
यो बालवेषमुपगम्य स पद्मनाभो
नृत्तप्रियो जयति तुङ्गफणीन्द्रशायी ॥

5 श्रीरामः स्वयमेव कार्मुकधरो रुद्रोऽस्त्रविद्यापरः
शूरश्शक्तिमतां गदापरिचये साक्षात्कृतो भार्गवः ।
बाहुभ्यामतिमल्लवैरिकलहे श्रीकृष्ण एव स्वयं
श्रीमद्वञ्चिकुलाधिपो विजयते श्रीबालरामप्रभुः ॥

6 श्रीरामवर्मकुलशेखरवञ्चिभूपो
विद्वत्प्रियो निखिलसूरिगणेष्व आर्यः ।
स्वर्णाम्बुदानमधिकं प्रददाति भूमौ
श्रीपद्मनाभपदभक्तिरसैकपूर्णः ॥

the prosperity of the kingdom and his own accomplishments.[1] On his authority, we are made to believe that he had linguistic attainments, a knowledge of the self and a mastery of the sciences, that he had learnt the *Yōga* philosophy and was an accomplished speaker.[2] He had his *hiraṇyagarbha* and *tulābhāra* ceremonies performed, made the sixteen great gifts *i. e.* the *shōḍaśamahādāna* and distributed gold and food among the mendicants and Brāhmaṇas learned in the Vēdas.[3]

---

1 सकलनृपतिरम्यं सज्जनैरावृतं यत्
सकलविबुधगम्यं पुण्यपूर्णं पुराणम् ।
त्रिदशनगरतुल्यं देवताभिश्च पूर्णं
विजयनृपतिलक्ष्म्या सेवितं विश्वसारम् ॥
रिपुजनदुरवापं राजनीतिप्रशस्तं
विविधमनुजसङ्घैराश्रितं धर्मरूपम् ।
अगतिकमनुजानामात्मरक्षाकरं तद्
जयति हि सततं श्रीवञ्चिराजस्य राज्यम् ॥
श्रीपद्मनाभकरुणारसपात्रभूतो
भूपालमौलिमणिराञ्जितपादपद्मः ।
दिक्सुन्दरीनवनवाम्बरकीर्तिशाली
श्रीबालरामनृपतिः परिरक्षति क्ष्माम् ॥
श्रीबालरामकुलशेखरवञ्चिभूप-
स्सङ्गीततालभरताम्बुधिपूर्णचन्द्रः ।
आदाक्षिणाब्धिहिमभूधरमात्तकीर्तिः
विद्याकलाविनयभूः परिरक्षति क्ष्माम् ॥
चेरक्षितीशकुलभूषणदिव्यरत्नं
श्रीकेरळक्षितिभृदद्भुतमौलिरत्नम् ।
विद्वद्गणस्य मुखपङ्कजमित्ररत्नं
श्रीबालरामकुलशेखरराजरत्नम् ॥

2 सकलनगरभाषाभाषणे लेखने च
प्रगुणितमतिरात्मज्ञानशक्तिस्वभावः ।
विदितसकलशास्त्रो योगमार्गप्रवीणः
भणितिकुशलबुद्धिर्भारतीपूर्णदेहः ॥

3 श्रीपद्मनाभपुरतस्स हिरण्यगर्भ-
दानं तुलापुरुषदानमजस्रदीक्षः ।
विध्युक्तशास्त्रकृतषोडशदानमार्य-
विद्वद्गणाय भुवि वेदविदे प्रदाय ॥
आचार्यमद्भुतसुवर्णपदार्थदानैः
संपूज्य भूरिकनकं भुवि याचकेभ्यः ।
दत्वा किरीटमणिशोभिवरोत्तमाङ्गः
पायान्महीमनिशमार्जितपुण्यराशिः ॥

References are made to the *Saṅgītaratnākara* and Śabdaratnāvaḷī[1] as well as to the king's remote ancestors among whom there was (1) a Chēra king who bestowed immeasurable quantities of gold on a tailor (*tantuvāya*) who brought a palm-leaf from the god at Madura;[2] (2) to that Chēra who on being thought of by Sundara when the latter was on his journey to the Kailāsa got up on his horse and reached the mountain and composed a work embodying the greatness of the god:[3] and (3) to another who was called Kulaśēkhara and who, on hearing the story of the *Rāmāyaṇa*, armed himself with a sword and entered the ocean determined to destroy the vile Rāvaṇa but was brought safely back to the shore by Rāma himself appearing before him.[4] The first alludes to the story of Bāṇabhadra's obtaining munificent gifts from the Chēra king Śēraman-Perumāḷ-Nāyaṇār and the mythical account regarding the composition of the Tirukkailāya-Jñāna-ulā which is detailed at the end of the *Poṉvaṇṇattandādi* attributed to the same early Chēra sovereign.[5] This Chēra is counted as

1 Commenting on the verse भावो रागश्च तालश्च भारत्या अंशसंभवाः । तदानन्दरसोपेता भारती जयतान्मुदे ॥ these references are made.

2 यद्वंश्यचेरनृपतिर्मधुरापुरीश-
पत्रार्पणेन कनकं प्रददावसङ्ख्यम् ।
तन्तुप्रवायकुलभक्तजनाय भूयात्
स श्रेयसे निखिलराजकुलप्रदीपः ॥

3 कैलासशैलगमने पथि संस्मृतेन
भक्तेन सुन्दरवरेण स चेरभूपः ।
आरुह्य वाहमधिगम्य च शैलमीशं
श्रीसुन्दरेण कथितं चरितं चकार ॥
तद्वंशभूषणमणिस्स नु वञ्चिभूप-
श्रीबालरामकुलशेखरभूमिपालः ।
श्रीपद्मनाभकरुणामवलम्ब्य भूमि-
माचन्द्रतारमवतादगदोऽनवद्यः ॥

4 श्रीरामभक्तिरसपूर्णमनस्स्मृतश्री-
रामात्मभावमहितस्स गृहीतखड्गः ।
रामायणश्रवणरावणखण्डनेच्छु-
स्सिन्धुं विवेश कुलशेखरभूमिपो यः ॥
तं राघवोऽपि करुणानिधिरेत्य तूर्णं
दत्त्वा करं जलधितीरममुं निनाय ।
दत्त्वा वरं प्रतिदिनं भुवि रघुनाथ-
संसेवको मम नु भक्तजनेषु मुख्यः ॥

5 [illegible]

one of the sixty-three Śaiva devotees and as a contemporary of Sundaramūrtti-Nāyaṉār. According to the Tamil hagiology *Periyapurāṇam*, the last mentioned Śaiva saint is said to have visited the capital of his friend the Chēra king, to have been received by him with all honours and according to his own desire, was taken to the *Kailāsa* by the attendants of Śiva. And when Śēramān-Perumāḷ heard of it, he started with all speed and was able to reach the place earlier. The third contains a distinct reference to the Vaishṇava Āḻvār Kulaśēkhara about whom the same story is narrated in the *Nālāyiraprabandham*. He composed the 105 *pāśuram* which go by the name of *Perumāḷ-Tirumoḻi*. These devotional hymns are mostly about Rāma. In the concluding verses of several of the *pāśurams* Kulaśēkhara-Āḻvār is called Śēralarkōn (*i. e.* the king of the Chēras), *Kollikāvalan* (*i. e.* the lord of the Kolli mountains), Koṅgarkōn (*i. e.* the king of the Koṅgu people), Kōḻikkōṉ (*i. e.* the king of Uṟaiyūr) and Kūḍal-nāyakan *i. e.* the king of Madura). This king is also believed to have composed the popular devotional hymn *Mukundamālā*. These are but traditions current at and before the time of this author. The book then proceeds to mention the nearer relations of this king. It states that *Bālarāmavarman* was an *avatāra* of the very Rāma who saved the Āḻvār.[1] That Bālamārttāṇḍavarma Kulaśēkhara-Vañchi-Bhūpāla was his uncle (mother's brother),[2] that Ravivarman was his younger brother, and that a namesake of his, another Bālarāma, was his nephew (sister's son).[3] The king is stated to have given away the burden of the rule of the earth to god Padmanābha and to have acted only in the capacity of His servant.[3]

Of the time of Bālamārttāṇḍavarman, there is a lithic record engraved on the *oṟṟakkal-maṇḍapa* of the Padmanābhasvāmin temple.[4] From it we learn that he was the nephew of Rāmavarman, that he, with the assent of a certain Padmanābhēndra-Yōgi, caused the temple of Śrī-Padmanābha, from the *vimāna* down to the *dīpaśāla*, rebuilt through a Brahmin architect named Bālakāntāra, and set up the *oṟṟakkal* as well as the images of the gods Padmanābha, Lakshmī,

1 इत्थं हि रामवचनस्तुतदिव्यमूर्ति-
यों भूमिमेव परिपालयति स्म पूर्वम् ।
तद्वंशकीर्तिममलां परिपातु कामः
श्रीराम एव स कलौ हि कृतावतारः ॥

2 यन्मातुलो रिपुजय प्रसमेत्य बाल-
मार्ताण्डवर्मकुलशेखरवञ्चिभूपः ।
चक्रे भुवं स्वकरसंस्थमिवातपत्रं
तद्भागिनेयकुलशेखरबालरामः ॥

3 तदनुजरविवर्मा भागिनेयः स्वनामा
स्वयमपि स तु वञ्चिक्ष्मापतिश्चैकभावाः ।
सकलभुवनभारं पद्मनाभाय दत्वा
मनुपतिकुलभूरे स्वामिभृत्यस्वभावः ॥

4 Travancore Archæological Series, Vol. I pp. 45ff.

Bhūmi, the *parivāradēvatās* and the serpent couch and performed the *kumbhābhishēka* ceremony. These works, we are told, were commenced in Kollam 904 and ended in Kollam 908.

We thus learn the order of succession and relationship of some of the kings of Travancore from the copper-plate inscription of Kanyākumari which furnishes the date Kollam 936 (= A. D. 1761) for Bālarāmavarman; from the unpublished Sanskrit work *Bālarāma-bharatam* which states that king Bālarāmavarman who was the sister's son of Bālamārttaṇḍavarman had a younger brother named Ravivarman and a nephew called Bālarāmavarman like himself; and from the Trivandrum *oṟṟaikkal* epigraph which is dated in Kollam 904 and 908 and which states that Bālamārttaṇḍavarman, the rebuilder of the magnificent temple of Srī-Padmanābha, had Rāmavarman for his uncle. They are in the following order:—

Rāmavarman
|
Bālamārttaṇḍavarman (nephew) (Kollam 904)
|
Bālarāmavarman (nephew) (Kollam 935—6)
|
Bālarāmavarman (nephew)

Some authorities give a second Rāmavarman in place of the first Bālarāmavarman and make him the uncle and immediate predecessor of the second of that name.[1] It may, therefore, be doubted if the Kanyākumari copper-plate does not refer itself to the reign of the second Bālarāmavarman, the only one of that name known till now; and this doubt would be set at rest from the next paragraph where it will be made evident that the book *Bālarāma-bharatam* is correct in stating that Bālamārttaṇḍavarman was the uncle of Bālarāmavarman and that the latter's nephew also bore the same name.

Bālarāmavarman's (1) claim to linguistic attainments might perhaps point to his knowing, in addition to Sanskrit in which he was the author of a notable work; Malayāḷam and Tamiḷ, the languages of the country over which he ruled; the Dutch, English and the Urdu for we know well enough that Captain De Lennoy served him as his faithful military commandant and that he had dealings with the Dutch and English Companies as well as the Nawab of Arcot, Hyder Ali, Tippoo Sultan and their generals and representatives. Mr. Nagam Ayya notes[2] that 'Kārtika-Tirunal Mahārāja of Travancore was a poet of renown. Before he was out of his te[illegible] knowledge in Malayāḷam, Sanskṛit, Hindustani, Persian and [illegible] languages. The best among his works are (1) Rājasūyam, (2) [illegible] (3) Bhāgavatam, (4) Gandharvavijayam, (5) Pānchalī[illegible] (6) Kalyāṇasaugandhikam. He passed away in Kollam 973 (= A. D. [illegible] from the epigraph on the tomb of De Lennoy, we learn that De Lennoy [illegible] Kollam 952 after a distinguished service extending over 37 years [illegible] 915 to 952) which covers parts of the reigns of Bālamārttaṇḍa[illegible] nephew Bālarāmavarman. It is not unlikely

1 Travancore [illegible] pp. 362 and 417.

2 *Ibid* Vol. II, [illegible]

that Bālamārttāṇḍavarman ascended the throne in Kollam 904 and reigned for 29 years till Kollam 934. In this case, the date of the Kanyākumari inscription (Kollam 935—6) which states that Bālarāmavarman was the then ruler of Vēṇādu would be only two years after the demise of Bālamārttāṇḍavarman and there is no room for doubting that the former was the nephew and immediate successor of the latter. Further, it may be noted that in the year Kollam 937,— just a year after the date of the Kanyākumari copper-plate,—the Raja of Cochin sought the aid of the Mahārāja of Travancore against the aggressions of the Zamorin of Calicut and entered into an agreement declaring solemnly in the presence of the god Sthāṇumūrti at Suchīndram that he and his nephews shall from that day *i. e.* 12th Karkaḍagam 937 M. E., on no account, oppose or sanction war against Śrī-Padmanābha(dāsa)-Bālarāma-Kulaśēkara-Perumāḷ, the Mahāraja of Travancore and his nephews.[1] It was this king that thought it advisable to purchase the forts of Ayakkotta and Cranganore from the Dutch. From these also it would be clear that the name of the king of Travancore in Kollam 937 and 964 was Bālarāmavarman and not Rāmavarman. In the agreement for the purchase, the king's name is givan out as Wanji-Bala-Marttanda-Ramavarman.[2]

That Bālamārttāṇḍavarman was a great conqueror is reflected in the poem; which, unlike the popular tradition, states that it was his nephew Bālarāmavarman who gave away the rule of the kingdom to god Padmanābha in the presence and with the consent of his brother Rāmavarman and nephew Bālarāmavarman, perhaps in obedience to the will of the conqueror at his death bed.[3] It is not unlikely that, Bālamārttāṇḍavarman first adopted the procedure perhaps at the close of his reign and it was afterwards followed by each successive sovereign. I am not aware if that king was also styled Padmanābhadāsa like his nephew Bālarāma. The title is quite significant and also consistent with what is recorded in the poem.

The idea that the entire kingdom of Travancore is the property of the god Padmanābha is not to be regarded as an innovation started by Bālamārttāṇḍavarman. It was so held even in earlier times. For instance in the Achyutarāyābhyudayam of Rājanāthakavi, the poet makes the Pāṇḍya king, when restored to his territory by Achyutarāya, say that "the country ruled by the Tiruvaḍi is always considered to be the property of the Dēva-Padmanābha and I now feel afraid of taking back what for sometime belonged to Padmanābha and rule over it". It may be said that by a fine stroke of policy, this timehonoured notion was turned to good account by Bālamārttāṇḍavarman and the kingdom secured from the aggressions of brother Hindu monarchs.

In the Sthāṇunāthasvāmin temple at Śuchīndiram, there are two stone statues of kings. The tradition connected with them is that they represent Rāmavarman and his nephew. It is not unlikely that one of them, *i. e.* the bigger of the two, represents Bālarāmavarman who, in the account above noted, was in the

1 Travancore State Manual, Vol. I. p. 371.

2 *Ibid* p. 390.

3 Shankunni Menon's History of Travancore, p. 175 quoted in State Manual Vol. I. p. 367.

place, when the Cochin Rāja vowed before the god that he and his successors would not undertake any wars against the Travancore king and his successors. The king holds in the right hand an uplifted sword while the left has the handle of its scabbard whose point is directed downwards. An *yajñōpavīta* hangs freely from the left shoulder. The ears, chest and waist are decorated profusely with ornaments. Bāhuvalaya, wristlets and rings adorn hands and fingers, and a cloth is tied twice round, but there is no covering over the upper part of the body. In the right leg, at the ankle, there is seen what may be called the *vīra-śriṅkhalā*. Over the shoulders are garlands of beads. A richly embroidered crown adorns the head.

The statue to the proper left of the above is in most respects similar to it. The head dress is different, the right leg is bereft of *vīrakaḷalai* and the hands are held in worshipping attitude (*añjali-hasta*). It is not improbable that it represents the crown prince. The statues are very fine and speak for themselves.

The two stone pillars between which the statue is placed, are also finely worked with floral devices, lotus-buds and pendants of bead wreaths. Above the big statue there is an image of Vishṇu holding the conch, discus and the staff, comfortably seated on the coils of a five-headed serpent whose hood forms the canopy of the deity.

What may at first sight be taken for elongated ears are not real elongations but are only coils of ear-rings passing one into the other forming a bigger ring which is made to hang from the ears.

Text.

1 ௳[1] சகாத்தம் க௲௬௱௮௰௨ன் [2]௵ல் செல்லா[3]நின்ற
2 கொல்லம் கூ௱௭௰௯௵[2] சித்திரை [4]௴ ௰௬௨ ஸ்ரீகன்னி-
3 மாகுமரிப் பகவதி அம்மன் [5]கொவிலில் சிகரத்தில் கீள் பிற-
4 த்தில் வரிவாசல் வழியாக திருவந்திப்பாக்கட்டை ப-
5 ழமை மாறி ௸ ௴ ௰௬௨ கற்கடகலெக்கிணங் கொ-
6 ண்டு திருவந்திப்பாக்கட்டையும் பலகையு பகுந்து யி-
7 ட்டதுக்கு சிலவான [6]௴ கூ௱௭௰௯௵ ௸ வைகாசி
8 ௴ ௭௨ கற்க்கடகாசி[7] னைரூத்து அம்மனுக்கு அடவெ-
9 ந்தனம் சாத்தின வகைக்கும் பிராமணபொசனம் நடத்தி-
10 ன வகைக்கும் [8]௵வகை பணவகை உள்பட சிலவான ௴

1 At the commencement of the inscription there is a symbol resembling a *piḷḷaiyārśuḷi* which is probably intended for a punctuation mark.
2 This symbol stands for வருஷம்.
3 The syllable ல்ல is written as a group.
4 This symbol stands for மாதம்.
5 கொவி is written as a group.
6 This symbol stands for பணம்.
7 ரா is written as a group.
8 This symbol stands for நெல்.

கூருநாறுயகூய வடக்கிடம் ஸ்ரீகோவில் சித்திரம் எழு-
தின வகைக்கு சிலவான ப— ருாறுயஞுவி கூாஙயகூஞு சி-
த்திரை ப—ம் கூஉ கன்னிமாகுமரி ஊர் பிராசந்தியில் கன்னி-
விஞயகர் கோவில் கெட்டிப் பிறத்திட்டை செய்த வகை-
க்கு ஸ—வகை பணவகை உள்பட சிலவான ப— கஙகூாகூய-
கூய ஷுஞு வைகாசி ப—ம் ருஉ கற்க்கடகலெக்கினங்
கொண்டு வெள்ளிச்சீவெலி வின்பமும் பிறவையும்
செய்த வெள்ளியும் தங்கமு[ம்*] ஜீகப[1] கஙாசயஙவ
க்கு பணிக்கூலி உள்பட சிலவான ப— ஙஙகூாகூயஅவ-
ய ஷு வின்பம் கலசமாட்டு சிலவு ப— ஙாருயகூய வெ-
ள்ளிக்குடம் செய்த வெள்ளி ஜீகப[1] சாக்த செய்கூலி உள்-
ப்பட ப— கஙஉா ஆூ வகை கூக்கு சிலவான ப— யகஙகூா-
ருயஙவ க்த வெணாட்டுக்கு அதிபதியாக யிருக்கிற பற்பஞ-
பதாசரான வாலஇராமவற்ம குலசெகரப்ஞுள்[2] கல்-
ப்பிச்சு தந்த ப— ஙஞு ஷு கோவில் ஞுல் கங்காண-
கணக்கு புத்தெரியில் பகவதியன்[3] கணக்காக திருவ-
ந்திப்பாக்கட்டை வகைக்கும் சீவெலி வின்பம் வகைக்கும்
தந்த ப— ஙாருய ஷு கோவில் சீகாரியம் புத்தெரி முத்து-
ம் ஞுள்யன்[4] கணக்காக பிரமசந்தி பிள்ளையார் வின்பம்
செய்த வகைக்கும் சீவெலி வின்பம் வகைக்கும் தந்த ப—
ாருயகூஇ ஷு கோவில் சாந்திக்காறர் பிள்ளைமார் த-
லத்தார் கோவில்க்குடியான ஞுர்[5] நாட்டார் கொட்ட-
ாறு செட்டியள் நகரத்தார் வளிபாடாக தந்த ப— சங-
சாஉயஉஞுய நாச்சியார் கோவில் சீபண்டாரத்தில் நி-
ன்றும் ஸ—வகை பணவகை உள்பட சிலவான ப— ச-
ஙஉயஙஞுவி ஆக இவ்வகைப்படி வரவான ப—
யகஙகூாருயஙவ சரி [॥*]

Translation.

In the Śaka year 1682, expired, corresponding to the Kollam year 935, on the 16th day of the month of Śittirai, the old *tiruvandippākkaṭṭai* at the entrance gate on the eastern side of the *śikhara* of the temple of the glorious Kannimākumarippagavati-Amman having been removed on the 11th day of the same month in Karkkaṭaka-lagna *tiruvandippākkaṭṭai* and cut planks were placed; the

1 The symbols perhaps represent some weights.

2 ஞு stands for பெருமா°.

3 Read பகவதிபட்டன்.

4 Read பெருமாள்பட்டன்.

5 Read பேர்.

expenses for (these) were $1325+\frac{3}{4}+\frac{1}{16}$ *paṇam*. The expenses incurred, inclusive of paddy and money, on the 7th day of the month of Vaikāśi of the same year and at the time of Karkaṭaka-rāśi, for the 8 *paṇam* weight of sandal-paste applied to the goddess and for conducting the feeding of the Brāhmaṇas, were $3553\frac{1}{16}$ *paṇam*. The expenses for drawing pictures (*i.e.*, painting) in the Śrīkōyil on the north side were $550+\frac{3}{4}+\frac{3}{16}$ *paṇam*. In the year 936, on the 9th day of the month of Śittirai, the expenses incurred, inclusive of paddy and money for building the shrine of Kannivināyaka at the Brahmasandhi of the Kannimākumari village and consecrating the god were $1269\frac{1}{16}$ *paṇam*. The expenses incurred in the Karkkaṭaka-lagna, on the 5th day of the month of Vaikasi of the same year, inclusive of working charges, for silver and gold weighing $1143\frac{1}{4}$ utilised in making a silver image of Śrībali together with an aureola were $3698+\frac{1}{4}+\frac{1}{16}$ *paṇam*. The expenses of bathing the said image with pots of water were $356\frac{1}{16}$ *paṇam*. The expenses, inclusive of making charges, of making a silver pot weighing 400 of silver, were 1200 *paṇam*.

Thus for the total expenses of $11953\frac{1}{4}$ *paṇam* incurred for the six items, Padmanābhadāsa *alias* Bālarāmavarma-Kulaśēkhara-Perumāḷ, the overlord of Vēṇāḍu ordered and gave 3000 *paṇam*; in the account of the accountant of the said temple *i. e.*, Bhagavati-Bhaṭṭan of Puttēri were given both for *tiruvandippāk-koṭṭai*[1] and for the image of Śrībali, 350 *paṇam*; in the account of the Śrīkāryam of the said temple *i.e.*, Muttumperumāḷ-Bhaṭṭan of Puttēri were given $156\frac{1}{2}$ *paṇam* for making the image of Brahmasandhi-Piḷḷaiyār and the image of Śrībali; the *śāntik-kārās* (*i.e.*, the worshipping priests) of the temple, the Piḷḷaimār, the talattār, the temple ryots, the nāṭṭār, the chetties (merchants) of Kōṭṭār and the *nagarat-tār* (*i.e.*, the citizens) gave $4422+\frac{3}{4}+\frac{1}{16}$ *paṇam* as *vaḷipāḍu*; the expenses, inclusive of paddy and money, met from the sacred temple treasury of the goddess (Nāchchiyār) were $4023+\frac{3}{4}+\frac{3}{16}$ *paṇam*. Thus the income of $11953\frac{1}{4}$ *paṇam* from the said sources is correctly accounted for.

---

1 *Tiruvandippākkaṭṭai* is made of *tiru* (sacred), a corruption of *sandhi* (the joining place), *pā* or *pāvu* (spread or put up) and *kaṭṭai* (log); and its meaning may therefore be 'the beam put up on the sacred joining place *i. e.*, the entrance.

Part II.

TRAVANCORE ARCHÆOLOGICAL SERIES

Published under the orders of the Government of Travancore.

Stone and Copper-plate Inscriptions of Travancore with 18 plates

BY

K. V. SUBRAHMANYA AIYAR, B. A., M. R. A. S.,
Superintendent of Archæology, Travancore State.

With Index of Vol. IV Parts I and II

BY

A. S. RAMANATHA AYYAR, B. A., M. R. A. S.

TRIVANDRUM:
PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS,
1924.

[...xcluding Postage:] Rs 1-4-0

[For foreign countries excluding Postage: 1s. 8d.

TABLE OF CONTENTS.

VOLUME IV—PART II.

LIST OF PLATES.

VOLUME IV—PART II.

No. 24.—Suchindram inscription of Maranjadaiyan: regnal year 2 + 1.

The subjoined inscription is engraved on the rock near the Kailāsa shrine in the south-west corner of the Sthāṇunāthasvāmin temple at Suchīndram. For writing the inscription, the surface of the boulder had been prepared and lines drawn.

The inscription is in the Vaṭṭeḻuttu alphabet and the Tamiḻ language. Though there is not much difference in the shape of letters between this epigraph and the one of Śaḍaiyamāṟaṉ found above this and attributed to the time of the Pāṇḍya king Rājasimha, yet the formation of a few letters mark out this record as being of an earlier date. In this inscription, *ya* is quite different, has a convex curve at the commencement, a sharp angular bend at the left side and is clearly distinguishable from the vowel *i*. Being not much earlier than the date of the Śaḍaiyamāṟaṉ epigraph, it may be attributed to the time of the Pāṇḍya king Parāntaka-Vīranārāyaṇa-Śaḍaiyaṉ of whose reign an undated epigraph has been discovered at Rāmanāthapuram in the Dindigal taluk of the Madura district mentioning the king's expedition against Iḍavai in the Chōḷa country and an officer named Parāntakappaḷḷi-Vēlāṉ *alias* Nukkampuḷḷaṉ.[1] It is not unlikely that both Parāntaka-Vīranārāyaṇa-Śaḍaiyaṉ and his son and successor Rājasimha were contemporaries of the Chōḷa king Parāntaka I, whose reign extended to forty-six years. Again, from the statement '*edirāṇḍu-tuḍaṅgiṉa-kaṟkaṭaka-ñāyiṟu*', it may be inferred that the reign of this king commenced in the month Kaṭaka.

The inscription records that Iyakki Śellaṉ *alias* Teṉṉavaṉ-Uttaramantiri of Kaṇaiyarpaḷḷi in Malai-nāḍu gave one hundred sheep for burning daily, with one *uri* of ghee, one perpetual lamp in the temple of Emberumān at Tiruchchivīndiram.

I am not able to indentify Kaṇaiyarpaḷḷi mentioned in the inscription. It has to be noted that since 100 sheep were granted it was required that one *uri* of ghee should be supplied whereas in the inscription of Śaḍaiyamāṟaṉ only one *uḻakku* of ghee was required to be supplied, the sheep granted being 50.

Text.[2]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொமாறஞ்சடையர்க்கு யாண்டு இரண்டு இ-
2 தனெதிராண்டு துடங்கின கற்கடக ஞாயிற்று திருச்சி-
3 விந்திரத்து எம்பெருமானுக்கு நிசதி உரிய் நெய் மு-
4 ட்டாமல் எரிவதாக மலைநாட்டுக் [க]ணையர்பள்ளி இ-
5 யக்கி செல்ல[னாயின] தென்னவன் உத்தரமந்திரி
6 வைத்த திரிநொந்தாவிளக்கு ஒன்று இதுக்கு வைச்ச
7 [சா]வா மூவாப் பெராடு நூறு [||*]

1 No. 690 of the Madras Epigraphical collection for 1905.

2 From impressions prepared under my supervision. This is registered as No 91 of my collection for M. E. 1096.

G. P. T. 2775. 500. 18-10-22.

Translation.

Hail ! Prosperity ! In the month of Karkaṭaka which was current with the commencement of the year opposite to the second year of (the reign of) king Māṟañjaḍaiyaṉ, Iyakki Śellaṉ *alias* Teṉṉavaṉ Uttaramantiri of Kaṇaiyarpaḷḷi in Malai-nāḍu gave (one) hundred sheep which neither die nor grow old, for one lamp which required no trimming, so that it may be kept burning daily in (the temple of) Emberumān at Tiruchchivīndiram, with (one) *uri* of ghee (supplied) without any default.

No. 25.—Suchindram inscription of Maranjadaiyan: regnal year 2+3.

This inscription is engraved on a rock near the Kailāsa shrine in the south west corner of the Sthāṇunāthasvāmin temple at Suchīndram. It is in the Vaṭṭeḻettu alphabet and the Tamiḻ language. Its preservation is good.

In point of its palæography and the method of mentioning date, the record resembles No. 24 and may tentatively be attributed to Parāntaka-Vīranārāyaṇa-Śaḍaiyaṉ.

The inscription states that Teṉṉavaṉ Toṅgappallavaraiyaṉ of Kīḻkuṇḍāṟu in Koḻuvūr-kūṟṟam ordered the feeding of some Brāhmaṇas in the temple at Suchīndiram and that the members of the assembly, having received from him the amount necessary for the purpose, sold a piece of land. Besides, the donor also gave some gold with which the assembly made a crown and some ornaments to the god Amarabhujaṅga-Perumāḷ.

Koḻuvūr-kūṟṟam mentioned above is one of the old territorial divisions in the Pāṇḍya country.[1] It had two subdivisions *viz.*, Mēlkuṇḍāṟu and Kīḻkuṇḍāṟu. In the former was situated Tiruppattūr[2] which is now included in the Śivagaṅga Zemindari.[3] As such, the division of Koḻuvūr-kūṟṟam has to be located in the Śivagaṅga State.

Amarabhujanga-Perumāḷ, referred to in the inscription, if it is different from Tiruvēṅgaḍanātha, may denote the image of Raṅganātha in the Suchīndram temple.

Text.[4]

1 கொமாறஞ்சடையர்க்கு யாண்டு இரண்டு இதனெதிர் மூன்று இவ்-
2 வாண்டு மிதுனநாயிற்றுத் திருச்சவி[ங்*]தகிரத்து எம்பெருமான்
3 ஸ்ரீகாரிய மாராய்கின்ற மூலபரடைச் சவையொம் கொழுவூர்க் கூற்ற-

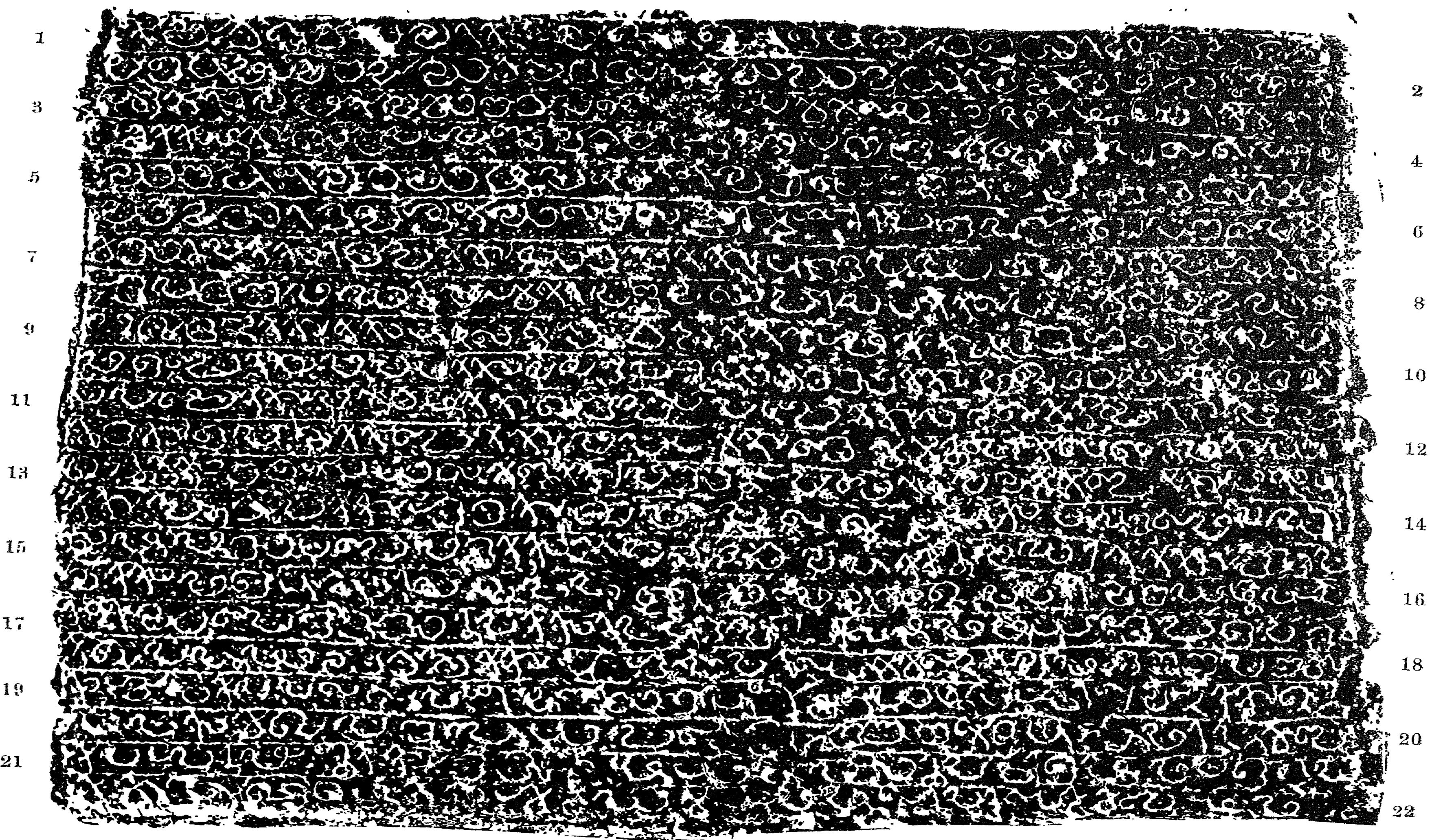
1 It is mentioned in the Trivandrum Museum inscription of Māṟañjaḍaiyaṉ (*Travancore Archaeological Series*, Vol. I, p. 159) and also in three records of Tiruppattūr (see below note 2).

2 Nos. 90, 137 and 138 of the Madras Epigraphical collection for 1908.

3 *Sewell's Lists of Antiquities*, Vol. I, p. 298.

4 This is registered as No. 97 of the Travancore collection for 1096 M. E.

No. 25—SUCHINDRAM INSCRIPTION OF MARANJADAIYAN.

4 த்துக் கிழ்க்குண்டாற்று வெளியாற்றூர் தென்னவன் தொங்கப்பல்லவ-
ரைய-
5 ஞயின அரையன் விழுப்பேரரையனால் பொன் கொண்டு இத் திருச்சி-
6 விந்திரத்து ஸ்ரீகோயிலில் ப்ராஹ்மணர் உண்பதாக இவன் வைச்-
7 ச திருவக்கிரத்துக்கு விற்றுக்குடுத்த பூமியாவது [॥*] எம்பெருமான்
8 தேவதானம் நிருபசேகரவளநல்லூர் வடக்கு வெஞ்சலமந் நில-
9 ம் இதனுக்கு கிழெல்லை ஆற்றுக்கு மேக்கு தென்னெல்லைக்கும்
10 மணலூ[ர்]க்கும் வடக்கு நந்தவானவிருத்திக்கும் இதன் வட[க்கே]த் து-
11 டவலுக்கும் கிழக்கு இத்துடவலுக்குப் பாஞ்ச காலுக்கும் ம-
12 ருதகுணவாய் வாய்க்காலுக்கும் வடக்கு தைச்சருங் கொல்லரும் குடி-
13 இருக்கின்ற கொட்டில்களுக்கும் [1] திருவெங்க[ட]வ[ா]ய்க்காலுக்கும் கிழ-
14 க்கு ஆற்றுக்கு தெற்கு [॥*] இவ்வெல்லை ந[டு]வுகிடந்த மைந்நி-
15 லமும் தக்கிசும் இறைய்ரவுக் காளும் நீர்க்கக் குத்தி வ-
16 யக்கி மண்டு நீர் பாயப்பண்ணினமையில் இவ்வரையன் விழுப்பே-
17 ரரையன் வைத்த திருவக்கிரம் பத்துக் கலமும் முட்டாதே உண்பதா-
18 க இப்பூமி விற்றுக்குடுத்தோம் பராடைச்சபையோம் தென்னவன் சி-
19 ரி தொங்கப்பல்லவரைய்ஞயின அரையன் விழுப்பேரரையனுக்கு [॥*] இ-
20 ப்பரிசே இவன் அடிஉறை தந்த பொன் அமரபுசங்-
21 கப்பெருமானுக்கு திருமுடியும் திருவாபரணமும் பண்ணு-
22 ச்சு அஹிமெழக்கு செய்வித்சோம் மேல்பரடைச் சபையோம் [॥*]

Translation.

In the month of Mithuna of this year (*i. e.*) the third year opposite to the second of (the reign of) king Māranjaḍaiyan, the members of the assembly who manage the sacred affairs of (the temple of) Emberumāṉ of Tiruchchivīndiram, having received from Teṉnavaṉ Toṅgappallavaraiyaṉ *alias* Araiyaṉ Viḻuppēraraiyaṉ of Veḷiyāṟṟūr near Kīḻkuṇḍāṟu in Koḻuvūr-kūṟṟam, sold and gave land for (conducting) the feeding of Brāhmaṇas in the sacred temple of this Tiruchchivīndiram which this (chief) had ordered.

The land is called Vañjalamaṉ (and is situated) to the north (of) Nṛipaśēkharavaḷanallūr, a *dēvadāna* of the god (*Emberumāṉ*); and the boundaries of this are:—

the eastern boundary is to the west of the river; to the north of the southern boundary and Maṇalūr; to the east of the (land known as) Nandāvanavirutti and the *tuḍaval* to the north of it;

to the north of the channel irrigating this *tuḍaval* and the (channel called) [2]Marudakuṇavāy-vāykkāl;

1 The letter ட is corrected from some other letter.

2 It is not impossible that this name is Amṛitaguṇa-vāykkāl.

to the east of the sheds in which carpenters and blacksmiths live and of the (channel called) Tiruvēṅgaḍa-vāykkāl; and to the south of the river.

The *mainnilam, takkisu* and *iṟaiyvu* lying within these boundaries being beaten well, made arable and irrigated with water, we, the members of the assembly sold and gave this land to Teṉṉavaṉ Śrī-Toṅgappallavaraiyaṉ *alias* Viḻuppēraraiyaṉ, in order that ten persons may, without any impediment, be fed with *agram* which this Araiyaṉ Viḻuppēraraiyaṉ (had ordered).

Similarly also, we, the members of the assembly, made sacred crown and sacred ornaments to (the god) Amarabhujaṅga-Perumāḷ with the gold which this (chief) had presented[1] and anointed (the god).

No. 26.— Suchindram inscription of Sadaiyamaran: regnal year 2 + 14.

This inscription is engraved on the rock near the Kailasa shrine in the south-west corner of the Sthāṇunāthasvāmin temple at Suchīndiram. For writing the inscription, the surface of the boulder had been prepared and lines drawn. The inscription of Māṟañjaḍaiyaṉ engraved below this record had been separated by a distinct line.

The inscription is in the Vaṭṭeḻuttu alphabet and the Tamiḻ language. The characters are almost similar to the inscription of the Chōḷa king Parāntaka I, dated in the 40th year of reign, incised on the same rock and published in the *Epigraphia Indica,* Vol. V. with plate facing page 42. There is very little difference between *ya, i* and *lu*. The vowel *ai* is distinctly shaped by two lines one vertical and the other horizontal, with a slight bend at the commencement. The form *Tiruchchivīndiram* of other early epigraphs is here substituted by *Tiruchchuchīndiram.*

The record is dated in the 2 + 14th year of Śaḍaiyamāṟaṉ and may be assigned to the Pāṇḍya king Rājasimha, the contemporary of the Chōḷa Parāntaka I. with whom he contended several times. The title Śaḍaiyamāṟaṉ is quite appropriate to Rājasimha being the son and successor of Parāntaka-Vīranārāyaṇa-Śaḍaiyaṉ. And it may also be noted that the Śiṉṉamaṉūr plate of the same king is similarly dated *i. e.*, 2 + 14th. The principal event of his reign was the war between the Pāṇḍyas and Chōḷas which was pushed through with great vigour by the Chōḷa king Parāntaka I. The Pāṇḍya king encountered defeat several times, though helped by a good force sent by the king of Ceylon. The success of the Chōḷa was so complete that he assumed the epithet "*Madirai-koṇḍa*".

The inscription records that Kuṉṟan Śūlapāṇi, a resident of Teṉ-Kuṇavāy, gave to the *pariḍai-sabhaiyār* 50 sheep, for maintaining, with one *uḻakku* of ghee daily, one perpetual lamp in the temple of the Mahādēva at Tiruchchuchīndiram.

---

1 Perhaps அடிஉறை has to be corrected into அடியறை: '*adiyara*' in Malayāḷam means 'a present'.

Teṉ-Kuṇavāy, of which the donor was a native, may be identified with Kuṇavāy in whose *kōṭṭam* (temple) Iḷaṅgōvaḍigaḷ, the author of the Tamil classical work Śilappadigāram, is reported to have been sojourning after renouncing his kingdom. As such, the place has to be looked for in the Chēra country.

Space having been found wanting at the end for the words *paraḍai-sabhaikku kāṭṭina*", the same had been written in smaller characters than the rest. In this connection, it may be noted that if the inscription of Māṟañjaḍaiyaṉ found below this had not been already written, there would have been no necessity for reducing the size of the letters at the end cramping them in a limited space as it is seen at present. Thus, it is clear, that the present inscription is later in point of time than that of Māṟañjaḍaiyaṉ incised below it.

Text.[1]

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொச்சடையமாறற்கு யாண்டு இரண்டு
இதினெதிர் பதினாலு இவ்வாண்டு திருச்சுசிந்தி-
ரத்து மாதெவர்க்கு [திருநந்தா] விளக்கு எரிவதா[க] ஸ்ரீ தெ-
ன் குணவாய் குன்றஞ்[சூ]லபாணி வைத்த விளக்கு ஒன்-
று [||*] இத[ற்]கு[2] நிச்சி உழ[க்கு] நெய் மு[ட்டா]மல் [ஆ]-
ட்[டு]வதாக[3] வைத்த சாவா மூவாப்பேராடைம்பது [||*] இ-
வை ஐம்பதும் பரடை ஸபையார்க்குக் கா[ட்][4]-
டிக் குடுத்தான் [||*] குன்றஞ் சூலபாணி பருடை ஸபை-
க்கு கா[ட்டின்][5] [||*]

Translation.

Hail! Prosperity! In this year, *i. e.* the fourteenth opposite to the second year of (the reign of) king Saḍaiyamāṟaṉ, Kuṉṟaṉ Śūlapāṇi of Teṉ-Kuṇavāy gave one lamp for being burnt perpetually in (the temple of) the Mahādēva at Tiruchchuchīndiram. For this (he) gave fifty sheep which neither die nor grow old, so that one *uḻakku* of ghee may be supplied daily without any default. Kuṉṟaṉ Śūlapāṇi showed these fifty (sheep) to the members of the assembly (paraḍai-sabhaiyār) and gave them. Kuṉṟaṉ Śūlapāṇi showed (them) to the members of the assembly.

---

1 From impressions prepared by me. No. 90 of 1096 M. E.

2 The letter in brackets looks like ற.

3 Instead of the short ெ the inscription seems to use the long ே. There is something like a loop at the commencement of this letter.

4 In place of ட், the letter டை had been engraved and the first part erased.

5 From பருடை of line 8 to the end of line 9 the letters are in smaller characters.

No. 27.—Suchindram inscription of Sadaiyamaran: regnal year 2 + 10.

This inscription is engraved on the rock near the Kailāsa shrine in the south-west corner of the Sthāṇunāthasvāmin temple at Suchīndram. It is in the Vaṭṭeḻuttu alphabet and the Tamiḻ language. Its preservasion is good. The inscription registers a gift of fifty sheep for lamp to the temple of Suchīndiram. It is dated in the 2 + 10th year of the reign of the Pāṇḍya king Śaḍaiyamāraṉ. The palæography of the epigraph and the method of giving the regnal year indicate that the king must be identical with Rājasimha, the contemporary and opponent of the Chōḻa Parāntaka I.

The term *aṟukai* (literally six hands) applied in the present inscription to indicate a sect of the merchant class is new to epigraphy. It is not necessary to point out that the word *vaṇiya* is connected with *vaṇik*.

Niyāyam is another rare word found in inscriptions. In the Tanjore inscriptions it occurs in two places which we note below

(i) Niyāyam Śiṟudanattu-Perumakkaḷ.[1]

(ii) Rājarāja I had provided for reciting the *tiruppadiyam* by a troupe of 48 persons; and it is said that if any of the persons appointed, died or emigrated, the nearest relations should do the work receiving the remuneration, and if he were unqualified he had to appoint a fit person who should do the duty and obtain the remuneration: and in case there were no relations at all, the persons belonging to that *niyāyam* should select qualified persons for doing the work.[2]

The word *niyāyam* has been rendered "incumbent of appointment"[3] and this I consider cannot suit, for it is clear from the Tamil passage that the case is one in which there were no incumbents at all.

In *South Indian Inscriptions* Vol. II., p. 96, note 3, Dr. Hultzsch has remarked:—

"The technical meaning of *niyāyam* (Sanskrit *nyāya*) is not apparent. Perhaps, it stands for *niyāsam* (Sanskrit *nyāsa*), 'a deposit, pledge, mortgage' and has to be translated by 'dedicated (to the god) ".

And again, the same authority says in note 4 on p. 256 that "this meaning (*i. e.* incumbent of an appointment) of *niyāyattār* or *niyāyañ-gaḷilār* may be derived from one of the clauses in No. 66 paragraph 1. As suggested on page 96, note 3, *niyāyam* 'an appointment' may be a corruption of the Sanskrit '*nyāsa*".

In my opinion the only meaning that the word *niyāyam* could fitly take in the passage quoted from the *South-Indian Inscriptions* is "collection, body, group or association of persons who perform like duties" and it must refer to the remaining number in the troupe appointed for singing, excluding the one whose place had become vacant. The word *niyāyam* may have, therefore, to be derived from '*nikāya*' which has just the sense required to suit the place. This meaning of the word will well fit in with the other reference in the Tanjore inscriptions, *viz.*, "*Niyāyam Śiṟudanattu-Paṇimakkaḷ*". *Niyāyam* denotes the body of men belonging to the

1 *South-Indian Iscriptions*, Vol. II. No. 11.
2 *Ibid.* No. 65.
3 *Ibid.*, page 256.

Śirudanam. Similarly in the passage in our text *'mūnṟu-niyāyam'* must indicate three bodies or sections of 'Vaṇigar' or 'Vāṇiyar'. In the Tamil country they are called 'Ippar' 'Kavippar' and 'Peruṅkuḍiyar'. It is also likely that *Mūnṟu-Niyāyam* has a reference to the three great bodies *viz*, *'ūrār'*, *'nāṭṭār'* and *'sabhaiyār'*.

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] கொச்சடையமாறற்கு யா-
2 ண்டு இரண்டு இதனெதிர் பத்து இவ்வா-
3 ண்டு மகர ஞாயிற்று இருபதாந் திய-
4 தி நாள நாஞ்சிநாட்டு திருச்சிவிந்-
5 திரத்து எம்பெருமானுக்கு புறத்தா-
6 யநாட்டு இழக்கந்துறை அறுகை வணியன்
7 ன் கண்ணி பழஞ்சி வைச்ச திருநொ[ந்]தா-
8 விளக்கொன்று சந்திராதிச்சவல் நிச்த முழக்கு நெ-
9 யெரிவதாக மூன்று நியாயம் பிழையாதன சா-
10 வா மூவாப்பொராடு ஐம்பது [॥*] இவ்வாடு ஐம்ப-
11 தும் எம்பெருமான் ஸ்ரீகாரியமாராய்கின்ற
12 மூலபருடை ஸபையார்க்குக் காட்டிக்குடுத்-
13 தேன் அறுகை கண்ணி பழஞ்சியேன் [॥*]

Translation.

Hail ! Prosperity ! On the twentieth day of the month of Makara of this year (*i. e.*) which was the tenth opposite to the second year of King Śadaiyamāraṉ, Kaṇṇi Palañji, a merchant (*arugai-vaṇiyaṉ*) of Ilakkuṉdurai in Puṟattāya-nāḍu, gave fifty sheep which neither die nor grow old, and which had not wronged the three bodies (*niyāyam*), so that the one sacred lamp which he gave to (the temple of) Emberumāṉ at Tiruchchivīndiram, may be burnt daily, as long as the moon and the sun (last), with (one) *ulakku* of ghee. I, Arugai Kaṇṇi Palañji showed and gave these fifty sheep to the members of the assembly (*paradai-sabhaiyār*) who look after the temple management.

No. 28.—Suchindram inscription of Maravarman Srivallabha.

This inscription is engraved in the Tamil characters on the north wall of the first *prākāra* of the Sthāṇunāthasvāmin temple at Suchīndram. In noticing this inscription in my *Annual Report* for 1920-1, I said:—

It is dated in the 8th year and 407th day *i. e.*, the 10th year of the reign of the Pāṇḍya king Māṟavarman Śrīvallabha. It records that while the king was

1 No. 98 of the Travancore collection for the year 1096 M. E.

seated on the throne of Paḷḷippīḍam-Muṇaiyadaraiyaṉ in the hall of Paḷḷiyaṟai-kkūḍam within the palace at Rājarāja-chaturvēdimaṅgalam in Muḷḷi-nāḍu, he ordered the grant of certain lands in Puḷḷamaṅgalam in Puṟattāya-nāḍu to the temple of Suchīndiramuḍaiya-Mahādēva at Suchīndiram *alias* Sundara-Pāṇḍya-chaturvēdimaṅgalam in Nāñji-nāḍu in order to meet the daily expenses in the shrines of Kūttāḍundēvar and his consort. Mention is also made of Āṇḍapiḷḷai-Bhaṭṭa-Atirātrayāji and the temple of Tumburu-Nārada-Īśvaramuḍaiyār at Irukkanturai in Puṟattāya-nāḍu. Records of the same king have also been discovered at Puravaśēri, Kalladaikkurchchi and other places and they have the same introduction. So far, no dated epigraph of his reign has come to light. But on palæographical grounds the records of this king might be assigned to the 12th century A. D. Since during the days cf Kulōttuṅga-Chōḷa I, this part of the country was under the sway of the Chōḷas who placed garrisons at Kōṭṭāṟu (which is only 2 miles from Suchīndram) considering it as one of the strategically important places, it is certain that Māṟavarman Śrīvallabha should have come to power only after A. D. 1120 and occupied Suchīndram and Puravaśēri among others, as evidenced by the existence of his epigraphs in those places. It may be said that South Travancore which includes Suchīndiram, Chōḷapuram, Puravaśēri *etc.*, was in the hands of the Vēṇāḍu king Vīrakēraḷavarman in Kollam 302 (=A. D. 1127) and was retained by Kōdai-Kēraḷavarman in Kollam 320-5 (=A. D. 1145-50). It is not at present possible to say whether the Vēṇāḍu kings were dispossessed of their hold on the tract by the Pāṇḍyas or the reverse was the case. But it appears that the former is more likely for the Vēṇāḍu king Vīra-kēraḷa was the earliest to assert his independence after the demise of Kulōttuṅga I and this is testified to by his Chōḷapuram record which is dated in Kollam 302 (= A. D. 1127). In this connection, it may be noted that Rao Bahadur H. Krishnasastri has identified Māṟavarman Śrīvallabha with Periyanayiṉār-Śrī-vallabha referred to in an inscription of Jaṭāvarman Kulaśēkhara I (No. 110 of the Madras Epigraphical collection for 1907) and that Śrīvallabha who is alluded to in an epigraph of Māṟavarman Sundara-Pāṇḍya I (No. 683 of the same collection for 1905), practically making Māṟavarman Śrīvallabha the immediate predecessor of Jaṭāvarman Kulaśēkhara I.

We would like to draw particular attention to the mention of Bhaṭṭa-Atirātrayāji in our Suchindram inscription of Māṟavarman Śrīvallabha. He seems to have performed some *yāgas* and earned the title *Atirātrayāji*. His name reminds us of the author of the *Gṛihyaprayōga-vritti*. In the title-page of his work occurs the passage "*Āṇḍapiḷḷayār-iti prasiddhēna Tālavṛintanivāsinā kṛitaḥ Gṛihyaprayōgaḥ*", and in the colophon of his work he is said to have been a master of the three Vēdas, to have been a resident of a place called Tālavṛinta, to have performed the Sōmayāga and to have written the *Dīpikā* of *Gṛihyaprayōga*. He quotes from *Kapardikārika*. It is very likely that the author of the work is identical with the person mentioned in the inscription, at whose instance king Māṟavarman Śrīvallabha made the grant of lands to the Suchīndram temple, and that the work was written in about the middle of the 12th century A. D.

Uḷḷālai as a noun and an antonym of *puṟambaḍi* occurs in Tanjore inscriptions,[1] though in literature and popular usage the two words are not employed. They respectively mean "that which is within" and "that which is outside". It is interesting to note the noun suffixes *ai* and *paḍi*. There is nothing uncommon in the employment of the word "*ayyan*" to denote "father".

Text.[2]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।।*] பூமகள் ஜயமகள் பொலிவுடந் தளைப்ப[3] நாமகள் விரும்ப நா-
2 ன் மறை நெறியினில் இருநில முழுதும் ஒரு குடை நிழற்றக் கருங்கலி கடிந்து
3 செங்கொ லொச்சி ஏத்தருங் கிர்த்தி யிம செது பரியந்தம் கொ[த்] தொழில் நடாத்திப் பார்த்திவ ரிறை-
4 ஞ்சி வென்றி முரச முன்றிலில் முழங்கப் பொர்நிலை [குழு] . . நியப் புலி பிலஞ் . . . க்கக் கனக மால்வரை கயல்
5 விளையாட விசையர் அபிஷெகம் முறைமையில் பண்ணி விலகிய கதிர் மணி விரஸிம்ஹாஸநத்து வி[ற்றிருந்]
6 தருளிய கொ மாறபன்மரான ஸ்ரீபுவனச்சக்கரவற்திகள்[4] ஸ்ரீவல்லப தெவர்க்கு யாண்டு எட்டாவது நாள் சாஎ-நால்
7 முள்ளிநாட்டு இராஜராஜச்சதுர்வெதிமங்கலத்துக் கொயி லுள்ளாலைப்[5] பள்ளியறைக் கூடத்துப் பள்ளிப்பி-
8 டம் முனையதரையனில் எழுந்தருளியிருந்து நாஞ்சிநாட்டு சுசிந்த்ரமான சுந்தரபாண்டிய சதுர்வெதிமங்-
9 கலத்து ஸபையார் செய்யத் திருவாய்மொழிந்தருளின படி தங்களூர் சுசிந்திரமுடைய மஹாதெவர் கொ-
10 யிலில் கூத்தாடுந் தெவர்க்கும் நம்பிராட்டியார்க்கும் திருப்படிமாற்றுள்ளிட்டு வெண்டும் நிவந்தங்களுக்-
11 கு இறுப்பதாக தெவதானம் இறையிலியாக நாம் முன்பு குடுத்த புறத்தாயநாட்டுப் புள்ளமங்-
12 கலத்து[ம்][6] இந்நாட்டு இருக்கந்துறையில் தும்புருநாரத ஈஸ்வரமுடையார்க்கு நிர்நிலம் பத்து மாவும்
13 புஞ்செயில் பத்து மாவும் அய்யன்[7] பிடுத்தருளித்தாக[8] இருக்கந்துறையார் நமக்குச் சொன்னமையில் [புள்ளமங்-

1 *South Indian Inscriptions*, Vol. II, p. 458.

2 This inscription is registered as No. 80 of the Travancore collection for 1096 M. E.

3 Read *தழைப்ப.*

4 Read °*வர்த்திகள்.*

5 This word and its antonym புறம்படி occur in the Tanjore inscriptions.

6 Cancel ம்.

7 *அய்யன்* is even now popular and denotes 'father'.

8 Read °*தருளியதாக.*

14 கல]ம் மாளிகை முதற்படி நான்கெல்லைக்கும் உட்பட்ட நிலத்திலெய் நில
ங்கலந்தபடி நீர்நிலம் பத்து மாவும்

15 பத்துமாக் கருஞ்செய்யும்[1] தம்புருநாரத சபையாருடையார்க்கு தெவதான
மாக எட்டாவதி னெதிராமாண்டு முதல் நீக்கி

16 புள்ளமங்கலம் மாளிகைமுதல்ப்படி நான்கெல்லைக் குட்பட்ட நிலம் சுசிந்தி
ரமான சுந்தரபாண்டியச்சதுர்வெதிமங்-

17 கலத்து கூத்தாடுந் தெவர்க்கும் நம்பிராட்டியார்க்குப் திருப்படிமாற்று
ள்ளிட்டு வெண்டும் நிமந்தங்களுக்கு காராண்மையும் அ-

18 ந்தராயமும் உட்பட்ட தெவதானம் இறையிலியாகப் பெறவெணுமென்று
மாறுபரணமங்கலத்து நம்பியும் ஆ-

19 ண்டபிள்ளை ஊட்ட [2]சயிராத்தியாழியாரும் நமக்குச் சொன்னமையில் மு
ன்பு நாங் குடுத்த கெழ்விப்படியும் உள்வரிப்படியு-

20 ம் எட்டாவதி னெதிராமாண்டு முதல் காராண்மையும் அந்தராயமும் உட்
பட தெவதானம் இறையிலியாகக் கைக்கொண்-

21 டு திருப்படிமாற்றுள்ளிட்ட நிவந்தங்கள் செலுத்துவிக்க வென்றும் இப்ப
டிக் கல்லிலும் செம்பிலும் வெட்டுவித்துக்கொ-

22 ள்கவென்று திருவாய்மொழிந்தருளினார் என்று திருமந்திர ஓலை செழுவ
ணாருடையா னெழுத்திது [ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ]

Translation.

Hail! Prosperity! While the goddess of the flower (*i. e.* Lakshmī) and the goddess of Victory grew in beauty, while the goddess of speech (*i. e.* Sarasvatī) became pleased, while the king's single parasol overshadowed the whole of the expansive world, he, driving away the cruel Kali, wielded his just sceptre (pursuing) in the path of (*i. e.* indicated in) the four Vēdas and conducted (his) kingly duty as far as the Himālaya and the Sētu, which were famous beyond description, while the lords of the earth bowed (at his feet), the drum of victory sounded in front of (his) residence, the tiger . . . . . from the battle-field, concealed (itself) in mountain caverns,[3] and the carp[4] sported on the big golden mountain (*i.e.* Mēru), he was pleased to be seated on the heroic lion-throne, set with lustrous gems, after having performed the anointment of victors according to rules.

Whereas, in the eighth year and 407th day of (the reign of) king Māṟavarman *alias* Śrīvallabhadēva, the Emperor of the three worlds, when we were pleased to remain on the sleeping cot called Muṉaiyadaraiyaṉ in the bed chamber of our palace at Rājarāja-chaturvēdimaṅgalam in Muḷḷi-nāḍu, the members of the assembly of Suchīndiram *alias* Sundara-Pāṇḍya-chaturvēdimaṅgalam in Nāñji-nāḍu have been pleased to represent that some lands should be given as tax-free *dēvadāna*, so that the taxes may be paid to the temple for meeting the required

1 Note the synonymous usage of கருஞ்செய் and புஞ்செய்.

2 Read சதிராத்ரு.

3 Tiger being the emblem of the Chōḷa, the passage gives us to understand that the Chōḷas were defeated and forced to flee and conceal themselves from view.

4 Double fish is the emblem of the Pāṇḍya and the passage informs us that they were victorious.

expenses of the shrines of Kūttāḍundēvar and Nambirāṭṭiyār in the temple of Suchīndirammuḍaiya-Mahādēva of their village;

whereas we,—on the representation made to us (previously) by the people of Irukkantuṛai that, at Puḷḷamaṅgalam in Puṛattāya-nāḍu, ten *mā* of wet lands and ten *mā* of dry lands had been graciously assigned by (our) father to the temple of Tumburu-Nārada-Īśvaramuḍaiyār of Irukkanduṛai in the same *nāḍu*,—had ordered that from the year opposite to the eighth (year of our reign) the said ten *mā* of wet lands and ten *mā* of dry lands, out of the lands included in the four boundaries of Māḷigai-mudalppaḍi in Puḷḷamaṅgalam, should be set apart as *dēvadāna* to the temple of Tumburu-Nārada-Īśvaramuḍaiyār;

and whereas the Nambi of Mānābharaṇamaṅgalam and Āṇḍapiḷḷai-Bhaṭṭa-Atirātrayājiyār have also represented to us that the lands lying within the four boundaries of Māḷigai-mudalppaḍi of Puḷḷamaṅgalam excluding (the lands that had been previously assigned to Tumburu-Nārada-Īśvaramuḍaiyār of Irukkanduṛai) should be assigned as a *dēvadāna*, free of all taxes, inclusive of *kārāṇmai* (*i. e.* right of cultivation) and *antarāyam* (*i. e.* internal taxes), to meet the expenses of requirements in the shrines of Kūttāḍundēvar and Nambirāṭṭiyār at Suchīndiram *alias* Sundara-Pāṇḍya-chaturvēdimaṅgalam;

it has been ordered by word of mouth that, from the year opposite to the eighth (year of our reign), the *dēvadāna* (lands) inclusive of *kārāṇmai* and *antarāyam*, shall be taken in hand, as free of all taxes, on the authority of the *kēḷvi* and the *uḷvari*, which we had formerly given; that the expenses for the daily requirements shall be met; and that (this document) shall be caused to be engraved on stone and copper. Thus, (this) was written by the Royal Secretary Śeḻuvanūruḍaiyāṉ. Hail! Prosperity!

No. 29.—Suchindram inscription of Rajaraja I: regnal year 14.

The subjoined inscription is engraved on the rock near the Kailāsa shrine in the south-west corner of the Sthāṇunāthasvāmin temple at Suchīndram.

It has been partially edited in the *Epigraphia Indica*, Vol. I. page 44f where the editor, Dr. E. Hultzsch, the then Government Epigraphist, noted as follows:—

"Its purport is doubtful owing to the bad preservation of the lines 14 to 24 of which I am unable to furnish a transcript and translation."

No attempt had since been made to decipher the inscription entirely. During my last tour in the Padmanābhapuram Division, I managed to obtain a carefully prepared estampage and also read through the epigraph *in situ* to clear certain doubtful points. As a result of my endeavour, I am able to place before the reader a complete text and translation of the record in question and also a facsimile plate of the whole inscription.[1]

1 A plate covering the first twelve lines of the inscription has been given in the *Epigraphia Indica*, Vol. V. facing page 44. The text given on page 45 extends up to line 14.

In the first place it must be said that the record has not been very carefully cut on stone. The scribe's indifference in shaping letters is observable throughout: there are many instances where the same letter has been formed in more ways than one. In spite of this defect, since the preservation of the record is not very bad, the inscription can be made out, though with some difficulty.

The syllables *svasti śrī* at the commencement of line 1 are badly formed; had they occurred in any other place than where they are, they could not be read as such; *śrī* looks almost like the Vaṭṭeḻuttu letter *i*. The *kā* of Kāndaḷūr is a correction from *rā*. It is not unlikely that the engraver first wrote the syllables *irā* and then corrected them into *Śrīkā*.

The *grantha* letters that occur in the record are *svasti śrī* (*l.* 1), *ja's* in *Rājarāja* (*ll.* 4 &6), *brahma* in line 7 and *m* and *Sujīndira* in line 8. Here it may be remarked that the two *ja's* in line 4 differ considerably from what they appear in line 6. The *ya* occurring in lines 3, 11, 12, 13 *etc.* present several varieties: one of which has a closed inward loop at the commencement, another has an open concave curve at the beginning, and the third (lines 11 and 12 in the words *periyaṉ* and *tāyadi*) has a convex curvilineal addition which makes it look like *ye*. The syllable *lu* is another which is shaped in various ways. The differences in the forms in lines 5, 9, 10 & 21 deserve to be noted. The combined consonant *nti* in Sujīnti (line 8) resembles the Vaṭṭeḻuttu *ṉi*; and *ni* in nirupa[sē]gara (*l.* 9) looks like the grantha letter *sa*. Though generally *ṭa* is open at the top, it is closed in some cases as in lines 14 and 21.

The inscription belongs to the 14th year (= A. D. 999) of the Chōḷa king Rājarāja I. Among his conquests are mentioned the destruction of the ships at Kāndaḷūr-Śālai, and the subjugation of Gaṅgapāḍi (i. e. the country of the western Gangas), Nuḷambapāḍi (the country of the Noḷamba-Pallavas), Taḍigaipāḍi (called in other inscriptions Taḍigaivaḻi) and Vēṅgai-nāḍu (i. e. the Vēṅgī country).

The record refers to the *dēvadāna* of Nṛipaśēkharavaḷanallūr which we know from other epigraphs to be Kakkāḍu identical with the modern hamlets of Kakkāṭṭuchchēri or Kakkāṭṭūr. That this *dēvadāna* grant must have been made by a king is clearly evidenced by the fact that the taxes on the lands had to be made over to the temple. The present inscription states that at the instance of Periyaṉ Mūvēndavēḷār the tax in paddy on certain tax-paying lands was raised from three *kalam* for a *māttu* to three *kalam* and one *tūṇi* and that this quantity, exclusive of *muṟai-piḍi*, should be brought to the temple at each harvest and paid, measured by the temple measure holding three *naḻi*. Further, it is said that in the case of lands which were exempt from taxes, supervision must rest with temple servants (*dēvarkarmis*).

The revenue terms *kaḍaṉ* (tax) and *mīykāṭchi*, whose variant is *mīyāṭchi*, occur in Tanjore inscriptions in connection with certain lands granted to the temple by king Rājarāja I.

The following references are noted here for comparison:—

"ராஜராஜதேவர் குடுத்த ஊர்களில் இறைகட்டின நிலத்தால் காணிக்கடன் நெல்லு:

The revenue in paddy which had to be paid from the villages paying taxes given by Rājarāja I". (*South Indian Inscriptions* Vol. II, No. 4).

"காராண்மை மீயாட்சியும் மிகுதிக் குறைவும் உள்ளடங்க இவ்வூர் இறைகட்டின காணிக்கடன்:

The revenue paid by this village as tax including *kārāṇmai*, *miyātchi* and excess or deficiency in measurement" (*South Indian Inscriptions* Vol. II, No. 92).

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[2] [।।*] காந்தளூர் சாலை கலமறுத்து
2 கங்கபாடியும்[3] நுளம்பபாடியும் தடி-
3 கை[4] வழியும்[5] வெங்கைநாடும் கொ-
4 [ண்]ட கோ ராஜராஜகேசரிபன்ம-
5 [ற்]கு யாண்டு பதிநாலு இவ்வா-
6 ண்டு விருச்சி நா[ய*]ற்று இராஜராஜ-
7 வளநாட்டு நாஞ்சிநாட்டு ஸூசீந்த்ர-
8 யழ ஸுசீந்திரத்து எம்மெருமான்[6]
9 தெவதானம் திருப்பெசகரவளநல்லூ-
10 ர்ப்பால் [தெ]ன்வள்நல்நூர் மூன்
11 கிழ்க்காரர்ண்மை உடைய குடி-
12 கள் தாயதிஉடையார்உடைய
13 நிலங்கள் பெரியான் மூவெந்த வெள்ளா[ர்] சொல்ல [ந]ாஞ்சி-
14 நாட்டு[7]ர்கள் [நிலம் உடையன] மியாட்சி உடையார்க்கு-
15 க் கடன் அட்டும[வற்றிற்கு விளை]ஞ்ச நிலத்தால் மாத்தால் முக்க-
16 லம் அட்டிவரும் நில[ங்]க[ளையு]ம் பின்னையும் பெரியான் மூவெ-
17 ந்தவெளாரெய் சொல்ல விளைஞ்ச நிலத்தால் மாத்தால் முக்க-
18 லனெ தூணி நெல்லு . லம் தர செதநை முறைபிடி நிக்கி தெ-
19 வ[ர் பட்]டாரக்கால் [மு]ஞ்ஞாழி நாராயத்தால் கெ யிலுக்கெய் கு-
20 ணந்து இட்டு அளந்து குடுப்பார் பூவழி முக்கலனெய் தூணியும் [।।*]
21 கடன் பற்றாத நிலத்துத் தெவர்கர்ம்மிகள் க ண காணித்து வருவார்-
22 களாவார [।।*] இப்பரிசு இது அன்றென்று விலக்குவார் திருவாணை மறு
த்தா-
23 ர் படுந் தியமும் பட்டு இத்தர்ம்மத்தைச் சிவதர்ம்மத்தை இ-
24 றக்கிணு[ரு]மா[வர்][।।*]

1 From impressions prepared under my supervision. This inscription is registered as No. 96 of the Travancore Epigraphical collection for 1096 M. E.

2 The first three grantha letters are curiously shaped.

3 The syllable டி looks like தி.

4 கை may also be read as ய்க.

5 யு is badly shaped.

6 Read எம்பெருமான்.

7 The top portion of டு is joined.

Translation.

In the month of Vṛiśchika of this year (*i. e.,*) the fourteenth year of (the reign of) king Rājarājakēsarivarman, who, having destroyed the ships at Kāndḷūr-Śālai, took Gaṅgapāḍi, Nuḷambapāḍi, Taḍigaivaḷi and Vēṅgai-nāḍu, and at the bidding of Periyāṉ Mūvēndavēḷār, the lands in Teṉvaḷanallūr, (forming) part of Nṛipaśēkhara-vaḷanallūr, a *dēvadāna* of the god (Emperumāṉ) of Suchīndiram, a *brahmadēya* of Nāñji-nāḍu in Rājarāja-vaḷanāḍu, (which were) under the parceners of the ryots (who held) formerly the subtenancy (rights), as well as the lands belonging to the villagers of Nāñji-nāḍu *viz.,* the lands which had been paying as revenue to those having the *mīyāṭchi* (right) three *kalam* (of paddy) for each *māttu* on (such portions of) the lands as had borne crop, were made to pay (the revenue of) three *kalam* and one *tūṇi* of paddy for each *māttu* on (such portions of the) lands as had borne crop. (This quantity of) three *kalam* and one *tūṇi* (of paddy), exclusive of *muṟai-piḍi,* had, at the time of the harvest, to be brought to the temple, poured, measured and given by the temple measure (*bhaṭṭārakkāl*) holding three *nāḻi.*

The *dēvarkanmis* shall supervise (such of the) lands as are exempt from taxes.

(In doing) thus, if any shall obstruct saying this shall not (be), he shall suffer the evils which those who deny the sacred orders (of the king) incur and also be (considered) as having destroyed this *dharma* and *Śiva-dharma.*

No. 30.—Suchindram inscription of Abhaya.

This inscription belongs to the time of the Chāḷukya-Chōḷa king Kulōttuṅga I, called Abhaiya, which, we may note, occurs several times in the *Kaliṅgattupparaṇi.* It is in Tamiḻ *Veṇbā* metre and records that in the 32nd year of the king's reign, a certain Pūvaṇavaṉ Kāri of Śēylūrmaṉ set up the goddess in the temple of Suchīndiravādi. This statement enables us to say that the shrine of the goddess came into existence in about A. D. 1102 which corresponds to the given regnal year. It may here be noted that this king is said to have stationed garrisons at Kōṭṭāṟu which is only two miles from Śuchīndram.

Śuchīndiravādi may either be split into *Śuchīndiram* and *ādi* or *Śuchīndiram* and *vādi.* The last mentioned word is only an altered form of *vāsi.*

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] சுலவுமலற் சொலைச் சுசிந்திர-
2 வாஸிக்குத் தலநிகழ் மாதைச் சமைத்தான்
3 நிலவுபுகள்[2] வாளபையற் கியாண்டு பதினா-
4 றிரட்டி சேய்லூர்மண் பூவணவன் காரி புரிந்-
5 து [||*]

---

1 This individual's name occurs twice.

2 This inscription is registered as No. 99 of the Travancore Epigraphical collection for 1096 M. E.

3 Read புகழ்.

Translation.

Hail! Prosperity! In the twice sixteenth (*i.e.*, thirty-second) year of (the reign of) Abhaiya of (powerful) sword and extensive fame, Pūvaṇavaṇ Kāri of Śeylūrmaṇ willingly set up the (image of the) goddess (in the temple) of the god of Suchīndiram (surrounded by) beautiful flower gardens.

No. 31.—Suchindram inscription of Chola-Pandya: regnal year 25.

This inscription is engraved on the rock near the Kailāsa shrine in the Sthāṇunāthasvāmin temple at Suchīndram. It is in the Tamiḻ language and alphabet of the period to which the record belongs: and is dated in the 25th year of the reign of the Chōḷa-Pāṇḍya Viceroy, who, to judge from the title Jaṭāvarman assumed by him and from other grounds, appears to be identical with the viceroy appointed by Rājakēsarivarman Vīrarājēndradēva and as such must be the same as prince Gaṅgaikoṇḍachōḷa, referred to in the historical introductions of that Chōḷa king's epigraphs. The inscription registers a gift of land by purchase, to the temple of Suchīndiramuḍaiya-Paramasvāmin, by Veṇkāḍan Śaṅkaraṇ *alias* *sēnāpati* Malaiyappichchōḷaṇ of Uttamaśōḷanallūr in Nallāṟṟūr-nāḍu, a sub-division of Rājādhirāja-vaḷanāḍu, which was a district of Śōḷa-maṇḍalam, for offerings and flower garden. Money was granted by the donor to the assembly of Sundaraśōḷa-chaturvēdimaṅgalam, a *brahmadēya* in Nāñji-nāḍu, who converted it into land by selling a piece under their control. In acknowledging receipt of the sum the assembly say that they obtained both the price of land (*vilaiporuḷ*) and the *iṟai-poruḷ*. By the latter term is meant the amount that is required either to compound the tax for all time to come by one lump payment or to invest the same and to pay the annual tax from the interest. It is interesting to note that in the case of *dēvadāna* gifts by private individuals, the assessment on the land was still due to the state but in such cases the donee was bound to pay it instead of the original owner of the land.

That Sundaraśōḷa-chaturvēdimaṅgalam was the surname of Suchīndram or rather included that place in it is evident by the use of the term *eṅgaḷūr* for Suchīndram.

At the end of the epigraph, it is recorded that the donor also gave some cows and sheep to the temple, for the supply of ghee and curds.

Āvaṇam and *śilāvaṇam* appear to be derived from *śrāvaṇa* which word is so used in the Māṇūr inscription of Māṟañjaḍaiyaṇ. When Sanskrit words commencing in *sa* or *śā* are adopted in Tamiḻ, the initial letter is generally lost: *e.g.*, śrēṇi (ēṇi = ladder), Śrāvaṇi (Āvaṇi, the month), Śravishṭha (Aviṭṭa, the Nakshatra). The initial combined consonant is some times changed into two different letters; Śra becomes *śira* which by a further change (of *ra* into *la*) becomes *śila*; cf., *śirāttam, Śiridaran, etc.* While *āvaṇam* adopts the meaning of 'document', *śilāvaṇam* takes the meaning 'payment'.

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொச்சடையவன்மரான உடைய[ார்] ஸ்ரீ சொழபாண்டியதெவர்க்கு யாண்டு உ௰௫

2 ஆவது ராஜராஜபாண்டியநாட்டு உத்தமசொழவளநாட்டு நாஞ்சிநாட்டு ப்ரஹ்மதெயம் சுந்தரசெ-

3 ாழச்சருப்பெதிமங்கலத்து ஸபையொம் எங்களூர் சுசிந்திரம் உடைய பரமஸ்வாமிகள் ஆதிச-

4 ண்டேஸ்வரதெவர்க்கு நாங்கள் விற்றுக்குடுத்த பூமியாவது [||*] உடையார் உச்சியம்பொது திருமஞ்ச-

5 னஞ் செது திருவாராதனை பண்ணி யருளினவாறெ படித்திருவமுதுக்கு முன்பெ மந்திரபொனகமா[க]

6 திருவமுது செய்தருள சொழமண்டலத்து இரா[ஜா*]யிராஜவளநாட்டு நல்லாற்று[ர்*]நாட்டு [உ]த்தமசொழநல்லூ-

7 ர்ருடையான் வெண்காடன் சங்கரனாண ஸெநாபதி மலையப்பிச்சொழன் வைத்த [அ]தெ[ஹ]யாகரன் திருவமுதுக்கு-

8 ம் இவன் இக்கொயிலில் தென்மெல் பக்கத்து உன்னதராமன் என்னும் பெரால் செய்த திருநந்தவான-

9 ம் உழக்கும் குடிகளுக்குமாக நாங்கள் விற்றுக்குடுத்த பூமியாவது [||*] இவ்வூர் கிழ்கரை புத்தனெரி கிழ்பூமி [|*] இத-

10 னுக்கு கிழ்எல்லை புத்தன்வாய்க்காலுக்கு மெக்கு தென்னெல்லை ஐஞ்ஞூற்றுவவாய்க்காலுக்கு வடக்கு

11 மெல்எல்லை கக்(க்)குடி தெவதானத்துக்கு கிழக்கு வடஎல்லை கக்(க்)குடி நத்தமும் புத்தன்வாய்[க்*]கா-

12 லும் [||*] இவ்விசைத்த பெருநான்கெல்லை நடுவு கிடந்த நிலத்தில் பழந் தெவதானம் தடி இரண்டு நி-

13 லம் ஒருமாவும் ஆடவ[ல்*]லார் தெவதானம் தடி இரண்டு நிலம் ஒருமாவும் கக்(க்)குடிக்கு பாய்ஙகாலும்

14 நீக்கி நிலம் அரையெ இரண்டு மாவு[ம்*] இந்நிலத்துக்கு கதிரிட களமும் உண்ணிலம் ஒழிவின்றி-

15 க்கெ ஸுசீந்த்ரமுடைய பரமஸ்வாமிகள் பண்டாரத்து இவர் ஒடுக்கி தஞ்ச காசு அறுபதும் கொண்-

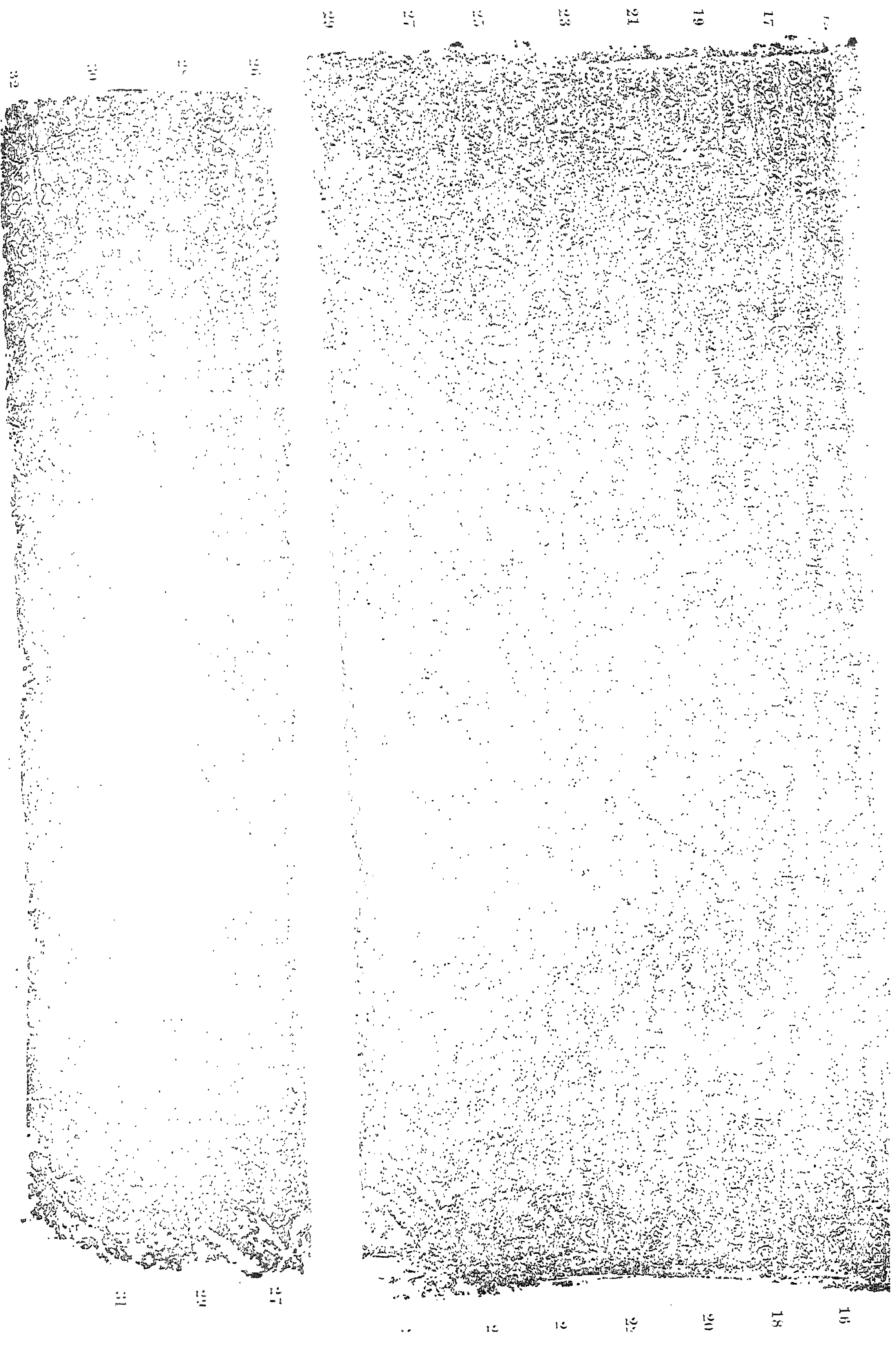
16 டு விலைக்கற விற்று குடுத்தொம் சுந்தரசொழச்சருப்பெதிமங்கலத்து ஸபையொம் ஆதிசண்-

17 டேஸ்வரதெவர்க்கு [||*] இப்பரிசு விற்றுக்குடுத்த பூமிக்கு இறைப்பொருளும் விலைப்பொருளும் கய்யிலெ-

18 ல அறக்கொண்டு விற்றுக்குடுத்தொம் ஸபையொம் ஆதிசண்டேஸ்வரதெவர்க்கு [||*] இப்பரிசு

19 விற்றுக்குடுத்த பூமிக்கு நாங்களெ இறை இறுப்பதாகவும் குத்து[கொ]ல்லியில் நிரும் பாயப் பெ-

1 This is registered as No. 93 of the Travancore Epigraphical collection for 1096 M. E.

20 றுவிதாகவும் [||*] இந்நிலம் உழுங்குடிகளை யாதானும் ஒரு குடிமை காட்டாதொழிவிதா-

21 கவும் [||*] இதுவெ விலையாவண[ச் ச]லாவணப் பொருட்செலவொலை யாவிதாகவும் இசை-

22 ந்து இக்காசு அறுபதும் கொண்டு விற்று இப்படி கல்லிலும் செம்பிலும் வெட்டக்கடவித-

23 ாகவும் இசைந்து இருப்படியில் நிரொடும் அட்டிகுடுத்தொம் சுந்தரசொழச்சருப்பெதிமங்க-

24 லத்து ஸபையொம் ஆதிசண்டெஸ்வரதெவர்க்கு [||*] பலமாயெஸ்வரர் ரக்ஷை [||*]

25 மெற்படியான் இ தெவற்க்கு சந்த்ராதித்தவற் இரண்டு திருநந்தாவிளக்-

26 கெரிவதாக வைச்ச ஆடு ஐ[ம்]பது பசு இருபத்தஞ்சு [||*] திரு[வ]முதுக்கு

27 வைத்த பசு அஞ்சு [||] இப்பசு இருபத்தைஞ்சினால் நிததம் உழக்கு நெ-

28 ய்யும் அஞ்சு பசுவால் நித்தம் நாழிஉரி தயிரமுதும் அட்டகடவான்

29 வெட்டிக்குடி குணமெண்டி . . . காடன் வசம் அடுத்தன [*||] இவனு-

30 க்கு புணை தத்தடி சொறன் [||*] இவ்வாடைம்பதும் கொண்டு நித்த மு-

31 ழக்கு நெய் அட்டுவதாக வெட்டிக்குடி தாதன் . [ரக்கி]யன் வசம்

32 அடுத்தன [||*] இவனுக்கு புணை வெட்டிக்குடி குணமெண்டி . .

Translation.

Hail ! Prosperity ! In the 25th year of (the reign of) king Jaṭāvarman *alias* Uḍaiyār Śrī-Chōḷa-Pāṇḍyadēva, we, the members of the assembly of Sundaraśōḷa-chaturvēdimaṅgalam, a *brahmadēya* of Nāñji-nāḍu, which was a sub-division of Uttamaśōḷa-vaḷanāḍu, a district of Rājarāja-Pāṇḍināḍu, sold the following land to Ādidāsa-Chaṇḍēśvaradēva of (the temple of) Suchīndiramuḍaiya-Paramasvāmin of our village, for the sacred offering called Abhaiyākaran-tiruvamudu, which Veṇkāḍaṉ Śaṅkaraṉ *alias Sēṉāpati* Malaiyappichchōḷaṉ, of Uttamaśōḷanallūr in Nallāṟṟūr-nāḍu, a sub-division of Rājādhirāja-vaḷanāḍu, which was a district of Śōḷa-maṇḍalam, ordered to be given as *mantrapōnagam* (*i.e.*, offering accompanied by the chanting of mantras) immediately after the performance of the worship of the god following the sacred bath and before daily offerings, as well as for the requirements of the ryots, who cultivated the sacred flower-garden formed by the same person in the name of Unnatarāman, on the south-western side of this temple. The land sold by us is situated below the tank of Puttaṉēri and at the east end of this village. Its eastern boundary lies to the west of the channel called Puttaṉvāykkāl: its southern boundary lies to the north of the channel called Aññūṟṟuva-vāykkāl: (its) western boundary is to the east of the *dēvadāna* of Kakkuḍi; and its northern boundary is the waste of Kakkuḍi and Puttaṉ-vāykkāl. This land lying within the the above marked great boundaries measured half (a *vēli*) and two *mā*, excluding one *mā* of old *dēvadāna* land comprised in two *taḍi*, one *mā* of land comprised in two *taḍi* which formed the *dēvadāna* of Āḍavallār and the watercourse of the channel leading to Kakkuḍi.

Having received the sixty *kāśu*, which this (individual) had deposited in the sacred treasury of Suchīndiramuḍaiya-Paramasvāmin, we, the members of the assembly of Sundaraśōḷa-chaturvēdimaṅgalam sold to Ādidāsa-Chaṇḍēśvaradēva this land, without excluding the *uṇṇilam* and including the thrashing ground for storing the harvested crop. In the land which we, in this manner, sold to Ādidāsa-Chaṇḍēśvaradēva, we, the members of the assembly had obtained on hand the entire tax money along with the price of land. For the land thus sold, we shall ourselves pay the taxes: it shall be irrigated with water from the Kuttukkolli. Against the ryots cultivating the land, no *kuḍimai* shall be shown. We, the members of this assembly of Sundaraśōḷa-chaturvēdimaṅgalam sold (the land) to Chaṇḍēśvaradēva, the first servant (of god), by pouring water on the sacred steps, having received these sixty *kāśu* and having agreed that this shall be the deed evidencing the payment of the sale-amount fixed at the sale payment-(office) and that it shall be engraved on stone and copper. All the Māhēśvaras shall protect (this gift).

The above said individual gave fifty sheep and twenty-five cows in order to burn two sacred lamps in this temple as long as the Moon and the Sun (last). For sacred offerings were given five cows. For supplying from the above said twenty-five cows one *uḻakku* of ghee daily and for supplying daily the curd offering of (one) *nāḻi* and (one) *uri* from the five cows, (they) were assigned to Kuṇameṇḍi . . . . Kāḍaṉ of Veṭṭikkuḍi. The surety for this person is Tattaḍi Śōṟaṉ. To Tāḍaṉ . . . . kkiyaṉ were assigned these fifty sheep for supplying daily (one) *uḻakku* of ghee. Kuṇameṇḍi . . . . of Veṭṭikkuḍi is his surety.

No. 32.—Suchindram inscription of Jatavarman Sundara-Chola-Pandya: regnal year 9.

The subjoined inscription in the Tamil characters and language is engraved on the rock in the south-west corner of the Sthāṇunāthasvāmin temple behind the Kailāsa shrine. It is dated in the 9th year of the reign of the Chōḷa-Pāṇḍya Viceroy Jaṭāvarman *alias* Sundara-Chōḷa-Pāṇḍya and records that Kaḷaniveṇṇi *alias* Madhurāntakap-pēraraiyaṉ of Sankarapāḍi, living in Kōṭṭāṟu *alias* Mummuḍiśōḷanallūr, gave thirty-eight cows for burning 1½ lamps in the shrine of Teṉ-Tiruvēṅgaḍatt-Āḻvār at Suchīndram *alias* Sundaraśōḷa-chaturvēdimaṅgalam, a *brahmadēya* of Nāñji-nāḍu, a subdivision of Uttamaśōḷa-vaḷanāḍu which was a district of Rājarāja-Pāṇḍināḍu. It is said that the cows were taken possession of by the general Kāvāṇai Karuvūr *alias* Tiruvēṅgaḍa-Eṭṭi.

There is not the least doubt that this inscription belongs to the first Viceroy appointed by the Chōḷa king Rājēndra-Chōḷa I. The name of the royal person and the palæography of the inscription clearly prove it. An additional piece of evidence may be noticed in the title Madhurāntakap-pēraraiyaṉ of the donor chief Kaḷaniveṇṇi, which we know was one of the well known epithets of Rājēndra-Chōḷa I.

In the name of the general, which is for the first time brought to light in this epigraph, Eṭṭi may be considered as having come from Śrēshṭhī. It may be noted that another variant of this name is Seṭṭi.

It is also to be noted that this is the earliest record which gives the surname Sundaraśōḻa-chaturvēdimaṅgalam to Suchindram. It might have been so called after Sundara-Chōḻa-Pāṇḍya.

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொச்சடையபன்மரா-
2 [ந] ஸ்ரீ சுந்தரசொழபாண்டியதெ-
3 வற்க்கு யாண்டு ஒன்பதாவது இ-
4 [ர]ாஜ[ரா]ஜப்பாண்டிநாட் டு[த்த][2]-
5 [3][மசொழ] வளநாட்டு நாஞ்சி-
6 நாட்[டு] ப்ரஹ்மதெயம் சு[சீ]-
7 ந்திரம[ா]ந [சுந்த]ரசொழச்சருப்பெ-
8 திமங்கலத்து தென்றிரு[வெ]ங்க[4]-
9 டத்தாழ்வா[ர்க்கு] கொட்டாறுந[5]
10 மும்முடிசொழநல்லூரிருக்கும்
11 சங்கரப்பாடியான் கழ[நி]வெண்ணி-
12 யாந மதுராந்தகப்பெ[ர*]ரையன் வைச்ச திரு-
13 நந்தாவிளக் கொன்றரைக்கும் இவை சாவாமூ-
14 வா பசு முப்பத்தெட்[டு]ம் கொண்டு சந்திரா-
15 தித்தவல் நிசத மு[ழ]க்கரை நெய் யட்ட-
16 க்கடவென் இவ்வூர்ப் படைத்தலை-
17 வன் காவாணை கருவூராந திருவெங்க-
18 ட எட்டியென். [||*]

Translation.

Hail ! Prosperity ! In the nineth year of (the reign of) king Jaṭāvarman alias the glorious Sundaraśōḻa-Pāṇḍyadēva, Kaḻaniveṇṇi alias Madhurāntakappēraraiyaṉ of Śaṅkarapāḍi, (living) in Kōṭṭāṟu alias Mummuḍiśōḻanallūr, gave thirty-eight cows which neither die nor grow old, for (burning) one and a half sacred lamps (in the shrine of) Tiruvēṅgaḍatt-Āḻvār at Suchīndram alias Sundaraśōḻa-chaturvēdimaṅgalam, a *brahmadēya* in Nāñji-nāḍu (a subdivision) of Uttamaśōḻa-valanāḍu (which was a district) of Rājarāja-Pāṇḍinādu. Having obtained these,

1 From impressions prepared under my supervision. This is registered as No. 88 of the Travancore Epigraphical collection for 1096 M. E.

2 உ is omitted correctly being joined with நாட்டு.

3 The syllables மசொழ have peeled off.

4 வெ seems to be engraved above the line.

5 று is shaped almost like ம.

I, Kāvaṇai Karuvūr *alias* Tiruveṅgaḍa-Eṭṭi, the general of this village bound (myself) to measure out (one) *uḻakkū* and a half of ghee daily, as long as the moon and the sun (last).

No. 33.— Suchindram inscription of Jatavarman Chola-Pandyadeva: regnal year 3.

The subjoined inscription is engraved on the rock near the Kailāsa shrine on the south-west corner of the Sthāṇunāthasvāmin temple at Suchindram. It is in the Tamiḻ language and alphabet of the latter half of the 11th century A. D. and is in a good state of preservation.

The inscription registers a gift of 50 sheep for a lamp to the temple of Paramasvāmin at Suchīndram which is here called by the other name Sundaraśōḻa-chaturvēdimaṅgalam. It is stated to be a *brahmadēya* of Nāñji-nāḍu, a subdivision of Uttamaśōḻa-vaḷanāḍu which was a district of Rājarāja-Pāṇḍinādu. The donor was the king's general Vēḷāṉ Śōḻakēraḷaṉ *alias* Karikālaśōḻa-Vaidumbarāyaṉ of Marudattūr in Tiruvāli-nāḍu, a subdivision of Vaḍagarai-Rājēndraśiṅga-vaḷanāḍu. The geographical description of the native village of the commander would take us to somewhere near Tiruvāli in the Shiyali Taluk of the Tanjore district. The place may be identical with either Maruvattūr or Marudaṅguḍi in that Taluk.

The king is mentioned only by his title Jaṭāvarman and the question to be decided is if he is identical with Mummuḍi-Chōḻa who was made a Chōḻa-Pāṇḍya by Parakēsarivarman Rājēndradēva or Gaṅgaikoṇḍa-Chōḻa who was set up in that position by Rājakēsarivarman Vīrarājēndra-Chōḻa. Rājēndradēva's nominee being the immediate successor of the first Chōḻa-Pāṇḍya viceroy Jaṭāvarman Sundara-Chōḻa-Pāṇḍya, it is fairly certain that he must be the same as Māṟavarman Vikrama-Chōḻa-Pāṇḍya: the palæography of his records and what is more the title Māṟavarman prove that he must have been the successor of Jaṭāvarman Sundara-Chōḻa-Pāṇḍya. The historical introduction of Parakēsarivarman Rājēndradēva, informs us that that king conferred on Vīra-Chōḻa the title of Karikāla-Chōḻa.[1] This Vīra-Chōḻa may be identified with Rājakēsarivarman Vīrarājēndra-Chōḻa, for we know from his Kanyākumarī inscription[2] that he was called Karikāla-Chōḻa. Since the *Daṇḍanāyaka*, who figures in the subjoined inscription, had the title Karikāla-Chōḻa, it is likely that that title was conferred by Vīrarājēndra and that Jaṭāvarman Chōḻa-Pāṇḍya of our epigraph is identical with Gaṅgaikoṇḍa-Chōḻa whom Rājakēsarivarman Vīrarājēndra-Chōḻa appointed as a Chōḻa-Pāṇḍya viceroy. The possibility of the identification of Rājēndradēva's nominee with the king of our record being excluded by the fact that that Chōḻa-Pāṇḍya viceroy was Māṟavarman Vikramachōḻa-Pāṇḍya as had been already stated, we have only to point out that the palæography of this record does only confirm the above conclusion.

1 *South-Indian Inscriptions*, Vol. III, Part I, No. 26.

2 *Travancore Archæological Series*, Vol. III, Part I, No. 34.

At the previous pages are given for comparison plates of the inscriptions of Jaṭāvarman Sundara-Chōḷa-Pāṇḍya, Māṟavarman Vikrama-Chōḷa-Pāṇḍya and Jaṭāvarman Chōḷa-Pāṇḍya, the nominee of Vīrarājēndra-Chōḷa.

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொச்சடையவந்ம-
2 ரான உடையார் ஸ்ரீ சொழபாண்-
3 டியதெவர்க்கி யாண்டு ௩ ஆ-
4 வது ராஜராஜப்பாண்டிநாட்டு
5 உத்தமசொழவளநாட்டு நாஞ்-
6 சிநாட்டு ப்ரஹ்மதெயம் ஶுசீந்த்ர-
7 மான சுந்தரசொழச்சருப்பெதிம-
8 ங்கலத்து ஶுசீந்த்ரமுடைய
9 பரமஸ்வாமிகளுக்கு தண்டந-
10 ாயகம் சொழமண்டலத்து வ-
11 டகரை ராஜெந்த்ரசிங்கவளநா-
12 ட்டு திருவாலிநாட்டு மருதத்தூரு-
13 டையான் வெளான் சொழகெ-
14 ரளனான கரிகாலசொழ வைது-
15 ம்பராயன் இத்தெவர்க்கு சந்திரா-
16 தித்தவற் ஒரு திருநொந்தாவிளக்-
17 கெரிவதாக வைத்த சாவாமூவாப்-
18 பெராடு ஐம்பது [||*] இவ்வாடு ஐ-
19 ம்பதுங் கைக்கொண்டு [நி]-
20 சத உழக்கு நெய் அட்ட கட-
21 வனோன் சத்தடி சொறுடை-
22 டயான் [||*] இவனுக்கு புணை
23 இத்தெவர் வெட்டிக்குடி சூண-
24 மெண்டி கருங்கொடன் [||*]

Translation.

Hail ! Prosperity ! In the 3rd year of (the reign of) the glorious king Jaṭāvarman *alias* Uḍaiyār Śōḷa-Pāṇḍyadēva, the *Daṇḍanāyaka* Vēḷāṉ Śōḷakēralaṉ *alias* Karikālaśōḷa Vaidumbarāyaṉ of Marudattūr in Tiruvāli-nāḍu, (a subdivision) of Vaḍagarai-Rājēndraśiṅga-vaḷanāḍu (which was a district) of Śōḷa-maṇḍalam, gave fifty sheep, which neither die nor grow old, to (the temple of) Suchīndramuḍaiya-Paramasvāmin at Suchīndram *alias* Sundaraśōḷa-chaturvēdimaṅgalam, a *brahmadēya* of Nāñji-nāḍu, (a subdivision) of Uttamaśōḷa-vaḷanāḍu in Rājarāja-Pāṇḍinādu, so that one sacred lamp may be burnt in this temple as long

1 This is registered as No. 95 of the Travancore Epigraphical collection for 1096 M. E.

as the moon and the sun (last). Having taken in his hands these fifty sheep, Śattaḍi Śōṟuḍaiyaṉ bound himself to supply daily (one) *uḻakku* of ghee. The surety of his is Kuṇameṇḍi Karuṅgōḍaṉ (a native) of Veṭṭikuḍi (belonging to) this god.

No. 34.— Suchindram inscription of Jatavarman Chola-Pandya: regnal year 24.

This inscription is also engraved in the Tamiḻ language and alphabet on the same rock as the previous one. The preservation of the record is the same as the other. As such, the record must be attributed to the time of the Chōḻa-Pāṇḍya viceroy who was nominated by Rājakēsarivarman Vīrarājēndra-Chōḻa.

It registers a gift of land, by purchase, to the temple of Suchīndiramuḍaiya-Paramasvāmin, for maintaining lamp. The assembly of Sundaraśōḻa-chaturvēdimaṅgalam *i.e.*, Suchīndiram having received money from a chief of the Chōḻa country named Abhimānaśōḻa-Viḻupparaiyaṉ, arranged for the assignment of the land to the temple.

By *vilai-poruḷ* is meant the price of the land; and by *iṟai-poruḷ* the amount required to make the land tax-free by the payment of a lump sum.

In the description of the land, occur Puttaṉēri and Amarabhujaṅga-vāykkāl. The former is still in existence and the latter must have been so termed after the god Amarabhujaṅga-Perumāḷ or the Pāṇḍya king Amarabhujaṅga.

Text.[1]

1 ஸ்வி [2] ஸ்ரீ [॥] கொச்சடையபந்மரான உடையார் ஸ்ரீ சொழபாண்டியதெ-
2 தவர்க்கு யாண்டு ௨௰௪ ஆவது ராஜராஜபாண்டிநாட்டு
3 உத்[த]ம சொ[ழ]வளந[ாட்டு நாஞ்சி]நாட்டு ஸுசீந்த்ரதெயம் சுந்தரசொ-
4 [ழ]ச்சருப்பெதிமங்கலத்து ஸபையொம் இவ்வாண்டு மிது-
5 ந ஞாயிற்று ௨௰௯ ஆந் திய[தி] நாள் குறிசாற்றி ம[ணி]யம்பலத்-
6 து[க் கூட்டம் கு]றைவறக் கூடியி[ருந்து] இவ்வூர் பட்டா[ர்]கமுடைய ப]ர]-
7 மஸ்வா[மிகளு]க்கு நில நிப[ந்*]தத்தால் திருகொந்தாவிள[க்கு அஞ்ஞா]றி த்தவல்
8 எரிவதா[க] ஆ[தி]மாநஸொளவிழுப்பரையர்க்கு விற்று குடுத்த நிலம் [॥*] இவ் [வூர்]
9 [கி]ழ்கரை புத்தனெ[ரி] கிழ் அமரபுயங்கவா[ய்*]க்காலுக்கு கிழக்கு கரை[யொ]-

---

1 From impressions prepared by me. This i nscription is registered as No. 94 of the Travancore Epigraphical collection for 1096 M. E.

2 Instead of ஸ்வஸ்தி the symbol ஸ்வி is engraved.

10 டுடைந்த [முற்]செய் டூறை நிக்கி இரண்டாஞ்செ[ய்*] குறை ருளம யு-
11 ம் ௩ ஆஞ் செய் ரீ ரு ச ஞ்செய் ரீ வ ஆக [நிலம்] இரண்டுமா மூக்-
12 காணி[யு*] முணிலமொழிவின்றியெ விலைக்கற விற்று குடுத்த [இ]-
13 நிலத்[து]க்கு சொழமண்[ட]லத்[து] வடகரை ராஜெந்திரசிங்[க]-
14 வ[ளநாட்டு கு]றுக்[கை]கநா[ட்டு] வெ . . . . ரன மதுராந்தகசரு-
15 பெதி[மங்கலத்து] வெளார் . ன்னவன் தெவர் [க]ண்டநாக அபி-
16 மானசொழவிழு[ப்பரையன்] இ[ந்]நி[ல]த்துக்கு வெண்டும் விலை[ப்
பொ]-
17 ருளும் இ[றை]றப்பொருளும் தர கை[கயிலெ] அறக்கொண்டு இநிலம் விலை-
18 [க்கற வி]ற்று குடுத்தொம் ஸபையொ[ம்] ஆதிசண்டெஸ்வர[ரை]-
ஜு [॥*]

Translation.

Hail! Prosperity! In the 24th year of (the reign of) the glorious king Jaṭāvarman *alias* Uḍaiyār Śōḷa-Pāṇḍyadēva, the assembly of Sundaraśōḷa-chaturvēdimaṅgalam, a *brahmadēya* in Nāñji-nāḍu, (a sub-division) of Uttamaśōḷa-vaḷanāḍu (which was a district) of Rājarāja-Pāṇḍinādu having met, on notification, without any deficiency (in number), at the Maṇiambalam on the 29th solar day of the month of Mithuna of this year, (the following) lands were sold and given to Ādidāsa-Chaṇḍēśvara[1] in order that sacred lamps may be burnt by assignments of lands, as long as the moon and the sun may (last), in (the temple of) Suchīndiram-uḍaiya-Paramasvāmin of this village:—

To the east (of the channel called) Amarabhujaṅga-vāykkāl under the tank of Puttaṉēri at the eastern embankment of this village, excluding the balance left in the first *śey* after the destruction of it by the breaking of the eastern embankment, the balance of the second *śey* . . . . . (in extent) the land in the 3rd *śey* . . . . (in extent), the land in the 4th *śey* . . . . . (in extent),—thus in all, land measuring two *mā* and three *kāṇi*, without excluding the *uṇṇilam*,—had been sold and given.

Vēḷār . . ṉṉavaṉ Dēvargaṇḍaṉ *alias* Abhimānaśōḷa-Viḻupparaiyaṉ of . . . . . *alias* Madhurāntaka-chaturvēdimaṅgalam in Kuṟukkai-nāḍu, (a subdivision) of Vaḍagarai-Rājēndraśiṅga-vaḷanāḍu, (a district) of Śōḷa-maṇḍalam, having paid for this land the sale money and the money for (compounding) tax, we (the members of) the assembly received (the amount) in our hands and sold and gave this land.

The order of Ādidāsa-Chaṇḍēśvara.

No. 35.—Tiruvidankodu inscription of Jat. Sundarachola-Pandyadeva: regnal year 20.

This inscription is engraved on the rock in the south west corner of the Śiva temple at Tiruvidānkōḍu. It is in the Vaṭṭeḻuttu alphabet and the Tamil

1 Chaṇḍēśvara, in whose name all transactions of Śiva temples are made, is referred to invariably as the first or foremost of the servants of Śiva.

language, and belongs to the twentieth year of the reign of king Jaṭāvarman *alias* Sundarachōḷa-Pāṇḍyadēva. It records that a veḷḷāḷa resident of Tirukkaṇṇaṅkōḍu gave to the temple at Tirumudāṅkōḍu twenty *kaḻañju* of gold, so that a lamp may be maintained with one *uḻakku* of ghee per day. The gold is said to have been of nine carats fineness, as tested by the stone called *kāśuniṟaikal.*

It may be regarded that one *uḻakku* of ghee was the monthly interest on 20 *kaḻañju* of gold.

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] கொச்சடைய-
2 வன்மரான உடையார் ஸ்ரீ சுந்தரசொழ-
3 பாண்டிய தெவர்க்கு யாண்டு இருபதாவது இதன் கி[ழ்]
4 திருமுதான்கொட்டு மாதெவர்க்கு இதன் கிழ் திருக்கண்ணன்கொட்டு
வெ-
5 ள்ளாளன் . . ந்னபது அமைச்ச திருநந்தாவிளக்கு ஒன்-
6 றுக்கு செலவுக்குக் குடுத்த பொன் காசுநிறைகல்லால் ஒன்பது-
7 மாத்து பொன் இருபதின் கழஞ்சு இப்பொன் இருபதின்
8 கழஞ்சும் சவையொம் கொண்டு இத்தெவர்க்கு திருகொ-
9 யிலில் சார்த்திவிச்சு இப்பொன்னால் திருநந்-
10 தாவிளக்கு ஒன்று செல்வ்வான் நிசதம் உ-
11 ழக்கு நெய் செல்வ்வான் செத . . . .
12 விட்டு பூமி-
13 க்குத் தெவர் தெவதானம் புதுவூர் மு[து*] வாளரை த . . .
14 . . . . தை கல . . [மி]யும் நாளறைதடி ஒடுக்-
15 [கவும்]

Translation.

Hail! Prosperity! In the twentieth year of (the reign of) the illustrious king Jaṭāvarman *alias* Uḍaiyār Sundarachōḷa-Pāṇḍyadēva, ... a veḷḷāḷa of (the village of) Tirukkaṇṇaṅkōḍu (situated) to the east of the temple of the Mahādēva of Tiruvidāṅkōḍu gave twenty *kaḻañju* of gold of nine carats (fineness), as tested by *kāśuniṟaikkallu*, for the expenses of a sacred lamp which he had ordered to be put up in the temple of the Mahādēva (at Tirumudāṅkōḍu). Receiving these twenty *kaḻañju* of gold, we, (the members of) the assembly, paid them into the temple (treasury) and made . . . . on this gold . . . . for supplying daily (one) *uḻakku* of ghee for maintaining one sacred lamp . . . . , on this gold . . . .

1 From impressions prepared in 1093 by Mr. T. A. Gopinatha Rao and registered as No. 52 of the Travancore Epigraphical collection of that year.

The *muduvāḷ* of Pudūr, a *dēvadāna* of this god . . . . land . . . . four and a half *taḍi* . . . .

No. 36.— Tiruvidangodu inscription of Kali 1451191.

The subjoined inscription is engraved on the south wall of the central shrine in the Śiva temple at Tiruvidāṅgōḍu. It is in the Vaṭṭeḻuttu alphabet and the Tamiḻ language. It registers a gift of paddy made by Śiṅgaṉ Kuṉṟappōḷaṉ, the chief of Ōmāya-nāḍu, for making offerings, twice daily, to the Mahādeva. At the end of the inscription some symbols occur: and these must represent either the year or days of the Kali era. The approximate date of the inscription could be fixed with some amount of certainty. The Huzur office plates of king Karunandaḍakkaṉ of the Āy or Yādava family is dated in the 1449087th day of the Kali-yuga era and this has been calculated and found to correspond to July 8th, A. D. 866 or Kali 3967, expired, 15th Karkaṭaka. It is stated in it that at the *ajñapti* of Śāttaṉ Murugaṉ, the chief of Teṅga-nāḍu, the record was written by Śiṅgaṉ Kuṉṟappōḷaṉ of Ōmāya-nāḍu, who is the very chief that figures in the subjoined inscription also. As such it is fairly certain that our inscription must not be far removed in point of time from A. D. 866. Thus it may be said that the record is one belonging to the time of rule of the Āy chief Karunandaḍakkaṉ or his successor or predecessor.

The symbols at the end are seven in number, the first and the last being vertical strokes. The figures are no doubt a puzzle, many of the symbols employed not bearing close resemblance, as they ought, to any of the ancient Tamiḻ numerals found in the inscriptions of this part of the country.

The first point to settle is whether the vertical strokes at the ends stand for punctuation marks as they at first sight appear to be or form part of the figure. If they are punctuation marks, the figures enclosed within them must indicate the Kali year and not the Kali day, being only five in number; and no proper value could be assigned to them to arrive at a figure near about Kali 3967, which is the date of the Huzur office plates of Karunandaḍakkaṉ to whose reign belonged the Ōmāya-nāḍu chief Śiṅgaṉ Kuṉṟappōḷaṉ, the donor of our record. It therefore follows that the vertical strokes are not punctuation marks but form part of the figure.

Like the *Kaṭapayādi* system in which the figures represented by the letters of the chronogram have to be read from right to left as also in the Karōshṭhī and other northern scripts, the symbols employed in our inscription have to be read from right to left. In the inscriptions of the Śaka, Pārthian and Kushaṇa kings as well as in Aśōka epigraphs written in the Kharōshṭhī script, the vertical strokes stand for 1. An *into* mark from which the Tamiḻ numeral 4 is derived represents 4: and this occurs as the penultimate figure in our record. The third symbol from the right, resembling in some way the Vaṭṭeḻuttu *ta*, is no doubt 5 and is much allied to the symbol given to it in early Vaṭṭeḻuttu and Tamiḻ epigraphs. The next two figures represent 'hundred': they differ but slightly from the form which

that numeral gets in some of the early Tamil records. It has however to be observed that there is a dot marked on the top of the right side 'hundred' sign thus making it denote 'hundred tens' or thousand: and it may be pointed out that the dot indicates ten in some of the Chāḷukya, Śilāhāra and Kaḷachūri grants, as well as in some hand written records.[1] The second symbol from the left is almost a vertical stroke with the addition of a wavy upward line. As the vertical stroke represents 1, the addition of the wavy upward line would make it 9.

With the value here assigned to the symbols, the figure when reversed from the right side would be 1451191 and may be taken for the Kali day on which the grant was made. This day is 2104 days or 5 years and 278 days after the date of Huzur office plates of Karunandaḍakkaṉ when Śiṅgaṉ Kuṉṟappōḷaṉ might well have lived.

The grantha letters that occur in the inscription are *svasti śrī* and *mahādēva* in line 1. The doubling of the consonant in *irukkālum* and the form *iyamarḍu* for *amudu* or *amirdu* are worthy of note.

The shaping of every letter in the inscription,—and we note specially *ta*, *ṟa*, *ṉa*, *i*, *ya*, and *ṅa*—and the mode of marking the secondary *a* and *i* symbols, are quite characteristic of the period to which we assign it.

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [||*] மஹாதெவர்க்கு இருக்காலும் பொலியால் இயமர்திடுவ தாக ஓமாயனாடு கிழவனாயின
2 சிங்கந் குன்றப்பொழன் சவையார்க்குக் குடுத்த நெல் அறுகலம்[|*] கலி-
3 யுகம் |V77·3X| [||*]

Translation.

Hail! Prosperity! Śiṅgaṉ Kuṉṟappōḷaṉ, who is the headman of Ōmāyanāḍu, gave to the members of the assembly, six *kalam* of paddy in order that offerings may be made twice (daily) from (its) interest. Kaliyuga 1451191 (day).

No. 37.—Pakodu inscription dated in Kali day.

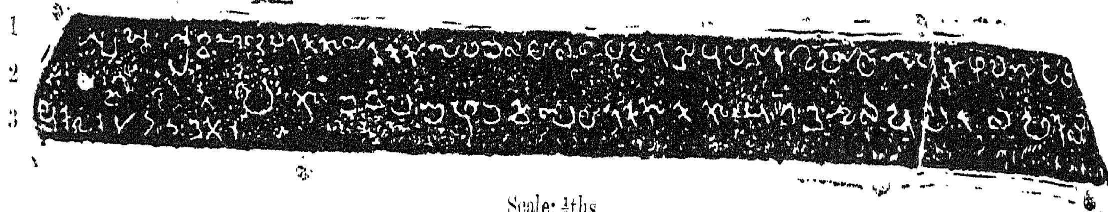
This inscription is engraved on the *balipīṭha* set up at the entrance into the Śiva temple at Pākōḍu, one of the suburban villages of Kuḷitturai. It is a bilingual record, the first portion being in the Sanskrit language and the Grantha characters and the second part in the Tamiḻ language and the Vaṭṭeḻuttu alphabet. It records that a certain Kuṉṟaṉ-Gōpaṉ belonging to a spotless family in Pākōḍu made of stone, on the Kali day expressed by the chronogram *Dharmmasindhōjibhashya*, a *bali-pīṭha* to the god Śiva who wears on his head the crescent. Very

1 See Mr. Ojha's *The Palæography of India*, table LXXVII.

2 This is registered as No. 65 of the Travancore Epigraphical collection for the year 1095 M. E.

To face page

No. 36—TIRUVIDANGODU INSCRIPTION.

Scale: ⅘ths.

No. 37—PAKODU INSCRIPTION.

To face page

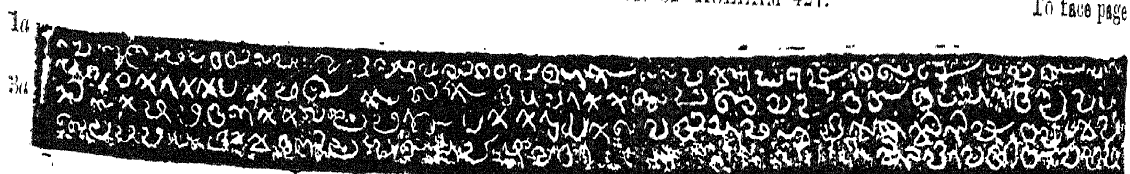

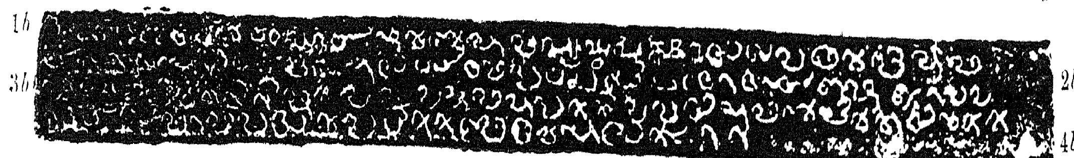

Scale: ⅘ths.

No. 43—VARKALAI INSCRIPTION OF KOLLAM 427.

To face page

K. V. Subrahmanya Aiyer.

Scale: ⅘ths.

few epigraphs are dated in the number of expired days of the Kali era. The earliest inscription found in the Travancore State which is dated in the Kali day is the Huzur office plate of the Āy chief Karunandadakkan. The number of days given is 14,49,087 which works out to 8th July, A. D. 866.[1] The next record which gives Kali day is the one of Parāntaka I found at Grāmam in the South Arcot district.[2] In the latter record the portion expressing 10,000 has been damaged; but it was determined with the help of the Kali year, month, week-day and nakshatra which it furnished. The date is expressed thus:— Kali 4044, 30th year (of reign) and 14,7[7],037 which was found correct for Saturday, 14th January 943 A. D.. A third epigraph which comes from Tirukkaṇḍiyūr in the Travancore State mentions the Kali day by means of the chronogram "*Hēmātmāsausumānyah*"[3] which places the record in A. D. 1218. Our inscription is dated in the same way as the last one but belongs to a much earlier time. The numerical equivalent of "*Dharmasindhōjibharshya*" is 14,89,759 which would work out roughly to A. D. 977, September. The characters of both the Grantha and the Vatteluttu portion of the inscription agree well for the last quarter of the 10th century.

Text.[4]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [।।*] வாகொடெ-
2 க்ஷீரவிரூசவங்ஜவ உ-
3 வ கூலெ யஸ்ஸாம்லெ-
4 வஶரதெ ஜாதொதயம்
5 குன்றகொபஃ ஸ்வகுல
6 ஸஶஸ்கஉாத்ர் விவ்ரா[த*]கீர்த்தி-க்ஷி-க்ஷா[5] அந்ரூராஜ-ரெளமொஶ
7 உவமுஉயம் காரயாமாஸ வீஂழ வலுந்தீ[6] வஂஶஸம்ருத்தெ விஶக-
8 ஷிலெ யஜ்-ஶவிஜொஜிஜஷ்ய-ே। இழியில்கொட்டு [7]முதியன் கு-
9 ன்றங் கொபன் செய்விச்ச பலிபி[ட*]ம் [।।*]

Translation.

On the Kali day (expressed by the chronogram) *Dharmasindhōjibharshya*, this Kunṟa-Gōpa, who had risen in a spotless family of Pākōḍ, just as (the moon) in the pure wave of the milk ocean, who had an avocation befitting his family and a far reaching fame, caused to be made for the prosperity of his family a *balipīṭha* of stone to the god who carries the begging (bowl) and wears the crescent in his crest. (This is) the *balipīṭha* caused to be made by Mudiyan Kunṟan-Gōpan of Iḻiyilkōḍu.

---

1 *Travancore Archæological Series*, Vol. I, p. 5 and addenda and corrigenda.
2 *Epigraphia Indica*, Vol. VIII, page 261.
3 *Travancore Archæological Series*, Vol. I, p. 294.
4 From impressions prepared by me. This inscription is registered as No. 36 of the Travancore Epigraphical collection for 1096 M. E.
5 Two letters had been entered and erased after *kshā*.
6 Read വലുതീം.
7 The letter மு seems to be corrected from மி.

No. 38.—Tirunandikkarai inscription of Vijayaragadeva.

The subjoined mutilated inscription, whose state of preservation is bad comes from the Śiva temple at Tirunandikkarai. It registers a gift of gold to the temple of Tirunandikkarai-Bhaṭāra, by Kiḻāṉaḍigaḷ, the queen of Vijayarāga-dēva and the daughter of Kulaśēkharadēva. King Vijayarāgadēva is not quite new to history. One of the stone inscriptions of the Chōḷa king Parāntaka I, found at Tiruvoṟṟiyūr near Madras, is dated in the 29th year of reign (=A. D. 936) and registers a gift of gold by princess Nīlī, who is described as the daughter of the Kēraḷa king Vijayarāgadeva. And the Kōṭṭayam plates of Sthāṇu Ravi make mention of Vijayarāgadēva as the then *kōyiladhikāri*, which designation I have elsewhere pointed out to have been borne by princes in the Kēraḷa country. It is not unlikely that all three documents noticed here refer to one person and it may be added that palæographical considerations do not at all militate against this view. With the information obtained from these records we are in a position to say that Vijayarāgadēva was the successor of Sthāṇu Ravi on the Chēra throne, that he reigned in about the first quarter of the 10th century A. D., that his wife was the daughter of a certain Kulaśēkhara and was called Kiḻāṉaḍigaḷ and that he had a daughter named Nīli, who made gifts to the Śiva temple at Tiruvoṟṟiyūr in A. D. 936. It is not known if there intervened any king between this Vijaya-rāgadēva and Indukōdaivarmau, to whom I have elsewhere assigned the date A. D. 955 to 978.

The term *māḍakkōyil* is perhaps used in this inscription to denote the structural monument of the Śiva temple of the place, as distinguished from the rock-cut cave, also dedicated to the same god. The word '*taḷiyāḷvāṉ*' may be rendered into 'manager of a temple'. It is a compound of *taḷi* 'a temple' and '*āḷvāṉ*' 'a ruler'; of these, the former word *taḷi* is derived from the Sanskrit *sthalī*.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ[॥*] திருநந்திக்கரைப் பெருமக்களுந் தளியாள்வாநுங் கணக்க ருங் கூடி மாடக்கொயி[ல்]க்கல் . . . .

2 குலசெகரதெவர் மகளார் விசையராகதெவர் தெவியார் கிழானடிகள் தி ருநந்திக்கரை பட்டாரகர்க்கு திருநந்தாவிளக் கெரிவதாக . . . . . .

3 பதின் கழஞ்சு பொன் கொடுத்தார் [॥*] இப்பொன் முப்பதின் கழை ஞ்சும் பெருமக்களும் தளியாள்வாநும் கணக்கரும் . . . . . . ம ங்கலத்து நல்லூர் . . . . , ...

1 This is registered as No. 47 of the Travancore Epigraphical collection for 1096 M. E.

2 This village is in the Kalkuḷam Taluk of the Padmanabhapuram Division. Three of its inscriptions have been published in Vol. III. of the *Travancore Archæological Series* (*vide*., Nos. 20 to 22.

3 *South-Indian Inscriptions*, Vol. III, p. 236.

4 *Travancore Archæological Series*, Vol. II, pp. 80 and 82.

5 *Ibid.* Vol. III, p. 162.

6 *Ibid.*

No. 39—TIRUVALUR INSCRIPTION OF KULASEKHARA-PERUMAL.

Scale ⅙ths.

No. 40—CHITARAL INSCRIPTION OF VIKRAMADITYA VARAGUNA.

K. V. Subrahmanya Aiyar

Hail! Prosperity! The greatmen of Tirunandikkarai, the manager of the temple (*taliyālvāṉ*), and the accountants having assembled together in the *māḍa-kkōyil*, ... Kiḻāṉaḍigaḷ, the daughter of Kulaśēkharadēva and the queen of Vijayarāgadēva, gave, ... [thirty] *kaḻañju* of gold for maintaining a perpetual lamp in the temple of Tirunandikkarai-Bhaṭāra. The greatmen, the manager of the temple, and the accountants . . . . . these thirty *kaḻañju* of gold . . . . Nallūr in . . . . . Maṅgalam . . . .

No. 39.—Tiruvalur inscription of Kulasekhara-Perumal: regnal year 2 + 1.

This inscription is engraved in the Vaṭṭeḻuttu alphabet on a slab built into the wall at the eastern entrance of the temple at Tiruvālūr. It is dated in the year opposite to the second of the reign of Kulaśēkhara-Perumāḷ, who is in all probability a Chera king. In the given year, the position of Jupiter was in Makara. Palæographically the record may be assigned to the 11th or 12th century A. D. and as such, cannot belong to the time of the saint king of that name, who composed the *Subhadrādhanañjaya*, *Tapatīsamvaraṇa*, *Āścharyamañjarī*, *Mukundamālā* and *Tirumoḻi* and flourished in about the end of the 8th century A. D.

The inscription registers that the assembly of the villagers and *poduvaḷ* met together in the temple of Āralūr (*i. e.* the modern Tiruvālūr near Alway), in the presence of Nārāyaṇaṉ Ravi of Kaḍaiññōḍu and unanimously decided that the persons appointed as *kīḻśānti* should perform the duties of the *mēlśānti* and *kīḻ-śānti* up to Vishu and receive certain remuneration. It is added that if any interfered with the arrangement regarding worship, he shall be liable to pay a fixed quantity of paddy as fine and that the person objecting to the arrangement shall be liable to pay a certain quantity of gold as fine.

The forms *irunnu* (being present), *irunnāl* (if present), *avirōdichcha* (unanimously), *vachcharuḷiyār* (appointed), *viḻuvinnōḷamum* (up to Vishu), *kaḍaviyan* (is bound to do); and *adinu śēḻam paraiyumavaṉ* (he who says anything against it), occurring in this record are worthy of note. *Viḻu* and *śēḻam* afford good examples for the change of the Sanskrit *sha* into *ḻa*. With the phrase "*adinu śēḻam paraiyumavaṉ*" of our record, compare "*viḷakkumavagaḷkku anubandam paraiyumavaṉ*" which occurs in the Kaviyūr inscription published in the *Travancore Archæological Series*, Vol. I, page 288.

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] மகரத்தில் வியாழ-

2 ந் நின்ற குலசெகரபெருமாளி-

3 ராச்சிய[ம்][2] வாண்ணை ரண்டாமாண்டைக் கெ-

4 திராமாண்டு கடைஙொட்டு நாராயண-

1 This inscription is registered as No. 128 of the Travancore Epigraphical collection for 1096 M. E.

2 ம looks like ப or வ.

5 ணிரவி கொயில் உள்ளிருந்து ஊரு-
6 ம் பொதுவாளும் ஆரலூர் முக்கால்-
7 வட்டத்து கூடியிருந்து அவி[ரோ]-
8 [தி]ச்ச ஸ்ரீகாரியமாவது [*] கிழ்ச்சாந்தி ,
9 வச்சருளியார் மெல்ச்சாந்தியும் கி-
10 ழ்ச்சாந்தியும் விழுவின்றௌமு[ங்][1]
11 [கல்ப்பித்து][2] காணம் பொன்னுங் கொண்டு சாந்தி ஆபக் க-
12 டவியர் [॥*] சாந்தி புக்கு விலக்கியவன் வ ஐ வி[டக்]-
13 கடவியன் [॥*] அதினு செழும் ப[றை]ற[யு]மவன்[3] இருந்-
14 [4]நால்க் கழைஞ்ஞு[5]

Translation.

Hail! Prosperity! In the year opposite to the second year of the reign of Kulaśēkhara-Perumāḷ, when Jupiter was in Makara, the villagers and the *poduvāḷ* having assembled together in the temple of Aralūr, Nārāyaṇan Iravi of Kaḍaiññōḍu being (also) present in it,—unanimously made the following transaction:—

Those who are appointed as *kīḻśānti*, shall, after performing the duties of the *mēlśānti* and *kīḻśānti* up to Vishu, receive (one) *kāṇam* of gold. He, who interferes with worship, shall be liable to pay (a fine of) . . . . . paddy: if there be one who says anything against it, he shall . . . . *kaḷañju* . . . .

No. 40.—Chitaral inscription of Vikramaditya-Varaguna: regnal year 17 + 4.

In my *Annual Report* on *Archæology* for 1920–21, I noted:—

"Chitaral affords a fine example of the transformation of a Jaina temple into a Hindu shrine. Here on a hillock known by the name of Tiruchchāraṇattumalai, situated not far from the village, is found a Jaina place of worship. That this was noted as one of the principal Jain settlements of Southern India in ancient times is evidenced by a large number of early epigraphs engraved on the pedestals of images found in the Kaḻugumalai hill of Koilpatti Taluk, Tinnevelly district. From these names we learn the names of many Jaina teachers and disciples who caused the images to be made. They were mostly natives of Tiruchchāraṇam and Kuṟaṇḍi both of which are villages in South Travancore. The former is identical with Chitaral while the latter is situated in the Agastyesvaram taluk and continues to bear the same name. Some of the celebrated Jaina monks who made settlements in the mountain fastnesses of the Madura district came from Kuṟaṇḍi.

1 This can also be read as ஞௌமுங் .

2 ப் is enter d almost below ல் forming as it were a group.

3 It is also possible to read புறெஞ்ஞுவன்.

4 There is some space before நால்க்.

5 Some words like "பொன்தண்டம் இடுவது" are required at the end.

The village of Chitaral is 4 miles to the north-east of Kuḻitturai, the head-quarters of Viḷavaṅgōḍ taluk of the Padmanābhapuram division. The Jaina temple of Tiruchchāraṇattu-malai originally consisted of a huge boulder with sculptural representations of Pārśvanātha, Mahāvīra, Padmāvatīdēvī and others of the Jaina pantheon. This boulder rests at one end on a flat piece of rock and projects prominently forward on the west side. The images preserved at present are those cut in high relief on the north side of the overhanging rock. There are reasons to believe that similar sculptures existed on the west side. This portion seems to have been converted into a structural monument at some later date, by the erection of three cells having in front a covered *maṇḍapa*, an open verandah and a kitchen. The structural portion enshrines the images of Mahāvīra and Pārśvanātha, which are old, and another shaped almost on the model of Padmāvatī cut in the rock on the north side. The last image is popularly believed to represent the goddess Bhagavatī. The Jain traditions about the place are now so completely forgotten that people believe the Chitaral rock temple to be a genuine Hindu temple. And they take the images of Mahāvīra and Pārśvanātha to be sages and Vishṇu under the hood of Ādiśēsha.

Some of the inscriptions of this place had been published in Vol. I of the *Travancore Archæological Series* pp. 193-94 . . and in Vol. II, pp. 125-27.

The subjoined inscription is dated in the fourth year opposite to the seventeenth of the reign of the Āy king Vikaramāditya-Varaguṇa. Being in a very bad state of preservation it was not deciphered, though its existence was known years ago. During the field season of 1920-21, I visited the place and made a transcript *in situ* which is published below. It will be seen from it that a sacred temple (*śrīkōyil*) probably a Jaina shrine, was erected at Tiruchchāraṇam by a Jaina priestess named Mūttavāḷa-Nāraṇakuṭṭiyār who also presented to it a metallic lamp stand and a gold flower. As the donee is termed Bhaṭāriyār, it may be said that the shrine of *śrīkōyil* is one of the goddess. It may be noted that the term *kuratti̇yār* (der. *guru*) prefixed to the name of the builder of the shrine, is invariably applied to Jaina lady ascetics. This is probably the shrine referred to in a later record of the king found in the same place and identical with the image of Padmāvatī now taken to represent Bhagavatī.

The Pālaiyam plates of the king published in Volume I above, show that he had a strong leaning to the Bauddha religion. I have to observe that the date given in those plates could not represent as had been taken, the age of the king at the time the grant was issued, but must be his regnal year: and if this is the case, the calculated date will have to be changed. The highest regnal year found for the king is 28.

Text.

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] கொவி[க்கிரமாதித்த வரகுணர்க்கு] யாண்[டு ப]-
2 தினெழு எதிர் [நாலு] இவ்வாண்டு பங்குனி-
3 த்திங்கள் . . . . நாரணுந்த
4 . . யாட்டி குரத்தி முத்த[வ்வாள]

1 This inscription is registered as No. 30 of the Travancore Epigraphical collection for the year 1096 M. E.

5 நாரணகுட்டியார் திருச்சாரணத் [தெடு]ப்பி-
6 த்த ஸ்ரீகோயி[லுக்கு] நந்தாவிளக் கொன்-
7 று முட்டாமை . . . . . த்து . . . . . .
8 . . . . பத்தெண்பதின் க-
9 ழஞ்சா[லும் நிறை]யுடையது நிலை-
10 விளக் கொன்றும் பண்டாரக்கல்லாலெய் இ-
11 ருகழஞ்சு நிறை உடைய பொ[ற் பூ]
12 வொன்று ஹடாரியார்க்கு ।—

Translation.

Hail ! Prosperity ! In the month of Panguṇi of this year *i. e.*, the fourth opposite to the seventeenth of (the reign of) king Vikramāditya-Varaguṇa, ... to the shrine of the goddess (*śrī-kōyil*), which the venerable lady Muttavāḷa-Nāraṇakuṭṭiyār had built at Tiruchchāraṇam, ... for burning one prepetual lamp without default . . . . . . one lamp-stand having a weight of . . . . *kaḷañju* and one gold flower weighing two *kaḷañju* by the stone called *paṇḍārakkal* . . . . , . to the goddess (Bhaṭāriyār).

No. 41.— Chitaral inscription.

This inscription is engraved on a stone now forming one of the steps leading to the pond in front of the Bhagavatī temple near Chitaral. It is a Sanskrit verse in Grantha characters of about the 10th century A. D., and records that Vijayabhadra-Vipaśchit set up the stone entrance to the shrine of the excellent deity. In all probability, the shrine referred to in this inscription is the one built by a Jaina lady in the days of the Āy king Vikramāditya-Varaguṇa.

Text.

1 ஸ்ரீமதா விஜயபத்ரவிபஶ்சிதா காரிதா வரகவாடபங்க்திஶ்ஶி [।*] லாமயீதா-
2 ஞ்சிரஞ்ஜீயாத் வரஸுந்தரீ[ஶ்ரீம]தோ விபுலஸம்ருத்திமஸ்ஸத்மநா ॥—

Translation.

May this excellent door-post of stone caused to be made in the shrine of the goddess Varasundarī by the illustrious Vijayabhadra-Vipaśchit, desirous of abundant prosperity, last long.

No. 42.— Chitaral inscription of Kollam 540.

This inscription was first published with plates in Volume I of the *Travancore Archaeological Series* (pp. 297ff). But it was not made out in full and its purport remained undetermined: besides, there are mistakes in the published

1 See No. 40 above.

2 This is registered as No. 31 of the Travancore Epigraphical collection for 1096 M. E.

transcript. Hence, a complete transcript and translation are given below. For a facsimile of the inscription the plate facing page 297 of the same volume may be seen. The inscription gives us to understand that certain lands were given for enjoyment to the female members of the family of Dammasetti Nārāyaṇan-Kāḷi of Tirukkūḍakkarai, for rendering the service of cleaning the premises of the temple of Bhagavatī at Tiruchchāraṇam; and that these lands were transferred to the *pādamūlam* of the same temple in Kollam 540 with the stipulation that in case of any pollution of death, the Mūtta-Nayanār should report the fact for 16 days and obtain food, and that if any default in service was allowed to be made, the lands should revert to the family of the said Nārāyaṇan-Kāḷi, in the female line. For the meaning of *pādamūlam* see page 53 of Vol. III.

Text.

First face.

1 கொலூழ ருாசய [மா]-[1]
2 ண்டு மெடஉாவழ
3 யிள எழுதிய
4 கணக்கு [॥*] திரா-
5 ணகரம் திருக்-
6 கூடக்கரெத்
7 தன்மசெட்டி நய-
8 ஞார் நாராயண-
9 ன் காளி தன்றெ[2]
10 பெண்வழிக்[3] கா

Second face.

11 ணியா யொள்ள[4]
12 காராண்ம திருச்-[5]
13 சாரணத்து ஹமவதி
14 கொவிலில் அடிச்சு[6]
15 தளி முதலாயொ-
16 ள்ள பிறவுத்தி[7]
17 எற்பெர்ப்பட்ட-
18 தும் மெற்படி ஆண்டு
19 முதல் மெற்படி கொ-

Third face.

20 விலில் பாதமுல-
21 த்தவரெக் கைமாறி[8]

---

1 It has been previously read as ஞாசமஅ. As there is no space left for மா or யா after அ and as the firs tletter of the second line is ண், the year is only 540 and not 548.

2 The reading கன்றெ is a clear mistake.

3 The previous reading வெண்பழி gives no sense.

4 This was read as பாடொள்ள before.

5 The previous reading காராண் மதிச்சசாரணத்து has not much meaning. திருச்சாரணம் is the name of Chitaral.

6 This was read as அறைசன் before, which is clearly incorrect for the existing traces.

7 This is another form of பிரவர்த்தி.

8 கையாடி is how it was read before.

22 ச்சு [||*] அவர்க்கு
23 சாவுபில[1] ஒண்டா-
24 யால் ௰௬[2] நாள் அ-
25 ன்று முத்தனய-
26 ணார் பிலகூ-[3]
27 றி உண்ணுமாறு-
28 ம் இதினொறு மு-
29 டக்கம் வருகி[4]-

Fourth face.

30 ல் அன்று முத்த
31 ராஜாவின்னு நி-
32 ங்கழஞ்சு பொன் உத்த-
33 ரமும் சொல்லி பழ-
34 யபடி தன்மசெட்-
35 டி நயனார் நாராய-
36 ணன் காளி தன்[5] பெண-
37 வழிக்[6] காராண்ம
38 மெற்படி கொவிலில் மாம-[7]
39 ண்டபமும் திருமட-
40 ப்பள்ளியும் அ-

Below the first face.

41 டிச்சுதளியும்[8]
42 திருவாறாட்டின்னு
43 மஞ்ஞள்[9] இடிக

Translation.

This is the account of the writing made on the 17th (solar day) of the month of Mesha of the Kollam year 540. The *kārāṇmai* (*i.e.*, the right of cultivation) of the lands belonging to the female line of Dammaseṭṭi-Nayanār Nārāyaṇan-Kāli of the sacred city of Tirukkūḍakkarai for the service of sweeping and sprinkling with water the premises of the temple of Bhagavatī at Tiruchchāraṇam, was transferred from the above-said year to the *pādāmūlam* (*i.e.*, the servants of the god) of the temple. If any pollution or death occurred to them, the Mūtta-Nayanār shall, for 16 days, mention the fact of pollution and obtain the (customary) food. If any default arose, a fine of 5 *kaḷañju* of gold shall be accounted for

1 சா. வில் is the previous reading.

2 The second figure was omitted before.

3 பிலகூறி was not made out before.

4 Though the previous reading பிசகில் gives the same sense, the traces are for வருகில்

5 In the previous instance it is தன்றெ.

6 வெண்பழி is the previous reading.

7 This stands for மணாமண்டபமும்.

8 This line has been mostly made out now.

9 This was read as முஞ்ஞை before.

(*i.e.*, paid to) the ruling king and the duty of cleaning the *mahāmaṇḍapa* and the sacred kitchen of the temple and of supplying turmeric for the *ārāṭṭu* festival shall be left, as of old, with the female line of Danmaseṭṭi-Nayanār Nārāyaṇan Kāḷi.

No. 43.— Varkalai inscription of Pattanabha-Marttandavarman: dated Kollam year 427.

The subjoined inscription is engraved on the south base of the central shrine in the Janārdana temple at Varkalai. It is in the Vaṭṭeḻuttu alphabet and the Tamiḻ language and is dated in Kollam 427 (=A. D. 1252), Ṛishabha 21, Wednesday and *śu. di.* 5. It belongs to the reign of the Vēṇāḍu king Padmanābha-Mārttāṇḍavarman-Tiruvaḍi and records the fact that the king's officers built of stone the central shrine from the *adhishṭhāna* to the *uttiram* of the temple of the Bhaṭṭāraka at Varkalai-Udaiyamārttāṇḍapuram, covered with copper-sheets the *śrīvimāna*, renewed the *mukha-maṇḍapa* and consecrated the god. The renewal of the temple of Janārdana clearly points to its having been in some other form in earlier times.

Varkalai was called in Kollam 427 by the name Udaiyamārttāṇḍapuram probably after Kōdaimārttāṇḍavarman[1] also named Vīra-Udaiyamārttāṇḍavarman.[2] According to the Aṟṟūr copper-plate of the king published[3] above he appears to have been called also Vīra-Ravi-Udaiyamārttāṇḍavarman Śiṟaivāy-mūttavar of Kīḻappērūr.

A translation of the inscription was given by the late Professor Sundaram Pillai in the *Indian Antiquary*, Vol. XXIV, pp. 333ff, and is adopted here with a single change, *viz.*, 'the temple of the god (Bhaṭṭāraka)' instead of 'the temple of Vaḍaśērikarai'. The inscription being worn away, '*Vaḍaśērikarai*' had been read for '*Bhaṭṭārakar*'.

Text.[4]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ [॥*] மேடத்தில் புகுவியாழம் நின்ற யாண்டு கொல்லம் ௪௱௨௰௭
மாண்டை இடப ஞா[யி*]று இருபத்து ஒன்று சென்ற புதனாழ்சை
யும் ஶுக்லபக்ஷத்தில் பஞ்சமியும்

2 அன்றை கர்க்கடகம் [5]இராசிகொண்டு வர்க்கலை உதையமாத்தாண்டபுர
த்து பட்டாரகர் சிரிகொயில் அதிட்டானம் துடங்[கி] உத்தரத்
தொளமு[ம்*] கொர்ப்ப-

3 கி[ரி]கமும்[6] தளக்கல்லும் கூடக் கருங்கல் பணியும் செவிச்சு [॥*] சிரி
[வி*]மானம் செம்பும் மெவிச்சு [॥*] சிரிமுகமண்டபமும் புதுக்கி
ப் பணியும் செவிச்சு [॥*] திருக்க-

---

1 See above, Vol. III, Part I, No. 16.

2 Above Vol. IV, No. 7.

3 *Ibid* p. 86.

4 This is registered as No. 109 of the Travancore Epigraphical collection for 1095 M. E.

5 The ரா of இராசி resembles கொ.

6 Read கிரகமும்.

4 லையமும் ஆடிச்சருளிய வெணாடுவாழ்ந்தரு[1] சிரி வீரபத்தனப மாத்தாண்ட வர்ம்[ம][2] திருவடிக்கமைஞ்ச அதிகாரர் [॥*]

Translation.

Hail ! Prosperity ! In the Kollam year 427 with Jupiter entering into Aris and the Sun 21 days old in Taurus, Wednesday, the 5th lunar day after new-moon, and with the sign of Cancer rising in the orient, the loyal chieftains of Srī-Vīra-Padmanābha-Mārttāṇḍavarman-Tiruvaḍi graciously ruling over Vēṇāḍu, consecrated the holy temple of the god (Bhaṭṭāraka), at Varkalai-Udaiyamārttāṇḍapuram, after constructing with granite stones the shrine from the foundation to the wall plates, and paving the courtyard with stones, besides repairing the *Śrī-mukha-maṇḍapa* (or the hall in front facing the shrine).

No.—44. Arrur copper-plate of Ravivarman Siraivaymuttavar: dated Kollam 821.

The subjoined inscription is engraved in the Tamiḻ alphabet and language on both sides of a single copper-plate in the possession of Kaṇakku Tampi Mādhavan Kēśavan of Śeṇbantōṭṭattuvīḍu. At my instance, it was obtained by M. R. Ry. M. Rajaraja Varma Avl., when he was the Dewan Peishkar of Padmanābhapuram. Letters are not incised deep enough to give good impressions and the inscription is edited here mainly with the help of a transcript prepared direct from the original plate. The plate measures $18\frac{1}{2}'' \times 3\frac{1}{4}''$. Abbreviations have been used in several cases and these have to be made out only by the context. It may be noted that a single symbol has been employed to denote *varusham*, *perumāḷ* and *varu.* The word *kalam* is indicated by a sign resembling the Tamil numeral 100, *kuṟuṇi* by the Tamil letter *pa* and *nāḻi* by the symbol for *u*. Other instances of abbreviations are those for *taḍi*, *kiḻakku*, *pala*, *kaṇakku*, *uḷḷiṭṭu*, *mērpaḍi* etc. Grouping of letters is another peculiarity of the epigraph.

Before dealing with the object of the inscription, I have to draw attention to the engraving of a mark on the left margin of the second side of the plate. This mark consists of a *piḷḷaiyār-śuḻi* and the word *Śrī-tulyam*. The latter is not incised in a line. There is reference to this mark in the body of the inscription also. The object of affixing this mark is to indicate that the document is not a fresh grant but only a copy. The word *tulyam* may be taken to mean 'verified and found correct.

The contents of this document. or rather a series of documents relate to the properties belonging to the family (*taravāḍ*) of Kāriyatturai Kaṇṇan Vikkiraman of Pūvaṅga-viḷāgattu Kōvikkal. The several sources of income which the family obtained from time to time from the kings of Travancore, the rights and privileges conferred on its members and certain prohibitions regarding marriage customs are specified in this inscription, as will be presently noticed.

1 There is some vacant space after தரு and before சிரி, which should have contained the syllables "ளிய கேழப்பெருர்". It looks as if these letters had not been cut at all.

2 The second ம looks like ப.

In Kollam 332 a mansion was built in Vēmbadinaṇai and given to Nallayiṉār, the daughter of Peṟṟayiṉār, who belonged to the Kāṇiyāḷa caste and was a member of Śaiva-parishad and a native of Andaṇapuram *alias* Sundaraśōḷa-vaḷanallūr. At the same time, some tax-free grants of land were also made in order to meet the expense of the household. In Kollam 335 the heirs of the family of Kāriyattuṟai Kaṇṇaṉ Vikramaṉ became extinct and an order was passed, whereby Peṟṟayiṉār's daughters, Nallayiṉār and her younger sisters, as well as Ravisēkharaṉ-udaiyār were adopted as heirs to the property in preference to Kāriyattuṟai Kaṇṇaṉ-Kaṇṇaṉ of Karittaṭṭāṅkuḷi and Kāriyattuṟai Kāḷkuṭṭi-Ravi of Puḷimpaḷḷikōṇam who were the next heirs to the said property. In the same year, it was also decided to discontinue the existing custom of having the marriage badges (*tāli*) of the girls of the family tied by Āryas and it is said that thenceforward the girls of the household of Nallayiṉār should have their marriage badges tied by the members of Poṉmaṇai and Maṅgāraṅgōḍu and that *tōḷam* and *kāppukaṭṭu* should be performed by the people of Koṟaṇāḍu, Vilavūr and other places.

Four years later in Kollam 337, certain other grants of lands were made to the younger sister of Peṟṟayiṉār, the daughter of Nallayiṉār.

In Kollam 491, Kāriyattuṟai Kaṇṇaṉ-Śaṅgaṉ, of another family obtained from the king certain rights and privileges in the temple of Muttaḷaikkurichchi *alias* Vīrakēraḷapuram in Śeṅgaḷunīr-vaḷanāḍu, a subdivision of Malai-maṇḍalam. It is stated that the family had a leading part in the *āṟāṭṭu* and hunting festival of the temple.

In the Kollam year 628, the temple of Āḻvār was built at Muttaḷampāḍu in Kaṇṇaṇūr and the lands granted to it were made tax-free by the king. And lastly in Kollam 782, on the order of king Kulaśēkhara-Perumāḷ, the wood-work in the temple of Vīrakēraḷapuram was replaced by stone and the festival of Aśvati in the month of Kumbha and feeding were instituted, a member of Kōvikkal family being appointed to manage them and to obtain certain privileges for his labour.

The necessity for a detailed reference to all these prior grants arose, it is said, by the fact that the original documents had been burnt down by fire which broke out in the Kōvikkal.

It is interesting to note that records relating to this household for nearly 500 years had been available for issuing the present deed. The previous kings are all referred to by the term *ammāvaṉmār* which shows that the order of succession was from uncle to nephew.

In this inscription, several terms occur whose exact significance could not be now made out with certainty; but they are noted here with a view to ascertain their meanings from allied records. The probable connotation of some of them are however given:—

ulppatti: source of income.
pāppatti:
muṉbumuṟa: the ancient customary payments.
muṟama: customary payments.
muṟattaram:
dāṇamāṇa: grants or gifts.

sammandam: contracting relationship or marriage.
kāṇikkarai:
ūr:
ūrāma: Nagamayya notes:—"lands subject to the control of village association as opposed to *kārāṇmai* or lands or freeholds directly under the control of the State.
ūttappāṭṭam:
ulavukāchcha:
āḷaḍiyaṟa: *aḍiyaṟai* is according to Nagamayya 'a succession fee in Travancore (= ¼ of the value of the property left by a person of the matriarchal system of inheritance when he died leaving no direct heirs but only a distant kindred to succeed to the property).
pāśivalai: fishing rights.

Text.[1]

1 அருளிச் செயித கொல்லம் எண்ணூற்று இருபத்து ஒந்நாமது மீன ஞாய
று இருபத்துரண்டு செந்ந வெள்ளியாச்சையும் உத்திரவும் பவுற
ணையும் திருதயொகவும் சிங்ஙக்கரணவும்

2 பெற்ற இந்நாளால், கீளப்பெரூர் சிறி வீரர் இரவிவற்ம சிறவாமூத்தவராய
நாம் மலைமண்டலத்து கண்ணன்னூரு பூவங்கவிளாகத்து கொயிக்
கல் இரிக்கு[ம்*] காரியத்துக்கை[2] கண்ணன் விக்கிறம-

3 ன்றெ தறவா[ட்டி]ல்க்கு[3] முன்னுள் சிறவாமூத்த அம்மாவன்மார் கல்பிச்சு
ஆசெந்திரதாரமெ சந்ததிப்பிறவெசமெ கொடுத்தும் ஆக்கிச்செயி
தும் கய்யாண்டும் யாவிச்சும் நடந்தும் நடத்தியும் கொ-

4 ண்டுவாறபடிக்கு கொடுத்த தறவாடு வத்துவக உல்ப்பத்தி பாப்பத்தி தா
னமானம் சம்மந்தங்[க*]ளாவிது மெல்படி தறவாட்டின்றெல் முன்ம்
பு நாநமெ-மது இடவஞ[ா*]யறு மிநெ நாஞ்சிநாட்டு அந்தணபு-

5 ரமான சுந்தரசொளாவநல்லூர்[4] இரிக்கும் காணியாளர் குலத்தில் சயிவப்
பருமயில் பெறயினர் மகள் நலலயினர்க்கு மெப்படி ஊர்க்கும் அம்
பலமத்தியூர் பள்ளிகொண்டான்காலுக்கு மெக்கு வெம்படி மனையில்

6 கொயிக்கல்லும் கெட்டி வையித்து கொடுத்து கொவிக்கல் மொறமகெள் யெ
வபெரும் சங்கசித்தயென்ற பெரும் தானமானங்களும் அடுக்களை
காணியாக மெப்படி மத்தியூர் உள்ளிட்ட பற்றில் மத்தியூர் குளம்
புரவில் நாகலடி முக்க-

7 ணிவயல் உள்ளிட்ட தடி பலதினால் நிலம் யெழுமாக்காணி அரைக்கணியும்
வெம்படி மனயான கொவிக்கல் மனயும் கிடிலுவிள்[5] உள்ளிட்ட
புரையடங்ஙளும் மெப்படி ஊரில் காணியும் கரையும் ஊத்தபா-

1 This inscription is registered as No. 2 of App. A in the *Travancore Archæological Report* for 1096 M. E.

2 In other places this word occurs as காரியத்துறை.

3 Read தறவாட்டிர்க்கு. ட்டி is written as a group.

4 Read சுந்தரசொழவநல்லூர்.

5 இடலும் is perhaps what is required.

8 ட்டும் உலாவுகாச்செயும் பாசுவலையும் மற்றும் எர்ப்பெ[ர்*]பட்டதும் பழ
ய உள்வரயும் பிறையும் தவுத்து ஆசெந்திரதாரமெ [1]தந்தெதிப்பிற
தெசமெ கொடியூர் சிறவாள்மூத்த அம்ம[ர]வன்மார் கல்ப்பிச்சு
கொ-

9 டுத்ததாகவும் பின்ம்பு[2] ஙாயஙடு மது மெட ஞாயறு யிரு உ மலைமண்டல
த்து வெலலூர்தெசத்து காரியதுறை கண்ணென் விக்கிறமன்றெ
செழக்காறர் ஆளந்திரம் ஆகயால் பிச் செழக்காறனாகிய கரித்தட்
டான்-

10 குழி காரியதுறை கண்ணென் கண்ணென்னும்[3] மெப்படியான்றெ கூற்று
க்காறனாகிய வீயெனூர் புளிம்பள்ளிக்கொணத்து காரியதுறை கால்
குட்டி இரவி உள்ளிட்டாரையும் தவர்த்து[4] மெப்படி காரியது
றை க-

11 ண்ணன் விக்கிறமென்றெ கெடுகொல்லைக்கும் வெலலூர் முத்தளக்குறிச்சி
கண்ணன்னூர்[3] உள்ளிட்ட ப[ற்*]றில் உள்ளி[5] தறவாடுகளும் வக
உல்ப்பத்தி பாப்பத்தி முன்ம்பு[2] முறை ஊரு ஊராண்மம[6] முற-

12 ம முறத்தரங்ஙளும் முறமசெயும் கண்ணனூர் விலலூர் கண்டநல்லூர் உள்
ளிட்ட கீள்க்குடி நடஉம் ம[ற்*]றும் [7]எற்ப்பெர்பட்டதிலும் கூட(ா)
மெல்ப்படி பெற்றயினார் மகள் நல்லயினார் தங்கச்சி

13 உள்ளிட்டாரையும் இரவிசெகரன் உடையாரையும் ஆசெந்திரதாரமெ சந்
ததிப்பிறதெ[ச*]மெ உடையதாக தெத்து ஆக்கி செயிதெ நடந்து
கொண்டு வாறதாகவும் மெல்ப்படி காரியத்துறை தறவாடடி-

14 ல் பெண்ணுங்ஙளை தாலிகெட்டிவாற ஆரியரையும் தவித்து[4] இந்நாள் முதல்
க்கு நல்லையினார் தங்கச்சியெடெ கொயிக்கல் பெண்ணுங்ஙள் தங்கச்
சிமாரை பொண்மனை மங்காரங்கொடு உள்ளி-

15 ட்டாரை கொண்டு தாலியும் கெட்டிச்சு விலலூர் கொறனுட்டு உள்ளிட்டா
ரை கொண்டு தொழும் காப்புகெட்டு உள்ப்பட்ட அடியந்திரங்ஙளும்
நடத்திச்சு கொயிக்கல் முறமயாகஉம்[8] முற முறத்த-

16 ரங்ஙளும் தானமான சம்பந்தங்ஙள் எப்பெர்ப்பட்டதும் நடந்தும் நடத்தி
ச்சும் கொண்டு பொரும்படிக்கு அம்மாவன் கல்ப்பிச்ச நடந்துவருந்த
தாகவும் பின்ம்பு[2] ஙாஙயள மது மெடெ[9] ஞாய-

1 This word occurs also as சந்ததிப்பிறவெசமெ in line 3.

2 Cancel ம்.

3 Delete ன்.

4 Read தவிர்த்து.

5 Read உள்ள.

6 Cancel ம்.

7 Read எப்பெர்பட்டதும்.

8 Read யாகவும்.

9 Read மேட.

17 று உ௰௬வ நல்லயினார் மகள் பெற்றயினார் தங்கச்சிக்கு ஸ்ரீதனமாக நாஞ்சி ஞட்டு விளங்கடு[1] உளிட்ட பற்றில் விக்கிறமனெரிக்குளம் புரவில் ஒரு மாப்பவுதி தடி பலதிஞல் நிலம் ஆறுமாக்கா-

18 ணி முந்திரியும் பளையகுடியும் யிறையும் தவுத்து ஆசெந்திரதாரமெ சந்ததி ப்பிறதெசமெ ஆண்டு அனுபவித்து வரும்படிக்கும் பின்ம்பு சாகூயிக மது கும்ப ஞாயறு உ௰க வ மெல்ப்படி கொவிக்கல்த் [2]தவொ-

19 ட்டில் காரியதுறை கண்ணென் சங்கனும் மலமண்டலது செங்கழுனிர்வள நாட்டில் நயினார் முத்தளக்குறிச்சிய[ா*]ன ஸ்ரீ வீரகெரளபுரத்து கொ விலில் ஊராம உள்ப்பட்ட தொற நீற்ச்சகளும்

20 பள்ளிவெட்டைக்கும் ஆருட்டின்னு ஸ்ரீ பண்டாரவும் பெண்ணும் பிள்ளை யும் கைய்யெற்று வெட்டைக்கு பள்ளி அம்பும் சாற்த்தி சொறு சுவந்தி ரியவும் பற்றி ஆசெந்திரகாலமெ சந்[த*]திபிற-

21 தெசமெ [3]முத்தளைச் சிறவாள்மூத்த அம்மவன் கல்ப்பிச்சு கொடுத்ததா க(ா)வும் பின்ம்பு கூாஉ௰அ மது சிங்ஙஞாயறு எ வ முதல்க்கு மெல் மெல்ப்படி விக்கிறமென் செகரென் கண்ணன்னூர் மூத்தல-

Second side.

22 ம்பாட்டு ஆழுவார் கொவிலும் செட்டிச்சு ஆழுவாரையும் பிறதிட்டிச்சு பூச நெயிவெத்தியம் [3]வகைய்க்கு [4]கெடப்படியார் தமக்குள்ள மாவுறமு தல் ஆலறணை உள்ள

23 நிலவும் இருகரை வாரம் புரையடவும் விட்டுக்குடுத்த வகைக்கு கிருமத்து சிறவா மூத்த அம்மாவன் கலப்பிச்சு இறை தவுத்து குடுத்ததாகவும் பின்ம்பு

24 எாஅ௰உமது இடவஞாயறு கூ வ முத்தளைக் குலசெகரப்பெருமாள் அ ம்மாவன் கல்ப்பிச்சு முத்தளைக்குறிச்சியான ஸ்ரீவீரகெருளபுரத்து கொவிலில் மரப்பணி பொளிச்சு

25 கல்ப்பணி முகித்து தெரும் திருநாளும் வைக்கயில் மெடிப்படி கொயிக்கல் தறவாட்டில் க[ா*]ரியத்துறை விக்கறமன் செகரனையும் பெண்ணும் பிள்ளையும் தறவாடு வத்து வகை உள்ப்பட்ட

1 Read விளாங்காடு உள்ளிட்ட.

2 Read தறவாட்டில்.

3 வகை is expressed by a symbol.

4 A symbol which generally denotes 'year' is here used for மேற்படி.

26 தானமான சம்பந்தங்ஙள் எற்ப்பெரும் ரெடசிசு சிவனடியார்களாக ந
ட[த்தி]க்கொண்டு பொரும்படிக்கு மெல்பபடி கொவிலில்க் கும்பஞா
யறு அசுபதி ஆட்டத் திருநாளில் எட்-

27 டாம் திருநாளும் மெப்படி நாள் ஊட்டும் சிலவுக்கு மெல்ப்படியர் விட்டு
குடுத்த முத்தளகுறிச்சி உள்ளிட்ட பற்றில் பெருநிர்குளத்தும் கீளரு
மம்பற்[று*]

28 உள்ளிட்ட தடிபலதினல்[1] நிலம் நாக்கலனெ குறுணி அஞ்ஞு[ர*]ழி[யு*]ம்
விளம்புவாகொணத்தில் குளத்தடி உள்ளி[2]ட்ட தடி[3] பலதிஞல் உ
ளூ [5]கலம் உ குறுணி ஙு நாழியும் கண்ணனூர் கா-

29 ட்டு குளத்தி[ன்*] கிழக்கு[4] கத்தடி உள்ளித் தடி பலதிஞல் உ-ளூ கலம்[6]
எ குறுணி ஙு நாழியும் சீபண்டார மூதலாக்கி தெ[று]ம் திருநா[7]
ளும் ஊட்டும் ஸ்ரீ பண்டா[ர*]த்தில் நி(ந்)ன்றும் நடத்தி விக்கிற(மெ)மன்
செகர-

30 ன் ஞூ க-க்குரளம் ஊ ம் எட்டு மிட[8]சொறும் சுவந்திரியங்களும் ப[ற்]றி
எட்டாம் [9]திருநாளினு பாரிவெட்டைக்கு சீபண்டாரவும் பெண்ணு
ம் பிள்ளை[10]யும் கய்யெ[ற்*]று வெட்டைக்கு அம்பும்

31 சாற்த்தி ஆசெந்திரதாரமெ சந்ததிப்பிறதெசமெ நடந்து கொண்டு
பொரும்படிக்கும் இதுகள்க்கு தடை இடை [11]விலக்கு விரபதம் [12]வ
ரும் காலம் கொவிலில் வடக்கெ நடையும் அ-

32 டைத்து வயிராவியும் முறிவித்து பூசையும் முட்டித்து தடை தவித்து
கொண்டு பொரும்படிக்கும் இதுகள்க்கு கெடு விகாதம் நினைக்கும்
[13]பேர்கள் சிவாலயத்துக்கு கெடு நினைக்கும் பேர்[13]

33 பொற பாவத்தில் பொவார்[14]கள் என்றும் கெ[ர*]ளன் குலசெகரன் வக
[யில்] சிவபட்டயமாக ஸ்ரீ துலியம் சாற்த்தி ஷை குலசெகரபெரு
மாள்[15] அம்மாவன் கல்ப்பிச்சு கொடுத்ததாகவும் இதுகள்க்கு உள்ள

1 Read பலதிஞல்.

2 ள்ளி is expressed by symbol.

3 தடி and பல are expressed by symbols, here and after.

4 கிழக்கு is expressed by a symbol.

5 and 6 Symbols are employed to denote *kalam*, *kuruṇi* and *nāḻi*.

7 திரு and நா are expressed by symbols.

8 மிட is expressed by a symbol.

9 திரு is expressed by a group.

10 பிள்ளை is expressed by a group.

11 வில is expressed by a group.

12 வரும் is expressed by a contraction.

13 பே is so written as to be mistaken for the symbol of the year: may also read

14 வார் is expressed by a symbol.

15 பெருமா is expressed by a symbol resembling ஞ.

34 பிறமாணபட்டயம் ஷையான்றெ விலஊர் மருதவிளாகத்து கொயிக்கல் படுதியிப்பட்டு கெடு [1]வருகயால் ஷை தறவாடு வத்துவக[2] உல்ப்பத்தி பாப்பத்தி மூன்ம்புமுற முறம முறத்தரங்ஙள்

35 தானமான சம்மந்தங்ஙள் காணிகரை ஊரு ஊருமஊத்தப்பாட்டம் உலவு காச்ச பாசிவலெ ஆளடியரா ம[ற்*]றும் எப்பெர்ப்பட்டதினு ஷை அம்மாவன்மார் கல்ப்பிச்ச

36 கொடுத்தும் ஆக்கிச்செயிதும் நடந்துகொண்டு பொரும்படியெ இந்நாள் முத[லு*]க்கு ஷை தறவாடு வத்து[வ*]க உல்ப்பத்தி பாப்பத்தி முன்ம்பு முற முறம முறத்தரம் தான-

37 மான சம்மந்தங்ஙள் காணிகரை ஊரு ஊருமஊத்தப்பாட்டம் உலாவகாச்ச ஆளடியிரா ம[ற்*]றும் எப்பெர்ப்பட்டதும் கண்ணன் விக்கிறமன் கீழ் வங்கிழ பாரம்பி-

38 ரியமாக ஆசெந்தரதாரமெ சந்ததிப்பிறவெசமெ கய்யாண்டு முன்னுள் இறுத்து வந்ந இறையும் இறுத்து அநுபவிச்சுந் நடந்நும் நடத்தியும் குறதிற்ந்நும் பறியும்

39 நடந்துகொள்ளுமாறும் செயிக இது மெல்ப்படி வருஷம் மெல்ப்படி மாதொம்[3] மெப்படி நாளில் கல்க்குளத்து உடையார் விளாகத்து கொயிக்கல் [4]இடாக நாம் இரி-

40 க்க இவை தரவாக்கவும் இவை கணக்கு ஈச்சுவரன் காளி எழுத்து [॥*]

Translation.

On this day (*i.e.*), the twenty-second (solar day) expired of the month of Mīna of the Kollam year eight hundred and twenty one, corresponding to Friday, Uttara-Phalgunī, Dhṛita-yōga and Simha-karaṇa, we, the illustrious Vīra-Ravivarman Śiṟaivāymūttavar of the Kīḻappērūr (house), pleased to order (as follows):—

The following are the *ulpatti*, *pāppatti*, *dānamānam* and *sammandam* relating to the properties of the family of Kāriyatturai Kaṇṇaṉ Vikkiramaṉ of Pūvaṅgaviḷāgam palace in Kaṇṇaṉūr, a village of Malai-maṇḍalam, as they are being held, having been ordered by our *ammāvaṉmār* (uncles) Śiṟaivāymūttavar in former days, for being held in succession and enjoyed as long as the moon and the stars last, with powers to do, to cause to be done, to conduct, cause to be conducted and handled (the same in any way):—

Formerly, *i. e.*, on the 15th day of the month of Ṛishabha of the Kollam year 332, to Nallayiṉār, the daughter of Peṟṟayiṉār of the Śaiva-*parishad* belonging to the Kāṇiyāḷar caste in Andaṇapuram *alias* Sundaraśōḻa-vaḷanallūr of Nāñjināḍu, a palace was built in Vēmbaḍimaṉai situated to the west of the said village

1 வரு is expressed by a symbol resembling ஆ.

2 Expressed by a symbol.

3 Read மாதம்.

4 Read வீடாக.

and the channel called Paḷḷikoṇḍāṉ-kāl of Ambalamattiyūr, and given with the privileges of *moṟama*, *ēvappēr*, *śuṅgaśitta*, and *dānāmānam*; and for the requirements of the kitchen were given , *mā* and 1½ *kāṇi* of lands out of the plots included in the said (village) of Mattiyūr as well as those in Nāgaladi, Mukkaṇivayal etc, situated in the bed of the tank of Mattiyūr (village). The palace of Vēmbaḍimaṉai along with the *puṟaiyiḍams* including hills and dales, and the lands (*kāṇi* and *karai*) in the said village of Mattiyūr, were ordered and assigned by Śiṟaivāḷmūtta-ammāvaṉmār, exempted from the payment of *iṟai* and internal taxes such as *ūttappāṭṭam*, *ulavukāchchai*, *pāśuvalai etc.*, so that they might be held in succession as long as the moon and the stars last.

Then on the solar day of the month of Mēsha of the Kollam year 335, the nephews *i. e.*, the heirs of Kāriyattuṟai Kaṇṇaṉ Vikkiramaṉ of Vilavūr in Malai-maṇḍalam having become extinct, the nephews of the next degree *viz.*. Kāriyatturai Kaṇṇaṉ-Kaṇṇaṉ of Karittaṭṭāṅkuḻi and his *i. e.*, the said person's coparceners Kāriyattuṟai Kāḷkuṭṭi-Ravi and others of Viyaṉūr-Puḷimpaḷḷikōṇam were excluded; and Peṟṟayiṉār's daughters, Nallayiṉār and her younger sisters, as well as Raviśēkharaṉ-uḍaiyār were adopted as heirs to hold in succession, as long as the moon and the stars exist, the Keḍukollai of Kāriyattuṟai Kaṇṇaṉ-Vikkiramaṉ as well as thirty-two *kīḻkuḍi* of Kaṇṇaṉūr, Vilavūr, Kaṇḍanallūr and others. who look after the *ulpatti. pāppatti, muṉbu-muṟa, ūr, ūrāṇma-muṟama* and *muṟattaraṅgaḷ* relating to the properties of the *taravāḍ* in Vilavūr. Muttaḷakuṟichchi. Kaṇṇanūr *etc*: thus should it be done. Besides, the Āriyas, who used to tie the marriage-badges of the girls in the Kāriyattuṟai family were excluded; and from this day forward the girls and their younger sisters belonging to the Kōyikkal of Nallayiṉār shall have their marriage badges tied by (*i.e.*, be married to) persons belonging to Poṉmaṉa, Maṅṅāraṅgōḍu and other villages; their festivals such as *tōḷam* and *kāppukkaṭṭu* shall be conducted by the people of Vilavūr, Koṟanāḍu and others; and the customary *ūr-muṟama, muṟattaraṅgaḷ, dānamānam, sammandam* and what not, shall be conducted or caused to be conducted as detailed herein. (Thus) had it been ordered by the king (*ammāvaṉ*) and is being acted up to.

Then on the 25th solar day expired of the month of Mēsha of the Kollam year 337, one *mā* of land in the tank bed of Vikkiramaṉ-ēri out of the plots included in Viḷāṅgāḍu of Nāñji-nāḍu and six *mā*, one *kāṇi* and one *mundiri* of land, composed of several *taḍis* of Pavudi,[1] with their old tenants removed and taxes exempted, were given as *śrīdanam* to the younger sister of Pēṟṟayiṉār, the daughter of Nallayiṉār, to be held in succession, as long as the moon and the stars exist.

Subsequently on the 21st day of the month of Kumbha of the Kollam year 491, Śiṟaivāymūtta-ammāvaṉ (*i. e.*, the king) ordered and assigned to Kāriyattuṟai Kaṇṇaṉ-Śaṅgaṉ of the Kovikkal, for being enjoyed in succession as long as the moon exists, such right as *ūrāṇma etc* in the temple at Nayinār-Muttaḷakkuṟichchi *alias* Śrī-Vīrakēraḷapuram in Śeṅgaḷunīr-vaḷanāḍu of Malai-maṇḍalam and the charge of the sacred treasury as well as the female attendants during the hunting and *āṟāṭṭu* festivals, and the privilege of 'throwing the arrow' and of receiving food.

1 *Pavudi* need not be the proper name of the land: it might denote a portion of lands.

Then on the solar day of the month of Siṁha of (the Kollam year) 628, the said Vikkiramaṉ-Śēgaraṉ built the temple of Āḻvār at Muttalampāḍu in Kaṇṇaṉūr, set up the Aḻvār in it, and gave for conducting worship and making offerings, the lands belonging to him *viz.*, those situated between Māvuṟa and Ālaraṇai, along with *iru-karai-vāram* and *puraiyiḍam;* and (the king) Śiṟaivāymutta-ammāvaṉ ordered these to be exempt from taxes.

Subsequently, on the 6th solar day of the month of Ṛishabha of (the Kollam year) 782, when Kulaśēkhara-Perumāḷ-ammāvan having ordered, the wood work in the temple of Muttalakkuṟichchi *alias* Śrī-Vīrakēraḷapuram was removed, stone work (of it) was completed and car and other festivals instituted, Kāriyatturai Vikkiramaṉ-Śēgaraṉ of the said Kōyikkal family was appointed to protect the girls and the properties as well as the *dānamānam*, *sammandam etc.*, of the *taṟavāḍ* and to see that they behave as the followers of Śiva.

For the expenses (to be incurred) in the said temple on the eighth day of the Aśvati festival in the month of Kumbham and for the feeding on the day, the said person assigned land (having a sowing capacity of) four *kalam*, one *kuṟuṇi* and four *nāḻi* (of seed), composed of several *taḍis* in the plots called Perunīrkuḷam and Kiḻarāman of Muttalakkuṟichchi; (another piece of) land (having a sowing capacity of) 2½ *kalam*, 2 *kuṟuṇi* and 5 *nāḻi* of seed under the tank of Viḷambuvākōṇam, composed of several *taḍis;* and a third plot of land (having a sowing capacity of) 2¾ *kalam*, 7 *kuṟuṇi* and 5 *nāḻi*, composed of several *taḍis* to the east of the tank belonging to Kaṇṇaṉūrkāḍu. (The income from) these shall be credited in the sacred (*i.e.*, the temple) treasury; and car and (other) festivals and feeding shall be conducted from the funds of the treasury. Vikkiramaṉ-Śēgaraṉ shall receive annually . . *kalam* of paddy and 8 *miḍā* of cooked rice as well as other privileges; and he shall on the eighth day festival and *pārivēṭṭai* have charge of the sacred treasury and conduct in succession, as long as the moon and the stars last, the festival, accompanying the procession of the god, taking with him female attendants and discharging the arrow on the hunting day.

At the time when any impediment, interruption, prevention or enmity is caused to this, the north entrance of the temple shall be closed, the *rayirāvi* shall be cited as witness, the worship stopped and the impediment *etc.*, should be removed by proper settlement. Those who intend evil to these arrangements shall incur the sin of those who cause damage to Śiva temples. This deed was issued by the Kēraḷa king Kulaśēkhara as a Śaiva document with the mark of *Śrī-tulyam;* the said Kulaśēkhara-Perumāḷ-ammāvaṉ ordered it to be given to this family.

The original documents connected with these which the previous kings had ordered, assigned, made, and caused to be continued, having been destroyed by a fire which broke out in the palace of Vilavūr-Marudaviḷāgam of the said person, this document which was issued in the said year, said month and said day, while we were encamped in the palace of Uḍaiyārviḷāgam at Kalkuḷam, evidences accordingly that from this day forward, the *ulpatti*, *pāppatti*, *muṉbu-muṟa*, *muṟama*, *muṟattaram*, *dānamāna*, *sammanda*, *kāṇikarai*, *ūr*, *ūrāma*, *ūttappāṭṭam*, *ulāvukāchcha āḷaḍiyiṟa* and every other rights relating to the properties of the said family, shall be held in succession in the family of Kaṇṇaṉ-Vikkiramaṉ as long as the moon and the

stars last, paying the taxes in the same manner as they were paid in former times and shall be enjoyed, conducted, caused to be conducted, rectified and continued to be so done. This is the writing of the accountant Īchchuvaran-Kāḷi.

No. 45.—An inscription of Sattankulankarai.

This inscription is engraved at the entrance into the temple at Śāttaṉ-kuḷaṅkarai, a suburb of Cheṅgaṉṉūr. It is in the Vaṭṭeḻuttu alphabet and the Malayāḷam language. It has no date but may be attributed to the 14th century A. D. on palæographical grounds. After stating that a certain Dēvaṉ-Śaṅkaraṉ of Mēlkkāḍu executed repairs in the temple and re-consecrated it, the inscription gives a list of donations of money, made by a number of individuals, for feeding Brāhmaṇas during the two *dvādaśī* days of each of the twelve months of the year and on other occasions. In the latter portion of the record, a list of lands given to the temple are named. Most of the house names of the donors are all preserved and they are all situated near about the temple.

Tom is the antiquated Malayāḷam form of the word *svam* which means 'property' and it occurs in the compound words '*dēvasvam*' and '*brahmasvam*'. *Talaikāppu* is another word which is no longer in use and it denotes the headman or chief. *Kari, kāḍu, kōḍu, kara, muri, vēli, puṉam, vayal, nilam, mūlai, maṉ. oḍi, kaṇḍam, tāṟu, chēri* are the endings of land names.

The following is the list of lands and house names that occur this inscription.

House names.	Land names.
Mēlkkāḍu	Vaḍaśērikkari
Śāttaṅkuḷaṅgarai	Mayakkalkāḍu
Kalliṉkal	Iḍattil-peruṅkara
Kūḍakārappaḷḷi (Kūḍagāram occurs in early Tamil literature)	Ambala
Muruṅgaiyūr	Kallakōṭṭukari
Iḍava	Elippuṉam
Akkirāṇam	Puṉanilam
Madilkkal	Śeriyaśeṉṉikkari
Gōvindamaṅgalam	Idamaṉal
Kaṇḍam	Nāgaṉkari
Irumba	Iravikari
Kāviṉkal	Tēraloḍi
Iḍamana	Kāvālikaṉṉaṉkari
Vaṭṭam	Kaḍambaṉārkari
Puṉṉamaṉ	Śeṉṉikari
Ālaippuram	Kaṉichchipulavēli
Valamburippaḷḷi	Tēvaḍiyaṉārkari

House names.	Land names.
Poṭṭaikkaṇṇam	Sōmayayāroḍi
Tekkiṇagam	Andilaṅkari
Polikaḍam	Maṇalkōḍu
Kāḷayil	Puliyūr-Kallūrvēli
Kōvil-Āḷaippuram	Ilamaṇ Śeṟukari
Kīḻchēri	Śeṟukarimūla
Keṇavagachēri	Paṟayaṇkāṭṭuchēri
Pālattiṇkal	Mēlēkaṇḍam
Akkittamaṅgalam	Ālavāykaṇḍam
Vāykkāḍu	Vāgaṭṭiyaṇi
Muḍakkatti	Karikkōḍu
Veḷḷaiyūr	Ayyaṇvēli
Perumpaḷḷi-Peññāḍu	Teṟkavēliodi
Puṟakkāḍu	Kollanvēli
Neydalpeṟa	Kīḻayarattilkaṇḍam
Kōṇattu-kuḷattaṟa	Pachchuttiyilkaṇḍam
Kuṉṟiṉmēl	Naḷiyarvēli
Kiḻkuṉṟam	Uḍalattiṇkalvēli
Nākkal or Nāgakal	Kōkkōḍu
Kuḷam	Pudukkari
Muḷaippaḷaman	Veṭṭuvaṇṭāṟu
Kallūr	Kīḻpuravayal
Pilāntōṭṭam	Kōyilpuṟattu-Ayyaṇvēli
Perumbiral	Vāyaruvaikkal
Vaññippuḷai	Kaḍambūrkaṇḍam
Taṭṭaikkāḍu	Kuvaiyūrkalkaṇḍam
Achchittamaṅgalam	Uralmūla
Iḷanguḷam	Vayiṅgaṇ
	Ēraṇgaṇṇaṇāroḍi
	Neḍumaṇ
	Pudiyarkāḍu
	Kiḻakkinammuri
	Pottanambiḻa

Text.[1]

1 ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ மெல்க்காட்டு தெவஞ்சங்கரன் திருப்பணி செயிச்சு கலச-
2 மாட்டிச்ச கர்க்கடக வியாழத்தில் மெட ஞாயிற்றில் செயித சிரி [2]காரிய-
3 மாவிது [।*] சாத்தன் குளங்ஙரை முக்கால் வட்ட[*த்]தொள்ள ஊட்டி
ன்னும் பட்டாரகர்க்கொள்ள தொ-
4 ம்மின்னு கல்வெட்டு [।*] மெடஞாயிற்று பூர்வபக்ஷத்தில்த் தூதெசி கல்லி
ன்கலம்ம அச்-
5 சு நாலு அபரபக்ஷத்தில்த் துவாதெசி கூடகாரப்பள்ளி அறைக்கல் முரு
ங்ஙையூர் கய்-

1 This is registered as Nos. 39 to 42 of the Travancore Epigraphical collection for 1090 M. E.
2 The syllables காரி are entered below the line.

6 யில்க் கொடுத்தச்சு[1] நாலு இடவஞாயிற்று பூர்வ்வபக்ஷத்தில்த் துவாதெ
சி ஆக்கிராந-

7 த்(த்)திலம்ம அச்சு நாலு || அபரபக்ஷத்தில்த் துவாதெசி மதில்க்கல்ல
[ம்*]மயு[2] கொவிந்நமங்-

8 ஙலத் தம்மயும் மா[க] அச்சு எட்டு || மிதினஞாயற்று பூர்வபக்ஷத்தில்
துவாதெசிக்கண்டத்தி-

9 ல் அச்சு நாலு || மிதினஞாயிற்று அபரபக்கத்தில் துவாதெகி[4] இரும்ப
யி லச்சு நாலு || கர்க-

10 டகஞாயிற்று பூர்வபக்ஷத்தில் துவாதெசி காவின்க . லம்ம அச்சு நாலு
|| கர்கடகஞாயிற் றபரபக்ஷத்-

11 தில் துவாதெசி இடமன நிலகண்டன் அச்சு நாலு || சிங்ங ஞாயிற்றில்
பூர்வ பக்ஷத்தில் துவா-

12 தெசி வட்டத்தி லம்ம அச்சு நாலு || அபரபக்ஷத்தில் துவாதெசி
புன்னமண் மணியணிர-

13 வி அச்சு நாலு || கன்னி ஞாயிற்று பூர்வபக்ஷத்தில் துவாதெசி ஆலைப்புற
த்து திருவிக்-

14 கிரமந் நெடியான் அச்சு நாலு || அபரபக்ஷத்தில் துவாதெசி வலம்புரிப்
பள்ளிப் பட்டர்

15 அச்சு நாற்றிஞல் நாலின்படி ஊட்டு || துலாஞாயிற்று பூர்வபக்ஷத்தில்
துவாதெகி[4] பொட்டைக்க-

16 ண்ணத்தில் கணம் அச்சு நாலு || அபரபக்ஷத்தில் துவாதெகி[4] பாண்டி
நாட்டு தெக்கினகத் தம்ம அக்சு[5] நாலு ||

17 விரிச்சிகஞாயிற்று பூர்வபக்ஷத்தில் துவாதெசி முருங்ஙயூர் மணியஞ் சங்க
ரன் அச்சு நாலு || அ

18 பரபக்ஷத்தில் துவாதெசி பொலிகடத்தி லம்ம அச்சு நாலு || தனுஞாயி
ற்று பூர்வபக்ஷத்தில் துவாதெசி

19 காளயில் அச்சு நாலு || அபரபக்ஷத்தில் துவாதெசி குளத்தற அச்சு
நாலு || மகர ஞாயிற்று பூர்வப-

20 க்ஷத்தில் துவாதெசி கொவிலாலைப்புறத்து பட்டர் நம்பி அச்சு நாலு ||
அபரபக்ஷத்தில் துவாதெசி கிழசெ-

21 ரி அச்சு நாலு || கும்ப ஞாயிற்று பூர்வபக்ஷத்தில் துவாதெசி கொவஞ்சு
வரபட்டத்தியா ரச்சு நாலு ||

22 அபரபக்ஷத்தில் துவாதெசி கெணவகச்செரித் துப்ப னச்சு நாலு || மின
ஞாயிற்று பூர்வபக்ஷத்தில் துவா-

23 தெசி பாலத்தின்க லம்ம அச்சு நாலு || அபரபக்ஷத்தில் துவாதெசி வ
ட்டத்தில் கண்ட நாராண னச்சு நாலு ||

24 மெட ஞாயிற் றபரபக்ஷத்தில் துவாதெ(ச்)சி அக்கித்தமங்ஙலத்து மார்த்
தாண்டஞ் சுவர னச்சு நாலு || இட-

25 பஞாயிற்று பூர்வபக்ஷத்தில் திருதிய வாய்காட்டு பட்ட ரச்சு நாலு ||
மிதுன ஞாயிற்று [6]ஆபரப-

1 In the compound word கொடுத்தச்சு, either அ is omitted or the engraver has combined the words as in the case of short u's.

2 யு is entered in smaller characters below the line.

3 Read ஞாயிற்று.

4 Read தெசி.

5 Read அச்சு.

6 Read அபர.

26 க்ஷத்தி லட்டமி அக்கித்தமங்ஙலத்து தெவங் திருவிக்கிரம னச்சு நாலு ॥ பரணி கூடகாரப்பள்-

27 ளி அச்சொன்று ॥ கர்க்கடகஞாயிற்று அயனசங்கிராந்தி முடக்கத்தி அ ச்சு நாலு ॥ பூர்வபக்ஷத்தி-

28 ல் பஞ்சம்[1] ஆற்றரிகத்து வெள்ளயூ ரச்சு நாலு ॥ பவிர்ண்ணமாதி ஆலெப்பு றத்து கங்ஙாதிர னச்சு நாலு ॥

29 இரவதி கூட காரப்பள்ளி அச்சொன்று ॥ சிங்ஙஞாயிற்று திருவொணம் பெரும்பள்ளிப் பெங்ஙாட்ட-

30 ம்ம அச்சிரண்டு ॥ பூர்வபக்ஷத்தில் திருதிய காளயில் பெங்ஙடச்சு நாலு ॥ அபரபக்ஷத்தி லட்டமி

31 கூடகாரப்பள்ளி அச்சிரண்டர ॥ எகாதெசி புறக்காட்டு கொட னச்சு நாலு ॥ கன்னி ஞாயிற் றபரபக்ஷ-

32 த்தில் திரயொதெசி ஆலெப்புறத்து கங்ஙாதிர னச்சு நாலு ॥ தெசமி தெவ ங் திருவிக்கிரம னச்சொன்று ॥

33 துலாஞாயிற்று திருவொண நெய்தல் பெற யச்சு நாலு ॥ அபரபக்ஷத்தில் [2]பிறதி பத்மதெவங் திருவிக்கிர-

34 ம னச்சு நாலு ॥ விரிச்சிக ஞாயிறு முப்பது நாளு மூட்டுவான் கொணத்து குளத்தறெ அம்ம கொடுத்த அச்சு பத்து ॥ பால-

35 த்தின்க லம்ம அச்சு எட்டு ॥ குன்றின்மெ லம்ம அச்சு அஞ்சு அஞ்சினு மிருபத்துநாலு நாள் ஒரொத்தரெ ஊட்டு ॥ புனர்-

36 ண்ணமாதி கிழ்க்குன்றத்து பட்டர் அச்சு அஞ்சு ॥ தனுஞாயிற்று அச்சு வதி முளெப்புழமண் அச்சு நாலு ॥ திருவொண-

37 ங் குன்றின்மெ லம்ம அச்சு நாலு ॥ புனர்ண்ணமாதி புன்னமண் ணம்ம அ ச்சு நாலு ॥ அயணசங்கிராந்தி இரண்டின்னு கி-

38 ழ்செரி நிலகண்டன் ஒரொத்தர்க்கு தஞ்சார்வத்தில் விளக்குக்குங் தெவர் க்கு அறுநாழிச்ச அரியுங் கல்ப்பிச்ச அச்சிரண்டு ॥ மகரஞாயி-

39 ற்று அயனசங்கிராந்தி குண்டத்திலம்மயும் நாக்கலம்ம அச்சொன்று கூட அச்சு அஞ்சு ॥ புனர்ண்ணமாதி

40 [வா]லத்தின்க லம்ம அச்சு நாலு ॥ கும்பஞாயிற்று திருவொணங் கங்ங ரசி குமர னச்சு மூன்று ॥ அபர-

41 பக்ஷ நவமி கூடகாரபள்ளி அச்சு பத்து ॥

42 கும்பஞாயிற்று கார்த்திய பொட்டைக்கண்ணத்தில் கங்ஙாதிரனும் புற க்காட்டு இரவி நாராணனுங் கூட அச்செட்டு ॥ அத்தம் பொட்டக்க ண்ணத்தில் கண்டநாராணன-

43 ச்சு நாலு ॥ பூர்வபக்ஷத் துவாதெசி தெவங் திருவிக்கிரம னச் சொன்று ॥ பனர்ண்ணமாதி குளத்த தெவபாடயா ரச்சு நாலு ॥ மினஞாயிற்று திருவொணம் மெல்-

44 க்கித்தமங்ஙலத்து கடம்ம னச்சு நாலு ॥ சதயம் வெள்ளயூர் துபமெதி அ ச்சு பூர்வபக்ஷத் திருதிய புறக்காட்டு கொடனச்சு நாலு ॥ பனர்ண்ண மாதி தெங்ங-

1 Read பஞ்சமி.

2 Read பிறதம.

45 ஞ்செரியும் முளைப்பழமண்ணுங் கூட அச்சு மூன்று [||*] அபரபக்ஷச் சட்டி ம
திலக்க லம்ம அச்சு நாலு || மெடஞாயிறு பிறக்குஞ் சங்கிராந்தி கிழச்
செரி நிலகண்ட னச்சு நாலு ||

46 நாலச்சிலு பந்திரண்டு வாத்தியான்மார் ஊட்டு இதின்னு பத்துக்காள மு
ன்று சாதியுமா முப்பத்தாறு வாழைப்பழம் நெயிதயர்க்கு கூட இருநா
ழி சர்க்கர ஐம்பலம் நாலு கறியு-

47 ந் துவயும் விளக்குடொளொவ் வெற்றில முப்பத்தாறு அடக்கா பந்திர
ண்டு இம்மார்க்கமெ அச்செல்லாற்றிலு மச்சு கைய்யாண்டவனூட்டு
செலுத்துவு அற்ற குற்ற மாராஞ்-

48 ஞிட சொதிச்சு முட்டுகிெ முட்டிரட்டி தெண்டம் பண்ணிச்சு கொளவு
வாத்தியன்மார் இனித் தொம்மின் பொரா வடசெரிக்கரி மயாக்கல்காடு
இடத்தில் பெருங்-

49 ஙர || அம்பலாவும் || கள்ளாகொட்டுகரி மெல் கொள்ளுந் நெல் நூய்று எலி
ப்புனம் || புனநிலத்தெல் கொள்ளு நெல் லறுபது பற || செறிய செ
ன்னிகரி மெல் நெல் மூப்பது பற || இ

50 டமணல் || நாகன்கரி || இரவிகரி || தொரலொடி || காவாலி கண்ணன்கரி ||
கடம்பாணூர்கரி || சென்னிகரி வலியது || கணிச்சி புலவெலி || தெவ
டியனூர்கரி || சொமாய-

51 யாரொடி || அன்திதன்கரி || மணல்கொடு || புலியூர் கல்லூர வெலி || இ
ளமண் செறுகர || கொளகத்தி லஞ்ஞொன்று கொள்ளுந் நெல்லும் ||
செறுகரிமூலயிலஞ்ஞொன்று கொள்ளு-

52 ந் நெல்லும் || பறயர் காட்டுசெரி மெலெகண்டமும் || ஆலவாய் கண்ட
மும் || வகட்டாயணி || கரிகொடு || அய்யன் வெலி || தெற்கவெலி
யொடி || கொல்லன் வெலி || கிழா

53 யாரத்திலெ கண்டம் || பச்சுத்தயிலெ கண்டம் || நாளியார் வெலி || உத
ளத்தின்கல் வெலி || கொக்கொடு || புதுக்கரி || வெட்டுவன்தாறு ||
இளகயில் கொள்ளுந்

54 நெல் இருபத்திருபறயர || கிழ் புறவயலிலெ கண்டம் || கொயில்புறத்த
ய்யன் வெலி கண்டமூ || குவயூர்க்கலெக் கண்டமும் புரெடமும் ||
வாயறுவைக்கல் புறயூர் செலுத்து

55 செலவும் || கடம்பூர்[1] கண்டமும் || உரல்மூல || வயிங்கண் || ஏறங்கண்ணா
ஞொரொடி || பூதியார்காடு || அம்பியூர் புரெடம் || பொத்தனம்புழ || கி
ழகினம்முறி || நெடுமண் || பெற

56 விளக்கு பாட்டம் || சாந்திவிருத்தி || மிதின ஞாயிற்று பூரவிரிட்டாதி க
ல்லூர் ஸ்ரீ குமரன் கல்ப்பிச்ச அச்சு || ச-ம் || யிடபஞாயிற்ற அனிழம்
அச்சு || ச = ம் =

57 இடபஞாயிற்ற திருவொணம் அச்சு || ச-ம் || கன்னிஞாயிற்று அத்தம் அ
ச்சு || ௱-ம் கூட அச்சு ௫ || மகரஞாயிறு பிறக்கு மயனசங்கிரா
ந்தி

1 ர் looks like ரெ.

58 க்கு பிலாங்தொட்டத்தில் வலம்புரிப்பள்ளி அம்ம அச்சு ॥ ச ॥ கர்கடக ஞாயிற்று அமாவத்தி வலம்புரிப்பள்ளிப் பவித்திரன் அச்சு ॥ ச ॥

59 மகரஞாயிற்று பூரம் இடமன் அச்சு ॥ ச ॥ சிங்ஙஞாயிற்று அபரபக்ஷ த்தில் ஏகாதெசி புறக்காட்டு கொடன் அச்சு ॥ ச ॥ மெடஞாயி-

60 ற்று பூர்வபக்ஷத்தில் உவாவும் நாக்க . லம்ம அச்சு ॥ ச ॥ செறுமண்ணன் பொதொம்மின் மெல் கல்ப்பிச்ச செலவு நியதி அரி நாழி

61 பெரும்பிறுல் கல்ப்பிச்ச செலவு நியதி அரி நாழி வஞ்ஞிப்புழைத் தலகா ப்பு கல்ப்பிச்ச செலவு நியதி அரி நாழி ॥

62 மெடஞாயிறு முப்பதுங் தட்டைகாட்டு நாயர் கல்ப்பிச்ச செலவு நியதி அரி நாணுழிச்ச ॥ மெல் புறக்காட்டு அச்சி

63 த்தமங்ஙலம் இளங்களத்து வாலையறக்கரை மெல் கல்பிச்ச செலவு [நி*] யிதி அரி நாழி ॥

No. 46.—Stone inscriptions in the Valiyapalli Church at Kottayam.

An account of the Valiyapaḷḷi Church at Kōṭṭayam is found in the *Paḷḷip-pāṭṭu* (*i. e.*, songs relating to churches). Here, it is stated that Kinayi Thomman *i. e.*, Thomas of Canoa, along with 72 families, probably of Christians, got on board a ship from the country of Evuz and arrived in Kodungallūr *i. e.*, Cranganore. In the year 345 Māṟāṉ *i. e.*, Lord Jesus, he obtained a copper-plate charter in his favour; and being driven from there, entered Kaḍutturutti. From there he proceeded to Kōṭṭayagam *i. e*, Kōṭṭayam which is described as being situated in Tekkuṅkūṟu in Vēmba-nāḍu, and established a Church. With the permission of the then reigning king of the country Vīra-Kēraḷa-Ādityavarman, says the book, the foundation of the Church was laid in Kollam 725 and the building was completed in Kollam 752 but the Cross in it was set up in 754, *i. e.*, during the time of Mar Abraham Matron. It is said that the Church as it was built contained fine wood carvings of animals and birds such as elephant, tiger, man-lion, peacock, the Indian cuckoo, parrot, swan, etc.; and it is not unlikely that the carvings now stored in the upper-part of the eastern end of the Church preserve some of the old specimens.

The two famous Cross inscriptions in Pahlavi and Syriac characters in this Church have been edited in the *Epigraphica Indica* Vol. IV, p. 174ff, by Dr. E. W. West.

In the courtyard and steps of the same Church are the following inscriptions which have not been noticed hitherto. They are tomb-stones and relate to the death of certain individuals of the place.

Text.[1]

1 கொல்லம் ௭௱௯௰௭ மத

2 தனுமாதம் ௰௯உ [மா]ளி-

---

1 These are registered as Nos. 4 to 20 of the Travancore Epigraphical collection for 1096 M. E.

3 [க்கல்] யிச்ச மாத்துயென்
4 மாத்து நல்லவழி செஇது

On the 19th day of the month of Dhanus in the Kollam 767, Māttuyeṉ Mattu died.

---

1 கொல்லம் ௮௱௮ மா-
2 ண்டு சிங்ஙமாதம்
3 ௪௳ . . . ன் சாண்டி
4 நல்லவழி பொயி

On the 4th day of the month of Simha of the Kollam year 808, Chaṇḍi died.

---

1 ௮௱[௯]௰௧ மாண்டு
2 தனுவ் மாதம்
3 ௨௰௪௳ இள-
4 ச்சார் நல்ல-
5 வழிக்க பொயி

On the 24th day of the month of Dhanus in the Kollam year 891, Iḷach-chār died.

---

1 கொல்லம் ௮௱௪௰-
2 ௯ மா[ண்டு] சிங்ங-
3 மாதம் . . . அ-
4 ச்[சா]மாபிள ந-
5 ல்ல வழிக்க
6 பொயி

On the . . . day of the month of Siṁha in the Kollam year 849. Achchā-māppiḷa died.

---

1 ௮௱௪௰௯ ம-
2 த மகரமா-
3 தம் ௬௳
4 அவுதெப்-
5 ப நல்ல-
6 வழி பொயி

On the 6th day of the month of Makara, in the year 849. Avudēppu died.

---

1 கொல்லம் ௮௱[௩]௰-
2 மாண்ட தனு மீ
3 ௫௳ இடெகாடு
4 மாத்து நல்ல
5 வழி எட கூடி

On the 5th day of the month of Dhanus in the Kollam year 830, Eḍak-kāḍū-Māttu died.

---

1 கொல்லம் ௮௱-
2 ௮௰௫ மாண்ட க-
3 ர்க்கட மாதம் ௰
4 ௳ கொச்சு மறி-
5 யம் நல்லவழி
6 [எ]ட கூடி

On the 10th day of the month of Karkaṭakam in the Kollam year 885, Kochchu-Mariyam died.

---

1 கொல்லம் . .
2 ௨௰௫ மா . .
3 தெல மா .
4 ௮௳ கூந .
5 செரி மறி . .
6 ம்ம நல்ல

Fragment of a tomb-stone.

---

1 கொல்லம் ௮௱-
2 ௭௰௬ மாண்ட
3 துலாமாதம்
4 ௰௮௳ புன்னூது
5 மாப்பெள நல்ல
6 வழிக்க எட கூடி

On the 18th day of the month of Tulā in the Kollam year 876, Puṅnūdu-Māppiḷa died.

---

1 கொல்லம் ௯ . . . .
2 மாண்ட தனு . . . .
3 மாதம் அ . . . . .

Fragment of a tomb-stone.

---

1 கொல்லம் ௮-
2 ௱௯௰௨ மாண்-
3 டு [ம]கரம் ௰௯
4 மாத்[தெ]
5 ஆவுதெப்பது

In the Kollam year 892, [Ma]karam month, 19th day, Mātte-Avudēppu (died).

---

1 கொல்லம் ௭௱-
2 ௬௰௪ மாண்ட
3 சிங்கமாத-
4 ம் ௭௳ பொ-
5 த்தென் இப்ப-

6 ச்சன் நல்ல
7 வழிக்க பொ-
8 யி மிசியா

On the 7th day of the month of Simha in the Kollam year 764, Pottaṉ Ippachchaṉ died. Messiah.

---

1 கொல்லம் [௮]
2 ௱௨௰௫ மாண்-
3 ட கர்க்கடக
4 ஸ்ரீ உ௰௳ க[ண்-
5 ட]க்கெல சா
6 . . நல்லவழி

On the 20th day of the month of Karkaṭaka in the Kollam year 825, Kaṇḍakkal-Śa . . . died.

---

1 கொல்ல[ம்*] ௮௱௨௰
2 மாண்ட விருச்சி[ய]-
3 ஞாயிற்று . . . .
4 க்கட்டலை யய்ய மா-
5 பிள மகள் மறியம்
6 நல்லவழி

On . . . of the month of Vṛischika in the Kollam year 820, Mariyam, daughter of Ayya-māppiḷa, died.

---

1 கொல்லம் ௮௱௰-
2 ௭ மாண்ட கன்னிஞா-
3 யற்று ௪௳ நா-
4 ல் . . . . சி ஆயி-
5 . . நல்லவழி-
6 க்க பொயி

On the 4th day of the month Kaṉṉi in the Kollam year 817, ... died.

---

1 கொல்லம் ௮௱௪௰௯
2 மாண்ட தனு . . . உ௰-
3 ௯௳ . . . . ச்-
4 சி நல்லவழிக்க
5 பொயி

The date is Kollam 849, Dhanus 29: the person's name is damaged.

---

1 கொல்லம் ௮௱௰-
2 [௨] மாண்ட விரிச்சி-

3 க மாதம் சஉ

4 . . ள்ளிவ . த

5 . . . .

6 நல்ல வழிக்க

On the 4th day of the month of Vṛiśchika in the Kollam year 812, ... died.

---

1 கொல்லம் அ௱சய-

2 கூ மாண்ட சிங்ங-

3 மாதம் [அஉ] அ-

4 ச்ச மாபிள ந-

5 ல்லவழிக்க

6 பொயி

On the [8th] day of the month of Siṁha in the Kollam year 849, Achcha-Māppiḷa died.

INDEX.[1]

A

1 Figures refer to pages; and 'n' after a figure to foot-notes. The following other abbreviations are used:- *ch.* = *chief*; *chan.* = *channel*; *co.* = *country*; *di.* = *district* or *division*; *do.* = *ditto*; *dy.* = *dynasty*; *f.* = *female*; *k.* = *king*; *m.* = *male*; *mo.* = *mountain*; *pl.* = *place*; *ri.* = *river*; *s.a.* = *same as*; *sur.* = *surname*; *te.* = *temple*; *vi.* = *village* or *town*.

B.

C.

D.

E.

Q

R

U

V

Y

Z